

Obsah

II Nelegislativní akty

MEZINÁRODNÍ DOHODY

- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/1792 ze dne 29. května 2017 o podpisu jménem Unie a prozatímním provádění Dvoustranné dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o obezřetnostních pravidlech týkajících se pojištění a zajištění 1
- ★ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/1793 ze dne 15. září 2017, kterým se mění rozhodnutí (EU) 2017/1792 o podpisu jménem Unie a prozatímním provádění Dvoustranné dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o obezřetnostních pravidlech týkajících se pojištění a zajištění 3
- Dvoustranná dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o obezřetnostních pravidlech týkajících se pojištění a zajištění 4

NAŘÍZENÍ

- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1794 ze dne 5. října 2017, kterým se pro účetní období EZZF 2018 stanoví úrokové sazby používané pro výpočet nákladů na financování intervenčních opatření ve formě nákupu, skladování a odbytu zásob 22
- ★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1795 ze dne 5. října 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících ze Srbska 24
- Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/1796 ze dne 5. října 2017, kterým se stanoví koeficient přidělení pro žádosti o vývozní licence pro sýry vyvážené v roce 2018 do Spojených států amerických v rámci kvót uvedených v nařízení (ES) č. 1187/2009 124

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Komise (EU) 2017/1797 ze dne 23. května 2017 o režimech podpory SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N), který Německo zavedlo ve prospěch určitých konečných odběratelů (snížený příplatek CHP), a SA.47887 (2017/N), který Německo zamýšlí zavést za účelem rozšíření režimu podpory kombinované výroby tepla a elektřiny na zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny používaná v uzavřených sítích (oznámeno pod číslem C(2017) 3400)⁽¹⁾** 127

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/1792

ze dne 29. května 2017

o podpisu jménem Unie a prozatímním provádění Dvoustranné dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o obezřetnostních pravidlech týkajících se pojištění a zajištění

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 ve spojení s čl. 218 odst. 5 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 21. dubna 2015 zmocnila Rada Komisi, aby zahájila jednání se Spojenými státy americkými o uzavření dohody o zajišťovnictví. Jednání byla úspěšně dokončena výměnou dopisů mezi hlavními vyjednavací dne 12. ledna 2017.
- (2) Dvoustranná dohoda mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o obezřetnostních pravidlech týkajících se pojištění a zajištění (dále jen „dohoda“) by měla být podepsána.
- (3) S cílem umožnit zřízení společného výboru podle dohody, který bude pro Unii a Spojené státy americké platformou pro výměnu informací o řádném provádění dohody, a s cílem umožnit orgánům dohledu v Unii zavedení harmonizovaných postupů pro dohled nad skupinou, které jsou již možné podle stávajícího právního rámce Unie v této oblasti, by měly být články 4 a 7 dohody prováděny prozatímně do dokončení postupů nezbytných k uzavření dohody,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Podpis Dvoustranné dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o obezřetnostních pravidlech týkajících se pojištění a zajištění jménem Unie se schvaluje s výhradou jejího uzavření.

Znění dohody je připojeno k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat dohodu jménem Unie.

Článek 3

Články 4 a 7 dohody se provádějí prozatímně v souladu s články 9 a 10 dohody ⁽¹⁾ do dokončení postupů nezbytných k uzavření dohody.

Článek 4

Komise zastupuje Unii ve společném výboru stanoveném v článku 7 dohody po vyslechnutí názorů pracovní skupiny Rady pro finanční služby a informuje tuto pracovní skupinu, kdykoli je to vhodné a alespoň jednou ročně, o pokroku dosaženém při provádění dohody.

Článek 5

Veškeré postoje, jež mají být zaujaty jménem Unie, jsou přijímány v souladu se Smlouvami, a tedy Radou, jak je stanoveno v čl. 16 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii a v čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 6

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 29. května 2017.

Za Radu
předseda
C. CARDONA

⁽¹⁾ Den, od kterého bude dohoda prozatímně prováděna, zveřejní generální sekretariát Rady v *Úředním věstníku Evropské unie*.

ROZHODNUTÍ RADY (EU) 2017/1793**ze dne 15. září 2017,****kterým se mění rozhodnutí (EU) 2017/1792 o podpisu jménem Unie a prozatímním provádění Dvoustranné dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o obezřetnostních pravidlech týkajících se pojištění a zajištění**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 ve spojení s čl. 218 odst. 5 této smlouvy, s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 21. dubna 2015 zmocnila Rada Komisi, aby zahájila jednání se Spojenými státy americkými o uzavření dohody o zajišťovnictví. Jednání byla úspěšně dokončena výměnou dopisů mezi hlavními vyjednavací dne 12. ledna 2017.
- (2) Dohoda by měla být podepsána jménem Evropské unie v anglickém jazyce s výhradou svého pozdějšího uzavření. Z tohoto důvodu by rozhodnutí (EU) 2017/1792 ⁽¹⁾ mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí (EU) 2017/1792 se mění takto:

- 1) Článek 2 se nahrazuje tímto:

„Článek 2

Předseda Rady je oprávněn jmenovat osobu nebo osoby zmocněné podepsat dohodu a výměnu dopisů mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o jazykovém režimu jménem Unie. Podpis dohody se uskuteční současně s podpisem této výměny dopisů.“

- 2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 3a

Tato dohoda bude podepsána v anglickém jazyce. Podle práva Unie je tato dohoda rovněž sepsána Unií v jazyce bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském. Tato další jazyková znění lze prohlásit za závazná výměnou diplomatických nót mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými. Všechna závazná znění jsou rovnocenná.“

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 15. září 2017.

Za Radu
předseda
M. MAASIKAS

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2017/1792 ze dne 29. května 2017 o podpisu jménem Unie a prozatímním provádění Dvoustranné dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o obezřetnostních pravidlech týkajících se pojištění a zajištění (viz strana 1 v tomto čísle Úředního věstníku).

PŘEKLAD

DVOUSTRANNÁ DOHODA

mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o obezřetnostních pravidlech týkajících se pojištění a zajištění

Preambule

Evropská unie (EU) a Spojené státy americké (USA) jakožto smluvní strany této dohody,

majíce za společný cíl ochranu pojistníků a zajišťovníků a dalších spotřebitelů a vzájemně respektující své systémy dohledu nad pojišťovníctvím a zajišťovníctvím a jejich regulaci,

potvrzující, že s ohledem na postoupené zajištění a dohled nad skupinou poskytují obezřetnostní pravidla platná v Evropské unii spolu s požadavky a závazky stanovenými v této dohodě Spojeným státům stejnou úroveň ochrany pojistníků, zajišťovníků a jiných spotřebitelů jako federální zákon o pojišťovnách z roku 2010,

uznávající, že vyšší míra globalizace pojišťovacích a zajišťovacích trhů zvyšuje potřebu spolupráce mezi orgány dohledu v EU a USA, včetně výměny důvěrných informací,

berouce v úvahu, že praktická opatření v oblasti přeshraniční spolupráce jsou pro dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami nezbytná, a to jak v dobách stability, tak i v dobách krize,

berouce v úvahu informace o svých právních rámcích, které si smluvní strany mezi sebou vyměnily, a po pečlivém zvážení těchto rámců,

berouce na vědomí výhody plynoucí ze zvýšení právní jistoty při uplatňování právních rámců v oblasti pojištění a zajištění pro pojistitele a zajišťovatele působící na území jednotlivých smluvních stran,

uznávající schopnost zajišťovacích smluv snižovat riziko v přeshraničním styku za předpokladu splnění příslušných obezřetnostních podmínek a berouce v úvahu ochranu pojistníků a zajišťovníků a dalších spotřebitelů,

uznávající, že u pojistitelů a zajišťovatelů umožňuje dohled nad skupinou orgánům dohledu řádně posuzovat finanční situaci těchto skupin,

uznávající, že pro pojistitele a zajišťovatele, kteří tvoří součást skupiny působící na území obou smluvních stran, je potřeba skupinový kapitálový požadavek nebo skupinové posouzení kapitálu a že skupinový kapitálový požadavek nebo skupinové posouzení kapitálu na úrovni celosvětového mateřského podniku může vycházet z přístupu domovské smluvní strany,

potvrzující význam specifikací pro skupinový kapitálový požadavek nebo skupinové posouzení kapitálu při provádění dohledu nad skupinou a význam nápravných nebo preventivních či jinak reaktivních opatření, jsou-li odůvodněná, přijímaných orgánem dohledu na základě tohoto požadavku nebo posouzení a

podporující výměnu informací mezi orgány dohledu s cílem zajistit dohled nad pojistiteli a zajišťoviteli v zájmu pojistníků, zajišťovníků a dalších spotřebitelů,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Cíle

Tato dohoda upravuje:

- a) za blíže určených podmínek odstranění požadavků na místní přítomnost, které smluvní strana nebo její orgán dohledu ukládá přebírajícímu zajišťovateli se sídlem nebo domicilem na území druhé smluvní strany jako podmínku pro uzavření jakékoli dohody o zajištění s postupujícím pojistitelem se sídlem nebo domicilem na jejím území nebo pro to, aby bylo postupujícímu pojistiteli umožněno uznat úvěr na zajištění nebo úvěr na schopnost této dohody o zajištění snižovat riziko;

- b) za blíže určených podmínek odstranění požadavků na kolaterál, které smluvní strana nebo její orgán dohledu ukládá přebírajícímu zajišťovateli se sídlem nebo domicilem na území druhé smluvní strany jako podmínku pro uzavření jakékoli dohody o zajištění s postupujícím pojistitelem se sídlem nebo domicilem na jejím území nebo pro to, aby bylo postupujícím pojistiteli umožněno uznat úvěr na zajištění nebo úvěr na schopnost této dohody o zajištění snižovat riziko;
- c) role hostitelských a domovských orgánů dohledu při obezřetnostním dohledu nad skupinou u pojišťovacích nebo zajišťovacích skupin, jejichž celosvětový mateřský podnik sídlí na území domovské smluvní strany, včetně za blíže určených podmínek i) odstranění obezřetnostních požadavků na solventnost pojištění a kapitál, správu a podávání zpráv na úrovni celosvětového mateřského podniku hostitelské smluvní strany a ii) určení, že nikoli hostitelský orgán dohledu, ale domovský orgán dohledu bude vykonávat celosvětový obezřetnostní dohled nad pojišťovací skupinou, aniž by byl dotčen dohled nad skupinou vykonávaný hostitelskou smluvní stranou u pojišťovací nebo zajišťovací skupiny na úrovni mateřského podniku na jejím území; a
- d) vzájemnou podporu smluvních stran v oblasti výměny informací mezi orgány dohledu jednotlivých smluvních stran a doporučených postupů pro tuto výměnu.

Článek 2

Definice

Pro účely této dohody se rozumí:

- a) „postupujícím pojistitelem“ pojistitel nebo zajišťovatel, který je smluvní stranou dohody o zajištění uzavřené s přebírajícím zajišťovatelem;
- b) „kolaterálem“ aktiva, například hotovost a akreditivy, k nimž zajišťovatel zřídil zástavní právo ve prospěch postupujícího pojistitele nebo zajišťovatele s cílem poskytnout postupujícímu pojistiteli záruku nebo jistotu za závazky přebírajícího zajišťovatele vyplývající z dohody o zajištění;
- c) „úvěrem na zajištění nebo úvěrem na schopnost dohod o zajištění snižovat riziko“ právo postupujícího pojistitele podle obezřetnostního právního rámce uznat pohledávky za přebírajícím zajišťovatelem, které souvisí s uhrazenými i neuhrazenými ztrátami z postoupených rizik, jako aktiva nebo snížení pasiv;
- d) „skupinou“ dva nebo více podniků, z nichž alespoň jeden je pojišťovnou nebo zajišťovnou, pokud jeden ovládá jednu nebo několik pojišťoven nebo zajišťoven nebo jiných neregulovaných podniků;
- e) „dohledem nad skupinou“ výkon právního a obezřetnostního dozoru ze strany orgánu dohledu nad pojišťovací nebo zajišťovací skupinou, zejména pro účely ochrany pojistníků a zajišťovníků a dalších spotřebitelů a podpory finanční stability a globálního zapojení;
- f) „domovskou smluvní stranou“ smluvní strana, na jejímž území má celosvětový mateřský podnik pojišťovací nebo zajišťovací skupiny nebo pojišťovny či zajišťovny své sídlo nebo domicil;
- g) „domovským orgánem dohledu“ orgán dohledu domovské smluvní strany;
- h) „hostitelskou smluvní stranou“ smluvní strana, na jejímž území pojišťovací nebo zajišťovací skupina nebo pojišťovna či zajišťovna působí, ale celosvětový mateřský podnik pojišťovací nebo zajišťovací skupiny nebo pojišťovny či zajišťovny tam nemá své sídlo ani domicil;
- i) „hostitelským orgánem dohledu“ orgán dohledu hostitelské smluvní strany;
- j) „pojistitelem“ podnik, který má oprávnění nebo povolení k přístupu k přímé nebo primární pojišťovací činnosti nebo jejímu výkonu;
- k) „mateřským podnikem“ regulovaný nebo neregulovaný podnik, který přímo či nepřímě vlastní nebo ovládá jiný podnik;
- l) „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované či identifikovatelné fyzické osobě;
- m) „zajišťovatelem“ podnik, který má oprávnění nebo povolení k přístupu k zajišťovací činnosti nebo jejímu výkonu;

- n) „zajišťovací činností“ činnost spočívající v přejímání rizik, která postupuje pojistitel nebo jiný zajistitel;
- o) „dohodou o zajištění“ smlouva, kterou přebírající zajistitel přejímá riziko, které postupuje pojistitel nebo zajistitel;
- p) „orgánem dohledu“ jakýkoli subjekt vykonávající dohled nad pojišťovnictvím a zajišťovnictvím v Evropské unii nebo ve Spojených státech;
- q) „podnikem“ jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost;
- r) „státem USA“ jakýkoli stát, společenství, území nebo država Spojených států, District of Columbia, Portorické společenství, Společenství Ostrovy Severní Mariany, Americká Samoa, Guam nebo Americké Panenské ostrovy;
- s) „celosvětovým“ veškeré působení skupiny kdekoli na světě a
- t) „celosvětovým mateřským podnikem“ nejvyšší mateřský podnik skupiny.

Článek 3

Zajištění

1. Za podmínek uvedených v odstavci 4 nesmí smluvní strana jako podmínku pro to, aby přebírající zajistitel se sídlem nebo domicilem na území druhé smluvní strany (pro účely článku 3 dále jen „prebírající zajistitel domovské smluvní strany“) mohl uzavřít dohodu o zajištění s postupujícím pojistitelem se sídlem nebo domicilem na vlastním území (pro účely článku 3 dále jen „postupující pojistitel hostitelské smluvní strany“):

- a) mít ani přijmout žádný požadavek poskytnout kolaterál v souvislosti s převodem rizik z postupujícího pojistitele hostitelské smluvní strany na přebírajícího zajistitele domovské smluvní strany ani případné související požadavky na poskytování zpráv souvisejících s tímto odstraněným kolaterálem, nebo
- b) mít ani přijmout žádný nový požadavek se zásadně stejným právním dopadem na přebírajícího zajistitele domovské smluvní strany jako požadavky na odebraný kolaterál podle této dohody nebo případný požadavek na poskytování zpráv souvisejících s tímto odstraněným kolaterálem,

a musí zajistit, aby tuto podmínku neuplatňovaly ani její orgány dohledu nebo další příslušné orgány, pokud by to v případě písmene a), nebo písmene b) vedlo k tomu, že s přebírajícím zajistitelem domovské smluvní strany bude zacházeno méně příznivě než s přebírajícími zajistiteli, kteří mají své sídlo nebo domicil v územní působnosti téhož orgánu dohledu jako postupující pojistitel hostitelské smluvní strany. Tento odstavec nezakazuje smluvní straně, na jejímž území má postupující pojistitel své sídlo nebo domicil (pro účely článku 3 dále jen „hostitelská smluvní strana“), ani jejím orgánům dohledu uplatňovat požadavky jako podmínku s cílem umožnit přebírajícímu zajistiteli domovské smluvní strany uzavřít dohodu o zajištění s postupujícím pojistitelem hostitelské smluvní strany v případě, že stejné požadavky platí i pro dohody o zajištění mezi postupujícím pojistitelem a přebírajícím zajistitelem, kteří mají své sídlo nebo domicil v územní působnosti téhož orgánu dohledu.

2. Za podmínek uvedených v odstavci 4 nesmí hostitelská smluvní strana jako podmínku pro to, aby si postupující pojistitel hostitelské smluvní strany mohl vzít úvěr na zajištění nebo úvěr na schopnost snižovat riziko u dohod o zajištění uzavřených s přebírajícím zajistitelem domovské smluvní strany:

- a) mít ani přijmout žádný požadavek poskytnout kolaterál v souvislosti s převodem rizik z postupujícího pojistitele hostitelské smluvní strany na přebírajícího zajistitele domovské smluvní strany ani případné související požadavky na poskytování zpráv souvisejících s tímto odstraněným kolaterálem, nebo
- b) mít ani přijmout žádný nový požadavek se zásadně stejným právním dopadem na přebírajícího zajistitele domovské smluvní strany jako požadavky na odebraný kolaterál podle této dohody nebo případný požadavek na poskytování zpráv souvisejících s tímto odstraněným kolaterálem,

a musí zajistit, aby tuto podmínku neuplatňovaly ani její orgány dohledu nebo další příslušné orgány, pokud by to v případě písmene a), nebo písmene b) vedlo k tomu, že s přebírajícím zajistitelem domovské smluvní strany bude zacházeno méně příznivě než s přebírajícími zajistiteli, kteří mají své sídlo nebo domicil v územní působnosti téhož orgánu dohledu jako postupující pojistitel hostitelské smluvní strany. Tento odstavec nezakazuje hostitelské smluvní

straně ani jejím orgánům dohledu uplatňovat požadavky jako podmínku s cílem umožnit postupujícímu pojistiteli hostitelské smluvní strany vzít si úvěr na zajištění nebo úvěr na schopnost snižovat riziko u dohod o zajištění uzavřených s přebírajícím zajistitelem domovské smluvní strany v případě, že stejné požadavky platí pro dohody o zajištění mezi postupujícím pojistitelem a přebírajícím zajistitelem, kteří mají své sídlo nebo domicil v územní působnosti téhož orgánu dohledu.

3. Za podmínek uvedených v odstavci 4 nesmí hostitelská smluvní strana jako podmínku pro uzavření dohody o zajištění s postupujícím pojistitelem hostitelské smluvní strany nebo jako podmínku pro to, aby postupující pojistitel hostitelské smluvní strany mohl uznat úvěr na toto zajištění nebo úvěr na schopnost takové dohody o zajištění snižovat riziko:

a) mít ani přijmout žádný požadavek na místní přítomnost přebírajícího zajistitele domovské smluvní strany nebo

b) mít ani přijmout žádný nový požadavek se zásadně stejným právním dopadem na přebírajícího zajistitele domovské smluvní strany, jako má požadavek na místní přítomnost,

a musí zajistit, aby tuto podmínku neuplatňovaly ani její orgány dohledu nebo další příslušné orgány, pokud by to v případě písmene a), nebo písmene b) vedlo k tomu, že s přebírajícím zajistitelem domovské smluvní strany bude zacházeno méně příznivě než s přebírajícími zajistiteli, kteří mají sídlo nebo domicil v územní působnosti orgánu dohledu postupujícího pojistitele hostitelské smluvní strany nebo kteří mají své sídlo nebo domicil na území hostitelské smluvní strany a mají povolení působit v územní působnosti tohoto orgánu dohledu postupujícího pojistitele hostitelské smluvní strany. Pro stát USA se slovy „povolení působit“ pro účely tohoto ustanovení rozumí, že byl v daném státě uznán.

4. Odstavce 1 až 3 se použijí za těchto podmínek:

a) přebírající zajistitel má a průběžně udržuje:

i) nejméně 226 milionů EUR, pokud má postupující pojistitel sídlo v EU, nebo 250 milionů USD, pokud má postupující pojistitel domicil ve Spojených státech, přičemž tyto částky musí být tvořeny vlastními prostředky či kapitálem a přebytky a vypočítají se podle metodiky domovské jurisdikce, nebo

ii) v případě, že je přebírajícím zajistitelem sdružení zahrnující upisovatele zapsané v obchodním rejstříku i upisovatele z řad fyzických osob v obchodním rejstříku nezapsané:

A) minimální kapitál a ekvivalenty přebytku (po odečtení závazků) nebo vlastní prostředky, podle výpočtu podle metodiky domovské jurisdikce, ve výši nejméně 226 milionů EUR, pokud má postupující pojistitel sídlo v EU, nebo 250 milionů USD, pokud má postupující pojistitel domicil ve Spojených státech, a

B) centrální fond, v němž je nejméně 226 milionů EUR, pokud má postupující pojistitel sídlo v EU, nebo 250 milionů USD, pokud má postupující pojistitel domicil ve Spojených státech;

b) přebírající zajistitel má a průběžně udržuje:

i) ukazatel kapitálové přiměřenosti ve výši 100 % solventnostního kapitálového požadavku podle směrnice Solventnost II, nebo kapitál založený na riziku ve výši 300 % úrovně povolené kontroly, podle toho, který z ukazatelů se používá na území, kde má přebírající zajistitel své sídlo nebo domicil, nebo

ii) v případě, že je přebírajícím zajistitelem sdružení zahrnující upisovatele zapsané v obchodním rejstříku i upisovatele z řad fyzických osob v obchodním rejstříku nezapsané, ukazatel kapitálové přiměřenosti ve výši 100 % solventnostního kapitálového požadavku podle směrnice Solventnost II, nebo kapitál založený na riziku ve výši 300 % úrovně povolené kontroly, podle toho, který z ukazatelů se používá na území, kde má přebírající zajistitel své sídlo nebo domicil;

c) přebírající zajistitel se zaváže orgánu dohledu, v jehož územní působnosti se nachází postupující pojistitel, neprodleně poskytnout písemné oznámení a vysvětlení, pokud:

i) jeho výše kapitálu a přebytku nebo vlastních zdrojů klesne pod minimální úroveň uvedenou v písmenu a), nebo jeho ukazatel solventnosti nebo kapitálové přiměřenosti klesne pod minimální úroveň uvedenou v písmenu b), nebo

ii) proti němu dojde k přijetí právních opatření v důsledku závažného porušení platného práva;

- d) přebírající zajistitel poskytne hostitelskému orgánu dohledu písemné potvrzení o tom, že souhlasí s pravomocí soudů na území, na němž má postupující pojistitel své sídlo nebo domicil, a to v souladu s platnými požadavky tohoto území na udělování tohoto souhlasu. Žádné ustanovení této dohody neomezuje ani nijak nemění možnost smluvních stran dohody o zajištění dohodnout se na mechanismu alternativního řešení sporů;
- e) je-li to relevantní pro účely doručování písemností, poskytne přebírající zajistitel hostitelskému orgánu dohledu písemné potvrzení o tom, že souhlasí se jmenováním tohoto orgánu dohledu zástupcem pro doručování písemností. Hostitelský orgán dohledu může požadovat, aby mu byl tento souhlas poskytnut v každé dohodě o zajištění v jeho působnosti a byl její součástí;
- f) přebírající zajistitel písemně souhlasí s tím, že je-li podán návrh na výkon rozhodnutí, uhradí veškeré částky, které byly postupujícímu pojistiteli pravomocně přiznány a jsou vykonatelné na území, kde bylo rozhodnutí vydáno;
- g) přebírající zajistitel se v každé dohodě o zajištění uzavřené na základě této dohody zaváže, že za závazky přebírajícího zajistitele připadající na zajištění postupované na základě této dohody poskytne kolaterál ve výši 100 % pro případ, že se přebírající zajistitel bude bránit výkonu pravomocného rozhodnutí vykonatelného podle práva území, na němž bylo vydáno, nebo řádně vykonatelného rozhodčího nálezu, bez ohledu na to, zda jej získal postupující pojistitel nebo jeho zástupce v rámci řízení o řešení krize;
- h) přebírající zajistitel nebo případně jeho právní předchůdce či nástupce poskytne hostitelskému orgánu dohledu tyto dokumenty, pokud o ně tento orgán požádá:
- i) auditované roční účetní závěrky za dva roky předcházející uzavření dohody o zajištění a poté za každý další rok, v souladu s právem platným na území jeho sídla, včetně zprávy o externím auditu;
 - ii) zprávu o solventnosti a finanční situaci nebo pojistněmatematické stanovisko za dva roky předcházející uzavření dohody o zajištění, předkládají-li se orgánu vykonávajícímu dohled nad přebírajícím zajistitelem;
 - iii) před uzavřením dohody o zajištění a poté nejvýše pololetně aktualizovaný seznam všech sporných a dlužných zajištěných náhrad, které jsou 90 či více dnů po splatnosti, pokud jde o zajištění přebírané od postupujících pojistitelů z jurisdikce postupujícího pojistitele, a
 - iv) před uzavřením dohody o zajištění a poté nejvýše pololetně informace o přebírajícím zajistiteli týkající se přebíraného zajištění ze strany postupující společnosti, postupovaného zajištění ze strany přebírajícího zajistitele a zajištění z uhrazených a neuhrazených ztrát ze strany přebírajícího zajistitele, a to s cílem umožnit hodnocení kritérií uvedených v odst. 4 písm. i);
- i) přebírající zajistitel provádí platby náhrad z dohod o zajištění okamžitě. Platba, která není okamžitě provedena, je zaevidována v případě splnění některého z těchto kritérií:
- i) více než 15 procent úhrad od zajistitele je po splatnosti a sporných, jak bylo oznámeno orgánu dohledu;
 - ii) více než 15 procent postupujících pojistitelů nebo zajistitelů zajistitele má úhrady od zajistitele za uhrazené ztráty 90 nebo více dní po splatnosti, přičemž tyto nejsou sporné a za každého postupujícího pojistitele přesahují částku 90 400 EUR u přebírajících zajistitelů se sídlem v EU, nebo částku 100 000 USD u přebírajících zajistitelů s domicilem ve Spojených státech; nebo
 - iii) souhrnná výše úhrad od zajistitele za uhrazené ztráty, které nejsou sporné, ale jsou 90 či více dnů po splatnosti, přesahuje částku 45 200 000 EUR u přebírajících zajistitelů se sídlem v EU, nebo částku 50 000 000 USD u přebírajících zajistitelů s domicilem ve Spojených státech;
- j) přebírající zajistitel potvrdí, že se v současné době neúčastní žádného solventního programu ujednání s účastí postupujících pojistitelů hostitelské smluvní strany, a zaváže se postupujícího pojistitele a jeho orgán dohledu informovat a poskytnout postupujícímu pojistiteli 100 % kolaterál v souladu s podmínkami tohoto programu v případě, že přebírající zajistitel toto ujednání uzavře;

- k) pokud je postupující pojistitel účastníkem řízení o řešení krize, řízení o nucené správě nebo likvidačního řízení, může se postupující pojistitel nebo jeho zástupce u soudu, před nímž je vedeno řízení o řešení krize, řízení o nucené správě nebo likvidační řízení, domáhat rozhodnutí, kterým se přebírajícímu zajistiteli ukládá povinnost poskytnout kolaterál za všechny neuhrazené postoupené závazky, a pokud to tento soud uzná za vhodné, může toto rozhodnutí ve prospěch postupujícího pojistitele učinit; a
- l) domovský orgán dohledu přebírajícího zajistitele orgánu dohledu hostitelské smluvní strany každoročně potvrdí, že přebírající zajistitel plní podmínky uvedené v písmenu b).
5. Žádné ustanovení této dohody nebrání přebírajícímu zajistiteli poskytovat orgánům dohledu informace dobrovolně.
6. Každá ze smluvních stran jako hostitelská smluvní strana s ohledem na své orgány dohledu zajistí, aby v případě, že hostitelský orgán dohledu zjistí, že přebírající zajistitel domovské smluvní strany již nesplňuje některou z podmínek uvedených v odstavci 4, uložil některý z požadavků v odstavcích 1 až 3 pouze v souladu s písmeny a) až c):
- a) před uložením těchto požadavků zašle hostitelský orgán dohledu přebírajícímu zajistiteli oznámení, v němž mu s výjimkou výjimečných okolností, kdy je z hlediska pojištěnce či zajištěnce a další ochrany spotřebitele potřeba kratší doba, poskytne 30 dnů od tohoto oznámení na předložení plánu k odstranění vady a 90 dnů od tohoto oznámení k odstranění vady, a informuje o tom domovský orgán dohledu;
- b) pouze pokud po uplynutí této lhůty 90 dnů nebo za výjimečných okolností podle písmene a) lhůty kratší hostitelský orgán dohledu usoudí, že přebírající zajistitel neučinil žádná nebo dostatečná opatření, může tento orgán uložit některý z požadavků uvedených v odstavcích 1 až 3; a
- c) uložení některého z požadavků uvedených v odstavcích 1 až 3 musí být přebírajícímu zajistiteli oznámeno a musí být k němu podáno písemné vysvětlení.
7. S výhradou platného práva a podmínek této dohody žádné ustanovení tohoto článku neomezuje ani nijak nemění možnost stran dohody o zajištění dohodnout se na požadavcích na kolaterál nebo jiných podmínkách takové dohody o zajištění.
8. Tato dohoda se vztahuje pouze na dohody o zajištění uzavřené, změněné nebo prodloužené v den, kdy opatření snižující kolaterál podle tohoto článku nabude účinnosti, nebo později, a to pouze s ohledem na vzniklé ztráty a rezervy, které byly nahlášeny buď i) k datu opatření nebo po něm, nebo ii) k datu nabytí účinnosti nové dohody o zajištění, její změny či prodloužení nebo po něm, podle toho, co nastane později. Žádné ustanovení této dohody neomezuje ani jinak nemění možnost stran dohody o zajištění dohodnout se na nových podmínkách takové dohody o zajištění.
9. V zájmu lepší srozumitelnosti se stanoví, že v případě vypovězení této dohody žádné ustanovení této dohody nebrání orgánům dohledu ani jiným příslušným orgánům, aby po přebírajících zajistitelích hostitelské smluvní strany požadovaly místní přítomnost nebo poskytnutí kolaterálu a splnění souvisejících požadavků nebo požadavků uvedených v dalších ustanoveních platných právních předpisů týkajících se závazků z dohod o zajištění uvedených v této dohodě.

Článek 4

Dohled nad skupinou

Pro účely článků 9 a 10 smluvní strany stanoví v oblasti dohledu nad skupinou tyto postupy:

- a) Aniž jsou dotčena písmena c) až h) a účast v kolegiích orgánů dohledu, podléhá pojišťovací nebo zajišťovací skupina domovské smluvní strany ze strany svých domovských orgánů dohledu pouze obezřetnostnímu dohledu nad celosvětovými pojišťovacími skupinami, včetně dohledu nad správou, solventností a kapitálem, nebo podáváním zpráv celosvětových skupin, a nepodléhá dohledu nad skupinou na úrovni celosvětového mateřského podniku této pojišťovací nebo zajišťovací skupiny ze strany hostitelského orgánu dohledu.

- b) Bez ohledu na písmeno a) mohou hostitelské orgány dohledu vykonávat dohled nad pojišťovací nebo zajišťovací skupinou domovské smluvní strany v souladu s písmeny c) až h). Hostitelské orgány dohledu mohou ve své územní působnosti vykonávat případný dohled nad pojišťovací nebo zajišťovací skupinou domovské smluvní strany na úrovni mateřského podniku. Hostitelské orgány dohledu jinak nevykonávají dohled nad celosvětovou pojišťovací nebo zajišťovací skupinou domovské smluvní strany, aniž by byl dotčen dohled nad pojišťovací nebo zajišťovací skupinou na úrovni mateřského podniku na území hostitelské smluvní strany.
- c) V případě, že se v souladu s platnými právními předpisy na pojišťovací nebo zajišťovací skupinu domovské smluvní strany uplatňuje celosvětový systém řízení rizik, jak vyplývá z předložení vlastního posouzení rizik a solventnosti (VPRS), poskytne domovský orgán dohledu, který povinnost předložit posouzení VPRS ukládá, souhrn posouzení VPRS za celosvětovou skupinu:
- i) neprodleně hostitelským orgánům dohledu, pokud jsou členy kolegia orgánů dohledu pojišťovací nebo zajišťovací skupiny, a
 - ii) orgánům dohledu významných dceřiných společností nebo poboček této skupiny na území hostitelské smluvní strany, na žádost těchto orgánů dohledu.

Pokud se žádné posouzení VPRS celosvětové skupiny na pojišťovací nebo zajišťovací skupinu domovské smluvní strany v souladu s platným právem neuplatňuje, poskytne orgán dohledu příslušného státu USA nebo členského státu EU rovnocennou dokumentaci vypracovanou v souladu s právem platným v územní působnosti domovského orgánu dohledu, jak je uvedeno v bodech i) a ii) výše.

- d) Součástí souhrnu posouzení VPRS za celosvětovou skupinu nebo rovnocenné dokumentace, jak je uvedeno v písmenu c), jsou:
- i) popis rámce pro řízení rizik pojišťovací nebo zajišťovací skupiny;
 - ii) posouzení rizikové expozice pojišťovací nebo zajišťovací skupiny a
 - iii) skupinové posouzení rizikového kapitálu a případné posouzení solventnosti.
- e) Bez ohledu na písmeno a) platí, že pokud je v souhrnu posouzení VPRS za celosvětovou skupinu nebo rovnocenné dokumentaci stanovené v písmenu c) zjištěno, že je závažným způsobem ohrožena ochrana pojistníků či zajistníků nebo finanční stabilita v územní působnosti hostitelského orgánu dohledu, může tento hostitelský orgán dohledu pojistitelům či zajistitelům hostitelské smluvní strany uložit preventivní, nápravná či jinak reaktivní opatření.

Před uložením takových opatření konzultuje hostitelský orgán dohledu tuto věc s příslušným domovským orgánem dohledu pojišťovací nebo zajišťovací skupiny. Smluvní strany vybízejí orgány dohledu, aby i nadále řešily záležitosti obezřetnostního dohledu nad pojišťovacími skupinami v rámci kolegií orgánů dohledu.

- f) Požadavky na podávání zpráv o obezřetnostním dohledu nad pojišťovacími skupinami, jak je stanoví právní předpisy platné na území hostitelské smluvní strany, se na úrovni celosvětového mateřského podniku pojišťovací nebo zajišťovací skupiny nepoužijí, ledaže se přímo týkají rizika vážného dopadu na schopnost podniků pojišťovací nebo zajišťovací skupiny hradit náhrady na území hostitelské smluvní strany.
- g) Hostitelský orgán dohledu si pro účely obezřetnostního dohledu nad pojišťovacími skupinami ponechává možnost požadovat a získávat informace od pojistitele nebo zajistitele vykonávajícího činnost v územní působnosti tohoto orgánu, jehož celosvětový mateřský podnik má sídlo na území domovské smluvní strany, pokud takové informace hostitelský orgán dohledu považuje za nezbytné k ochraně pojistníků či zajistníků před závažnou újmou nebo k ochraně před vážným ohrožením finanční stability či vážným dopadem na schopnost pojistitele nebo zajistitele plnit své závazky v územní působnosti hostitelského orgánu dohledu. Hostitelský orgán dohledu žádost o informace odůvodní na základě obezřetnostních kritérií dohledu, přičemž tyto žádosti nejsou zatěžující ani duplicitní, je-li to možné. Dožadující orgán dohledu o této žádosti informuje kolegium orgánů dohledu.

Bez ohledu na písmeno a) platí, že pokud pojistitel nebo zajistitel této žádosti o informace nevyhoví, může to v územní působnosti hostitelského orgánu dohledu vést k uložení preventivních, nápravných či jinak reaktivních opatření.

- h) Vzhledem k pojišťovací nebo zajišťovací skupině domovské smluvní strany, která působí na území hostitelské smluvní strany a která je předmětem skupinového posouzení kapitálu na území domovské smluvní strany, jež splňuje tyto podmínky:
- i) skupinové posouzení kapitálu zahrnuje výpočet kapitálu za celosvětovou skupinu zachycující riziko na úrovni celé skupiny, včetně celosvětového mateřského podniku pojišťovací nebo zajišťovací skupiny, které může mít vliv na pojišťovací a zajišťovací operace a činnosti na území druhé smluvní strany, a
 - ii) orgán dohledu na území smluvní strany, na němž se uplatňuje skupinové posouzení kapitálu podle bodu i), má pravomoc ukládat na základě tohoto posouzení preventivní, nápravná či jinak reaktivní opatření, včetně pravomoci požadovat případná kapitálová opatření,

neuloží hostitelský orgán dohledu skupinové posouzení kapitálu ani skupinový kapitálový požadavek na úrovni celosvětového mateřského podniku pojišťovací nebo zajišťovací skupiny podle práva platného v územní působnosti tohoto orgánu.

V případě, že se na pojistitele nebo zajistitele domovské smluvní strany vztahuje skupinový kapitálový požadavek na území domovské smluvní strany, neuloží hostitelský orgán dohledu skupinový kapitálový požadavek ani skupinové posouzení kapitálu na úrovni celosvětového mateřského podniku pojišťovací nebo zajišťovací skupiny.

- i) Bez ohledu na jakákoli ustanovení této dohody tato dohoda neomezuje ani nemá za cíl omezovat možnost orgánů dohledu EU vykonávat pravomoc dohledu nebo regulační pravomoc nad subjekty nebo skupinami, které v EU vlastní nebo ovládají úvěrové instituce, provádí v EU bankovní operace, nebo u nichž bylo zjištěno, že by jejich značná finanční tíseň nebo povaha, rozsah, velikost, míra, koncentrace, propojenost nebo soubor jejich činností mohly představovat hrozbu pro finanční stabilitu EU, a to ani uplatňováním těchto předpisů: směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (CRD IV), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (CRR), směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění

nařízení (EU) č. 1093/2010, a nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi, či dalších souvisejících právních předpisů.

Bez ohledu na jakákoli ustanovení této dohody tato dohoda neomezuje ani nemá za cíl omezovat možnost příslušných orgánů dohledu USA vykonávat pravomoc dohledu nebo regulační pravomoc nad subjekty nebo skupinami, které v USA vlastní nebo ovládají depozitní instituce, provádí v USA bankovní operace, nebo u nichž bylo zjištěno, že by jejich značná finanční tíseň nebo povaha, rozsah, velikost, míra, koncentrace, propojenost nebo soubor jejich činností mohly představovat hrozbu pro finanční stabilitu USA, a to ani uplatňováním the Bank Holding Company Act (12 U.S.C. § 1841 a násl.), the Home Owners' Loan Act (12 U.S.C. § 1461 a násl.), the International Banking Act (12 U.S.C. § 3101 a násl.), the Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act (12 U.S.C. § 5301 a násl.), či dalších souvisejících právních předpisů.

Článek 5

Výměna informací

1. Smluvní strany podporují orgány dohledu ve svých jurisdikcích při spolupráci na výměně informací v souladu s postupy uvedenými v příloze. Smluvní strany jsou si vědomy, že uplatňováním těchto postupů se posílí spolupráce a sdílení informací při zachování vysoké úrovně ochrany důvěrných informací.

2. Žádné ustanovení této dohody se nevztahuje na případné požadavky, kterým podléhá výměna osobních údajů mezi orgány dohledu.

Článek 6

Příloha

Příloha této dohody tvoří její nedílnou součást.

Článek 7

Společný výbor

1. Smluvní strany se dohodly na zřízení společného výboru složeného ze zástupců USA a EU, který bude pro obě smluvní strany fórem pro vzájemné konzultace a výměnu informací o správu této dohody a jejím řádném provádění.
2. Smluvní strany vedou ve společném výboru konzultace týkající se této dohody:
 - a) po vzájemné dohodě smluvních stran, pokud některá ze smluvních stran konzultaci navrhne;
 - b) nejméně jednou před uplynutím 180 dní ode dne vstupu této dohody v platnost, nebo ode dne počátku jejího prozatímního provádění, podle toho, co nastane dříve, a poté jednou za rok, pokud se smluvní strany nedohodnou jinak;
 - c) pokud některá ze smluvních stran písemně požádá o povinnou konzultaci a
 - d) pokud některá ze smluvních stran podá písemné oznámení o záměru tuto dohodu vypovědět.
3. Společný výbor může řešit:
 - a) záležitosti související s prováděním této dohody;
 - b) účinky této dohody v jurisdikcích smluvních stran na spotřebitele v oblasti pojištění a zajištění a na obchodní operace pojistitelů a zajišťitelů;
 - c) případné změny této dohody navržené některou ze smluvních stran;
 - d) jakékoli záležitosti, které vyžadují povinnou konzultaci;
 - e) oznámení o úmyslu tuto dohodu vypovědět; a
 - f) další záležitosti podle dohody smluvních stran.
4. Společný výbor může přijmout jednací řád.
5. V předsedání společnému výboru se smluvní strany každoročně střídají, není-li dohodnuto jinak. Jednání společného výboru může svolat jeho předseda, přičemž na čase a způsobu se dohodnou smluvní strany.
6. Společný výbor může k usnadnění své práce svolat jakoukoli pracovní skupinu.

Článek 8

Vstup v platnost

Tato dohoda vstupuje v platnost sedm dní po dni, kdy si smluvní strany vymění písemná oznámení potvrzující, že splnily své vnitřní požadavky a postupy, nebo v jiný den, na němž se smluvní strany případně dohodnou.

Článek 9

Provádění dohody

1. Ode dne vstupu této dohody v platnost, nebo ode dne počátku jejího prozatímního provádění, podle toho, co nastane dříve, vyzývají smluvní strany příslušné orgány, aby se zdržely jakýchkoli opatření, která jsou v rozporu s kteroukoli z podmínek nebo povinností této dohody, a to i v oblasti odstranění požadavků na kolaterál a na místní přítomnost v souladu s článkem 3. To může podle potřeby zahrnovat výměnu dopisů mezi příslušnými orgány v záležitostech týkajících se této dohody.

2. Ode dne vstupu této dohody v platnost, nebo ode dne počátku jejího prozatímního provádění, podle toho, co nastane dříve, přijmou smluvní strany veškerá vhodná opatření s cílem začít tuto dohodu co nejdříve provádět a používat v souladu s článkem 10.
3. Ode dne vstupu této dohody v platnost, nebo ode dne počátku jejího prozatímního provádění, podle toho, co nastane dříve, vyzývají Spojené státy každý stát USA, aby neprodleně přijal tato opatření:
 - a) snížení výše kolaterálu, který jednotlivé státy požadují k umožnění plného úvěru na zajištění, o 20 procent výše kolaterálu požadované daným státem USA k 1. lednu před podpisem této dohody, a to v každém roce ode dne vstupu této dohody v platnost, nebo ode dne počátku jejího prozatímního provádění; a
 - b) provádění příslušných právních předpisů státu USA v oblasti úvěrů na zajištění, a to v souladu s článkem 3 jako metodou pro přijímání opatření v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku.
4. Pokud tato dohoda vstoupila v platnost, pak nejpozději prvního dne měsíce po uplynutí 42 měsíců ode dne podpisu této dohody Spojené státy zahájí v souladu se svými právními předpisy případné šetření o platnosti opatření daného státu USA v oblasti pojištění, u něhož Spojené státy stanoví, že je v rozporu s touto dohodou a že se v jeho důsledku s pojistitelem nebo zajištělem z EU zachází méně příznivě než s pojistitelem nebo zajištělem z USA, který má v tomto státě USA domicil, bylo mu v něm uděleno povolení nebo byl v tomto státě jinak uznán. Pokud tato dohoda vstoupila v platnost, pak nejpozději prvního dne měsíce po uplynutí 60 měsíců ode dne podpisu této dohody Spojené státy dokončí v souladu se svými právními předpisy veškerá případná šetření o platnosti opatření daného státu USA v oblasti pojištění, které je předmětem těchto šetření. Pro účely tohoto odstavce Spojené státy v rámci případných šetření o platnosti upřednostní státy s nejvyšším hrubým objemem postoupených zajištění.

Článek 10

Používání dohody

1. Není-li stanoveno jinak, začne se tato dohoda používat dnem svého vstupu v platnost, nebo 60 měsíců ode dne svého podpisu, podle toho, co nastane později.
2. Bez ohledu na článek 8 a odstavec 1 tohoto článku:
 - a) Evropská unie bude prozatímně provádět článek 4 této dohody až do dne jejího vstupu v platnost a poté používat článek 4 tím, že zajistí, aby se orgány dohledu a další příslušné orgány řídily postupy v něm stanovenými od sedmého dne měsíce následujícího po dni, kdy si smluvní strany navzájem oznámily, že splnily své vnitřní požadavky a postupy nezbytné pro prozatímní provádění této dohody.

Spojené státy budou prozatímně provádět článek 4 této dohody až do dne jejího vstupu v platnost a poté používat článek 4 tím, že vynaloží veškeré úsilí a poskytnou orgánům dohledu a dalším příslušným orgánům podporu k tomu, aby se tyto orgány řídily postupy v něm stanovenými od sedmého dne měsíce následujícího po dni, kdy si smluvní strany navzájem oznámily že splnily své vnitřní požadavky a postupy nezbytné pro prozatímní provádění této dohody;
 - b) dnem vstupu této dohody v platnost, nebo 60 měsíců po podpisu této dohody, podle toho, co nastane později:
 - i) povinnosti smluvní strany uvedené v čl. 3 odst. 1 a 2 a článku 9 budou platit pouze v případě, že orgány dohledu druhé smluvní strany vykonávají dohled v souladu s článkem 4 a splňují povinnosti uvedené v čl. 3 odst. 3, a to po dobu, po kterou tyto orgány tento dohled vykonávají a tyto povinnosti splňují;
 - ii) postupy smluvní strany uvedené v článku 4 a povinnosti uvedené v čl. 3 odst. 3 budou platit pouze v případě, že orgány dohledu druhé smluvní strany splňují povinnosti uvedené v čl. 3 odst. 1 a 2, a to po dobu, po kterou tyto orgány tyto povinnosti splňují, a
 - iii) povinnosti smluvní strany uvedené v čl. 3 odst. 3 budou platit pouze v případě, že orgány dohledu druhé smluvní strany vykonávají dohled v souladu s článkem 4 a splňují povinnosti uvedené v čl. 3 odst. 1 a 2, a to po dobu, po kterou tyto orgány tento dohled vykonávají a tyto povinnosti splňují;
 - c) pokud podle čl. 4 písm. i) příslušné orgány dohledu USA uplatňují mimo území Spojených států opatření vůči pojišťovací nebo zajišťovací skupině z EU, jejíž tíseň nebo činnosti mohou podle zjištění Rady pro dohled nad finanční stabilitou představovat hrozbu pro finanční stabilitu Spojených států, a jedná se o opatření uplatňovaná

prostřednictvím zákona Dodd-Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act (12 U.S.C. § 5301 a násl.), může kterákoli ze smluvních stran tuto dohodu vypovědět v rámci zkrácené povinné konzultace a výpovědi. Pokud podle čl. 4 písm. i) orgán dohledu EU uplatňuje mimo území Evropské unie vůči pojišťovací nebo zajišťovací skupině z USA opatření vzhledem k ohrožení finanční stability EU, může kterákoli ze smluvních stran tuto dohodu vypovědět v rámci zkrácené povinné konzultace a výpovědi;

- d) až do dne uvedeného v písmenu b), a aniž jsou dotčeny mechanismy v něm stanovené, se ustanovení o zajištění podle čl. 3 odst. 1 a 2 použijí na zajistitele EU ve státě USA:
- i) od okamžiku, kdy tento stát USA přijme opatření v souladu s čl. 3 odst. 1 a 2; nebo
 - ii) ode dne účinnosti výsledku šetření provedeného Spojenými státy v souladu s jejich právními předpisy, kterým se toto opatření státu USA v oblasti pojištění zneplatňuje, protože je v rozporu s touto dohodou a v jeho důsledku se s pojistitelem nebo zajistitelem z EU zachází méně příznivě než s pojistitelem nebo zajistitelem z USA, který má v tomto státě USA domicil, bylo mu v něm uděleno povolení nebo byl v tomto státě jinak uznán, podle toho, co nastane dříve;
- e) ode dne počátku prozatímního provádění, jak je uvedeno v písmenu a), a po dobu následujících 60 měsíců nesmějí orgány dohledu v Evropské unii pojišťovací nebo zajišťovací skupině z USA působící v Evropské unii uložit při plnění čl. 4 písm. h) skupinový kapitálový požadavek na úrovni celosvětového mateřského podniku pojišťovací nebo zajišťovací skupiny;
- f) ode dne podpisu této dohody po dobu 60 měsíců podle písmene b), pokud některá ze smluvních stran neplní povinnosti vyplývající z článku 3 ve vztahu k požadavkům na místní přítomnost, mohou orgány dohledu druhé smluvní strany po povinné konzultaci uložit skupinové posouzení kapitálu nebo skupinový kapitálový požadavek na úrovni celosvětového mateřského podniku pojišťovací nebo zajišťovací skupiny, která má sídlo nebo domicil na území druhé smluvní strany;
- g) čl. 3 odst. 3 se na území EU začne provádět a používat nejpozději do 24 měsíců ode dne podpisu této dohody, za předpokladu, že tato dohoda byla prozatímně prováděna nebo vstoupila v platnost;
- h) s výhradou písmen b) a d) se čl. 3 odst. 1 a 2 na celém území obou smluvních stran začne provádět a v celém rozsahu používat nejpozději do 60 měsíců ode dne podpisu této dohody oběma smluvními stranami, za předpokladu, že tato dohoda vstoupila v platnost, a
- i) ode dne vstupu v platnost, nebo ode dne počátku prozatímního provádění této dohody, podle toho, co nastane dříve, použijí obě smluvní strany články 7, 11 a 12.
3. Pokud některá ze smluvních stran nezačne plnit odstavec 2 ke dnům v něm uvedeným, může druhá smluvní strana požadovat povinnou konzultaci ve společném výboru.

Článek 11

Výpověď a povinná konzultace

1. Po povinné konzultaci může kterákoli ze smluvních stran tuto dohodu kdykoliv vypovědět písemným oznámením druhé smluvní straně v souladu s postupy uvedenými v tomto článku. Nedohodnou-li se smluvní strany písemně jinak, nabyvá tato výpověď účinnosti 180 dní, popřípadě v případě výpovědi podle čl. 10 odst. 2 písm. c) 90 dní ode dne tohoto oznámení. Smluvní strany mohou tuto dohodu vypovědět zejména v případě, že některá ze smluvních stran neplní své povinnosti vyplývající z této dohody nebo přijme opatření, která jsou v rozporu s cíli této dohody.
2. Před oznámením rozhodnutí vypovědět tuto dohodu, a to i s ohledem na článek 10, o něm smluvní strana informuje předsedu společného výboru.
3. Smluvní strany učiní nezbytné kroky k tomu, aby zúčastněným stranám sdělily, jaký dopad bude mít tato výpověď na pojistitele a zajistitele v jejich příslušných jurisdikcích.
4. Povinná konzultace ve společném výboru se koná, pokud o ni požádá některá ze smluvních stran předsedu společného výboru, a to do 30 dnů, nebo v případě žádosti podle čl. 10 odst. 2 písm. c) do 7 dnů od této žádosti,

nedohodnou-li se smluvní strany jinak. Smluvní strana požadující povinnou konzultaci písemně oznámí důvody tohoto požadavku. Povinná konzultace se může konat na místě, které si smluvní strany určí, a pokud se na tomto místě nemohou dohodnout, navrhne smluvní strana požadující povinnou konzultaci tři neutrální místa mimo území obou smluvních stran a druhá smluvní strana jedno z těchto míst zvolí.

5. Povinná konzultace se musí konat před vypovězením této dohody, a to i s ohledem na článek 10.
6. Pokud se některá ze smluvních stran odmítne zúčastnit povinné konzultace stanovené v tomto článku, může smluvní strana, která vypovězení této dohody požaduje, tuto dohodu vypovědět v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

Článek 12

Změna

1. Smluvní strany se mohou písemně dohodnout na změně této dohody.
2. Pokud si některá ze smluvních stran přeje tuto dohodu změnit, písemně druhou smluvní stranu požádá o zahájení jednání o změně této dohody.
3. Žádost o zahájení jednání o změně této dohody se oznámí společnému výboru.

Done at Washington on the twenty second day of September in the year two thousand and seventeen.

PŘÍLOHA

Vzorová ustanovení memoranda o porozumění o výměně informací mezi orgány dohledu

Článek 1

Cíl

1. Orgán dohledu (státu USA) a vnitrostátní orgán dohledu (členského státu EU) jako signatářské orgány tohoto memoranda o porozumění uznávají potřebu spolupráce při výměně informací.
2. Signatářské orgány uznávají, že praktická ujednání týkající se přeshraniční spolupráce a výměny informací jsou nezbytná jak pro řešení krizových situací, tak pro každodenní výkon dohledu.
3. Účelem tohoto memoranda o porozumění je usnadnit spolupráci při výměně informací mezi signatářskými orgány v rozsahu povoleném použitelným právem a v souladu s účely dohledu a regulace.
4. Signatářské orgány uznávají, že žádné ustanovení tohoto memoranda o porozumění se nepoužije na případné požadavky na výměnu osobních údajů mezi orgány dohledu.
5. Na území v působnosti signatářských orgánů platí použitelné právo v oblasti výměny a ochrany důvěrných informací s cílem chránit důvěrnou povahu dat, která si signatářské orgány mezi sebou podle tohoto memoranda o porozumění vyměňují. Cílem použitelného práva je mimo jiné zajistit, aby:
 - a) k výměně důvěrných informací docházelo pouze pro účely přímo související s plněním funkcí dohledu signatářských orgánů a
 - b) všechny osoby, které získají přístup k důvěrným informacím v rámci plnění svých povinností, zachovávaly důvěrnost těchto informací, s výjimkou určitých vymezených okolností stanovených v článku 7.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto memoranda o porozumění se rozumí:

- a) „použitelným právem“ jakýkoli právní nebo správní předpis nebo jiná právní praxe, které lze uplatnit v jurisdikci signatářského orgánu a které se týkají dohledu nad pojištěním a zajištěním, výměny informací v oblasti dohledu, ochrany důvěrných informací a nakládání s informacemi a jejich zpřístupňování;
- b) „důvěrnými informacemi“ jakékoli poskytnuté informace považované za důvěrné v jurisdikci dožádaného orgánu;
- c) „pojistitelem“ podnik, který má oprávnění nebo povolení k přístupu k přímé nebo primární pojišťovací činnosti nebo jejímu výkonu;
- d) „osobou“ fyzická osoba, právnická osoba, osobní společnost nebo sdružení nezapsané v rejstříku;
- e) „osobními údaji“ veškeré informace o identifikované či identifikovatelné fyzické osobě;
- f) „poskytnutými informacemi“ veškeré informace poskytnuté dožádaným orgánem dožadujícímu orgánu na základě žádosti o informace;
- g) „regulovaným subjektem“ pojistitel nebo zajistitel, který byl schválen orgánem dohledu v Evropské unii nebo ve Spojených státech nebo nad kterým tento orgán vykonává dohled;
- h) „zajistitelem“ podnik, který má oprávnění nebo povolení k přístupu k zajišťovací činnosti nebo jejímu výkonu;
- i) „dožádaným orgánem“ signatářský orgán, kterému je určena žádost o informace;
- j) „dožadujícím orgánem“ signatářský orgán, který žádá o informace;
- k) „orgánem dohledu“ jakýkoli orgán dohledu nad pojišťovacími a zajišťovacími činnostmi v Evropské unii nebo ve Spojených státech a
- l) „podnikem“ jakýkoli subjekt vykonávající hospodářskou činnost.

Článek 3

Spolupráce

1. S výhradou použitelného práva by se dožádaný orgán měl žádostmi ze strany dožadujícího orgánu vážně zabývat a včas na ně reagovat. Dožadujícímu orgánu by měl na žádost o informace poskytnout co nejúplnější odpověď v souladu se svými regulačními funkcemi.
2. S výhradou použitelného práva by měly dožádaný i dožadující orgán existenci i obsah veškerých žádostí o informace považovat za důvěrné, nedohodnou-li se oba orgány jinak.

Článek 4

Využití poskytnutých informací

1. Dožadující orgán by měl o informace žádat pouze v případě, že tato žádost má legitimní účel regulace nebo dohledu přímo se týkající zákonného dohledu dožadujícího orgánu nad regulovaným subjektem. Obecně se za legitimní účel regulace nebo dohledu dožadujícího orgánu nepovažuje vyhledávání informací o fyzických osobách, ledaže tato žádost přímo souvisí s plněním funkcí dohledu.
2. Dožadující orgán by měl používat poskytnuté informace pouze k zákonným účelům souvisejícím s jeho funkcemi v oblasti regulace, dohledu, finanční stability nebo obezřetnosti.
3. S výhradou použitelného práva veškeré poskytnuté informace, které si orgány vymění, jsou a zůstávají ve vlastnictví dožádaného orgánu.

Článek 5

Žádost o informace

1. Žádosti o informace ze strany dožadujícího orgánu by měla být v písemné formě, nebo v naléhavých případech v souladu s odstavcem 2, a obsahovat tyto údaje:
 - a) zúčastněné signatářské orgány, dotčená oblast dohledu a účel, pro který se informace požadují;
 - b) jméno dotčené osoby nebo regulovaného subjektu;
 - c) podrobné údaje o žádosti, které mohou obsahovat popis skutečností, které jsou důvodem žádosti, konkrétní prošetřované záležitosti, jakož i upozornění na případnou citlivou povahu žádosti;
 - d) požadované informace;
 - e) datum, do kterého je poskytnutí informací požadováno, a příslušné zákonné lhůty a
 - f) případně zda, jak a komu lze tyto informace předat v souladu s článkem 7.
2. V naléhavých případech lze žádost učinit ústně a následně by měla být bez zbytečného odkladu potvrzena písemně.
3. Dožádaný orgán by měl žádost vyřídit takto:
 - a) Dožádaný orgán by měl potvrdit přijetí žádosti.
 - b) Dožádaný orgán by měl každou žádost individuálně posoudit s cílem určit maximální rozsah informací, které lze poskytnout v souladu s podmínkami tohoto memoranda o porozumění a postupy platnými v jurisdikci dožádaného orgánu. Při rozhodování o tom, zda a do jaké míry žádosti vyhovět, může dožádaný orgán vzít v úvahu:
 - i) zda je žádost v souladu s memorandem o porozumění;
 - ii) zda by vyhovění žádosti zatížilo dožádaný orgán natolik, že by narušilo řádné plnění jeho funkcí;
 - iii) zda by poskytnutí požadovaných informací bylo jinak v rozporu se zásadním zájmem jurisdikce dožádaného orgánu;

- iv) jakékoliv jiné záležitosti v souladu s použitelným právem jurisdikce dožádaného orgánu (zejména ty, které se týkají důvěrnosti a služebního tajemství, ochrany údajů a soukromí a procesní spravedlnosti) a
 - v) zda může vyhověním požadavku jinak dojít k narušení výkonu funkcí dožádaného orgánu.
- c) Pokud dožádaný orgán žádosti o informace nevyhoví nebo není schopen poskytnout všechny požadované informace nebo jejich část, měl by v prakticky proveditelné a vhodné míře podle použitelného práva vysvětlit své důvody pro neposkytnutí informací a zvážit možné alternativní způsoby, jak splnit cíl dožadujícího orgánu v oblasti dohledu. Dožádaný orgán může žádosti o informace nevyhovět zejména v případě, že by byl nucen jednat v rozporu s použitelným právem.

Článek 6

Zacházení s důvěrnými informacemi

1. Obecně platí, že není-li uvedeno jinak, mělo by se s veškerými informacemi získanými na základě tohoto memoranda o porozumění zacházet jako s důvěrnými.
2. Dožadující orgán by měl učinit veškeré zákonné a prakticky proveditelné kroky k zachování důvěrnosti důvěrných informací.
3. S výhradou článku 7 a použitelného práva by měl dožadující orgán přístup k důvěrným informacím získaným od dožádaného orgánu umožnit pouze osobám, které pro dožadující orgán pracují nebo jednají jeho jménem a:
 - a) vztahuje se na ně povinnost dožadujícího orgánu zabránit v jeho jurisdikci neoprávněnému zveřejnění důvěrných informací;
 - b) jsou pod dohledem a kontrolou dožadujícího orgánu;
 - c) tyto informace potřebují v souladu a přímé souvislosti se zákonnými účely v oblasti regulace nebo dohledu a
 - d) vztahují se na ně požadavky na zachování důvěrnosti i po ukončení vztahu s dožadujícím orgánem.

Článek 7

Další sdílení poskytnutých informací

1. S výjimkou případů uvedených v čl. 7 odst. 2 by dožadující orgán neměl předávat poskytnuté informace získané od dožádané strany třetí straně, ledaže:
 - a) dožadující orgán získal předchozí písemný souhlas dožádaného orgánu s dalším sdílením těchto informací; avšak je-li žádost naléhavá, lze ji učinit ústně a následně bez zbytečného odkladu potvrdit písemně; a
 - b) třetí strana se zaváže dodržovat omezení, která zajistí zásadně stejnou úroveň důvěrnosti jako v případě omezení, která musí dodržovat dožadující orgán, jak je uvedeno v tomto memorandu o porozumění.
2. S výhradou použitelného práva, je-li dožadující orgán zákonným způsobem donucen nebo má-li zákonnou povinnost sdílet poskytnuté informace, měl by dožádanému orgánu tuto povinnost a informaci o případných souvisejících řízeních oznámit s co největším prakticky proveditelným předstihem, aby dožádanému orgánu usnadnil využít příležitosti zasáhnout a namítnout důvěrnosti informací. Pokud dožádaný orgán souhlas ke zveřejnění poskytnutých informací nedá, měl by dožadující orgán přijmout veškerá přiměřená opatření s cílem tomuto sdílení zabránit, a to i pomocí právních prostředků a namítnutím důvěrnosti informací, kterých se má sdílení týkat, a její ochranou.

PŘEKLAD

Brusel 18. září 2017

Vážený pan velvyslanec Lighthizer
zmocněnec Spojených států amerických pro obchod
Úřad zmocněnce Spojených států amerických pro obchod
600 17th Street NW
Washington, DC 20508
USA

Vážený pane velvyslanče Lighthizere,

jsem potěšen, že mohu přistoupit k podpisu dvoustranné dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o obezřetnostních pravidlech týkajících se pojištění a zajištění (dále jen „dohoda“), jež je připojena v příloze k tomuto dopisu. Na konečném anglickém znění právního textu se zástupci Spojených států amerických a Evropské unie dohodli dne 12. ledna 2017.

Smluvní strany dokončily své vnitřní postupy nezbytné pro podpis dohody. Smluvní strany uznávají jazykový režim Evropské unie. Evropská komise vzala na vědomí prohlášení v rozhodnutí Rady přijatém dne 15. září 2017, které ohledně dohody stanoví:

Dohoda bude podepsána v anglickém znění. Podle práva Unie je tato dohoda ze strany Unie rovněž sepsána v jazyce bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském. Tato další jazyková znění by měla být prohlášena za závazná výměnou diplomatických nót mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými. Všechna závazná znění jsou rovnocenná.

Spojené státy americké potvrzují, že jsou v souvislosti s rozhodnutím Rady připraveny spolupracovat s Evropskou unií při vyřizování žádostí o prohlášení dalších jazykových znění dohody za závazná.

Potvrzují, že smluvní strany si na základě podpisu dohody v anglickém znění vymění dopisy, aby mohlo být zahájeno prozatímní provádění. Postupy pro vstup dohody v platnost, jako jsou postupy pro prozatímní provádění v návaznosti na podpis, jsou nezávislé na prohlášení ostatních jazykových znění za závazná.

Evropská unie zveřejní tuto výměnu dopisů společně se zněním dohody.

Stejný dopis jsem zaslal i panu ministru Mnuchinovi.

S úctou

Valdis DOMBROVSKIS
místopředseda Evropské komise

Brusel 18. září 2017

Vážený pan Steven Mnuchin
ministr financí USA
1500 Pennsylvania Avenue, NW
Washington, DC 20220

Vážený pane ministře Mnuchine,

jsem potěšen, že mohu přistoupit k podpisu dvoustranné dohody mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými o obezřetnostních pravidlech týkajících se pojištění a zajištění (dále jen „dohoda“), jež je připojena v příloze k tomuto dopisu. Na konečném anglickém znění právního textu se zástupci Spojených států amerických a Evropské unie dohodli dne 12. ledna 2017.

Smluvní strany dokončily své vnitřní postupy nezbytné pro podpis dohody. Smluvní strany uznávají jazykový režim Evropské unie. Evropská komise vzala na vědomí prohlášení v rozhodnutí Rady přijatém dne 15. září 2017, které ohledně dohody stanoví:

Dohoda bude podepsána v anglickém znění. Podle práva Unie je tato dohoda ze strany Unie rovněž sepsána v jazyce bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském. Tato další jazyková znění by měla být prohlášena za závazná výměnou diplomatických nót mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými. Všechna závazná znění jsou rovnocenná.

Spojené státy americké potvrzují, že jsou v souvislosti s rozhodnutím Rady připraveny spolupracovat s Evropskou unií při vyřizování žádostí o prohlášení dalších jazykových znění dohody za závazná.

Potvrzují, že smluvní strany si na základě podpisu dohody v anglickém znění vymění dopisy, aby mohlo být zahájeno prozatímní provádění. Postupy pro vstup dohody v platnost, jako jsou postupy pro prozatímní provádění v návaznosti na podpis, jsou nezávislé na prohlášení ostatních jazykových znění za závazná.

Evropská unie zveřejní tuto výměnu dopisů společně se zněním dohody.

Stejný dopis jsem zaslal i panu velvyslanci Lighthizerovi.

S úctou

Valdis DOMBROVSKIS
místopředseda Evropské komise

22. září 2017

Valdis Dombrovskis
místopředseda
Evropská komise
Brusel, Belgie

Vážený pane místopředsedo Dombrovskisi,

jsme potěšeni, že můžeme přistoupit k podpisu dvoustranné dohody mezi Spojenými státy americkými a Evropskou unií o obezřetnostních pravidlech týkajících se pojištění a zajištění (dále jen „dohoda“), jež je připojena v příloze k tomuto dopisu. Na konečném anglickém znění právního textu se zástupci Spojených států amerických a Evropské unie dohodli dne 12. ledna 2017.

Smluvní strany dokončily své vnitřní postupy nezbytné pro podpis dohody. Smluvní strany uznávají jazykový režim Evropské unie. Evropská komise vzala na vědomí prohlášení v rozhodnutí Rady přijatém dne 15. září 2017, které ohledně dohody stanoví:

Dohoda bude podepsána v anglickém znění. Podle práva Unie je tato dohoda ze strany Unie rovněž sepsána v jazyce bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském. Tato další jazyková znění by měla být prohlášena za závazná výměnou diplomatických not mezi Evropskou unií a Spojenými státy americkými. Všechna závazná znění jsou rovnocenná.

Spojené státy americké potvrzují, že jsou v souvislosti s rozhodnutím Rady připraveny spolupracovat s Evropskou unií při vyřizování žádostí o prohlášení dalších jazykových znění dohody za závazná.

Potvrzujeme, že smluvní strany si na základě podpisu dohody v anglickém znění vymění dopisy, aby mohlo být zahájeno prozatímní provádění. Postupy pro vstup dohody v platnost, jako jsou postupy pro prozatímní provádění v návaznosti na podpis, jsou nezávislé na prohlášení ostatních jazykových znění za závazná.

Evropská unie zveřejní tuto výměnu dopisů společně se zněním dohody.

S úctou,

ministr Steven T. MNUCHIN
ministerstvo financí USA

velvyslanec Robert E. LIGHTHIZER
*zmocněnec Spojených států amerických pro
obchod*

NAŘÍZENÍ

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/1794

ze dne 5. října 2017,

kterým se pro účetní období EZZF 2018 stanoví úrokové sazby používané pro výpočet nákladů na financování intervenčních opatření ve formě nákupu, skladování a odbytu zásob

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 20 odst. 1 a 4 uvedeného nařízení,

po konzultaci s Výborem zemědělských fondů,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení čl. 3 odst. 1 písm. a) nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 ⁽²⁾ stanoví, že výdaje vztahující se k finančním nákladům, které členskými státy vznikly při mobilizaci finančních prostředků pro nákup produktů, budou určeny v souladu s metodami stanovenými v příloze I uvedeného nařízení.
- (2) Podle bodu I.1 přílohy I nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 se výpočet těchto finančních nákladů provádí na začátku každého účetního období na základě jednotné úrokové sazby platné pro celou Unii, kterou stanoví Komise. Tato úroková sazba odpovídá průměru termínované tříměsíční a dvanáctiměsíční sazby EURIBOR zaznamenané v průběhu referenčního období šesti měsíců, které stanoví Komise, s jejich příslušným třetinovým a dvoutřetinovým vážením; tomu předchází sdělení členských států podle prvního pododstavce bodu I.2 uvedené přílohy.
- (3) S cílem určit úrokové sazby, které se použijí pro dané účetní období, se v příloze I bodu I.2 prvním pododstavci nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 stanoví, že členské státy sdělují Komisi na její žádost průměrnou úrokovou sazbu, kterou reálně využívaly v průběhu referenčního období uvedeného v bodě I.1 uvedené přílohy, a to nejpozději ve lhůtě stanovené v uvedené žádosti.
- (4) Ustanovení přílohy I bodu I.2 druhého pododstavce nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 dále stanoví, že pokud členský stát toto sdělení nezašle v podobě a ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci uvedeného bodu, považuje se průměrná úroková sazba využívaná uvedeným členským státem za 0 %. V případě, kdy členský stát prohlásí, že nezaznamenal žádné úrokové náklady, protože neměl v době referenčního období ve veřejném skladování zemědělské produkty, stanoví Komise uvedenou úrokovou sazbu v souladu s třetím pododstavcem uvedeného bodu.
- (5) V souladu s bodem I.3 přílohy I nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 se úroková sazba stanovená na základě bodu I.2 uvedené přílohy porovná s jednotnou úrokovou sazbou stanovenou na základě bodu I.1 uvedené přílohy. V každém členském státě se uplatňuje nižší z těchto dvou úrokových sazeb. Za účelem náhrady výdajů členskými státy však záporné úrokové sazby nemohou být zohledněny.
- (6) Úrokové sazby, které se použijí pro účetní období EZZF 2018, je třeba stanovit s přihlédnutím k těmto různým skutečnostem.
- (7) Aby nedošlo v souvislosti s úrokovými sazbami použitelnými pro výpočet nákladů na financování intervenčních opatření ke vzniku právního vakua, je vhodné, aby byla nová sazba zpětně použitelná od 1. října 2017,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 ze dne 11. března 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013, pokud jde o výdaje na veřejnou intervenci (Úř. věst. L 255, 28.8.2014, s. 1).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V případě výdajů vztahujících se k finančním nákladům, které členskými státy vznikly při mobilizaci prostředků pro nákup produktů během účetního období Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) 2018, se stanoví úrokové sazby podle přílohy 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 906/2014 v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. a) uvedeného nařízení na 0 %.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. října 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. října 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/1795**ze dne 5. října 2017,****kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a kterým se ukončuje šetření týkající se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících ze Srbska**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedeného nařízení,

po konzultaci s členskými státy,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP**1.1. Zahájení šetření**

- (1) Evropská komise (dále jen „Komise“) dne 7. července 2016 zahájila antidumpingové šetření dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli do Unie pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska, Srbska a Ukrajiny (dále jen „dotčené země“) na základě článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 (dále jen „základní nařízení“). V *Úředním věstníku Evropské unie* uveřejnila Komise příslušné oznámení ⁽²⁾ (dále jen „oznámení o zahájení šetření“).
- (2) Toto šetření bylo zahájeno na základě podnětu, který podalo dne 23. května 2016 Evropské sdružení oceli (dále jen „Eurofer“ nebo „žadatel“) jako zástupce více než 90 % celkové výroby určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli v Unii.

1.2. Zúčastněné strany

- (3) V oznámení o zahájení šetření vyzvala Komise zúčastněné strany, aby se přihlásily, a mohly se tak zúčastnit šetření. O zahájení šetření výslovně informovala žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce, orgány dotčených zemí, známé dovozce, dodavatele a uživatele, obchodníky a sdružení, o nichž je známo, že se jich šetření týká, a vyzvala je k účasti.
- (4) Zúčastněné strany dostaly možnost písemně sdělit svá stanoviska a požádat o slyšení u Komise a/nebo u úředníka pro slyšení v obchodních řízeních. Všechny zúčastněné strany, které o to požádaly a prokázaly, že mají konkrétní důvody ke slyšení, byly vyslechnuty.

1.3. Výběr vzorku

- (5) V oznámení o zahájení šetření Komise uvedla, že možná vybere vzorek zúčastněných stran v souladu s článkem 17 základního nařízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Oznámení o zahájení antidumpingového řízení týkajícího se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska, Srbska a Ukrajiny (Úř. věst. C 246, 7.7.2016, s. 7).

a) Výběr vzorku výrobců v Unii

- (6) V oznámení o zahájení šetření Komise uvedla, že vybrala předběžný vzorek výrobců v Unii. Komise vybrala vzorek na základě největšího reprezentativního objemu výroby a prodeje se zajištěním zeměpisného rozložení. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k předběžnému vzorku vyjádřily, neobdržela však žádné připomínky.
- (7) Konečný vzorek se tedy skládal ze šesti výrobců v Unii nacházejících se v pěti různých členských státech. Představuje víc než 45 % výroby Unie.

b) Výběr vzorku dovozců, kteří nejsou ve spojení

- (8) Komise požádala dovozce, kteří nejsou ve spojení, aby poskytli informace stanovené v oznámení o zahájení šetření, aby mohla rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat. Všech sedm dovozců, kteří se přihlásili, bylo členy konsorcia nazvaného „Konsorcium pro dovoz plochých za tepla válcovaných výrobků“ („Consortium for Imports of Hot-Rolled Flats“, dále jen „Konsorcium“). Toto Konsorcium bylo vytvořeno *ad hoc* pro účely šetření více než 30 uživateli a dovozci, kteří nejsou ve spojení, nacházejícími se převážně, ale ne výhradně, v Itálii. Jde především o malé a střední podniky.
- (9) Člen Konsorcia Stemcor London Ltd se dobrovolně nabídl, že bude plně spolupracovat tím, že předloží odpověď na dotazník. Tento dovozce, který není ve spojení, se nacházel v Londýně ve Spojeném království a během období šetření obchodoval s dotčeným výrobkem v částce ve výši přesahující 30 milionů GBP. Tento dovozce, který není ve spojení, byl navštíven na místě.

c) Výběr vzorku vyvážejících výrobců

- (10) Vzhledem k malému počtu známých vyvážejících výrobců v Íránu, Rusku, Srbsku a na Ukrajině se pro tyto země žádný výběr vzorků nepředpokládal.
- (11) Vzhledem k potenciálně vysokému počtu vyvážejících výrobců v Brazílii Komise požádala všechny vyvážející výrobce v Brazílii, aby poskytli informace stanovené v oznámení o zahájení šetření, aby mohla rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat. Kromě toho Komise požádala zastoupení Brazílie při Evropské unii, aby našlo a/nebo kontaktovalo případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast na šetření.
- (12) Pět výrobců poskytlo informace a souhlasilo se zařazením do vzorku. Komise zjistila, že dvě z těchto společností jsou ve spojení, a proto je považovala za jednoho (skupinu) vyvážejícího výrobce.
- (13) V souladu s čl. 17 odst. 1 základního nařízení Komise vybrala vzorek tří vyvážejících výrobců na základě největšího reprezentativního objemu vývozu do Unie, který mohl být ve stanovené lhůtě přiměřeně prošetřen. V souladu s čl. 17 odst. 2 základního nařízení byl výběr vzorku projednán se všemi známými vyvážejícími výrobci a s brazilskými orgány. Nebyly obdrženy žádné připomínky.
- (14) Podle údajů čtyř spolupracujících vyvážejících výrobců vybraný vzorek představuje 97,3 % celkového vývozu Brazílie do Unie.

1.4. Odpovědi na dotazník

- (15) Komise odeslala dotazníky žadateli, všem výrobcům v Unii zařazeným do vzorku, všem známým vyvážejícím výrobcům v Íránu, Rusku, Srbsku a na Ukrajině a třem výrobcům v Brazílii zařazeným do vzorku a uživatelům a dovozcům, kteří se přihlásili ve lhůtách stanovených v oznámení o zahájení řízení.
- (16) Odpovědi na dotazníky byly obdrženy od sdružení Eurofer, šesti výrobců v Unii zařazených do vzorku a jejich středisek služeb pro ocelářský průmysl, která jsou ve spojení, od jednoho uživatele jménem Konsorcia, jednoho dovozce zařazeného do vzorku, který není ve spojení, a od devíti skupin vyvážejících výrobců v dotčených zemích.
- (17) Konsorcium dále předložilo připomínky po zahájení tohoto řízení. Kromě toho předložilo připomínky po zahájení řízení také několik dalších uživatelů, především z Polska a pobaltských států, Konfederace zaměstnavatelů Lotyšska a z Asociace strojírenského a kovodělného průmyslu Lotyšska.

1.5. Inspekce na místě

- (18) Komise si opatřila a ověřila veškeré podklady, které považovala za nezbytné ke stanovení dumpingu, následné újmy a zájmu Unie. Inspekce na místě podle článku 16 základního nařízení se uskutečnily v prostorách těchto společností:

výrobci v Unii:

- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Německo
- Tata Steel Ijmuiden BV, Velsen-Noord, Nizozemí
- Tata Steel UK Limited, Port Talbot, Jižní Wales, Spojené království
- ArcelorMittal Mediterranee SAS, Fos-sur-Mer, Francie
- ArcelorMittal Atlantique Et Lorraine, Dunkerque, Francie
- ArcelorMittal España SA, Gozón, Španělsko

Uživatel:

- Marcegaglia Carbon Steel Spa, Gazoldo degli Ippoliti, Itálie

Dovozce, který není ve spojení:

- Stemcor London Ltd, Londýn, UK

Vyvázející výrobce v Íránu:

- Mobarakeh Steel Company, Mobarakeh, Esfahán, Írán

Obchodník v Unii, který je ve spojení:

- Primex Steel Trading GmbH, Düsseldorf, Německo

Vyvázející výrobci v Rusku:

- „Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works“ (dále jen „PJSC MMK“ nebo „MMK“), Magnitogorsk
- Novolipetsk Steel, (dále rovněž „NLMK“), Lipetsk
- PAO Severstal, (dále jen „Severstal“) Čerepovec.

středisko služeb pro ocelářský průmysl/obchodník/dovozce v Unii, kteří jsou ve spojení:

- SIA Severstal Distribution, Riga, Lotyšsko

obchodníci/dovozci mimo Unii, kteří jsou ve spojení

- NOVEX Trading (Swiss) SA (dále jen „Novex“), Lugano, Švýcarsko
- MMK Steel Trade AG, Lugano, Švýcarsko
- Severstal Export GmbH (dále jen „SSE“), Lugano, Švýcarsko.

Vyvázející výrobce v Srbsku:

- Zelezara Smederevo d.o.o., Smederevo, Srbsko

dovozce v Unii, který je ve spojení:

- Pikaro, s.r.o., Košice, Slovensko

Vyvázející výrobci na Ukrajině:

Metinvest Group

- Integrated Iron and Steel Works „Zaporizhstal“, PJSC, Záporoží, Ukrajina
- Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol, PJSC, Mariupol, Ukrajina (ověřeno na dálku z kanceláří společnosti Metinvest International SA, Ženeva, Švýcarsko)

Obchodník na Ukrajině, který je ve spojení:

- Limited Liability Company Metinvest-SMC, LLC, Kyjev, Ukrajina

Obchodník mimo Unii, který je ve spojení:

- Metinvest International SA, Ženeva, Švýcarsko

dovozce v Unii, který je ve spojení:

— Ferriera Valsider S.p.A, Vallese di Oppeano VR, Itálie

Vyvázející výrobci v Brazílii:

— ArcelorMittal Brasil S.A, Serra, Brazílie

— Companhia Siderúrgica Nacional, São Paulo, Brazílie

— Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A., Belo Horizonte, Brazílie

středisko služeb pro ocelářský průmysl/obchodník/dovozce v Unii, kteří jsou ve spojení:

— Lusosider Aços Planos S.A, Lisabon, Portugalsko

1.6. Období šetření a posuzované období

- (19) Šetření dumpingu a újmy se vztahovalo na období od 1. července 2015 do 30. června 2016 (dále jen „období šetření“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2013 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

1.7. Celní evidence dovozu

- (20) Dne 11. října 2016 předložil žadatel žádost o celní evidenci dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli z dotčených zemí podle čl. 14 odst. 5 základního nařízení. Dne 21. listopadu 2016 poskytl žadatel aktualizované údaje o dovozu týkající se jeho žádosti o celní evidenci. Po pečlivé analýze žádosti a podpůrných údajů Komise dospěla k závěru, že podmínky pro celní evidenci byly splněny, pouze pokud jde o dovoz z Brazílie a Ruska.
- (21) Proto Komise dne 6. ledna 2017 vyhlásila prováděcí nařízení Komise, kterým se od 6. ledna 2017 zavádí celní evidenci dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Ruska a Brazílie ⁽¹⁾.

1.8. Následný postup

- (22) Dne 4. dubna 2017 Komise informovala všechny zúčastněné strany prostřednictvím informačního dokumentu (dále jen „informační dokument“), že bude pokračovat v šetření bez uložení prozatímních opatření na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčených zemí do Unie. Informační dokument obsahoval podstatné skutečnosti a úvahy, na jejichž základě Komise rozhodla, že bude pokračovat v šetření bez uložení prozatímních opatření.
- (23) Po zveřejnění informačního dokumentu zúčastněné strany předložily písemné připomínky ke zveřejněným informacím a zjištěním. Zúčastněné strany, které požádaly o slyšení, byly rovněž vyslechnuty.
- (24) Dne 4. května 2017 se konalo slyšení s žadatelem za přítomnosti úředníka pro slyšení v obchodních záležitostech. Dne 15. května 2017 se konala slyšení se dvěma ruskými vyvázejícími výrobci, konkrétně se společnostmi MMK a PAO Severstal. Dne 1. června 2017 se konalo slyšení s Konsorciem. Dne 8. června 2017 se konalo druhé slyšení s žadatelem. Kromě toho se dne 13. června 2017 konalo slyšení s ukrajinským vyvázejícím výrobcem Metinvest Group.
- (25) Komise před přijetím konečného rozhodnutí zvažila veškeré ústní a písemné připomínky k informačnímu dokumentu předložené zúčastněnými stranami. Těmito připomínkami se zabývá toto nařízení.
- (26) Kromě toho požádala Komise uživatele, kteří se přihlásili ve fázi zahájení šetření, aby poskytli více údajů o strojírenském odvětví a dalších odvětvích, aby bylo možno přesněji posoudit potenciální dopad opatření na jiná navazující odvětví než trubky a duté profily. Rovněž vyzvala zúčastněné strany, aby se vyjádřily k nejhodnějším formě případných opatření.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/5 ze dne 5. ledna 2017, kterým se zavádí celní evidenci dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Ruska a Brazílie (Úř. věst. L 3, 6.1.2017, s. 1).

- (27) Po zveřejnění informačního dokumentu se přihlásilo 18 dalších uživatelů a požadovalo, aby byli zaregistrováni jako zúčastněné strany. Registrace jakožto zúčastněná strana byla udělena 17 z 18 uživatelů. Sedm z těchto 18 uživatelů požádalo o anonymitu, jelikož se obávalo odplaty. Žádosti bylo vyhověno u šesti ze sedmi uživatelů. Zbývající uživatel nebyl registrován jakožto zúčastněná strana, jelikož navzdory několika připomínkám svou žádost o anonymitu neodůvodnil.
- (28) Kromě toho Komise pokračovala v získávání a ověřování veškerých informací, které považovala za nezbytné pro dosažení konečných závěrů. Za tímto účelem zaslala šesti výrobcům v Unii zařazeným do vzorku, 74 uživatelům (včetně členů Konsorcia) a 12 sdružením zastupujícím uživatele dodatečné dotazníky po období šetření.
- (29) Odpovědi na dotazníky po období šetření byly obdrženy od všech šesti výrobců v Unii a od 23 uživatelů. Dodatečné informace navíc poskytla dvě z 12 sdružení uživatelů. Kromě toho byli žadatel, jeden výrobce v Unii ⁽¹⁾ a vybraní uživatelé (především ⁽²⁾ na základě zeměpisného rozložení) informováni, že útvary Komise přijdou příslušné údaje ověřit na místě.
- (30) Poté bylo v období od 29. května do 9. června 2017 provedeno pět dalších inspekcí na místě, a to v prostorách těchto zúčastněných stran v Evropské unii:
- ThyssenKrupp Steel Europe AG, Duisburg, Německo (výrobce v Unii)
 - HUS Ltd, Plovdiv, Bulharsko (uživatel, člen „Konsorcia“, jak je uvedeno v 8. bodě odůvodnění
 - Technotubi SpA, Alfianello, Itálie (uživatel, člen Konsorcia)
 - italský uživatel, není členem Konsorcia a přál si zůstat v anonymitě
 - sdružení Eurofer
- (31) Všechny strany byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě Komise zamýšlí uložit konečná antidumpingová opatření. Rovněž jim byla přiznána lhůta, ve které mohly k poskytnutí konečných informací předkládat svá vyjádření.
- (32) Po poskytnutí konečných zjištění dne 17. července 2017 (dále jen „po konečných zjištěních“) se dne 27. července 2017 konalo další slyšení s žadatelem za přítomnosti úředníka pro slyšení v obchodních záležitostech. Sdružení Eurofer během tohoto slyšení vzneslo několik procesních a podstatných bodů.
- (33) Pokud jde o procesní body, sdružení Eurofer tvrdilo, že Komise neuvedla v platnost doporučení úředníka pro slyšení v obchodních záležitostech, které tento úředník vydal po slyšení ze dne 4. května 2017 (viz 24. bod odůvodnění). Úředník pro slyšení v obchodních záležitostech byl ve své zprávě ze dne 23. června 2017 toho názoru, že útvary by měly dumpingová rozpětí a rozpětí újmy zveřejnit před provedením testu unijních zájmů „bez skutečných údajů použitých u výpočtů“ ⁽³⁾. Kromě toho vyzval útvary Komise, „aby konečná zjištění zúčastněným stranám poskytly včas, a poskytly jim tak dostatečný čas pro podání připomínek, a to alespoň 30 dní namísto obvyklé 10denní lhůty“ ⁽⁴⁾.
- (34) Komise poukázala na to, že doporučení úředníka pro slyšení v obchodních záležitostech obdržela dne 23. června 2017, což bylo blízko ke dni poskytnutí konečných zjištění (17. července 2017). Pokud jde o rozpětí újmy, Komise rozhodla, že nemá příliš smysl poskytovat nepracované číselné údaje bez podkladových výpočtů na konci června jakožto zvláštní krok, když zúčastněné strany kompletní výpočet rozpětí újmy v blízké budoucnosti beztak obdrží spolu s úplnými konečnými zjištěními v rámci poskytnutí konečných zjištění. Sdružení Eurofer během slyšení dne 27. července 2017 skutečně potvrdilo, že úplné informace o rozpětí újmy obdrželo spolu s všeobecným dokumentem se zjištěními, a tato otázka tak již není relevantní. Pokud jde o lhůtu pro připomínky k poskytnutí konečných zjištění, čl. 20 odst. 5 základního nařízení stanoví, že ke stanoviskům předloženým po poskytnutí konečných zjištění lze přihlídnout pouze tehdy, jsou-li obdržena „ve lhůtě, kterou stanoví Komise v každém jednotlivém případě a která činí nejméně deset dnů“. Konečná zjištění byla

⁽¹⁾ Výrobce v Unii byl vybrán, jelikož se jednalo o jednoho z výrobců v Unii zařazených do vzorku, kteří tvrdili, že mohou v krátké době zvýšit svou kapacitu.

⁽²⁾ Navíc dva uživatelé, kteří jsou členy Konsorcia, byli proti uložení opatření. Nicméně další italský uživatel, který se přihlásil v pokročilé fázi procesu, se vyslovil pro uložení opatření.

⁽³⁾ Zpráva ze slyšení úředníka pro slyšení v obchodních záležitostech, 23. června 2017, HO/AK ju-ca-11.ho(2017)3604029, s. 3.

⁽⁴⁾ Zpráva ze slyšení úředníka pro slyšení v obchodních záležitostech, 23. června 2017, HO/AK ju-ca-11.ho(2017)3604029, s. 4.

zúčastněným stranám předložena dne 17. července 2017, přičemž lhůta pro předložení připomínek byla stanovena na 7. srpna 2017, tj. činila tři týdny. Ačkoli tato lhůta je kratší než 30 dnů doporučených úředníkem pro slyšení v obchodních záležitostech, stále poskytla dvakrát tolik času, než je zákonem stanovené minimum. Komise proto dospěla k závěru, že dodržela základ doporučení úředníka pro slyšení v obchodních záležitostech, tj. poskytla „dostatečný“ čas pro to, aby bylo možné vznášet užitečné připomínky k dokumentu, který z velké části reprodukoval informace, které Komise se stranami již sdílela v informačním dokumentu ze dne 4. dubna (viz 22. bod odůvodnění).

- (35) Pokud jde o podstatné body vznesené před úředníkem pro slyšení v obchodních záležitostech, Komise se rozhodla je řešit v příslušných částech nařízení níže, jelikož byly znovu vzneseny v písemných připomínkách obdržených po poskytnutí konečných zjištění.
- (36) Dne 3. srpna 2017 se konalo slyšení s íránským vyvážejícím výrobcem, konkrétně se společností Mobarakeh Steel Company. Íránský vyvážející výrobce během slyšení nadnesl otázku týkající se administrativní chyby, k níž došlo při výpočtu dumpingu. Vyvážející výrobce vysvětlil, že některé číselné údaje byly chybně zaokrouhleny, pravděpodobně v důsledku své délky.
- (37) Komise toto tvrzení analyzovala a dospěla k závěru, že při výpočtu dumpingu pro íránského vyvážejícího výrobce skutečně došlo k administrativní chybě, kterou bylo třeba opravit. Výpočet dumpingu a z něj vycházející výpočty proto musely být přepočítány s následujícím výsledkem: revidované dumpingové rozpětí a sazba antidumpingového cla pro společnost Mobarakeh Steel Company činily 17,9 % a revidovaná minimální dovozní cena upravená o nárůst cen surovin následně činila 468,49 EUR za tunu.
- (38) Všechny strany byly o této revizi informovány prostřednictvím dodatečného poskytnutí konečných zjištění dne 4. srpna 2017 a byly vyzvány, aby k ní vyjádřily své připomínky.
- (39) Komise před přijetím konečného rozhodnutí zvážila veškeré ústní a písemné připomínky k poskytnutí konečných zjištění a k dodatečnému poskytnutí konečných zjištění, které předložily zúčastněné strany. Tyto připomínky jsou řešeny v tomto nařízení a zjištění jsou případně odpovídajícím způsobem upravena.

2. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

2.1. Dotčený výrobek

- (40) Ploché za tepla válcované výrobky z oceli jsou vyráběny válcováním za tepla; jedná se o proces tváření kovu, během něž horký kov prochází jedním párem nebo více páry horkých válců, které snižují a sjednocují jeho tloušťku, přičemž teplota kovu je nad rekrystalizační teplotou. Mohou být dodávány v různých formách: ve svitcích (olejovaných nebo neolejovaných, mořených nebo nemořených), v tabulích (plech) nebo v úzkých pásích.
- (41) Ploché za tepla válcované výrobky z oceli mají dvě použití. Zaprvé jde o prvotní materiál pro výrobu různých výrobků z oceli s přidanou hodnotou, počínaje za studena válcovanými⁽¹⁾ plochými a plátovanými výrobky z oceli. Zadruhé se používají jako průmyslový vstup nakupovaný koncovými uživateli pro nejrůznější použití, včetně stavebnictví (výroba ocelových trubek), stavby lodí, plynových nádob, automobilů, tlakových nádob a energetických potrubí.
- (42) Komise vyřadila nástrojovou a rychlořeznou ocel z definice výrobku pro antidumpingové řízení týkající se dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky⁽²⁾.
- (43) Jelikož během tohoto konkrétního šetření nebyly vzneseny žádné připomínky týkající se definice výrobku a obdobného výrobku, a aby byla definice výrobku v různých řízeních týkajících se určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli stejná, Komise se rozhodla vyřadit nástrojovou ocel a rychlořeznou ocel rovněž v tomto případě.
- (44) Zúčastněné strany byly o těchto vynětích informovány prostřednictvím informačního dokumentu. V tomto ohledu neobdržela Komise žádné další připomínky.

⁽¹⁾ Válcováním za studena se rozumí proces, při kterém plech nebo pás, které byly předtím válcovány za tepla a namořeny, procházejí mezi válci za studena, tj. za teploty nižší, než je teplota měknutí kovu.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1778 ze dne 6. října 2016, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 272, 7.10.2016, s. 33).

- (45) Dotčený výrobek (dále jen „PTV“) tak byl vymezen jako určité ploché válcované výrobky ze železa, nelegované oceli nebo ostatní legované oceli, též ve svitcích (včetně výrobků „zkracovaných na míru“ a „úzkých pásů“), po válcování za tepla již dále neopracované, neplátované, nepokovené ani nepotažené, pocházející z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny.

Dotčený výrobek nezahrnuje:

- výrobky z korozivzdorné oceli a křemíkové elektrooceli s orientovanou strukturou,
- výrobky z nástrojové oceli a rychlořezné oceli,
- výrobky, které nejsou ve svitcích a nemají reliéfní vzor, o tloušťce převyšující 10 mm a o šířce 600 mm nebo větší, a
- výrobky, které nejsou ve svitcích a nemají reliéfní vzor, o tloušťce 4,75 mm nebo větší, avšak nepřesahující 10 mm, a o šířce 2 050 mm nebo větší.

Dotčený výrobek má v současnosti kódy KN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10, 7225 30 90, ex 7225 40 60, 7225 40 90, ex 7226 19 10, 7226 91 91 a 7226 91 99.

2.2. Obdobný výrobek

- (46) Šetření ukázalo, že stejné základní fyzické vlastnosti i stejná základní použití mají tyto výrobky:
- a) dotčený výrobek,
 - b) výrobek vyráběný a prodáváný na domácím trhu dotčených zemí,
 - c) výrobek vyráběný a prodáváný v Unii výrobním odvětvím Unie.
- (47) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky, Komise potvrdila, že dotčený výrobek vyráběný a prodáváný v dotčených zemích a dotčený výrobek vyráběný a prodáváný výrobním odvětvím Unie jsou obdobné ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního nařízení.

3. DUMPING

3.1. Obecná metodika

- (48) Komise v tomto oddílu stanovila obecnou metodiku, kterou použila pro výpočty dumpingu. V odůvodněných případech byly případné otázky, které se týkají konkrétní země či společnosti a jsou významné pro tyto výpočty, zpracovány v níže uvedených oddílech věnovaných jednotlivým zemím.

3.1.1. Běžná hodnota

- (49) Komise nejprve v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda je celkový objem domácího prodeje u každého jednotlivého spolupracujícího vyvážejícího výrobce reprezentativní. Domácí prodej je reprezentativní tehdy, když celkový objem domácího prodeje obdobného výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu připadající na vyvážejícího výrobce představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje dotčeného výrobku vyváženého během období šetření do Unie.

Běžná hodnota pro nereprezentativní typy (tj. ty, jejichž domácí prodej představoval méně než 5 % prodeje na vývoz do Unie, nebo ty, jež nebyly na domácím trhu prodávány vůbec) byla vypočtena na základě výrobních nákladů na typ výrobku, k nimž byla přičtena částka za prodejní, správní a režijní náklady a za zisky. Pro domácí prodej uskutečněný v běžném obchodním styku byl u dotčených typů výrobků použit zisk pro typ výrobku. Pro všechny ostatní transakce, které nebyly uskutečněny v běžném obchodním styku, byl použit průměrný zisk.

Komise následně určila typy výrobků prodávané na domácím trhu, které byly shodné nebo srovnatelné s typy výrobků prodávány na vývoz do Unie, a v souladu s čl. 2 odst. 2 základního nařízení zkoumala, zda byl u každého spolupracujícího vyvážejícího výrobce domácí prodej každého typu výrobku reprezentativní. Domácí prodej určitého typu výrobku je reprezentativní tehdy, když celkový objem prodeje daného typu výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření představuje alespoň 5 % celkového objemu prodeje shodného nebo srovnatelného typu výrobku vyváženého do Unie.

- (50) Dále Komise stanovila podíl ziskového prodeje nezávislým odběratelům na domácím trhu u každého typu výrobku během období šetření, aby mohla rozhodnout, zda pro účely výpočtu běžné hodnoty v souladu s čl. 2 odst. 4 základního nařízení použije skutečné prodejní ceny na domácím trhu.
- (51) Běžná hodnota byla založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu bez ohledu na to, zda jejich prodej byl, či nebyl ziskový, pokud:
- d) objem prodeje typu výrobku prodávaného za čistou prodejní cenu rovnající se vypočteným výrobním nákladům nebo tyto náklady přesahující představoval více než 80 % celkového objemu prodeje výrobku tohoto typu; a
 - e) vážená průměrná prodejní cena uvedeného typu výrobku se rovná jednotkovým výrobním nákladům nebo je vyšší.
- (52) V tomto případě byla běžná hodnota váženým průměrem cen veškerého domácího prodeje uvedeného typu výrobku během období šetření.
- (53) Běžná hodnota byla založena na skutečné ceně jednotlivých typů výrobku na domácím trhu pouze v případě ziskového prodeje daných typů výrobku na domácím trhu během období šetření, pokud:
- a) objem ziskového prodeje typu výrobku tvoří nejvýše 80 % celkového objemu prodeje tohoto typu; nebo
 - b) vážená průměrná cena tohoto typu výrobku je nižší než jednotkové výrobní náklady.
- (54) Jestliže byl prodej určitého typu obdobného výrobku v běžném obchodním styku nulový nebo nedostatečný, anebo v případech, kdy nebyl určitý typ výrobku na domácím trhu prodán v reprezentativním množství, vypočetla Komise běžnou hodnotu v souladu s čl. 2 odst. 3 a 6 základního nařízení.
- (55) Běžná hodnota byla vypočítána tak, že k průměrným výrobním nákladům obdobného výrobku, jež vznikly každému jednotlivému spolupracujícímu vyvážejícímu výrobcí během období šetření, byly připočteny tyto položky:
- a) vážené průměrné prodejní, správní a režijní náklady vynaložené během období šetření každým jednotlivým spolupracujícím vyvážejícím výrobcem při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku; a
 - b) vážený průměrný zisk dosažený během období šetření každým jednotlivým spolupracujícím vyvážejícím výrobcem při domácím prodeji obdobného výrobku v běžném obchodním styku.

3.1.2. Vývozní cena

- (56) Vyvážející výrobci vyváželi do Unie buď přímo nezávislým odběratelům, nebo prostřednictvím společností ve spojení, které působily jako obchodníci a/nebo dovozci.
- (57) Jestliže vyvážející výrobce vyvezl dotčený výrobek přímo nezávislým odběratelům v Unii, též prostřednictvím obchodníků, byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení stanovena na základě cen skutečně zaplacených nebo splatných za dotčený výrobek prodávaný na vývoz do Unie.
- (58) Jestliže vyvážející výrobci vyvezli dotčený výrobek do Unie prostřednictvím společnosti ve spojení, která působila jako dovozce, byla vývozní cena v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení zjištěna početně na základě ceny, za níž byl dovezený výrobek poprvé znovu prodán nezávislým odběratelům v Unii. Vývozní cena byla v souladu s uvedeným článkem zjištěna početně také tehdy, když dotčený výrobek nebyl znovu prodán ve stavu, ve kterém byl dovezen. V takových případech byly provedeny úpravy ceny o všechny náklady vzniklé mezi dovozem a dalším prodejem, včetně prodejních, správních a režijních nákladů, a o zisk.

3.1.3. Srovnání

- (59) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců na základě ceny ze závodu.

- (60) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na ceny a srovnatelnost cen, v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení.

3.2. Brazílie

- (61) Během období šetření bylo v Brazílii pět vyvážejících výrobců. Po výběru vzorku jedna vyvážející společnost, Aperam Inox América do Sul S.A., Komisi vysvětlila, že prodej do Afriky, který byl pouze v režimu tranzitu přes Unii, nesprávně vykázala jako prodej na vývoz do Unie. Proto během období šetření neměla žádný vývoz dotčeného výrobku do Unie. Společnost rovněž vysvětlila, že má podílové spoluvlastnictví se společností Arcelor-Mittal Brasil S.A (dále jen „AMB“). Na základě toho se Komise rozhodla zacházet s těmito dvěma společnostmi jako se společnostmi ve spojení.

Společnosti Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (dále jen „Usiminas“) a Companhia Siderúrgica Nacional (dále jen „CSN“) rovněž mají podílové spoluvlastnictví. Společnost Usiminas prohlásila, že by měly být považovány za společnosti, které nejsou ve spojení, protože v současné době probíhá řízení s brazilským orgánem pro hospodářskou soutěž, které společnosti CSN brání vykonávat jakákoliv práva ve vztahu ke společnosti Usiminas. Komise tvrzení a důkazy poskytnuté společností Usiminas ověřila a dospěla k závěru, že společnost CSN není schopna vykonávat svá práva ve vztahu ke společnosti Usiminas. Komise toto tvrzení přijala a s těmito společnostmi zacházela jako se společnostmi, které nejsou ve spojení. Obě společnosti nevznesly námitky, když jim Komise v dokumentu informujícím společnosti o neuložení prozatímních opatření oznámila své rozhodnutí. Rozhodnutí o tom, zda tyto dvě společnosti jsou či nejsou ve spojení, se může v následných přezkumech změnit, a to v případě, že by brazilský orgán pro hospodářskou soutěž v budoucnu rozhodl jinak.

- (62) Na domácím trhu všichni vyvážející výrobci prodávali obdobný výrobek jak přímo, tak prostřednictvím obchodníků, z nichž někteří ve spojení jsou a jiní ne. Většina prodaných obdobných výrobků byla dále zpracována do výrobku, který buď zůstal obdobným výrobkem, nebo z kterého se stal další navazující výrobek.
- (63) Společnost Usiminas vyvážela dotčený výrobek do Unie přímo nezávislým odběratelům. Další dva vyvážející výrobci vyváželi do Unie převážně nezpracované (nedělené) svitky, které byly buď znovu prodány, nebo dále zpracovány jejich společností ve spojení v Unii.

3.2.1. Běžná hodnota

- (64) V případě těchto tří vyvážejících výrobců byla běžná hodnota určena podle obecné metodiky uvedené výše v oddíle 3.1.1.
- (65) V případě těchto tří vyvážejících výrobců byla běžná hodnota založena na ceně na domácím trhu pro 14 %, 35 % a 91 % typů výrobku vyvážených do Unie, které představují 54 %, 78 % a 99 % vyvezeného objemu prodeje do Unie. Běžná hodnota pro zbývající typy výrobku byla vypočítána, jak je uvedeno v 54. a 55. bodě odůvodnění.
- (66) Po zveřejnění informačního dokumentu společnost Usiminas prohlásila, že částka prodejních, režijních a správních nákladů nebyla vypočítána na úrovni cen ze závodu a že některé náklady nesouvisely s dotčeným výrobkem, a proto by měly být z částky prodejních, režijních a správních nákladů vyňaty.
- (67) Komise toto tvrzení přijala a částku prodejních, režijních a správních nákladů odpovídajícím způsobem opravila.
- (68) Po zveřejnění informačního dokumentu společnost CSN prohlásila, že pro stanovení částky prodejních, režijních a správních nákladů měla být použita poslední verze tabulky s prodejními, režijními a správními náklady předložená během inspekce na místě. Tato verze by byla přesnější, protože některé náklady spojené s vývozem byly přiděleny pouze na prodej na vývoz, a ne na prodej na domácím trhu.
- (69) Komise toto tvrzení odmítla, protože metoda přidělování v poslední verzi tabulky s prodejními, režijními a správními náklady předložená společností nemohla být ověřena, jelikož byla poskytnuta na konci inspekce na místě. Místo toho Komise vypočítala částku prodejních, režijních a správních nákladů na základě předchozí verze, která byla předložena během inspekce na místě a která mohla být ověřena. Tato verze však obsahovala určité chyby, které byly Komisí ručně opraveny a sděleny společnosti CSN. Společnost CSN toto sdělení dále nekomentovala. Komise ve výpočtu nepřidělila vývozní náklady prodeji na domácím trhu. Společnost CSN metodu přidělování použitou Komisí nezpochybnila.

3.2.2. Vývozní cena

- (70) V případě těchto tří vyvážejících výrobců byla vývozní cena určena podle obecné metodiky uvedené výše v oddíle 3.1.2.
- (71) V případě společnosti Usiminas, která prodávala dotčený výrobek do Unie přímo nezávislým odběratelům, byla vývozní cena určena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení.
- (72) Další dva vyvážející výrobci prodávali dotčený výrobek do Unie prostřednictvím stran ve spojení. Nicméně rovněž pro tyto vyvážející výrobce byla vývozní cena určena v souladu s čl. 2 odst. 8 základního nařízení, protože Komise mohla ověřit, že ceny mezi stranami ve spojení byly stanoveny podle tržních podmínek a odrážely tržní ceny.

3.2.3. Srovnání

- (73) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců na základě ceny ze závodu.
- (74) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na srovnatelnost ceny. Úpravy byly provedeny u nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a u vedlejších nákladů (v rozmezí od 3,4 % do 4,6 % z čistého obrátu), u slev z cen a množstevních rabatů (v rozmezí od 0,2 % do 3,5 % z čistého obrátu) a u nákladů na úvěry (v rozmezí od 1,8 % do 2,3 % z čistého obrátu).
- (75) Všichni vyvážející výrobci podali žádost podle čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení o úpravu o částku odpovídající clu a tvrdili, že existence režimu navrácení cla pro určité suroviny by znamenala, že jejich prodej na domácím trhu by ve srovnání s prodejem na vývoz zahrnoval nepřímou daň.
- (76) Vyvážející výrobci však nebyli schopni prokázat, že by pouhá existence režimu navrácení cla ovlivňovala srovnatelnost cen. Vyvážející výrobci navíc během inspekce na místě potvrdili, že režim navrácení cla neovlivňuje prodejní cenu. Tato žádost proto nemohla být přijata.
- (77) Společnost Usiminas podala žádost podle čl. 2 odst. 10 písm. d) bodu i) základního nařízení o úpravu o rozdíly v obchodních úrovních a tvrdila, že veškerý její domácí prodej směřuje ke koncovým uživatelům, zatímco veškerý její prodej na vývoz do Unie směřuje k obchodníkům ve spojení nebo k obchodníkům, kteří ve spojení nejsou.
- (78) Vyvážející výrobce však nemohl prokázat žádné trvalé a zřejmé rozdíly v cenách na různých obchodních úrovních na domácím nebo na vývozním trhu. Tato žádost proto nemohla být přijata.
- (79) Po zveřejnění informačního dokumentu společnost Usiminas prohlásila, že při výpočtu běžné hodnoty by měly být odečteny také úpravy nákladů na úvěry.
- (80) Komise tuto žádost odmítla, protože úprava nákladů na úvěry je úprava skutečných cen provedená tak, aby zohledňovala dohodnuté úvěrové období bez ohledu na datum skutečného zaplacení. Jedná se o čistou úpravu cen, která není při výpočtu běžné hodnoty odůvodněná.

3.2.4. Dumpingové rozpětí

- (81) U vyvážejících výrobců srovnávala Komise váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.
- (82) Společnost CSN ve svých připomínkách k poskytnutí konečných zjištění tvrdila, že revidované hodnoty CIF použité pro výpočet rozpětí cenového podbízení měly být použity rovněž pro výpočet dumpingového rozpětí. Toto tvrzení bylo přijato a výpočet dumpingu byl odpovídajícím způsobem opraven.
- (83) Vážené průměrné dumpingové rozpětí pro spolupracující výrobce, kteří nejsou zařazeni do vzorku, bylo vypočítáno v souladu s čl. 9 odst. 6 základního nařízení. Toto rozpětí bylo stanoveno na základě rozpětí stanovených pro tři vyvážející výrobce zařazené do vzorku.

- (84) Úroveň spolupráce v Brazílii je vysoká, protože vývoz spolupracujících vyvážejících výrobců představoval téměř 100 % celkového vývozu Brazílie do Unie v období šetření. Na tomto základě se Komise rozhodla stanovit dumpingové rozpětí pro celou zemi použitelné na všechny ostatní společnosti na stejné úrovni, jako je úroveň stanovená pro společnost s nejvyšším dumpingovým rozpětím zařazenou do vzorku, tj. společnost Usiminas.
- (85) Dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou následující:

Společnost	Dumpingové rozpětí
ArcelorMittal Brasil S.A	16,3 %
Aperam Inox América do Sul S.A.	16,3 %
Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %
Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	65,9 %
Další spolupracující společnost (Gerdau Açominas S.A.)	49,3 %
Všechny ostatní společnosti	73,0 %

3.3. Írán

- (86) V Íránu je pouze jeden vyvážející výrobce dotčeného výrobku, který v rámci tohoto šetření plně spolupracoval. Většina jeho prodeje do Unie představovala přímý prodej nezávislým kupcům, některý prodej byl však uskutečněn prostřednictvím obchodníka se sídlem v Německu, který je ve spojení.

3.3.1. Běžná hodnota

- (87) V případě tohoto jediného vyvážejícího výrobce byla běžná hodnota určena podle obecné metodiky uvedené výše v oddíle 3.1.1. V důsledku toho byla běžná hodnota pro 61 % typů výrobků představujících 67 % objemu vývozu vyvážejícího výrobce do Unie založena na ceně na domácím trhu v běžném obchodním styku. U zbývajících typů výrobků byla běžná hodnota zjištěna početně. Pokud však byla vážená průměrná cena typu výrobku nižší než jednotkové výrobní náklady, byla běžná hodnota vypočítána podle metodiky uvedené výše v 55. bodě odůvodnění.
- (88) Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že Komise pro zkoumání toho, zda se jednalo o obchody v běžném obchodním styku a pro výpočet běžné hodnoty použila chybný poměr prodejních, režijních a správních nákladů. Skutečně se jednalo o chybu při zaokrouhlení, která byla následně opravena. Tato změna neměla žádný dopad na dumpingová rozpětí stanovená v 98. bodě odůvodnění.

3.3.2. Vývozní cena

- (89) Vývozní cena byla stanovena s použitím obecné metodiky uvedené výše v oddíle 3.1.2., a zejména s použitím čl. 2 odst. 8 základního nařízení.

3.3.3. Srovnání

- (90) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu jediného vyvážejícího výrobce na základě ceny ze závodu.
- (91) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na srovnatelnost ceny. Úpravy byly provedeny u nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a u vedlejších nákladů (v rozmezí od 1 % do 3 %), u nákladů na balení (v rozmezí od 0 % do 1 %), u úvěrových nákladů (v rozmezí od 1 % do 3 %), u provizí (v rozmezí od 0,1 % do 2 %) a dalších slev (v rozmezí od 0 % do 0,5 %) a u dalších faktorů (v rozmezí od 0 % do 1 %). Úprava na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) byla rovněž provedena pro prodej na vývoz prostřednictvím obchodníka v Unii, který je ve spojení (v rozmezí od 2 % do 6 %).

- (92) Žadatel ve svých připomínkách ke konečným zjištěním tvrdil, že tyto úpravy se zdají být vysoké, a vyzval Komisi, aby k těmto úpravám poskytla další vysvětlení. Komise nemůže poskytnout další podrobnosti týkající se těchto úprav, aniž by vyzradila důvěrné obchodní informace. Všechny tyto úpravy byly Komisí analyzovány a ověřeny v souladu s povinností Komise podle čl. 9 odst. 6 základního nařízení.
- (93) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách k informačnímu dokumentu tvrdil, že Komise při výpočtu běžné hodnoty neodvodila náhrady související s náklady. Tato žádost byla věcně nesprávná, jelikož Komise tyto náhrady odvodila. Vyvážející výrobce toto tvrzení zopakoval ve svých připomínkách ke konečným zjištěním. Komise vyvážejícímu výrobcovi vysvětlila svou metodiku týkající se tohoto bodu a žádné další připomínky nebyly obdrženy.
- (94) Komise při posuzování náhrad přezkoumala důkazy týkající se úpravy na základě režimu navrácení cla. Důkazy, jež měla Komise k dispozici, ukázaly, že ačkoliv vyvážející výrobce obdržel to, o čem uváděl, že je vrácení cla, neexistují žádné důkazy, že v první řadě nějaké clo zaplatil, jelikož podle informací předložených vyvážejícím výrobcem byly všechny hlavní suroviny pořízovány na domácím trhu. „Surovina v [dotčeném] výrobku přítomná“ proto nebyla zatížena clem ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení, což je nezbytnou podmínkou pro úpravu. Tato úprava proto nebyla provedena.

3.3.4. Dumpingové rozpětí

- (95) Komise srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.
- (96) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke konečným zjištěním poukázal na administrativní chybu při výpočtu dumpingového rozpětí. Komise administrativní chybu způsobenou zbytečným zaokrouhlením určitých dlouhých hodnot opravila a svůj výpočet odpovídajícím způsobem změnila. Všechny zúčastněné strany byly o této změně informovány v dodatečných konečných zjištěních.
- (97) Úroveň spolupráce z Íránu byla velmi vysoká, protože vývoz spolupracujícího vyvážejícího výrobce představoval přibližně 100 % celkového vývozu do Unie v období šetření. Na tomto základě Komise stanovila dumpingové rozpětí pro celou zemi na stejné úrovni jako pro jediného vyvážejícího výrobce.
- (98) Dumpingové rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou následující:

Společnost	Dumpingové rozpětí
Mobarakeh Steel Company	17,9 %
Všechny ostatní společnosti	17,9 %

- (99) Žadatel ve svých připomínkách k informačnímu dokumentu tvrdil, že dumpingové rozpětí vypočítané na základě jím shromážděných údajů bylo výrazně vyšší. Zúčastněná strana vyzvala Komisi, aby poskytla další podrobnosti o tom, jak bylo vypočítáno dumpingové rozpětí pro Írán.
- (100) Komise při svém výpočtu vycházela z aktuálních údajů společnosti, které byly ověřeny na místě. Dotčená zúčastněná strana neměla k této úrovni informací přístup a to nesrovnalost potenciálně vysvětluje. Komise nemůže poskytnout více podrobných údajů týkajících se výpočtu, aniž by vyzradila důvěrné obchodní informace vyvážejícího výrobce.
- (101) Žadatel ve svých připomínkách k dodatečným konečným zjištěním požadoval další informace týkající se této administrativní chyby při zaokrouhlování a poukázal na to, že je nepravděpodobné, že by snížení úrovně dumpingového rozpětí o 5 procentních bodů bylo způsobeno chybou při zaokrouhlování.
- (102) Komise nemůže podrobný výpočet dumpingového rozpětí zveřejnit nikomu jinému než přímo dotčené zúčastněné straně, jelikož by tak došlo ke zveřejnění důvěrných obchodních informací. Jak je vysvětleno v 96. bodě odůvodnění

výše, chyba se týkala zbytečného zaokrouhlení určitých dlouhých čísel s více než 13 číslicemi (například číslo 112 769 871 468,69 bylo ve výpočtu chybně použito jako 1,13). Tato dlouhá čísla se týkala nejdůležitějších vývozních transakcí převedených do místní iránské měny pro výpočet dumpingu. Tím se vysvětluje pokles dumpingového rozpětí o 5,1 procentních bodů.

3.4. Rusko

- (103) V Rusku jsou tři vyvážející výrobci dotčeného výrobku, kteří v rámci tohoto šetření plně spolupracovali. Představují téměř veškerý dovoz dotčeného výrobku z Ruska do Unie v období šetření.

3.4.1. Běžná hodnota

- (104) V případě těchto tří vyvážejících výrobců byla běžná hodnota určena podle obecné metodiky uvedené výše v oddíle 3.1.1. V důsledku toho byla běžná hodnota pro většinu typů výrobku vyváženého do Unie pro všechny tři vyvážející výrobce založena na ceně na domácím trhu (76 %, což představuje 98,9 % vyvezeného množství, 49 %, což představuje 86,7 % vyvezeného množství, a 73 %, což představuje 96,6 % vyvezeného množství).
- (105) Běžná hodnota pro zbývající typy byla vypočítána podle metodiky popsané výše v 54. a 55. bodě odůvodnění buď proto, že nedošlo k žádnému prodeji na domácím trhu, nebo proto, že množství prodané na domácím trhu bylo příliš malé, aby bylo možno je považovat za reprezentativní (méně než 75 Mt na typ výrobku).

3.4.2. Vývozní cena

- (106) Vyvážející výrobci vyváželi do Unie buď přímo, prostřednictvím dovozců v Unii, kteří jsou ve spojení, nebo prostřednictvím obchodníků/dovozců se sídlem ve Švýcarsku, kteří jsou ve spojení. Společnosti ve Švýcarsku, které jsou ve spojení, koupily dotčený výrobek od vyvážejících výrobců a dále ho prodávaly do Unie a do jiných zemí.
- (107) Vývozní cena byla určena za použití obecné metodiky uvedené výše v oddíle 3.1.2.
- (108) Po zveřejnění informačního dokumentu společnost Severstal zpochybnila použitelnost úprav prodejních, režijních a správních nákladů a zisku podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení u prodeje prostřednictvím jejich švýcarského obchodníka/dovozce, který je ve spojení, společnosti SSE.
- (109) Podle nich je v případě transakcí, u kterých obchodní podmínky vyžadují, aby byl výrobek dodán po celním odbavení (to znamená u transakcí, kde strana, která je ve spojení, působí jako dovozce), správné tyto úpravy provést pouze na základě jednotlivých transakcí. Dodací podmínky pro většinu prodeje prostřednictvím jejich obchodníka/dovozce ve Švýcarsku, který je ve spojení, však nevyžadují, aby obchodník/dovozce ve Švýcarsku proclíval zboží na celnici. Společnost Severstal zároveň prohlásila, že jejich obchodníci/dovozci ve Švýcarsku, kteří jsou ve spojení, by měli být považováni za součást vývozní sítě výrobce, a nikoliv za dovozce.
- (110) Komise toto tvrzení odmítla. Šetřením bylo zjištěno, že společnost SSE během období šetření plnila dovozní funkce pro prodej dotčeného výrobku. Rozdílné kódy Incoterms (CIF, CFR, FOB, DAP nebo CIF) nemění nic na skutečnosti, že společnost SSE působila jako dovozce na trh Unie, který je ve spojení. Vzhledem k tomu, že obchodník/dovozce je ve spojení s vyvážejícím výrobcem, z čl. 2 odst. 9 základního nařízení vyplývá, že údaje tohoto obchodníka/dovozce jsou nespolehlivé, a úprava proto byla opodstatněná.
- (111) Komise dále shledala, že společnost SSE nemůže být považována za součást vývozní sítě výrobce. Pokud jde o prodej do Unie, neexistuje žádný výlučný vztah mezi mateřskou společností a pobočkou. Šetřením bylo zjištěno, že v rámci skupiny existují rovněž další prodejní oddělení zabývající se vývozem do EU. Mateřská společnost v Rusku pro dotčený výrobek udržovala tři různé vývozní kanály do EU, konkrétně přímý prodej, prodej prostřednictvím střediska služeb v Lotyšsku a prodej prostřednictvím obchodníka/dovozce ve Švýcarsku, který je se společností ve spojení.
- (112) Komise proto dospěla k závěru, že úpravy prodejních, režijních a správních nákladů a zisku pro všechny typy prodejních transakcí prostřednictvím švýcarského obchodníka/dovozce, který je ve spojení, by měly být uplatňovány v souladu s čl. 2 odst. 9 základního nařízení.
- (113) Po poskytnutí informací společnost Severstal zopakovala svůj silný nesouhlas s tím, že Komise použila čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Kromě toho společnost tvrdila, že ve srovnání s jinými vyvážejícími výrobci s dovozci/obchodníky ve spojení, kteří jsou buď v Unii, nebo mimo ni, se Komise dopustila nekonzistentního zacházení.

- (114) Komise potvrdila svůj přístup, že k obchodníkům/dovozcům ve spojení vykonávajícím dovozní funkce lze přistupovat podle čl. 2 odst. 9 i tehdy, jsou-li usazeni mimo Unii. Jak je uvedeno ve 110. bodě odůvodnění, tak tomu bylo v případě společnosti SSE, zatímco obchodníci/dovozci ve spojení od jiných vyvážejících výrobců se nacházeli v odlišných situacích v závislosti na různých funkcích každé společnosti.
- (115) Kromě toho společnost Severstal zpochybnila rozhodnutí Komise, že společnost SSE nelze považovat za součást její vývozní sítě. Pro Komisi však odůvodnění společnosti Severstal, jako například plná kontrola společnosti SSE mateřskou společností a přidělení zisků a ztrát mateřské společnosti, nepřevážilo faktory uvedené v bodě odůvodnění 111. svědčící o opaku. Proto společnost SSE nelze považovat za vnitřní vývozní oddělení společnosti Severstal.
- (116) Po zveřejnění informačního dokumentu vyvážející výrobce NLMK rovněž zpochybnil použitelnost úprav provedených u prodejních, režijních a správních nákladů a zisku podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení pro prodej prostřednictvím své švýcarské pobočky Novex, která je ve spojení.
- (117) Výrobce prohlásil, že společnost Novex nejednala jako dovozce, který je ve spojení, protože nedovázela dotčený výrobek do Unie. Pokud použití čl. 2 odst. 9 znamená, že strana, která je ve spojení, musí jednat jako dovozce, pak nemůže být na vývozní cenu společnosti Novex použita úprava na základě čl. 2 odst. 9.
- (118) Na podporu tohoto tvrzení společnost NLMK uvedla, že na vývozních trzích výrobky ze železa a oceli systematicky prodává prostřednictvím dvou obchodníků, kteří jsou ve spojení, konkrétně společnosti Novex ve Švýcarsku a společnosti Novexco (Cyprus) Limited na Kypru. Společnost Novex je odpovědná za prodej na vývoz do Unie, zatímco společnost Novexco prodává do zbytku světa. Tyto společnosti jednají jako vývozní oddělení společnosti NLMK a v rámci skupiny NLMK není žádná jiná funkce nebo oddělení, které by byly pověřeny vyřizováním tohoto prodeje na vývoz. Skupina NLMK nemá žádný přímý prodej výrobků ze železa a oceli na vývoz.
- (119) Společnosti Novex a Novexco jsou 100 % dceřiné společnosti skupiny NLMK, které skupina NLMK pověřila funkcí prodeje na vývoz nejen pro dotčený výrobek, ale pro celé portfolio výrobků skupiny NLMK. Tyto dvě společnosti, které jsou ve spojení, jednají pod hospodářskou kontrolou skupiny NLMK, a to jak na základě kapitálové struktury skupiny NLMK, tak i z hospodářského hlediska. Důležité je, že společnost Novex a Novexco uvádějí na trhu pouze výrobky pocházející ze společností v rámci skupiny NLMK, které jsou s nimi ve spojení. Neprovádějí tedy žádnou samostatnou hospodářskou činnost, která by mohla být prováděna nezávisle mimo skupinu NLMK.
- (120) Ačkoli veškerý prodej výrobků ze železa a oceli na vývoz skupiny NLMK je uskutečňován prostřednictvím společností Novex a Novexco, tyto společnosti, které jsou ve spojení, obvykle nejednají jako dovozci těchto výrobků v Unii či jinde, s výjimkou výrobků z elektrooceli s orientovanou strukturou, které jsou prodávány za dodacích podmínek DDP (s dodáním clo placeno). Veškerý další prodej na vývoz prováděný společnostmi Novex a Novexco je založen na dodacích podmínkách, které neznamenají, že tyto společnosti jednají ve vztahu k příslušným výrobkům ze železa a oceli jako dovozci.
- (121) Skupina NLMK se proto domnívala, že společnost Novex nemůže být kvalifikována jako „dovozce“ příslušných výrobků, protože neprovádí celní odbavení zboží, ani žádné jiné funkce prováděné dovozcem.
- (122) Skupina NLMK navíc tvrdila, že zaměstnanci společnosti Novex se účastní činnosti výboru pro strategii plánování prodeje skupiny NLMK a na základě svých znalostí vývozních trhů přispívají k plánování prodeje a stanovení cen skupiny. Skupina NLMK si jen není plně vědoma cen společnosti Novex vůči prvním odběratelům, který není ve spojení, ale tato cena je stanovena společným jednáním skupiny NLMK a zaměstnanců společnosti Novex. Zároveň jsou hlavními odběrateli v odvětví dotčeného výrobku, alespoň v případě vývozu skupiny NLMK do Unie, obchodní společnosti, které upřednostňují proclít si výrobky samy, aby optimalizovaly náklady. Nákup dotčeného výrobku za podmínky FOB v přístavu vývozu nebo za podmínek CIF obchodním společností rovněž umožňuje náklad rychle prodat do jakéhokoli místa určení, kde se nabízí nejlepší cena, což nemusí nutně být v Unii. Pro obchodníky má tedy situace, kdy je výrobek proclen dodavatelem do Unie, jen malou hodnotu.
- (123) Souhrnně lze říci, že skupina NLMK se domnívala, že zatímco výrobky z elektrooceli s orientovanou strukturou jsou většinou dodávány přímo zpracovatelům, jiné výrobky ze železa a oceli jsou většinou dodávány obchodníkům v Unii, kteří nejsou ve spojení. Rozdíl v typu odběratelů vede k rozdílu v dohodnutých kódech

Incoterms a odpovídající úloze zastávané společnostmi Novex a Novexco. To podle skupiny NLMK vede k situaci, kdy situace, jíž jsme byli svědky v rámci šetření týkajícího se výrobků z elektrooceli s orientovanou strukturou, není reprezentativní pro úlohu společnosti Novex zastávanou s ohledem na dotčený výrobek nebo jiné výrobky ze železa a oceli. Skupina NLMK dospěla k závěru, že společnost Novex by měla být považována za vnitřní prodejní oddělení skupiny NLMK.

- (124) Komise připomenula, že posouzení toho, zda by výrobce a obchodník, který je ve spojení, měli či neměli být považováni za jedinou hospodářskou entitu a obchodník, který je ve spojení, za vnitřní prodejní oddělení výrobce, musí brát v úvahu obecné činnosti obchodníka, který je ve spojení, a proto musí rovněž zohledňovat činnosti týkající se jiných výrobků, než je dotčený výrobek ⁽¹⁾.
- (125) Ačkoli šetření potvrdilo, že společnost Novex v období šetření neplnila dovozní funkce pro dotčený výrobek, pokud jde o kvalifikaci společnosti Novex pro účely tohoto případu, je třeba uvést následující. Společnost Novex je podle švýcarských právních předpisů zapsána jako obchodník ⁽²⁾. Podle jejích stanov je předmětem její činnosti nákup, prodej, distribuce a obchod s výrobky z oceli a se surovinami ve Švýcarsku a v zahraničí. Pokud jde o dodavatele výrobků, s nimiž má být obchodováno, neexistuje zde žádné formální omezení. Společnosti NLMK a Novex dále podepsaly komplexní rámcové smlouvy, které řídí prodej a nákup mezi stranami. Tyto smlouvy například stanoví podrobné postupy pro pohledávky na neodpovídající zboží, zavádí sankce v případech prodlení s platbou nebo s dodáním zboží, jakož i rozhodčí řízení třetí stranou v případech řešení sporů. Komise dále poukázala na to, že hlavními činnostmi společnosti Novex je podle jejích účetních závěrek pro rok 2015 obchodování s ocelí včetně činností k získávání úroku a že podstatnou část oceli nakupuje od společností v rámci skupiny NLMK.
- (126) Společnost NLMK dále ve svém podání ze dne 7. června 2017 sama uznala, že pokud jde o výrobky z elektrooceli s orientovanou strukturou, společnost Novex působí jako dovozce, který je ve spojení, což je skutečnost, která potvrzuje závěr, že společnost Novex se nepodobá vnitřnímu prodejnímu oddělení společnosti NLMK.
- (127) Z těchto důvodů Komise dospěla k závěru, že vztah mezi společnostmi Novex a společnostmi NLMK není vztahem integrovaného a vnitřního obchodního oddělení, který by mohl vést k tomu, že tyto dva právní subjekty představují jedinou hospodářskou entitu, ale je považován za vztah rovnocenný vztahu obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize ve smyslu čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.
- (128) Po konečných zjištěních společnost NLMK zopakovala své tvrzení, že tato společnost a její obchodník ve spojení, Novex, tvoří jedinou hospodářskou entitu. Společnost měla za to, že Komise nevezala v úvahu ekonomickou realitu vztahu mezi těmito dvěma entitami. Kritizovala zejména to, že přístup Komise ke společnosti Novex byl formalistický a teoretický. Společnost Novex nebyla zapsána jako obchodní společnost a neexistence formálních omezení je nepodstatná, jelikož společnost ve skutečnosti neodebírala od jiných zdrojů. Kromě toho, i kdyby existovala smlouva mezi společnostmi NLMK a Novex, mezi těmito dvěma entitami by existovala účinná solidarita. Výsledky společnosti Novex byly údajně plně konsolidovány s účetnictvím skupiny.
- (129) Komise tato tvrzení odmítla. Aby se dal posoudit vztah mezi společnostmi Novex a NLMK, nelze existenci rámcové smlouvy upravující nákup a prodej mezi těmito dvěma společnostmi zamítnout jako teoretickou nebo formální. Spíše to ukazuje, že tyto dvě entity mají rozdílné funkce a že mezi nimi neexistoval žádný vztah podřízenosti. Kromě toho je neobvyklé, aby vnitřní prodejní oddělení vykonávalo dovozní funkce, což společnost Novex dělala nejméně pro jeden výrobek z oceli (výrobky z elektrooceli s orientovanou strukturou). A konečně, společnost Novex se mohla kdykoliv rozhodnout koupit PTV z jiných zdrojů, což by integrované vývozní oddělení nemohlo. Proto Komise neustoupila ze svého stanoviska, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení byla oprávněná.
- (130) Po konečných zjištěních rovněž společnost MMK zpochybnila, a to poprvé, použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení ve vztahu k jejímu obchodníkovi ve spojení společnosti MMK Trade Steel AG. Společnost MMK, shodně s právními názory společnosti Severstal, rovněž uvedla, že plná kontrola mateřskou společností a přidělení zisků a ztrát ruské mateřské společnosti ukazuje, že společnost MMK Trade Steel AG je součástí jedné vývozní sítě.

⁽¹⁾ Viz rozsudek ze dne 25. června 2015, *PT Musim Mas v. Rada Evropské unie*, T-26/12, EU:T:2015:437, bod 52. Viz také Zpráva panelu WTO DS442, *Evropská unie – antidumpingová opatření na dovoz některých mastných alkoholů z Indonésie*, odstavce 7.89 a následující.

⁽²⁾ Společnost Novex byla na společnosti NLMK nezávislá, a to do roku 2008, kdy společnost NLMK prostřednictvím nákupu akcií nabyla celou společnost Novexco (Cyprus) Limited („Novexco“) a společnost Novex Trading (Swiss) S.A. („Novex“). Viz věc č. COMP/M.5101 – NOVOLIPETSK STEEL/NOVEXCO/NOVEX TRADING.

- (131) Komise zopakovala své právní stanovisko, že k obchodníkům/dovozcům ve spojení vykonávajícím dovozní funkce lze přistupovat podle čl. 2 odst. 9 i tehdy, jsou-li usazeni mimo Unii. Společnost MMK Trade Steel AG do této kategorie spadala, jak již bylo zjištěno v šetření týkajícím se plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Čínské lidové republiky ⁽¹⁾.
- (132) Z toho vyplývá, že Komise rovněž nemohla přijmout tvrzení, že společnosti MMK a MMK Trade Steel AG tvoří jedinou hospodářskou entitu. V každém případě společnost MMK rovněž provozovala své vlastní vývozní oddělení v Rusku a prodávala část své oceli do Evropy přímo. Proto společnost MMK Trade Steel AG nelze považovat za vnitřní vývozní oddělení společnosti MMK.

3.4.3. Srovnání

- (133) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu vyvážejících výrobců na základě ceny ze závodu.
- (134) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na srovnatelnost ceny. Úpravy byly provedeny u nákladů na fyzické vlastnosti (v rozmezí od 0 % do 2 %), u nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a u vedlejších nákladů (v rozmezí od 1 % do 8 %), u nákladů na balení (v rozmezí od 0 % do 1 %), u úvěrových nákladů (v rozmezí od 0 % do 2 %), u provizí (v rozmezí od 0 % do 4 %) a u dalších faktorů (v rozmezí od 0 % do 1 %).
- (135) Po zveřejnění informačního dokumentu společnost Severstal prohlásila, že některé úpravy prodejních, režijních a správních nákladů byly provedeny nesprávně, konkrétně úpravy finančních výnosů a nákladů na dopravu.
- (136) Podle společnosti měl být při stanovení procenta prodejních, režijních a správních nákladů zohledněn finanční výnos. Navíc byl tento příjem pro pobočku ve Švýcarsku, která je ve spojení, zároveň výdajem pro společnost Severstal, jak bylo uvedeno v tabulce G-PL v její odpovědi na dotazník, a ten byl zase zohledněn při určování toho, zda byl prodej na domácím trhu uskutečněn v běžném obchodním styku.
- (137) Komise toto tvrzení odmítla. Společnost Severstal vyrábí a prodává širokou škálu výrobků a nebyla schopna prokázat, že dotčený finanční výnos, který je obecnou půjčkou poskytnutou švýcarskou pobočkou mateřské společnosti, se týkal dotčeného výrobku.
- (138) Po poskytnutí informací společnost Severstal zopakovala své tvrzení a uvedla, že výše uvedený finanční výnos jsou „úroky z půjček poskytnutých na financování dlouhého výrobního cyklu výrobků společnosti Severstal, jejichž součástí je i dotčený výrobek“. Kromě toho požádala, aby byla příslušná částka přidělena pouze dotčenému výrobku. Komise však nemohla tomuto tvrzení vyhovět, jelikož neobsahovalo další podrobnosti, proč se obecná půjčka na „dlouhý výrobní cyklus výrobků“ rovněž vztahovala na dotčený výrobek.
- (139) Pokud jde o úpravu nákladů na dopravu, společnost Severstal prohlásila, že Komise jako část prodejních, režijních a správních nákladů odečetla chybnou částku nákladů na dopravu.
- (140) Komise uznala tvrzení společnosti Severstal týkající se nákladů na dopravu a pro výpočet použila skutečné náklady na dopravu podle údajů společnosti. Aby se předešlo dvojímu započtení, byly tyto náklady stanoveny jako nulové, protože již byly zohledněny při výpočtu náhrad.

3.4.4. Dumpingové rozpětí

- (141) U vyvážejících výrobců srovnávala Komise váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.
- (142) Úroveň spolupráce v Rusku je vysoká, protože vývoz spolupracujících vyvážejících výrobců představoval téměř 100 % celkového vývozu do Unie v období šetření. Komise se proto rozhodla stanovit dumpingové rozpětí pro celou zemi použitelné na všechny ostatní společnosti na stejné úrovni, jako je úroveň stanovená pro společnost s nejvyšším dumpingovým rozpětím, tj. skupinu Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron & Steel Works (dále jen „PJSC MMK“).

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1328 ze dne 29. července 2016, Úř. věst. L 210, 4.8.2016, s. 1, 64. až 67. bod odůvodnění odkazující mimo jiné na švýcarského dovozce/obchodníka, který je se společností MMK ve spojení.

- (143) Dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou následující:

Společnost	Dumpingové rozpětí
Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %
PAO Severstal	5,3 %
Novolipetsk Steel	15,0 %
Všechny ostatní společnosti	33,0 %

3.5. Srbsko

- (144) V Srbsku je pouze jeden vyvážející výrobce dotčeného výrobku, který v rámci tohoto šetření plně spolupracoval. Většina jeho prodeje do Unie představovala přímý prodej nezávislým kupcům, některý prodej byl však uskutečněn prostřednictvím dovozce se sídlem na Slovensku, který je ve spojení.

3.5.1. Běžná hodnota

- (145) V případě tohoto jediného vyvážejícího výrobce byla běžná hodnota určena podle obecné metodiky uvedené výše v oddíle 3.1.1. V důsledku toho byla běžná hodnota pro 23 % typů výrobků představujících 71 % objemu vývozu vyvážejícího výrobce do Unie založena na ceně na domácím trhu v běžném obchodním styku. Kdykoliv celkový objem prodeje daného typu výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření představoval méně než 5 % celkového objemu prodeje shodného nebo srovnatelného typu výrobku vyváženého do Unie, byla běžná hodnota pro daný typ výrobku vypočítána na základě prodejních, režijních a správních nákladů a zisku pro daný typ výrobku, nikoliv na základě váženého průměru prodejních, režijních a správních nákladů a zisku. Pokud však byla vážená průměrná cena typu výrobku nižší než jednotkové výrobní náklady, byla běžná hodnota vypočítána podle metodiky uvedené výše v 55. bodě odůvodnění.

3.5.2. Vývozní cena

- (146) Vývozní cena byla stanovena s použitím obecné metodiky uvedené výše v oddíle 3.1.2, a zejména s použitím čl. 2 odst. 8 základního nařízení. Pro prodej prostřednictvím dovozce, který je ve spojení, byla vývozní cena vypočítána na základě čl. 2 odst. 9 základního nařízení.

3.5.3. Srovnání

- (147) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu jediného vyvážejícího výrobce na základě ceny ze závodu.
- (148) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na srovnatelnost ceny. Úpravy byly provedeny u nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a u vedlejších nákladů (v rozmezí od 5 % do 9 %), u úvěrových nákladů (v rozmezí od 0 % do 1,5 %), u bankovních poplatků (v rozmezí od 0 % do 1 %) a u provizí (v rozmezí od 0,5 % do 2 %).

3.5.4. Dumpingové rozpětí

- (149) Komise srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení.
- (150) Úroveň spolupráce ze Srbska byla velmi vysoká, protože dovoz spolupracujícího vyvážejícího výrobce představoval přibližně 100 % celkového vývozu do Unie v období šetření. Na tomto základě Komise stanovila dumpingové rozpětí pro celou zemi na stejné úrovni jako pro jediného vyvážejícího výrobce.

- (151) Dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou následující:

Společnost	Dumpingové rozpětí
Zelezara Smederevo d.o.o.	38,7 %
Všechny ostatní společnosti	38,7 %

3.6. Ukrajina

- (152) Na Ukrajině je skupina tří vyvážejících výrobců dotčeného výrobku, kteří jsou ve spojení (v tomto oddíle společně označováni jako „vyvážející výrobce“), která v rámci tohoto šetření plně spolupracovala. Dvě výrobní místa se nacházejí v Mariupolu v Doněckém regionu, který byl v době šetření pásmem konfliktu. Komise se na žádost vyvážejícího výrobce rozhodla vyloučit z výpočtu jedno z těchto míst, které mělo pouze malý objem vývozu do Unie.
- (153) Žadatel ve svých připomínkách k informačnímu dokumentu požádal Komisi, aby své rozhodnutí vyloučit jednu ukrajinskou společnost z výpočtu dumpingové rozpětí vysvětlila.
- (154) Komise společnost vyloučila, protože malá část jejího prodeje by ve vztahu k prodeji skupiny dumpingové rozpětí neovlivnila. Kromě toho nebylo vzhledem k vojenské činnosti v dané oblasti možné příslušné údaje ověřit. Komise tuto situaci považovala za vyšší moc.
- (155) Na domácím trhu vyvážející výrobce prodával obdobný výrobek jak přímo, tak prostřednictvím obchodníka, který je ve spojení.
- (156) Veškerý prodej vyvážejícího výrobce do Unie byl uskutečněn prostřednictvím obchodníka ve Švýcarsku, který je ve spojení. Obchodník prodával dotčený výrobek dovozcům v Unii, z nichž někteří jsou ve spojení a jiní nejsou.

3.6.1. Běžná hodnota

- (157) V případě tohoto vyvážejícího výrobce byla běžná hodnota určena podle obecné metodiky uvedené výše v oddíle 3.1.1. Běžná hodnota pro jedno z výrobních míst byla založena výhradně na cenách na domácím trhu v běžném obchodním styku. Běžná hodnota pro druhé výrobní místo byla částečně založena na cenách na domácím trhu v běžném obchodním styku (pro 38 % typů výrobků představujících 12 % celkového objemu vývozu z daného místa do Unie) a částečně vypočítána. Kdykoliv celkový objem prodeje daného typu výrobku nezávislým odběratelům na domácím trhu během období šetření představoval méně než 5 % celkového objemu prodeje shodného nebo srovnatelného typu výrobku vyváženího do Unie, byla běžná hodnota pro daný typ výrobku vypočítána na základě prodejních, režijních a správních nákladů a zisku pro daný typ výrobku, nikoliv na základě váženého průměru prodejních, režijních a správních nákladů a zisku. Pokud však byla vážená průměrná cena typu výrobku nižší než jednotkové výrobní náklady, byla běžná hodnota vypočítána podle metodiky uvedené výše v 55. bodě odůvodnění.
- (158) Vyvážející výrobce požadoval úpravu výrobních nákladů jednoho z výrobních míst v pásmu konfliktu, konkrétně u společnosti Ilyich Iron and Steel Works of Mariupol (dále jen „Ilyich“), a to z důvodu mimořádných výrobních nákladů přímo a nepřímých způsobených vojenskými operacemi v dané oblasti. Vyvážející výrobce navrhl stanovit úroveň úpravy na základě srovnání vývoje jednotkových nákladů ve společnosti Ilyich s vývojem jednotkových nákladů ve výrobním místě, které není konfliktem ovlivněno, konkrétně se společností Integrated Iron and Steel Works Zaporizhstal (dále jen „Zaporizhstal“). Za účelem stanovení toho, co vyvážející výrobce označuje jako „jednotkové náklady“, vzal vyvážející výrobce pro každé výrobní místo náklady na všechno prodané zboží a vydělil je objemem za tepla válcovaných výrobků z oceli vyrobených v daném kalendářním roce. Vyvážející výrobce postupoval podle tohoto vzoru od roku 2013 (období před propuknutím konfliktu) do roku 2015 a na tomto základě navrhl upravit náklady společnosti Ilyich o určitý procentní podíl směrem dolů.
- (159) Po pečlivém zvážení Komise dospěla k závěru, že navrhovaná metoda vyčíslení úpravy je nevhodná. Zprv to, co bylo označováno jako „jednotkové náklady“, nebyly náklady na jednotku ploché za tepla válcované oceli, jelikož tyto náklady zahrnovaly náklady na veškeré prodané zboží, což zahrnovalo i jiné zboží. Toto jiné zboží

tvořilo významnou část výroby společnosti Zaporizhstal a ještě větší část výroby společnosti Ilyich. Metoda vyčíslení úpravy zcela opomíjela produkci jiných výrobků a vývoj nákladů. Produkce jiných výrobků a náklady na ně během období, které vyvážející výrobce navrhl v rámci metody použít, nezůstaly konstantní. Vyvážející výrobce ve své připomínce skutečně připustil, že společnost Ilyich v období od roku 2012 do roku 2016 zaznamenala významný nárůst v produkci některých jiných výrobků. Metoda vyčíslení úpravy tyto rostoucí náklady připisovala snižující se produkci ploché za tepla válcované oceli, čímž vzrostlo, pravděpodobně výrazně, zvýšení toho, co vyvážející výrobce nazývá jednotkovými náklady. Zadruhé, i když náklady, které vyvážející výrobce navrhoval použít, byly skutečné náklady na výrobu plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli, vyvážející výrobce navrhoval porovnat množství produkce s náklady na prodej, což nepřihlédlo ke změně zásob. Vyvážející výrobce měl buď porovnat množství produkce s výrobními náklady, nebo prodané množství s náklady na prodej. Zatřetí, metoda vyčíslení úpravy porovnávala trendy do kalendářního roku 2015 a navrhuje uplatnit výsledek tohoto výpočtu – tj. snížení – na údaje z období šetření (od 1. července 2015 do 30. června 2016). Toto není správné, jelikož metoda měla sledovat trendy až do období šetření.

- (160) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách k informačnímu dokumentu tyto výše uvedené nedostatky metody vyčíslení úpravy neřešil. Namísto toho porovnal výrobní náklady na typ výrobku mezi dvěma místy během období šetření a tvrdil, že výsledek tohoto procesu je podobný tomu, co přinesla metoda vyčíslení úpravy. Vyvážející výrobce však nezohlednil skutečnost, že důvodem pro předložení metody vyčíslení úpravy bylo, že náklady dvou uvedených míst nemohou být v daném roce prostě porovnány, protože před konfliktem byly zpočátku různé. Podle údajů použitých pro metodu vyčíslení byly v roce 2013 „jednotkové náklady“ ve společnosti Ilyich mnohem vyšší než „jednotkové náklady“ ve společnosti Zaporizhstal. Tento rozdíl vyjádřený jako podíl je větší než rozdíl mezi výrobními náklady na typ výrobku mezi dvěma místy během období šetření, který chtěl vyvážející výrobce použít na podporu metody.
- (161) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke konečným zjištěním tvrdil, že Komise se nezapojila do konstruktivního dialogu s vyvážejícím výrobcem tím, že by požadovala nebo upřesnila dodatečné informace, které mohla považovat za nutné pro řádné posouzení tvrzení. Podle vyvážejícího výrobce se Komise přihlásila a upřesnila, které informace a metodika jsou pro posouzení žádosti nezbytné, pouze v konečných zjištěních ze dne 17. července 2017.
- (162) Komise poukázala na to, že toto tvrzení je věcně nesprávné. Podrobné vysvětlení nedostatků navrhované metody úpravy bylo vyvážejícímu výrobcovi sděleno dne 4. dubna 2017 v příloze 4 informačního dokumentu. Důvodem zahrnutí tohoto podrobného popisu bylo dát vyvážejícímu výrobcovi příležitost a dostatečný čas k řešení těchto nedostatků. Jak je uvedeno výše ve 160. bodě odůvodnění, vyvážející výrobce tak neučinil.
- (163) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke konečným zjištěním tvrdil, že zboží jiné než za tepla válcované výrobky z oceli uvedené ve 159. bodě odůvodnění netvořilo významnou část výroby společností Zaporizhstal a Ilyich. Na podporu tohoto tvrzení vyvážející výrobce odkázal na údaje předložené Komisi dne 16. února 2017 týkající se množství výroby ve společnosti Ilyich.
- (164) Komise k tomuto bodu poukázala na to, že údaje, na které vyvážející výrobce odkazuje, byly předloženy poté, co již proběhla inspekce na místě, a proto nemohly být ověřeny. Kromě toho se údaje týkají množství výroby v tunách a netýkají se nákladů nebo hodnoty. Vyrobené množství neodráží výrobní náklady, zejména s ohledem na to, že jiné výrobky zahrnují větší přidanou hodnotu, a tím i výrobky s přidanými náklady jako například za studena válcovanou a pozinkovanou ocel. Ohledně údajů, které Komise použila pro svá tvrzení, vyvážející výrobce spolu se svou odpovědí na antidumpingový dotazník předložil údaje o obratu vytvořeném celým závodem, o obratu vytvořeném příslušnou divizí závodu a o obratu vytvořeném dotčeným výrobkem. Tyto údaje o obratu byly Komisí během inspekce ověřeny a byly použity jako ukazatel nákladů, který ukazuje, že výrobky z oceli, které nebyly válcovány za tepla, tvořily významnou část výroby společnosti Ilyich.
- (165) V dalších připomínkách ke konečným zjištěním vyvážející výrobce nesouhlasil s připomínkou Komise v 159. bodě odůvodnění týkající se nárůstu ve výrobě výrobků z oceli, které nebyly válcovány za tepla, nepřiměřeně vyvážejícího nahoru „jednotkové náklady“ použité v metodě. Vyvážející výrobce tvrdil, že celkové zvýšení celkových nákladů na zboží prodávané společností Ilyich odporuje logice Komise, že zvýšení produkce jiných výrobků mohlo vyhnat nahoru „jednotkové náklady“ vypočítané pro za tepla válcované výrobky z oceli.
- (166) Komise s touto připomínkou nesouhlasila. Jak je uvedeno výše, vyvážející výrobce stanovil „jednotkové náklady“ tak, že veškeré náklady na prodané zboží (včetně výrobků z oceli, které nebyly válcovány za tepla) vydělil množstvím za tepla válcovaného zboží z oceli vyrobeným závodem v příslušných obdobích. Jak potvrdil

vyvážející výrobce, během období, jež metoda brala v úvahu, se množství některých výrobků z oceli, které nebyly válcovány za tepla, významně zvýšilo. Výsledné zvýšené výrobní náklady těchto výrobků byly metodou navrhovanou vyvážejícím výrobcem připsány za tepla válcovaným výrobkům z oceli, čímž byly vyhnány nahoru „jednotkové náklady“ (tj. přidání ke zvýšení „jednotkových nákladů“ během příslušného období), na jejichž základě vyvážející výrobce navrhoval upravit náklady ve společnosti Ilyich. Toto platí nezávisle na tom, zda se celkové náklady na zboží prodané závodem zvýšily, snížily, nebo zůstaly konstantní.

- (167) S ohledem na připomínku Komise v 159. bodě odůvodnění, že metoda měla sledovat trendy až do období šetření, vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke konečným zjištěním tvrdil, že nebyl schopen poskytnout údaje týkající se období šetření, které mají být použity v metodě, jelikož auditorská zpráva pro rok 2016 až donedávna nebyla k dispozici.
- (168) K tomuto bodu Komise poukázal na to, že vyvážející výrobce byl schopen za účelem dokončení antidumpingového dotazníku předložit značné množství údajů týkajících se období šetření. Není tudíž jasné, proč vyvážející výrobce nebyl schopen pro účely doložení navrhované metody předložit údaje týkající se období šetření. Tím spíš s ohledem na to, jak je uvedeno v 162. bodě odůvodnění, že vyvážející výrobce měl příležitost a čas tak učinit.
- (169) A konečně, vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke konečným zjištěním trval na tom, že rozdíl ve výrobních nákladech na typ výrobku mezi dvěma danými výrobními místy v období šetření, zmíněný v 160. bodě odůvodnění, podporuje metodu úpravy, jelikož rozdíl je podobný rozdílu vypracovanému metodou.
- (170) Komise s touto připomínkou nesouhlasila. Vyvážející výrobce ve svých připomínkách pominul skutečnost, že podle údajů použitých pro metodu vyčíslení byly „jednotkové náklady“ v roce 2013 (tj. za normálních podmínek před propuknutím konfliktu) ve společnosti Ilyich mnohem vyšší než „jednotkové náklady“ ve společnosti Zaporizhstal. Tento rozdíl vyjádřený jako podíl je větší než rozdíl mezi výrobními náklady na typ výrobku mezi dvěma místy během období šetření. To znamená buď to, že mezera mezi jednotkovými náklady společnosti Ilyich a společnosti Zaporizhstal se mezi rokem 2013 a obdobím šetření zmenšila (tj. jednotkové náklady společnosti Ilyich se v poměru k jednotkovým nákladům společnosti Zaporizhstal snížily), nebo to, že „jednotkové náklady“ použité v rámci metody jsou zcela nespolehlivé. Jak je vysvětleno v 159. bodě odůvodnění, přinejmenším druhé tvrzení je pravdivé, jelikož „jednotkové náklady“ podle metody jsou zkresleny zahrnutím nákladů na prodej jiných výrobků, které se na obou místech během příslušného období vyvíjely odlišně. Z toho vyplývá, že rozdíl ve výrobních nákladech na typ výrobku v období šetření nepodporuje přesnost metody navrhované vyvážejícím výrobcem.
- (171) Z výše uvedených důvodů bylo toto tvrzení zamítnuto.
- (172) Společnost Zaporizhstal ve svých účetních závěrkách přiznala významné ztráty v důsledku kurzových rozdílů vyplývajících z přepočtu transakcí, které nebyly denominovány v ukrajinských hřivnách. Vyvážející výrobce tvrdil, že tyto náklady, které nevznikly v běžném obchodním styku, by měly být stanoveny v souladu s čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení a omezeny na úroveň, která představuje běžné provozní podmínky společnosti.
- (173) Komise s tímto argumentem nesouhlasila. Tyto ztráty byly řádně vykázány v účetní závěrce společnosti a vznikly v období šetření. Z toho důvodu Komise toto tvrzení zamítla, ztráty považuje za součást prodejních, režijních a správních nákladů společnosti související s jejím provozem a zahrнула je do výpočtu běžné hodnoty.
- (174) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách k informačnímu dokumentu uznal, že finanční výdaje použité při výpočtu prodejních, režijních a správních nákladů společnosti Zaporizhstal byly řádně zaznamenány v účetnictví společnosti a vznikly v období šetření. Vyvážející výrobce poté zopakoval své tvrzení, že dotčené prodejní, režijní a správní náklady měly být stanoveny podle čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení, jelikož některé finanční výdaje se netýkaly výroby a/nebo prodeje výrobků. Na podporu tohoto tvrzení vyvážející výrobce předložil nový soubor údajů, ale až dlouho poté, co se uskutečnila inspekce na místě a co bylo prohlášení původně učiněno. A konečně, vyvážející výrobce upozornil na několik ustanovení základního nařízení, kterými se řídí výpočet prodejních, režijních a správních nákladů, a která vyžadují, aby byl výpočet „přiměřený“.
- (175) Komise s touto analýzou nesouhlasila. Podle čl. 2 odst. 6 základního nařízení se prodejní, režijní a správní náklady stanoví na základě skutečných údajů týkajících se výroby a prodeje. Ustanovení čl. 2 odst. 6 písm. c) může být uplatněno pouze tehdy, nelze-li tyto částky stanovit. Jak vyvážející výrobce uznal, údaje o skutečných

prodejních, režijních a správních nákladech jsou dostupné v účetnictví a zahrnují dotčené finanční výdaje. Tvrzení, že některé z těchto finančních výdajů se netýkají výroby a/nebo prodeje výrobků, musí být zamítno. Zaprvé údaje předložené vyvážejícím výrobcem na podporu tohoto tvrzení nemohou být v této fázi šetření ověřeny. Vyvážející výrobce měl dostatek času a předběžné oznámení, aby tyto informace poskytl v době konání inspekci, ale tuto příležitost nevyužil. Zadruhé, společnost Zaporizhstal je činná pouze ve výrobě a prodeji svých výrobků. Vyvážející výrobce nikdy nepředložil žádné důkazy, že tomu tak není. Odkaz na požadavek, že výpočet prodejních, režijních a správních nákladů musí být přiměřený, je chybný, jelikož Komise dotyčné prodejní, režijní a správní náklady nevypočítávala, ale stanovila je v souladu s požadavky čl. 2 odst. 6 základního nařízení. Toto tvrzení bylo proto zamítno.

- (176) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke konečným zjištěním tvrdil, že dotčené výdaje souvisely s celkovými hospodářskými operacemi závodu, nikoliv však s operacemi zahrnujícími výrobu a prodej dotčeného výrobku. Vyvážející výrobce dále tvrdil, že se Komise nezabývala důkazem týkajícím se jeho žádosti tyto náklady vyloučit. Vyvážející výrobce tvrdil, že Komise zamítla dokonce i pouhou skutečnost, že jakýkoliv důkaz na podporu tohoto tvrzení byl vůbec předložen, a to tím, že uvedla, že nebyl předložen žádný důkaz vyvracející skutečnost, že společnost Zaporizhstal je činná pouze ve výrobě a prodeji svých výrobků. A konečně, pokud jde o připomínku Komise týkající se nového souboru údajů předloženého na podporu vyloučení některých finančních výdajů, vyvážející výrobce uvedl, že toto tvrzení jako takové bylo učiněno v odpovědi na antidumpingový dotazník a příslušné údaje byly v auditorské zprávě předložené s touto odpovědí.
- (177) V odpověď na výše uvedené Komise poukázala na to, že vyvážející výrobce učinil dvě žádosti související s tímto tvrzením. První žádost, učiněná v odpovědi na antidumpingový dotazník a poté odůvodněná ve sdělení ze dne 5. ledna 2017, byla úprava finančních výdajů společnosti Zaporizhstal na historickou úroveň za běžných provozních podmínek. Druhá žádost, učiněná poprvé v připomínkách k informačnímu dokumentu dne 2. května 2017 po inspekci ve společnosti Zaporizhstal, byla úprava prodejních, režijních a správních nákladů tak, že se vyjmou výdaje, které údajně nesouvisí s výrobou a/nebo prodejem dotčeného výrobku.
- (178) Jak je vysvětleno v 175. bodě odůvodnění, Komise nemůže upravit finanční výdaje společnosti Zaporizhstal na historickou úroveň za běžných provozních podmínek, protože v souladu s čl. 2 odst. 6 základního nařízení musí být prodejní, režijní a správní náklady stanoveny na základě skutečných údajů týkajících se výroby a prodeje. Komise měla tyto údaje k dispozici a použila je v příslušném výpočtu. Vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke konečným zjištěním neposkytl žádné nové argumenty týkající se tohoto bodu a žádné další vysvětlení proto není třeba.
- (179) Pokud jde o druhou žádost, tj. upravit běžnou hodnotu společnosti Zaporizhstal tak, aby z ní byly vyjmuty výdaje, které údajně nesouvisí s výrobou a/nebo prodejem dotčeného výrobku, Komise poukázala na to, že z připomínek k informačnímu dokumentu není zřejmé, že tyto výdaje přímo či nepřímo nesouvisí s výrobou a/nebo prodejem dotčeného výrobku. Jak je uvedeno výše, pokud je Komisi známo, činnosti společnosti Zaporizhstal jsou omezeny na výrobu a prodej jejích výrobků. Finanční výdaje společnosti by proto za normálních okolností tím či oním způsobem souvisely s těmito činnostmi. Položky zmíněné vyvážejícím výrobcem v připomínkách k informačnímu dokumentu jakožto nesouvisící s výrobou a/nebo prodejem dotčeného výrobku zahrnují investice související s peněžním tokem, půjčky pobočkám vyrábějícím suroviny nebo závazky vyplývající ze zaměstnaneckých požitků. Tyto výdaje se zdají být alespoň nepřímo spojené s výrobou a/nebo prodejem dotčeného výrobku.
- (180) Další ověření této otázky nebylo možné, jelikož tato žádost byla učiněna až 2. května 2017, dlouho poté, co byla ukončena příslušná inspekce na místě (tj. dne 24. listopadu 2016). Ve sdělení ze dne 5. ledna 2017, rovněž předloženém po příslušné inspekci na místě, vyvážející výrobce uvedl, že některé finanční výdaje související s půjčkami byly učiněny za obecným účelem a nesouvisely s výrobou a prodejem dotčeného výrobku. Žádné další podrobnosti týkající se tohoto bodu nebyly v té době poskytnuty, protože vyvážející výrobce nepožadoval vyloučení těchto půjček, ale trval na své žádosti upravit finanční výdaje společnosti Zaporizhstal na historickou úroveň za běžných provozních podmínek.
- (181) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke konečným zjištěním k tomuto bodu tvrdil, že Komisi byla během inspekce ve společnosti Zaporizhstal poskytnuta „kompletní a úplná verze auditorských zpráv, které jasně otvírají otázku dodatečných finančních výdajů závodu nesouvisících s výrobou a prodejem dotčeného výrobku“. Vyvážející výrobce poté tvrdil, že Komise mohla tuto příležitost využít k ověření a popřípadě k vyžádání jakýchkoliv dalších objasnění týkajících se důkazů předložených společností Zaporizhstal.

- (182) Komise nejprve poznamenala, že úplné výroční zprávy společnosti Zaporizhstal nebyly, jak poukázal vyvážející výrobce, během inspekce na místě poskytnuty navzdory tomu, že byly požadovány v antidumpingovém dotazníku. Komise poznamenala, že jak bylo vyvážejícímu výrobcí sděleno v dopise před inspekcí ze dne 27. října 2016, účelem inspekce bylo ověřit informace v odpovědích na dotazníky, a to tak, že se ověří, zda podrobnosti uvedené v těchto odpovědích souhlasí se zdrojovými dokumenty, nákladovými a finančními účetními záznamy a auditovanými účetními závěrkami. Otázka některých finančních výdajů společnosti Zaporizhstal, které údajně nesouvisí s výrobou a prodejem dotčeného výrobku, nebyla otevřena dřív než dne 2. května 2017 a byla pouze letmo dotčena ve sdělení ze dne 5. ledna 2017. K oběma těmto situacím došlo poté, co byla inspekce v prostorách společnosti Zaporizhstal již ukončena. Prozkoumání této otázky a ověření těchto výdajů proto nebylo a nemohlo být součástí pracovního programu Komise pro danou inspekci. Tvrzení, že otázka finančních výdajů souvisejících s nevýrobou nebo prodejem byla otevřena jednoduše tím, že tyto výdaje byly zaznamenány v auditorských zprávách, nezohledňuje účel inspekce a úlohu Komise při této inspekci, jak byly vyvážejícímu výrobcí sděleny v dopise před inspekcí před zahájením této inspekce. Toto společně se skutečností, že úplné auditorské zprávy byly poskytnuty pouze během inspekce namísto a skutečnost že, jak bylo uvedeno výše, zdaleka není jasné, že tyto příslušné výdaje nesouvisí s výrobou a prodejem dotčeného výrobku, musí vést k zamítnutí této části tvrzení.
- (183) Z výše uvedených důvodů bylo toto tvrzení zamítnuto.

3.6.2. Vývozní cena

- (184) Vývozní cena byla stanovena s použitím obecné metodiky uvedené výše v oddíle 3.1.2., a zejména s použitím čl. 2 odst. 8 základního nařízení. Pro prodej prostřednictvím dovozců, kteří jsou ve spojení, byla vývozní cena vypočítána na základě čl. 2 odst. 9 základního nařízení.
- (185) Vyvážející výrobce prohlásil, že švýcarský obchodník – společnost Metinvest International SA (dále jen „MISA“) – jednal jako pouhé vývozní oddělení výrobních míst a neprováděl celní odbavení zboží dodávaného do Unie. Vyvážející výrobce dále prohlásil, že neměl být proveden žádný odpočet prodejních, režijních a správních nákladů a zisku obchodníka (nebo nominální provize), jelikož vzhledem k tomu, že obchodník se nenachází v Unii, není na tento případ použitelný čl. 2 odst. 9 základního nařízení.
- (186) Komise nevypočítala vývozní cenu pro prodej na vývoz nezávislým kupcům prostřednictvím švýcarského obchodníka podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Nicméně i když je za celní odbavení odpovědný kupující, nic to nemění na skutečnosti, že prodej je uskutečňován obchodníkem, který je ve spojení, jenž nese prodejní, režijní a správní náklady a jenž se zpravidla snaží vytvářet za své služby zisk. Komise proto, jak je uvedeno v 194. bodě odůvodnění, dospěla k závěru, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení je odůvodněná.
- (187) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách k informačnímu dokumentu tvrdil, že společnost MISA není obchodník motivovaný ziskem, ale společnost, která je ve spojení, jež byla pověřena úkoly běžně náležejícími do rámce odpovědnosti vnitřního vývozního oddělení.
- (188) Komise na základě důkazů, je měla k dispozici, s tímto tvrzením nesouhlasila. MISA je společnost motivovaná ziskem, která sama sebe označuje za společnost snažící se nalézt správnou rovnováhu mezi ziskovostí, spokojeností zákazníků a řízením rizik. Činnosti společnosti MISA se neomezují na prodej výrobků společnosti Metinvest Group. Společnost MISA a výrobní místa mají různé vlastníky. A konečně, společnost MISA s výrobními místy podepisuje podrobné smlouvy o koupi a prodeji. Tyto smlouvy obsahují ustanovení o sankcích za neplnění či nedostatečné plnění příslušných povinností, jakož i ustanovení o řešení sporů třetí stranou, která se běžněji vyskytují ve smlouvách mezi nezávislými obchodníky, než mezi výrobním a prodejním oddělením jedné společnosti. Komise na základě těchto důkazů dospěla k závěru, že vztah mezi společností MISA a dvěma výrobními místy je spíše vztahem obchodního zástupce než integrovaného prodejního oddělení. Jak je vysvětleno v 194. bodě odůvodnění, příslušná úprava je odůvodněná, kdykoliv se společnost MISA účastní transakce.
- (189) Vyvážející výrobce si ve svých připomínkách ke konečným zjištěním z použití čl. 2 odst. 8 základního nařízení na prodej prostřednictvím společnosti MISA odvodil, že Komise přijala, že společnost MISA jedná jako vývozní oddělení skupiny. Vyvážející výrobce poté znovu nesouhlasil s použitím čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení a tvrdil, že společnost MISA nejedná jako zástupce nebo obchodník. Pro zdůraznění tohoto bodu vyvážející výrobce uvedl, že společnost MISA prodává pouze nepatrný a specializovaný podíl výrobků, které nejsou vyrobeny skupinou. Vyvážející výrobce poté tvrdil, že skutečností, že společnost MISA se snaží nalézt

správnou rovnováhu mezi ziskovostí, spokojeností zákazníků a řízením rizik, že s výrobními místy podepisuje podrobné smlouvy o koupi a prodeji a že má svého vlastního ředitele a zaměstnance odlišné od závodů na Ukrajině, jsou požadavky vyplývající z dodržování nezbytných právních požadavků na Ukrajině a ve Švýcarsku.

(190) Jak je vysvětleno výše, Komise nepřijala, že společnost MISA jednala jako vývozní oddělení skupiny. Společnost MISA jednala jako obchodník ve spojení a Komise proto použila čl. 2 odst. 8 základního nařízení ve spojení s čl. 2 odst. 10 písm. d) bodem i) základního nařízení. Kromě toho společnost MISA nejen prodává nepatrný a specializovaný podíl výrobků, které nejsou vyrobeny skupinou, ačkoliv i to samo o sobě je velice důležité pro toto rozhodnutí. Společnost MISA rovněž prodává skupině značné množství výrobků třetích stran. Pokud jde o důkazy popsané v 188. bodě odůvodnění, vyvážející výrobce pouze uvedl, že tyto prvky jsou požadovány právními předpisy a nevylučují postavení společnosti MISA jako vývozního oddělení. Žádné další podrobnosti týkající se toho, které právní předpisy vyžadují jaký prvek, nebyly poskytnuty. Vyvážející výrobce dále nevyvětlil, proč by prvky jako zaměření na zisk (které bylo dříve vyvážejícím výrobcem v jeho připomínkách k informačnímu dokumentu zpochybněno), uzavření smluv s ustanoveními o sankcích za neplnění či nedostatečné plnění příslušných povinností, jakož i ustanovení o řešení sporů třetí stranou nevylučovaly postavení společnosti MISA jako vývozního oddělení. Žádné další připomínky týkající se tohoto bodu proto nejsou požadovány.

(191) Z výše uvedených důvodů bylo toto tvrzení zamítnuto.

3.6.3. Srovnání

(192) Komise srovnala běžnou hodnotu a vývozní cenu jediného vyvážejícího výrobce na základě ceny ze závodu.

(193) Pokud to odůvodňovala potřeba zajistit spravedlivé srovnání, upravila Komise v souladu s čl. 2 odst. 10 základního nařízení běžnou hodnotu a/nebo vývozní cenu o rozdíly, které mají vliv na srovnatelnost ceny. Úpravy byly provedeny u dovozních poplatků (v rozmezí od 0,1 % do 0,7 %), u nákladů na dopravu, pojištění, manipulaci a nakládku a u vedlejších nákladů (v rozmezí od 1 % do 8 %), u nákladů na balení (v rozmezí od 0 % do 0,1 %), u úvěrových nákladů (v rozmezí od 0 % do 0,7 %), u nákladů na službu zákazníkům (v rozmezí od 0,1 % do 0,4 %), u bankovních poplatků (v rozmezí od 0 % do 0,3 %) a u provizí (v rozmezí od 0 % do 0,2 %).

(194) Kromě toho vzhledem k tomu, že veškerý prodej do Unie byl uskutečněn prostřednictvím obchodníka ve Švýcarsku, který je ve spojení, byla uskutečněna příslušná úprava na základě čl. 2 odst. 10 písm. d) bodu i).

(195) Vyvážející výrobce požadoval úpravu obchodní úrovně podle čl. 2 odst. 10 písm. d) bodu i) základního nařízení a tvrdil, že prodejní kanály obdobného výrobku na domácím trhu se významně lišily od prodejních kanálů pro prodej dotčeného výrobku do Unie, čímž byla ovlivněna srovnatelnost cen. Vyvážející výrobce rovněž tvrdil, že existují trvalé a zřejmé rozdíly ve funkcích a cenách na různých obchodních úrovních na domácím trhu a v prodeji na vývoz do Unie.

(196) Vyvážející výrobce neprokázal, že existují trvalé a zřejmé rozdíly ve funkcích a cenách prodejce na různých obchodních úrovních na domácím trhu země vývozu. Údaje poskytnuté vyvážejícím výrobcem toto zjištění skutečně nepotvrdily. Komise proto toto tvrzení odmítla.

(197) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách k informačnímu dokumentu s tímto odůvodněním důrazně nesouhlasil a považoval ho za svévolné a neopodstatněné. Neposkytl však žádné důkazy, že existují trvalé a zřejmé rozdíly ve funkcích a cenách prodejce na různých obchodních úrovních na domácím trhu země vývozu. Namísto toho se zaměřil pouze na první část tohoto požadavku a tvrdil, že existují trvalé a zřejmé rozdíly ve funkcích a cenách prodejce na různých obchodních úrovních na různých trzích a opominul požadavek, že tuto skutečnost je třeba prokázat na domácím trhu. Komise ověřila ceny prodejce na různých obchodních úrovních na domácím trhu a trvalé a zřejmé rozdíly nebyla schopna nalézt.

(198) Vyvážející výrobce tvrdil, že pokud se Komise domnívá, že se nepoužije čl. 2 odst. 10 písm. d) bod i) základního nařízení, měla použít čl. 2 odst. 10 písm. d) bod ii) základního nařízení. Vyvážející výrobce přitom, kromě neurčitého odkazu na přímé důkazy, nepředložil jediný argument, proč by mělo být použito toto ustanovení. Příslušné obchodní úrovně na domácím trhu existovaly a nebylo jasně prokázáno, že určité funkce se týkají jiných obchodních úrovní než obchodní úrovně, která má být použita ve srovnání. Toto ustanovení se proto na daný případ nevztahuje.

- (199) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke konečným zjištěním tvrdil, že Komise si ve svém odůvodnění protičeří, když poukazuje na to, že přestože existují různé obchodní úrovně na domácím trhu, vyvážející výrobce neprokázal, že existují trvalé a zřejmé rozdíly ve funkcích a cenách prodejce pro tyto úrovně.
- (200) Komise v tomto prohlášení žádný rozpor nevidí.
- (201) Vyvážející výrobce dále tvrdil, že ve svém sdělení ze dne 5. ledna 2017 Komisi poskytl svou analýzu a porovnání různých obchodních úrovní na domácím trhu a identifikoval a porovnal obchodní úrovně na domácím trhu a prokázal trvalé rozdíly v cenách mezi těmito úrovněmi.
- (202) Komise odpověděla poukázáním na to, že společnost v příslušném sdělení porovnávala různé domácí prodejní kanály – nikoliv obchodní úrovně – jednoho z jejích výrobních míst. V tomto již chybném porovnání vyvážející výrobce dále tvrdil, že kanál, který je nejsrovnatelnější s prodejním kanálem Unie, je přímý kanál, tj. kanál bez zapojení jeho obchodníka na domácím trhu. Žádný důkaz, proč by tomu tak v tomto případě bylo, nebyl poskytnut, zejména s ohledem na to, že veškerý prodej vyvážejícího výrobce do Unie byl uskutečněn prostřednictvím obchodníka ve Švýcarsku, který je ve spojení, tj. společnosti MISA. Komise proto uvedla, že vyvážející výrobce neprokázal, že existují trvalé a zřejmé rozdíly ve funkcích a cenách prodejce na různých obchodních úrovních na domácím trhu země vývozu.
- (203) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke konečným zjištěním rovněž tvrdil, že Komise se nezapomínala skutečnosti, že vyvážející výrobce předložil revidovaný přehled vývozního prodeje své společnosti ve spojení, společnosti MISA. Vyvážející výrobce se v tomto přehledu zabýval poznámkou Komise ve vztahu k identifikaci obchodních úrovní pro velký počet transakcí, která byla v původní odpovědi na antidumpingový dotazník nepřesná. Vyvážející výrobce tvrdil, že nelze říci, že tyto informace byly v rámci šetření předloženy příliš pozdě, jelikož Komise je v případě nutnosti mohla ověřit během své inspekce entit v Unii, které jsou se společností ve spojení.
- (204) Komise s tímto tvrzením nesouhlasila. Dodatečné informace o přehledu prodeje společnosti MISA byly poskytnuty po inspekci ve společnosti MISA. Aby bylo zajištěno, že právě takovéto situaci je zamezeno, Komise před inspekci ve společnosti MISA společnosti ve svém sdělení ze dne 17. ledna 2017 připomněla, že pokud tvrzení nebo jakýkoliv z jeho aspektů vyžadují ověření, musí být předloženo v přiměřené době před inspekci, aby si tým pracovníků zabývající se případem mohl připravit příslušnou část inspekce. A konečně, i kdyby byla Komise schopna tyto údaje ověřit v prostorách společnosti MISA, nic by to nezměnilo na skutečnosti, jak je uvedeno výše, že vyvážející výrobce neprokázal, že existují trvalé a zřejmé rozdíly ve funkcích a cenách prodejce na různých obchodních úrovních na domácím trhu země vývozu.
- (205) Vyvážející výrobce ve svých připomínkách ke konečným zjištěním rovněž zopakoval své tvrzení, že pokud Komise měla za to, že důkazy předložené společností na podporu jejího tvrzení týkajícího se čl. 2 odst. 10 písm. d) bodu i) základního nařízení neprokázaly trvalé a zřejmé rozdíly ve funkcích a cenách prodejce pro různé obchodní úrovně na domácím trhu, mohla Komise tytéž důkazy použít pro uplatnění zvláštní úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. d) bodu ii), tj. v případě „neexistence odpovídajících úrovní na domácím trhu“. Nicméně jak je uvedeno výše, Komise zjistila, že odpovídající obchodní úrovně na domácím trhu existují. Vyvážející výrobce neprokázal, že existují trvalé a zřejmé rozdíly ve funkcích a cenách prodejce pro tyto úrovně, ale to nemění nic na skutečnosti, že tyto úrovně byly přítomny na domácím trhu. Podmínky pro použití čl. 2 odst. 10 písm. d) bodu ii) základního nařízení proto nebyly splněny.
- (206) Z výše uvedených důvodů bylo toto tvrzení zamítnuto.
- (207) Vyvážející výrobce rovněž prohlásil, že v zájmu spravedlivého srovnání by měla být upravena běžná hodnota, a to z důvodu nákladů na dopravu obdobného výrobku mezi výrobním místem a obchodníkem na domácím trhu, který je ve spojení.

- (208) Podle čl. 2 odst. 10 písm. e) základního nařízení se provede úprava o rozdíly v nákladech přímo spojených s přemístěním daného výrobku a/nebo obdobného výrobku z prostor vyvážejícího výrobce k nezávislému kupci, pokud jsou tyto náklady zahrnuty do vyúčtovaných cen. Toto ustanovení se nevztahuje na náklady na dopravu mezi dvěma stranami, které jsou ve spojení, které se nezdají být zohledněny v ceně účtované nezávislému kupci. Komise proto toto tvrzení zamítla.

3.6.4. Dumpingové rozpětí

- (209) Po zveřejnění informačního dokumentu vyvážející výrobce předložil nový soubor údajů pro prodeje dovozců, kteří jsou ve spojení. Tento soubor údajů byl Komisí následně ověřen. Tyto nové číselné údaje ovlivnily výpočet dumpingového rozpětí původně stanovený v informačním dokumentu.
- (210) Podle čl. 2 odst. 11 a 12 základního nařízení v případě vyvážejícího výrobce Komise srovnávala váženou průměrnou běžnou hodnotu každého typu obdobného výrobku s váženou průměrnou vývozní cenou odpovídajícího typu dotčeného výrobku.
- (211) Úroveň spolupráce z Ukrajiny byla velmi vysoká, protože vývoz spolupracujícího vyvážejícího výrobce představoval více než 95 % celkového vývozu do Unie v období šetření. Na tomto základě Komise stanovila dumpingové rozpětí pro celou zemi na stejné úrovni jako pro jediného vyvážejícího výrobce.
- (212) Dumpingová rozpětí vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením jsou následující:

Společnost	Dumpingové rozpětí
Metinvest Group	19,4 %
Všechny ostatní společnosti	19,4 %

4. ÚJMA

4.1. Definice výrobního odvětví Unie a výroby v Unii

- (213) V rámci Unie poskytl při ověřování postavení údaje o výrobě a prodeji 17 společností, které uvedly, že vyráběly obdobný výrobek během období šetření. Na základě dostupných informací obsažených v podnětu těchto 17 společností představuje přibližně 90 % výroby obdobného výrobku v Unii.
- (214) Kromě těchto 17 společností existovalo v období šetření dalších pět společností vyrábějících obdobný výrobek.
- (215) Jedna zúčastněná strana prohlásila, že zahrnutí údajů týkajících se italského výrobce Ilva by vzhledem ke konkrétní situaci této společnosti ⁽¹⁾ narušilo obraz újmy pro celý ocelářský průmysl Unie, a proto by měl být tento italský výrobce vyřazen. Podle čl. 4 odst. 1 základního nařízení se však pojmem „výrobní odvětví Unie“ rozumějí výrobci obdobných výrobků v Unii jako celek nebo ti z nich, kteří představují podstatnou část. Vzhledem k tomu, že Komise neměla žádný důvod omezit svou analýzu na podstatnou část, byla zavázána analyzovat celé odvětví včetně společnosti Ilva. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (216) Celková výroba v Unii během období šetření byla stanovena přibližně na 72,9 milionu tun. Tento číselný údaj Komise stanovila na základě informací získaných od žadatele a všech známých výrobců v Unii. Jak je uvedeno v 7. bodě odůvodnění, do vzorku bylo vybráno šest výrobců v Unii, kteří představují více než 45 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii, což bylo považováno za reprezentativní vzorek.

⁽¹⁾ Evropská komise dne 20. ledna 2016 zahájila důkladné šetření k posouzení toho, zda je italská státní podpora pro výrobce oceli Ilva v souladu s pravidly státní podpory EU, a dne 15. května 2016 toto šetření prodloužila. Ke dni 3. července 2017 toto šetření nebylo dokončeno.

- (217) Podnikatelský model výrobců v Unii a jejich stupeň vertikální integrace se různí. Výrobní odvětví Unie lze však celkem charakterizovat jako odvětví s vysokým stupněm vertikální integrace, jak je vysvětleno dále v 219. bodě odůvodnění.

4.2. Spotřeba v Unii

- (218) Jak je uvedeno v 45. bodě odůvodnění, dotčený výrobek se zařazuje do několika kódů KN včetně některých kódů ex. Aby se spotřeba v Unii nepodhodnotila a s ohledem na zjevně okrajový dopad těchto kódů na celkovou spotřebu, byly objemy dovozu kódů ex KN pro účely stanovení spotřeby v Unii plně zohledněny.
- (219) Jelikož je výrobní odvětví Unie z větší části vertikálně integrované a dotčený výrobek je považován za primární surovinu pro výrobu navazujících za studena válcovaných výrobků s přidanou hodnotou, byly spotřeba na závislém trhu a spotřeba na volném trhu analyzovány odděleně.
- (220) Rozdíl mezi závislým trhem a volným trhem má význam pro analýzu újmy. Kromě toho jsou převodní ceny na závislém trhu stanoveny v rámci skupin podle různých cenových politik. Naopak výroba určená pro volný trh v Unii přímo soutěží s dovozem dotčeného výrobku a ceny jsou cenami na volném trhu.
- (221) Aby si Komise vytvořila co nejuplněnější představu o výrobním odvětví Unie, obstarala si údaje o celé výrobě obdobného výrobku a určila, zda je výroba určena k využití pro vlastní spotřebu nebo pro volný trh. Komise zjistila, že během období šetření bylo přibližně 58 % celkové výroby výrobců v Unii určeno k využití pro vlastní spotřebu.
- (222) Po zveřejnění informačního dokumentu srbský vyvážející výrobce poznamenal, že spotřeba dotčeného výrobku na volném trhu mezi rokem 2015 a obdobím šetření klesla o více než 1,2 milionu tun, což naznačuje velký pokles spotřeby v Unii v druhé polovině roku 2015. Výrobce proto požádal Komisi, aby dále prošetřila, zda jsou údaje o prodeji na volném trhu poskytnuté výrobním odvětvím Unie skutečně přesné.
- (223) Komise zanalyzovala údaje o prodeji a spotřebě poskytnuté výrobním odvětvím Unie a potvrdila, že údaje o spotřebě na volném trhu poskytnuté výrobním odvětvím Unie jsou přesné a spolehlivé.

4.2.1. Vlastní spotřeba na trhu Unie

- (224) Komise stanovila vlastní spotřebu v Unii na základě využití pro vlastní spotřebu a závislého prodeje na trhu Unie všech známých výrobců v Unii. Na tomto základě se vlastní spotřeba v Unii vyvíjela takto:

Tabulka 1

Vlastní spotřeba na trhu Unie (v tunách)

	2013	2014	2015	Období šetření
Vlastní spotřeba	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	101	100	100

Zdroj: odpovědi sdružení Eurofer na dotazník

- (225) V průběhu posuzovaného období zůstala vlastní spotřeba na trhu v Unii stabilní.

4.2.2. Spotřeba na volném trhu v rámci Unie

- (226) Komise stanovila spotřebu na volném trhu v Unii na základě a) prodeje všech známých výrobců v Unii na trhu Unie, b) dovozu do Unie ze všech třetích zemí podle údajů Eurostatu a rovněž při zohlednění údajů poskytnutých spolupracujícími vyvážejícími výrobci v dotčených zemích. Na tomto základě se spotřeba na volném trhu v Unii vyvíjela takto:

Tabulka 2

Spotřeba na volném trhu (v tunách)

	2013	2014	2015	Období šetření
Spotřeba na volném trhu	32 292 192	33 139 474	35 156 318	33 930 726
Index (2013 = 100)	100	103	109	105

Zdroj: odpovědi sdružení Eurofer na dotazník

- (227) V průběhu posuzovaného období se spotřeba na volném trhu v Unii zvýšila přibližně o 5 %. K tomuto přírůstku došlo zejména v důsledku hospodářského oživení v navazujících odvětvích.

4.3. Souhrnné posouzení účinků dovozu z dotčených zemí a objemu dovozu a dovozních cen dotčených zemí

4.3.1. Souhrnné posouzení účinků dovozu z dotčených zemí

- (228) Komise zjišťovala, zda by dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčených zemí neměl být posouzen souhrnně v souladu s čl. 3 odst. 4 základního nařízení.
- (229) Toto ustanovení stanoví, že jsou-li dovozy z více než jedné země, posuzují se souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že:
- dumpingové rozpětí zjištěné ve vztahu k dovozu výrobků z každé jednotlivé země není nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a
 - souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Unie.
- (230) Dumpingová rozpětí zjištěná ve vztahu k dovozu z dotčených zemí jsou uvedena výše v oddíle 3 „Dumping“. Všechna tato rozpětí byla nad prahovou hodnotou považovanou za zanedbatelnou podle čl. 9 odst. 3 základního nařízení.
- (231) Objemy dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny byly posouzeny jako nikoliv zanedbatelné ve smyslu čl. 3 odst. 4 základního nařízení. Brazílie, Írán, Rusko a Ukrajina měly v období šetření podíl na trhu 1,79 %, 3,32 %, 4,29 % a 3,17 %, jak je uvedeno v tabulce 3 níže.
- (232) Na druhé straně objem dovozu ze Srbska byl shledán jako zanedbatelný ve smyslu čl. 3 odst. 4 základního nařízení. Objem dovozu ze Srbska se snížil z 427 558 tun v roce 2015 na přibližně 354 000 tun v období šetření, což znamená podíl na trhu ve výši pouhých 1,04 %. Je zavedenou praxí Komise, že za „zanedbatelný“ se považuje podíl na trhu pod 1 % prahem stanoveným základním nařízením ve fázi zahájení šetření. Komise však v tomto případě zjistila, že 1,04 % je stále zanedbatelné, protože 0,04 % by mělo být považováno za

nepodstatné, zejména je-li srbský objem dovozu v relativním vyjádření výrazně nižší než objemy každé ze čtyř dalších zemí. Srbský objem dovozu představoval téměř polovinu objemu Brazílie, která je z hlediska objemu dovozu druhou nejnižší zemí.

Tabulka 3

Objem dovozu (v tunách) a podíl na trhu

	2013	2014	2015	Období šetření
BRAZÍLIE				
Objem dovozu z Brazílie	41 895	108 973	580 525	608 541
Podíl Brazílie na trhu	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
ÍRÁN				
Objem dovozu z Íránu	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
Podíl Íránu na trhu	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
RUSKO				
Objem dovozu z Ruska	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
Podíl Ruska na trhu	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
SRBSKO				
Objem dovozu ze Srbska	155 055	211 835	427 558	354 145
Podíl Srbska na trhu	0,48 %	0,64 %	1,22 %	1,04 %
UKRAJINA				
Objem dovozu z Ukrajiny	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
Podíl Ukrajiny na trhu	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
DOTČENÉ ZEMĚ				
Objem dovozu z dotčených zemí	2 561 872	3 163 926	4 822 529	4 621 026
Podíl dotčených zemí na trhu	7,93 %	9,55 %	13,72 %	13,62 %
Index (2013 = 100)	100	120	173	172

Zdroj: Eurostat. Podíly na trhu byly stanoveny na základě srovnání objemu dovozu se spotřebou na volném trhu v Unii uvedenou v tabulce 2.

- (233) Po konečných zjištěních a během slyšení dne 27. července 2017 žadatel tvrdil, že srbský vývoz by měl být posuzován souhrnně s dovozem ze čtyř dalších zemí, jelikož přesahuje 1 % prahovou hodnotu považovanou za zanedbatelnou. Žadatel byl toho názoru, že 1 % prahová hodnota neumožňuje žádnou výjimku, jakkoliv malá by další procenta byla.
- (234) Toto tvrzení Komise odmítla. Rozhodování o tom, zda by měl být dovoz posuzován souhrnně, či nikoliv, musí být založeno na všech kritériích stanovených v čl. 3 odst. 3 základního nařízení. Čl. 3 odst. 4 základního nařízení žádnému z těchto jednotlivých kritérií nepřisuzuje zvláštní váhu. I když je pravdou, že dovozy ze země nemohou být kumulovány, je-li jejich objem zanedbatelný, opak neznamena *ipso facto*, že musí být kumulovány. Kromě toho základní nařízení výslovně nestanoví žádné prahové hodnoty zanedbatelnosti. Ačkoliv čl. 5 odst. 7 základního nařízení může sloužit jako vodítko, pokud jde o zanedbatelné objemy dovozu, čl. 3 odst. 4 neobsahuje žádný odkaz na tyto prahové hodnoty. Znění spíše dává Komisi dostatečnou pružnost pro provádění analýzy jednotlivých případů a pro zohlednění toho, že „extra“ objem ve výši 0,04 % je nepodstatný.

(235) Komise dále zjistila, že srbské vývozní ceny se lišily od vývozních cen čtyř dalších dotčených zemí, a to z těchto důvodů:

- i když se srbské průměrné prodejní ceny během posuzovaného období rovněž snížily, jsou tyto průměrné prodejní ceny během období šetření (365 EUR/tuna) nejvyšší během období šetření a jsou výrazně vyšší než průměrné prodejní ceny Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny, které se pohybují v rozmezí od 319 EUR/tuna do 346 EUR/tuna, jak je uvedeno v tabulce 4 níže, a
- srbské průměrné prodejní ceny byly výrazně vyšší než průměrné prodejní ceny čtyř dalších dotčených zemí.

Tabulka 4

Dovozní ceny (v EUR za tunu)

	2013	2014	2015	Období šetření
BRAZÍLIE				
Průměrná cena dumpingového dovozu z Brazílie	461	433	386	346
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	94	84	75
ÍRÁN				
Průměrná cena dumpingového dovozu z Íránu	454	415	369	316
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	91	81	70
RUSKO				
Průměrná cena dumpingového dovozu z Ruska	448	431	387	324
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	96	86	72
SRBSKO				
Průměrná cena dumpingového dovozu ze Srbska	468	442	400	365
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	94	86	78
UKRAJINA				
Průměrná cena dumpingového dovozu z Ukrajiny	429	415	370	319
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	97	86	74
DOTČENÉ ZEMĚ				
Průměrná cena dumpingových dovozů z dotčených zemí	443	424	380	327
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	96	86	74

Zdroj: Eurostat

(236) Tvorba cen spolu se zanedbatelným objemem v tomto ohledu naznačuje, že srbský vyvážející výrobce je spíše tím, kdo ceny dotčeného výrobku následuje, než tím, kdo tyto ceny tvoří. Toto je rovněž doloženo skutečností, že jeho pokles cen mezi rokem 2015 a obdobím šetření je ve srovnání s poklesem cen čtyř dalších dotčených zemí nižší rovněž v relativním vyjádření.

- (237) Po konečných zjištěních během slyšení dne 27. července 2017 (viz 33. bod odůvodnění) žadatel požadoval, aby útvary Komise poskytly údaje o cenovém podbízení a prodeji pod cenou týkající se srbského vyvážejícího výrobce, aby tak žadatel mohl přezkoumat tvrzení Komise uvedená v 235. a 236. bodě odůvodnění, že srbský vyvážející výrobce ceny spíše následuje, než aby je tvořil. Kromě toho podle názoru žadatele neexistují žádné důkazy, že Srbsko ceny následuje.
- (238) Komise poukázala na to, že výše zveřejnila průměrnou cenu dovozu z dotčených zemí. Tyto údaje ukazují, že srbské dovozní ceny byly nejvyšší v roce 2013 (468 EUR za tunu) a v následujících letech zůstaly nejvyšší až do ceny v období šetření (365 EUR za tunu). Kromě toho index v tabulce 4 výše ukázal, že relativní pokles srbských cen pokles ze 100 na 78, přičemž rok 2013 byl indexován jako 100, zatímco další čtyři země vykázaly pokles na 75 (Brazílie), 70 (Írán), 72 (Rusko) a 74 (Ukrajina). Žadatel tak byl schopen přezkoumat zjištění Komise, že srbský vyvážející výrobce byl spíše tím, kdo ceny následuje, než tím, kdo ceny tvoří, a to s ohledem na dovozní ceny i na jejich relativní pokles mezi rokem 2013 a obdobím šetření. Komise pro toto posouzení nepoužila údaje týkající se cenového podbízení a prodeje pod cenou, protože výpočty týkající se cenového podbízení a prodeje pod cenou poskytují pouze momentální obraz během období šetření, a neumožňují tak cenové srovnání trendu během několika let. Jelikož žadatel kromě přezkumu tvrzení uvedených v 235. a 236. bodě odůvodnění neposkytl další důvody pro potřebu konečných zjištění týkajících se údajů o cenovém podbízení a prodeji pod cenou, Komise tuto žádost zamítla.
- (239) Vzhledem k tomu, že žadatel nezpochybnil údaje uvedené v tabulce 4, Komise potvrdila své zjištění, že srbský vývozce pouze následuje cenový trend stanovený dalšími dovozci, než aby uskutečňoval agresivní cenovou strategii jako cenový leader.
- (240) Komise proto dospěla k závěru, že dovoz ze Srbska by neměl být posuzován souhrnně s dovozem ze čtyř dalších zemí. V důsledku zjištění, že dovoz ze Srbska byl nepatrný, nejsou ochranná opatření ve vztahu k dovozu PTV pocházejících ze Srbska nezbytná. Šetření ve vztahu k dovozu ze Srbska by proto mělo být v souladu s čl. 9 odst. 2 základního nařízení zastaveno.
- (241) Komise rovněž posuzovala podmínky hospodářské soutěže mezi dumpingovými dovozy ze čtyř dalších dotčených zemí a podmínky hospodářské soutěže mezi dumpingovým dovozem a obdobným výrobkem a zjistila, že jsou velmi podobné. Dovážené výrobky soutěžily mezi sebou navzájem i s obdobným výrobkem vyráběným v Unii. Výrobky jsou zaměnitelné, byly uváděny na trh v Unii prostřednictvím srovnatelných prodejních kanálů a byly prodávány podobným kategoriím konečných odběratelů.
- (242) Několik stran po zahájení šetření předložilo připomínky týkající se souhrnného posouzení účinků dovozu z dotčených zemí. Ukrajinská mise při Evropské unii, ruské Ministerstvo průmyslu a obchodu a jeden ruský vyvážející výrobce a dva vyvážející výrobci z Brazílie zpochybnili vhodnost souhrnného posouzení dovozu své země s dalšími zeměmi, které jsou předmětem šetření, a prohlásili, že dovoz z jejich zemí by neměl být posuzován souhrnně s ostatními. Ukrajinská mise při Evropské unii uvedla, že ukrajinský objem dovozu byl na rozdíl od ostatních zemí v období 2011–2016 stabilní a že existuje významný rozdíl mezi zeměpisnou strukturou dovozu z Ukrajiny na straně jedné a z Brazílie, Íránu, Srbska a Ruska na straně druhé. Ruské Ministerstvo průmyslu a obchodu zastávalo názor, že je třeba provést úplné hodnocení podmínek hospodářské soutěže. Ruský vyvážející výrobce tvrdil, že jeho dovoz se během posuzovaného období ve skutečnosti snížil a že součástí jeho dovozu byly dodávky v rámci skupiny pro vlastní spotřebu, které jako takové nevstoupily na volný trh v Unii, a že prodávané typy výrobků byly odlišné. Kromě toho jeden brazilský vyvážející výrobce tvrdil, že nesledoval podobný cenový trend a že tento dovoz byl ve srovnání s dovozem ze čtyř dalších dotčených zemí distribuován prostřednictvím jiných prodejních kanálů. Další brazilský vyvážející výrobce tvrdil, že brazilský dovoz je zanedbatelný, a že pokud jde o objem, podíl na trhu a cenu, dovoz z Brazílie nesleduje stejný vývoj jako dovoz ze čtyř dalších dotčených zemí.
- (243) Komise tyto argumenty odmítla. Dovoz do Unie z Ruska a Ukrajiny se v posuzovaném období v absolutním vyjádření zvýšil. Kromě toho, i kdyby se dovoz v posuzovaném období snížil, tato skutečnost není kritériem pro stanovení toho, zda je dovoz ve smyslu čl. 3 odst. 4 základního nařízení.

- (244) Podmínky hospodářské soutěže mezi dumpingovým dovozem z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a obdobným výrobkem byly posouzeny jako podobné, a to z těchto důvodů.
- Zaprvé všichni spolupracující vyvážející výrobci z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny používali podobné prodejní kanály, kdy prodávali přímo nebo prostřednictvím obchodníka/dovozce ve spojení, který se nacházel buď v Unii, nebo mimo ni. Podobné prodejní kanály byly rovněž použity v Unii výrobci oceli v Unii. Dovážené výrobky ze čtyř dalších dotčených zemí proto soutěžily mezi sebou navzájem i s dotčeným výrobkem vyráběným v Unii.
 - Zadruhé Komise posuzovala veškerý dovoz bez ohledu na to, zda zahrnoval dodávky v rámci skupiny. V případě absence takového dovozu by společnosti pravděpodobně získávaly obdobný výrobek, který je zbožím, z jiných zdrojů dostupných na volném trhu v Unii včetně obdobného výrobku vyráběného výrobním odvětvím Unie.
 - Kromě toho, jak je uvedeno v tabulce v 264. bodě odůvodnění, obdobné trendy snižování cen byly zjištěny pro Brazílii, Írán, Rusko a Ukrajinu.
 - Typy výrobků vyvážejících výrobců byly rovněž vyráběny a prodávány výrobci v Unii. Jejich typy výrobků se proto nelišily od typů výrobků prodáváných výrobci v Unii.
 - Pokud jde o ruský objem, jak je uvedeno v tabulce v 262. bodě odůvodnění, ruský objem dovozu se zvýšil, a to z hlediska absolutního objemu i podílu na trhu.
- (245) Komise na základě výše uvedeného dospěla k závěru, že podmínky pro provedení souhrnného posouzení účinků dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny byly splněny. Proto byl tento dovoz pro účely stanovení újmy zkoumán souhrnně.
- (246) Po zveřejnění informačního dokumentu Komise obdržela několik připomínek týkajících se souhrnného posouzení čtyř dotčených zemí, kterými se zabývá v níže uvedených bodech odůvodnění.
- (247) Žadatel tvrdil, že dovoz ze Srbska výrobcům v Unii způsobil újmu podobně jako dovozy z dalších čtyř zemí. Žadatel v tomto ohledu odkazoval na skutečnost, že dovoz ze Srbska se v období od roku 2013 do období šetření z hlediska absolutního objemu a podílu na trhu zdvojnásobil, že srbské ceny v tomto období rovněž poklesly a že dovoz ze Srbska se v období šetření výrobcům v Unii o znatelné částky podbízel. Žadatel navíc uvedl, že dovoz ze Srbska má podíl na trhu ve výši 1,04 %, což je mírně nad 1 % prahem podle čl. 5 odst. 7 základního nařízení. Kromě toho žadatel odkazoval na možné riziko obcházení, protože ukončení vůči Srbsku by čínské mateřské společnosti jediného srbského vyvážejícího výrobce umožnilo prodávat do Unie prostřednictvím své srbské pobočky.
- (248) Komise tvrdí, že dovoz ze Srbska způsobil výrobcům v Unii újmu podobně jako dovoz z dalších zemí, odmítla, a to z důvodů uvedených níže.
- Zaprvé srbský objem dovozu byl shledán jako nepatrný. V důsledku toho je zanedbatelný a nemůže být shledán jako způsobující újmu výrobnímu odvětví EU. Další známkou toho, že tento nízký objem dovozu nemůže způsobovat újmu výrobnímu odvětví Unie je skutečnost, že srbské průměrné prodejní ceny byly v posuzovaném období výrazně vyšší než průměrné prodejní ceny čtyř dalších dotčených zemí.
 - Zadruhé, co se týče podílu na trhu nad 1 %, tj. 1,04 %, práh stanovený čl. 3 odst. 4 základního nařízení je v každém případě „zanedbatelný“. Volba slova „zanedbatelný“ naznačuje, že Komise má při své analýze objemu dovozu při posuzování souhrnnosti určitou míru volnosti. Jak je vysvětleno v 234. bodě odůvodnění, rozdíl 0,04 % byl v tomto konkrétním případě v absolutních i relativních hodnotách shledán jako nepodstatný.
 - A konečně co se týče možného rizika obcházení, Komise konstatovala, že skutečný objem výroby a výrobní kapacitu jediného srbského vyvážejícího výrobce sdělila útvarům Komise. Komise proto bude tomuto možnému riziku obcházení věnovat zvláštní pozornost, a to tak, že bude pečlivě sledovat, zda se neobjeví nějaké známky změn v obchodních tocích naznačující možné obcházení pocházející ze Srbska. Navíc, což je však méně důležité, srbský vyvážející výrobce uvedl, že jeho primární strategií je reagovat na domácí poptávku a regionální poptávku zemí Balkánu.

- (249) Kromě toho dva brazilští vyvážející výrobci zařazení do vzorku uvedli, že souhrnné posouzení dovozu z Brazílie s dovozy z Íránu, Ruska a Ukrajiny bylo neodůvodněné, a to z důvodů uvedených ve dvou následujících bodech odůvodnění.
- (250) Jeden výrobce tvrdil, že více než jedna třetina dovozu z Brazílie nesoutěžila s výrobky z Íránu, Ruska a Ukrajiny, což dokazuje, že prodejní kanály pro dovoz z Brazílie se liší od kanálů Íránu, Ruska a Ukrajiny. Tento vyvážející výrobce dále tvrdil, že brazilské ceny, obdobně jako v případě Srbska, byly výrazně vyšší než průměrné ceny Íránu, Ruska a Ukrajiny a že brazilští vyvážející výrobci rovněž ceny spíše následovali, než aby je tvořili. A konečně tvrdil, že žádný z brazilských výrobců se nepodobel cenám výrobního odvětví Unie.
- (251) Druhý brazilský vyvážející výrobce tvrdil, že souhrnné posouzení nebylo vhodné, a to vzhledem k zanedbatelnému brazilskému objemu dovozu (jak tomu bylo v případě Srbska) a k rozdílům v podmínkách hospodářské soutěže. Co se týče zanedbatelného objemu, brazilský vyvážející výrobce v tomto ohledu tvrdil, že podíl Brazílie na trhu překročil 1 % práh pouze od roku 2015 a v období šetření dosahoval výše pouhých 1,79 %. Brazilský objem byl navíc příliš malý, než aby přispěl k jakémukoliv újmě, a proto obdobně nepodstatný. Pokud jde o různé podmínky hospodářské soutěže, výrobce odkazoval na skutečnost, že téměř 60 % dovozu dotčeného výrobku z Brazílie v období šetření představoval prodej nebo převod evropským společnostem, které jsou ve spojení, který tak nevstoupil do přímé soutěže s výrobky určenými pro volný trh, a proto čelil odlišným podmínkám hospodářské soutěže. Kromě toho tento výrobce zpochybnil prohlášení Komise v informačním dokumentu, že dovoz z Brazílie a obdobný výrobek Unie jsou zaměnitelné. V této souvislosti tvrdil, že brazilský vyvážející výrobce vyváží především tržní druhy PTV, které mají odlišné fyzikální, chemické a technické vlastnosti, jakož i odlišná konečná použití než výrobky prodávané výrobním odvětvím Unie, které tvoří především vysoce kvalitní typy PTV. Kromě toho zpochybnil, že brazilští vyvážející výrobci používají obdobné prodejní kanály jako vyvážející výrobci z ostatních dotčených zemí. Tvrdil, že tito výrobci na rozdíl od většiny dovozu z Brazílie obvykle prodávají přímo nezávislým odběratelům na volném trhu v Unii. A konečně, tento výrobce předložil připomínky týkající se cen, které byly obdobné jako připomínky předložené druhým brazilským vyvážejícím výrobcem.
- (252) Komise tvrzení těchto dvou brazilských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku odmítla, jak je uvedeno níže.
- (253) Zprvce, Komise pro účel definování spotřeby posuzovala veškerý brazilský dovoz bez ohledu na to, že zahrnoval dodávky v rámci skupiny. Důvodem je skutečnost, že v případě absence takového dovozu by společnosti pravděpodobně získávaly PTV z jiných zdrojů dostupných na volném trhu v Unii včetně obdobného výrobku vyráběného výrobním odvětvím Unie.
- (254) Zadruhé, prodejní kanály z Brazílie se pro část jejího prodeje neliší od kanálů Íránu, Ruska a Ukrajiny. Všichni spolupracující vyvážející výrobci z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny používají podobné prodejní kanály, kdy prodávají buď přímo, nebo prostřednictvím obchodníka/dovozce ve spojení, který se nachází buď v Unii, nebo mimo ni. Kromě toho, co se týče tvrzení, že téměř 60 % dovozu dotčeného výrobku z Brazílie v období šetření představoval prodej nebo převod evropským společnostem, které jsou ve spojení, který tak nevstoupil do přímé soutěže s výrobky určenými pro volný trh, a proto čelil odlišným podmínkám hospodářské soutěže, je třeba upozornit na následující. Část dovozu dotčeného výrobku od ruských vyvážejících výrobců rovněž představovala prodej evropským společnostem, které jsou ve spojení, přičemž jeho část byla těmito evropskými společnostmi ve spojení dále zpracována. Proto tito vyvážející výrobci čelí stejným podmínkám hospodářské soutěže.
- (255) Zatřetí, Komise uznala, že jak je uvedeno v tabulce 4, brazilské ceny jsou vyšší než průměrné ceny Íránu, Ruska a Ukrajiny. Tabulka 4 nicméně rovněž ukázala, že brazilské ceny byly v posuzovaném období, tj. v letech 2013, 2014 a 2015 a v období šetření, soustavně nižší než srbské dovozní ceny.
- (256) Začtvrté, co se týče tvrzení, že brazilští vyvážející výrobci ceny rovněž spíše následovali, než aby je tvořili, cena srbského vyvážejícího výrobce byla posouzena v kombinaci s jeho zanedbatelným objemem. V souvislosti s Brazílií proto nelze dojít k obdobnému závěru.
- (257) Zapáté, pokud jde o objemy, jak je uvedeno v tabulce 3, brazilský dovoz dosáhl během období šetření výše 608 541 tun ve srovnání s 354 145 tunami srbského dovozu. Objem brazilského dovozu PTV byl tedy o více než 70 % vyšší než v případě Srbska a představoval podíl na trhu ve výši 1,79 % ve srovnání s 1,04 % v případě Srbska. V důsledku toho nebyl tento dovoz považován za zanedbatelný.

- (258) A konečně co se týče tvrzení o odlišném sortimentu brazilských vyvážejících výrobců, jejich výrobky jasně byly v přímé soutěži s výrobky Unie a s výrobky ostatních vyvážejících výrobců. Šetření v rozporu s tvrzením vyvážejícího výrobce ukázalo, že veškeré typy dotčeného výrobku, včetně typů prodáváných brazilskými vyvážejícími výrobci, byly rovněž vyráběny a prodávány výrobcí v Unii. Komise v tomto ohledu shledala, že více než 99,9 % veškerých typů výrobků prodáváných třemi brazilskými vyvážejícími výrobci v období šetření bylo rovněž prodáváno výrobcí v Unii zařazenými do vzorku. Kromě toho se souhrnné posouzení provádí v celostátním měřítku s ohledem na plný rozsah dotčeného výrobku, namísto toho, aby byly brány na zřetel pouze určité typy dotčeného výrobku.
- (259) Po konečných zjištěních brazilský vyvážející výrobce, společnost CSN, zopakoval, že brazilské prodejní kanály a dovozní ceny se podstatně liší od dovozu z Íránu, Ruska a Ukrajiny. Pokud jde o prodejní kanály, vyvážející výrobce uvedl, že jeho pobočka společnost Lusosider, není ani obchodník, ani pouhý dovozce, ale uživatel PTV. Tvrdil, že zejména situace společnosti NLMK Europe není stejná jako situace společnosti Lusosider. Rovněž uvedl, že společnost Lusosider nemá snadný přístup k PTV prodáváným na trhu Unie. Pokud jde o dovozní ceny, vyvážející výrobce uvedl, že cenový trend dovozu z Brazílie sleduje stejný rostoucí trend jako ceny dovozu ze Srbska.
- (260) Komise tato tvrzení odmítla jako nepodložená: Pokud jde o prodejní kanály, existovaly jiné ruské pobočky nacházející se v Lotyšsku a v Polsku s jinou mateřskou společností, než je společnost NLMK, které během období šetření částečně používaly a do určité míry vyráběly PTV, které nakoupily od jejich ruské mateřské společnosti. Kromě toho navzdory tvrzení, že společnost Lusosider neměla snadný přístup k PTV prodáváným na trhu Unie, byla Komise během slyšení informována, že společnost Lusosider byla během období šetření zásobována z jiných zdrojů, jako například z Turecka, Tchaj-wanu a z Ruska. Komise navíc nemá ve spisu žádný důkaz, že výrobci v Unii nechtěli společnost Lusosider zásobovat a ani společnost Lusosider žádný takový důkaz nepředložila. Navíc pokud jde o ceny, Komise připomenula, že brazilské ceny byly v posuzovaném období, tj. v letech 2013, 2014 a 2015 a v období šetření, soustavně nižší než srbské dovozní ceny (viz 235. bod odůvodnění). Komise proto nepřijala žádost brazilského vyvážejícího výrobce, že dovoz z Brazílie by neměl být posuzován souhrnně s dovozem ze tří dalších zemí.
- (261) Komise proto dospěla k závěru, že všechna kritéria stanovená v čl. 3 odst. 4 jsou pro čtyři další země splněna a dovozy z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny byly pro účely stanovení újmy zkoumány souhrnně.

4.3.2. Objem dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a jejich podíl na trhu

- (262) Dovoz do Unie z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny se vyvíjel takto:

Tabulka 5

Objem dovozu (v tunách) a podíl na trhu

	2013	2014	2015	Období šetření
BRAZÍLIE				
Objem dovozu z Brazílie	41 895	108 973	580 525	608 541
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	260	1 386	1 453
Podíl Brazílie na trhu	0,13 %	0,33 %	1,65 %	1,79 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	253	1 273	1 382
ÍRÁN				
Objem dovozu z Íránu	125 202	527 161	1 015 088	1 127 659
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	421	811	901

	2013	2014	2015	Období šetření
Podíl Íránu na trhu	0,39 %	1,59 %	2,89 %	3,32 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	410	745	857
RUSKO				
Objem dovozu z Ruska	1 334 322	1 376 412	1 714 880	1 455 436
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	103	129	109
Podíl Ruska na trhu	4,13 %	4,15 %	4,88 %	4,29 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	101	118	104
UKRAJINA				
Objem dovozu z Ukrajiny	905 397	939 545	1 084 477	1 075 244
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	104	120	119
Podíl Ukrajiny na trhu	2,80 %	2,84 %	3,08 %	3,17 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	101	110	113
DOTČENÉ ZEMĚ				
Objem dovozu z dotčených zemí	2 406 816	2 952 091	4 394 970	4 266 880
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	123	183	177
Podíl dotčených zemí na trhu	7,45 %	8,91 %	12,50 %	12,57 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	120	168	169

Zdroj: Eurostat. Podíly na trhu byly stanoveny na základě srovnání objemu dovozu se spotřebou na volném trhu v Unii uvedenou v tabulce 2.

- (263) Z výše uvedené tabulky je patrné, že v absolutních číslech se vývoz z dotčených zemí během posuzovaného období významně zvýšil. Současně se celkový podíl na trhu v případě jejich dovozu do Unie během posuzovaného období zvýšil o téměř 5 procentních bodů (ze 7,45 % v roce 2013 na 12,57 %, neboli zvýšení o 69 %).

4.3.3. Ceny dovozu z dotčených zemí a cenové podbízení

- (264) Ceny dovozu stanovila Komise na základě údajů Eurostatu. Vážená průměrná cena dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny do Unie se vyvíjela takto:

Tabulka 6

Dovozní ceny (v EUR za tunu)

	2013	2014	2015	Období šetření
BRAZÍLIE				
Průměrná cena dumpingového dovozu z Brazílie	461	433	386	346
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	94	84	75

	2013	2014	2015	Období šetření
ÍRÁN				
Průměrná cena dumpingového dovozu z Íránu	454	415	369	316
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	91	81	70
RUSKO				
Průměrná cena dumpingového dovozu z Ruska	448	431	387	324
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	96	86	72
UKRAJINA				
Průměrná cena dumpingového dovozu z Ukrajiny	429	415	370	319
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	97	86	74
DOTČENÉ ZEMĚ				
Průměrná cena dumpingových dovozů z dotčených zemí	442	423	378	323
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	96	86	73
<i>Zdroj: Eurostat</i>				

- (265) Průměrná cena dovozu z dotčených zemí klesla z 442 EUR za tunu v roce 2013 na 323 EUR za tunu během období šetření. Během posuzovaného období činil pokles průměrné jednotkové ceny dumpingového dovozu 27 %.
- (266) Cenové podbízení během období šetření posoudila Komise na základě srovnání:
- vážených průměrných prodejních cen šesti výrobců v Unii účtovaných odběratelům na volném trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, podle typu výrobku, upravených na úroveň ceny ze závodu, a
 - odpovídajících vážených průměrných cen dovozu na úrovni CIF s dodáním na hranice Unie podle typu výrobku od spolupracujících výrobců z dotčené země prvnímu nezávislému odběrateli na trhu Unie s příslušnou úpravou o náklady po dovozu.
- (267) Toto cenové srovnání bylo provedeno podle jednotlivých typů u obchodních operací na stejné obchodní úrovni, v případě potřeby s náležitou úpravou, a po odečtení rabatů a slev. Výsledek srovnání byl vyjádřen jako procentní podíl obrátu výrobců v Unii během období šetření. Hlavní úpravy souvisely s náklady na dodání (mezi 3,4 % a 8,9 % na jednoho výrobce v Unii zařazeného do vzorku), s úvěrovými náklady (mezi 0,1 % a 0,4 %) a se slevami (mezi 0,1 % a 2 %).
- (268) Jak bylo uvedeno v 16. bodě odůvodnění, vyplněný dotazník předložil pouze jeden dovozce, který není ve spojení. Na základě důkazů shromážděných během inspekce na místě u tohoto dovozce, který není ve spojení, byl přidán náklad po dovozu stanovený ve výši 7 EUR/t.

- (269) Na základě výše uvedeného bylo zjištěno, že dumpingové dovozy od většiny dotčených vyvážejících výrobců zařazených do vzorku se podbíjí cenám výrobního odvětví Unie v rozmezí od 8,45 % do 17,74 %, jak ukazuje níže uvedená tabulka. Podbízení nebylo zjištěno u žádné z brazilských společností.

Tabulka 7

Rozpětí cenového podbízení

Země	Společnost	Rozpětí cenového podbízení
Brazílie	ArcelorMittal Brasil S.A and Aperam Inox América do Sul S.A.	– 3,30 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	– 6,95 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	– 0,12 %
Írán	Mobarakeh Steel Company	8,45 %
Rusko	Novolipetsk Steel	8,87 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	14,0 %
	PAO Severstal	17,74 %
Ukrajina	Metinvest Group	8,45 %

- (270) Po zveřejnění informačního dokumentu žadatel a íránský vyvážející výrobce poznamenali, že informace poskytnuté v informačním dokumentu a v jedné z jeho příloh jsou nekonzistentní. Zatímco dokument uváděl, že u íránské společnosti nebylo zjištěno žádné cenové podbízení, konkrétní příloha u íránské společnosti uváděla rozpětí cenového podbízení ve výši 8,45 %.
- (271) V reakci na tyto připomínky Komise potvrzuje, že v textu informačního dokumentu byl nesprávně uveden odkaz na íránskou společnost a že rozpětí cenového podbízení uvedené v příloze bylo správné.
- (272) Po konečných zjištěních brazilský vyvážející výrobce, společnost Usiminas, tvrdil, že čl. 3 odst. 2 a čl. 3 odst. 3 základního nařízení požadují, aby Komise provedla řádnou analýzu cenového efektu dumpingového dovozu a aby posoudila, zda došlo k významnému cenovému podbízení. Tato analýza by neměla být omezena na prosté matematické porovnání, ale měla by rovněž zahrnovat dynamické posouzení vývoje cen a trendů ve vztahu mezi cenami dumpingového dovozu a cenami domácího obdobného výrobku po dobu trvání.
- (273) Komise toto tvrzení odmítla: nejprve v tabulce v 295. bodě odůvodnění poskytla vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii na volném trhu v Unii. Poté, jak je uvedeno v 297. bodě odůvodnění, Komise uvedla, že výrobci v Unii museli sledovat sestupnou spirálu cen a výrazně snižovali své prodejní ceny, především v průběhu roku 2015 a během období šetření. Jelikož dotčený výrobek je komoditou, výrobci v Unii museli sledovat sestupnou spirálu cen. Obdobné připomínky Komise lze nalézt v 387. bodě odůvodnění. Komise navíc odkazuje na svou analýzu jiných faktorů, které souhrnně ani každý zvlášť nemohly narušit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem. (viz 390. bod odůvodnění). Analýza Komise tak nebyla omezena na prosté matematické porovnání. A v neposlední řadě brazilský vyvážející výrobce neposkytl žádný argument a ani Komise si není vědoma, proč by se analýza podbízení stala díky této dodatečné analýze smysluplnější, vzhledem k tomu, že charakter dotčeného výrobku má povahu komodity.

4.4. Hospodářská situace výrobního odvětví Unie

4.4.1. Obecné poznámky

- (274) V souladu s čl. 3 odst. 5 základního nařízení zahrnovalo posouzení dopadu dumpingového dovozu na výrobní odvětví Unie posouzení všech hospodářských ukazatelů, které ovlivňovaly stav výrobního odvětví Unie během posuzovaného období.
- (275) Makroekonomické ukazatele (výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, zásoby, růst, podíl na trhu, zaměstnanost, produktivita a velikost dumpingových rozpětí) byly posouzeny na úrovni celého výrobního odvětví Unie. Posouzení vycházelo z informací poskytnutých žadatelem, které poté byly porovnány s údaji poskytnutými výrobci v Unii a s dostupnými oficiálními statistikami (Eurostat).
- (276) Analýza mikroekonomických ukazatelů (prodejní ceny, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic, schopnost získat kapitál, mzdy a výrobní náklady) byla provedena na úrovni výrobců v Unii, kteří byli zařazeni do vzorku. Posouzení se zakládalo na jejich údajích, které byly řádně ověřeny.
- (277) Aby si Komise vytvořila co nejuplněnější představu o výrobním odvětví Unie, obstarala si údaje o celé výrobě dotčeného výrobku a určila, zda je výroba určena k využití pro vlastní spotřebu nebo pro volný trh. U některých ukazatelů újmy týkajících se výrobního odvětví Unie Komise analyzovala samostatně údaje vztahující se k volnému a závislému trhu a provedla srovnávací analýzu. Těmito činiteli jsou: prodej, podíl na trhu, jednotkové ceny, jednotkové výrobní náklady, ziskovost a peněžní tok. Hospodářské ukazatele však lze účelně prozkoumat pouze vztahením k celé činnosti včetně použití pro vlastní potřebu výrobního odvětví Unie. Těmito činiteli jsou: výroba, kapacita, využití kapacity, investice, návratnost investic, zaměstnanost, produktivita, zásoby a náklady práce. U těchto činitelů může Komise provést účelné prozkoumání pouze vztahením k celé činnosti výrobního odvětví Unie. Tato analýza je v souladu s judikaturou soudů Evropské unie a WTO ⁽¹⁾.

4.4.2. Makroekonomické ukazatele

4.4.2.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

- (278) Celková výroba, výrobní kapacita a využití kapacity v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 8

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2013	2014	2015	Období šetření
Objem výroby (v tunách)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 472
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	101	100	98
Výrobní kapacita (v tunách)	100 667 836	100 040 917	98 093 841	98 162 252
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	99	97	98
Využití kapacity	74,1 %	75,5 %	76,2 %	74,3 %

Zdroj: odpovědi sdružení Eurofer na dotazník

⁽¹⁾ ESD, Věc C-315/90, Gimelec v. Komise EU:C:1991:447, body 16 až 29; Zpráva odvolacího orgánu WTO 24.7.2001, WT/DS184/AB/R, body 181 až 215.

- (279) V průběhu posuzovaného období objem výroby výrobního odvětví Unie mírně poklesl o přibližně 1,7 milionů tun (– 2 %).
- (280) Oznamované hodnoty kapacity se týkají technické kapacity, což znamená, že byly vzaty v úvahu úpravy, jež jsou výrobním odvětvím považovány za standardní a týkají se doby potřebné pro nastavení, údržby, překážek a dalších obvyklých přerušení práce. Výrobní kapacita se během posuzovaného období snížila v důsledku snížení některých výrobních kapacit hlavně v Belgii a Itálii.
- (281) Míra využití kapacity zůstala během posuzovaného období relativně stabilní v rozmezí od 74,1 % do 76,2 %.

4.4.2.2. Objem prodeje a podíl na trhu

- (282) Objem prodeje výrobního odvětví Unie a jeho podíl na volném trhu v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 9

Objem prodeje a podíl na trhu (volný trh)

	2013	2014	2015	Období šetření
Objem prodeje (v tunách)	27 468 243	27 910 748	27 327 906	26 027 000
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	102	99	95
Podíl na trhu	85,1 %	84,2 %	77,7 %	76,7 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	99	91	90

Zdroj: odpovědi sdružení Eurofer na dotazník a Eurostat

- (283) Objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu v Unii se během posuzovaného období snížil o 5 % z 2705 milionů tun na 26 milionů tun.
- (284) Podíl výrobního odvětví Unie na trhu z hlediska spotřeby v Unii během posuzovaného období poklesl o více než 8 procentních bodů, z 85,1 % na 76,7 %. Pokles objemu prodeje na volném trhu v Unii a ztráta podílu výrobního odvětví Unie na trhu se časově shodovaly se zvýšením spotřeby na volném trhu v Unii, což je ukazatel zhoršení konkurenčního postavení výrobců oceli v Unii.
- (285) Pokud jde o závislý trh v rámci trhu Unie, objem pro vlastní spotřebu a podíl na trhu se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 10

Objem pro vlastní spotřebu na trhu Unie a podíl na trhu

	2013	2014	2015	Období šetření
Objem pro vlastní spotřebu na trhu Unie (v tunách)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	101	100	100
Celková výroba výrobního odvětví Unie (v tunách)	74 588 182	75 509 517	74 718 189	72 920 471
% objemu pro vlastní spotřebu v porovnání s celkovou výrobou	56,9 %	56,8 %	56,6 %	58,2 %

Zdroj: odpovědi sdružení Eurofer na dotazník a Eurostat

- (286) Objem pro vlastní spotřebu výrobního odvětví Unie (složený z převodů pro vlastní spotřebu a ze závislého prodeje na trhu Unie) na trhu Unie zůstal v posuzovaném období v absolutních číslech relativně stabilní.
- (287) Podíl využití pro vlastní spotřebu (vyjádřený jako procento celkové výroby) výrobního odvětví Unie se v posuzovaném období mírně zvýšil z 56,9 % v roce 2013 na 58,2 % v posuzovaném období.

4.4.2.3. Zaměstnanost a produktivita

- (288) Zaměstnanost byla vypočítána na základě počtu zaměstnanců přímo pracujících na obdobném výrobku v různých ocelárnách výrobců v Unii. Tato metoda poskytuje přesná data, která lze relativně snadno určit.
- (289) Zaměstnanost a produktivita se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 11

Zaměstnanost a produktivita

	2013	2014	2015	Období šetření
Počet zaměstnanců (plný pracovní úvazek/zaměstnanec)	18 632	17 739	17 829	17 722
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	95	96	95
Produktivita (v tunách na zaměstnance)	4 003	4 257	4 191	4 115
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	106	105	103

Zdroj: odpovědi sdružení Eurofer na dotazník

- (290) Úroveň zaměstnanosti ve výrobním odvětví Unie se v průběhu posuzovaného období snížila. Komise během období šetření shledala, že toto snížení bylo způsobeno potřebou snížit výrobní náklady a zvýšit efektivitu vzhledem ke zvyšování hospodářské soutěže ze strany dumpingového dovozu na trhu. To během posuzovaného období vedlo ke snížení počtu zaměstnanců o 5 %, bez zohlednění nepřímé zaměstnanosti. V důsledku toho a navzdory mírnému poklesu objemu výroby (−2 %) v průběhu posuzovaného období se produktivita pracovních sil výrobního odvětví Unie, měřená jako výstup na zaměstnance na rok, zvýšila (+ 3 %). Z toho je patrné, že výrobní odvětví Unie se snažilo přizpůsobit se měnícím se tržním podmínkám, aby bylo i nadále konkurenceschopné.

4.4.2.4. Zásoby

- (291) Úroveň zásob u výrobců v Unii se v posuzovaném období vyvíjela takto:

Tabulka 12

Zásoby

	2013	2014	2015	Období šetření
Konečný stav zásob (v tunách)	2 646 989	2 653 224	2 798 420	2 469 667
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	100	106	93
Konečný stav zásob vyjádřený jako procento výroby	3,55 %	3,51 %	3,75 %	3,39 %
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	99	106	95

Zdroj: odpovědi sdružení Eurofer na dotazník

- (292) Výrobní odvětví Unie vyrábí většinu typů obdobného výrobku na základě zvláštních objednávek uživatelů. Zásoby proto nebyly u tohoto výrobního odvětví považovány za významný ukazatel újmy. Potvrzuje to i analýza vývoje konečného stavu zásob vyjádřeného jako procento výroby. Jak vyplývá z výše uvedeného, tento ukazatel zůstal relativně stabilní na úrovni přibližně 3,4 % až 3,7 % objemu výroby.

4.4.2.5. Rozsah dumpingového rozpětí

- (293) Veškerá dumpingová rozpětí z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny byla výrazně vyšší než nepatrná. Vzhledem k objemu a cenám dovozů z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny nebyl dopad skutečných vysokých dumpingových rozpětí na výrobní odvětví Unie zanedbatelný.

4.4.2.6. Růst

- (294) Spotřeba v Unii (volný trh) vzrostla během posuzovaného období zhruba o 5 %, zatímco objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu v Unii se přibližně o 5 % snížil. Výrobnímu odvětví Unie tak podíl na trhu klesl, na rozdíl od podílů, které měly na trhu dovozy z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a které se během posuzovaného období podstatně zvýšily.

4.4.3. Mikroekonomické ukazatele

4.4.3.1. Ceny a činitele ovlivňující ceny

- (295) Vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii na volném trhu v Unii se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 13

Prodejní ceny na volném trhu v Unii

	2013	2014	2015	Období šetření
Prodejní cena (v EUR za tunu)	498	471	427	383
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	95	86	77
Jednotkové výrobní náklady (v EUR za tunu)	511	469	431	413
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	92	84	81

Zdroj: odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník

- (296) Výše uvedená tabulka znázorňuje vývoj jednotkové prodejní ceny na volném trhu Unie ve srovnání s odpovídajícími náklady na výrobu. Prodejní ceny byly v průměru nižší než jednotkové výrobní náklady, s výjimkou roku 2014, kdy začal trh Unie ožívat a podíl dovozu ze čtyř dalších dotčených zemí byl nižší než během období šetření.
- (297) Výrobní náklady zůstaly obecně vyšší než klesající prodejní ceny, s výjimkou roku 2014. V zájmu omezení ztrát podílu na trhu, a protože dotčený výrobek je komodita, museli výrobci v Unii sledovat sestupnou spirálu cen a výrazně snižovali své prodejní ceny, především v průběhu roku 2015 a během období šetření. Jelikož dotčený výrobek je komoditou, výrobci v Unii museli sledovat sestupnou spirálu cen.
- (298) Určité ploché za tepla válcované výrobky ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pro vlastní spotřebu byly u výrobců zařazených do vzorku převáděny nebo prodávány za převodní ceny k dalšímu navazujícímu zpracování za použití různých cenových politik (především u nákladů na převody pro vlastní spotřebu a u převodních cen pro závislý prodej). Z vývoje cen, pokud jde o využití pro vlastní spotřebu, proto nelze vyvodit žádný významný závěr.

4.4.3.2. Náklady práce

(299) Průměrné náklady práce se v posuzovaném období u výrobců v Unii vyvíjely takto:

Tabulka 14

Průměrné náklady práce na zaměstnance

	2013	2014	2015	Období šetření
Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance (v EUR)	63 374	66 039	66 023	67 045
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	104	104	106

Zdroj: odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník

(300) Během posuzovaného období se průměrná mzda na jednoho zaměstnance zvýšila o 4 %.

4.4.3.3. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál

(301) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic se u výrobců v Unii vyvíjely v posuzovaném období takto:

Tabulka 15

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2013	2014	2015	Období šetření
Ziskovost prodeje v Unii na volném trhu (procentní podíl na obratu z prodeje)	- 2,7 %	0,4 %	- 0,8 %	- 7,8 %
Peněžní tok (v tisících EUR)	139 285	221 982	122 723	- 79 661
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	159	88	- 57
Investice (v tisících EUR)	256 013	289 582	291 771	268 839
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	113	114	105
Návratnost investic	- 3,5 %	0,5 %	- 1,0 %	- 8,5 %

Zdroj: odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník

(302) Komise stanovila ziskovost výrobců v Unii tak, že čistou ztrátu před zdaněním z prodeje obdobného výrobku na volném trhu v Unii vyjádřila jako procentní podíl obratu z tohoto prodeje.

(303) Ziskovost se v posuzovaném období vyvíjela negativně: ztráty vznikly během všech období s výjimkou roku 2014. Zatímco ztráty v roce 2013 byly částečně spojeny s dopady dluhové krize eurozóny, výrobci oceli v Unii se mohli v roce 2014 a první polovině roku 2015 částečně zotavit. Jak ukazuje tabulka v 295. bodě odůvodnění, jednotkové prodejní ceny se během posuzovaného období snížily o 23 %, a to vzhledem k velkému cenovému tlaku způsobenému od druhé poloviny roku 2015 dumpingovým dovozem. To vedlo k výraznému snížení ve výši 7,8 % v období šetření, což je nejhorší výsledek během posuzovaného období.

(304) Čistý peněžní tok je schopnost výrobců v Unii samofinancovat svoji činnost. Čistý peněžní tok měl podobně klesající tendenci jako ziskovost a dostal se do záporných hodnot na neudržitelné úrovni.

- (305) Navzdory ztrátám utrpěným během posuzovaného období zůstaly investice (včetně náhrady určitých výrobních aktiv) ve všech letech posuzované období nad úroveň 240 milionů EUR. Nicméně během celého období byly investice na poměrně nízké úrovni, jelikož schopnost získávat kapitál byla ovlivněna ztrátami utrpěnými během posuzovaného období (kromě malého zisku dosaženého v roce 2014).
- (306) Návratnost investic je zisk (nebo ztráta) vyjádřený v procentech ve vztahu k čisté účetní hodnotě investic. Vzhledem k utrpěným ztrátám byla návratnost investic během posuzovaného období záporná, s výjimkou roku 2014.

4.4.3.4. Přípomínky týkající se mikroekonomických ukazatelů

- (307) Ruští vyvážející výrobci, skupiny MMK Group a Severstal Group a ruské Ministerstvo pro hospodářský rozvoj po zveřejnění informačního dokumentu uvedli, že Komise ve své analýze mikroekonomických ukazatelů náležitě neřešila faktor závislého trhu. Ruští vyvážející výrobci uvedli, že Komise analyzovala mikroekonomické ukazatele pouze pro volný trh, což je menší segment trhu, tj. pouze 41,8 % až 43,1 % výroby dotčeného výrobku v Unii. Tvrdili, že posouzení mikroekonomických ukazatelů pouze ve vztahu k volnému trhu v Unii by pravděpodobně ukázalo negativnější obrázek než posouzení ve vztahu k celému trhu EU pro obdobný výrobek. V tomto ohledu odkazovali na zjištění ve zprávě odvolacího orgánu WTO *Spojené státy – antidumpingová opatření na určité ploché za tepla válcované výrobky z oceli z Japonska*,⁽¹⁾ které dle jejich názoru vyžaduje, aby vyvážené a objektivní posouzení mikroekonomických ukazatelů zahrnovalo volný i závislý trh.
- (308) Komise tvrdí, že neprovedla vyvážené objektivní posouzení mikroekonomických ukazatelů zahrnující volný i závislý trh zamítla.
- (309) Zprvu, v 277. bodě odůvodnění vysvětlila svou metodiku a uvedla, jak a kdy rozlišovala mezi údaji týkajícími se volného a závislého trhu.
- (310) Zadruhé, tvrzení, že Komise nejednala v souladu se zprávou odvolacího orgánu WTO, není správné. Komise závislý trh ve své analýze neignorovala. Poskytla číselné údaje týkající se závislého trhu a případně je ve své analýze zohlednila (v tomto ohledu viz 224. a 225. bod odůvodnění a 285. až 287. bod odůvodnění).
- (311) Zatřetí, většina závislého trhu se v tomto případě skládala z převodů pro vlastní spotřebu (téměř 87 % během období šetření), jak ukazuje níže uvedená tabulka:

Tabulka 16

Rozdělení mezi převody pro vlastní spotřebu a závislým prodejem

	2013	2014	2015	Období šetření
Převody pro vlastní spotřebu (v tunách)	35 884 971	36 155 050	35 865 270	36 787 755
Závislý prodej (v tunách)	6 533 091	6 732 125	6 405 801	5 667 111
Objem pro vlastní spotřebu na trhu Unie (v tunách)	42 418 062	42 887 175	42 271 071	42 454 866

- (312) Tyto vnitřní převody nevstupují na volný trh, protože výrobek je používán integrovaným výrobcem k dalšímu zpracování, transformaci nebo shromažďování v rámci integrovaného procesu. Tyto vnitřní převody se vyznačují tím, že na rozdíl od závislého prodeje nejsou vystavovány žádné obchodní faktury a že integrovaný výrobce/uživatel není samostatným právním subjektem. V důsledku toho pro tyto převody pro vlastní spotřebu neexistují žádné prodejní ceny.

⁽¹⁾ WT/DS184/AB/R, 24. července 2001, strana 69, bod 204.

- (313) Navíc je u těchto převodů pro vlastní spotřebu velmi obtížné stanovit ziskovost nebo návratnost investic, protože typy výrobků jsou (při převodu pro vlastní spotřebu) dále vnitřně zpracovávány do různých navazujících výrobků z oceli, aniž by byly vystavovány obchodní faktury (což je zásadní pro určení příjmu a jeden z klíčových prvků pro to, aby bylo možné určit zisk).
- (314) Nicméně, jak je uvedeno v 41. bodě odůvodnění, různé typy PTV jsou prvotním materiálem pro výrobu různých navazujících výrobků z oceli s přidanou hodnotou, počínaje za studena válcovanými ⁽¹⁾ plochými a plátovanými výrobky z oceli. Prozatímní nařízení o plochých za studena válcovaných výrobcích z oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Ruské federace v této souvislosti stanovilo, že „se postavení výrobního odvětví Unie na volném trhu v posuzovaném období výrazně zhoršilo, a to v důsledku akumulace ztrát počínaje rokem 2012. Objem prodeje na volném trhu Unie se snížil o 14 %, jednotkové prodejní ceny poklesly o 19 %, zatímco výrobní náklady se snížily pouze o 16 %. Výrobní odvětví Unie navíc přišlo v důsledku dovozu z dotčených zemí o část podílu na trhu a vzhledem k trvale negativní návratnosti investic muselo omezit své investice.“ ⁽²⁾ Závěr v tomto bodě odůvodnění byl v konečné fázi ⁽³⁾ potvrzen a je stále relevantní. Období šetření v případě plochých za studena válcovaných výrobků z oceli ⁽⁴⁾ proběhlo dříve než období šetření v tomto případě. Z výše uvedených ukazatelů nicméně i přes různá období šetření vyplývá, obdobně jako na volném trhu, negativní situace pro ploché za studena válcované výrobky z oceli, tj. pro první následný trh, na kterém jsou používány převody plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli pro vlastní spotřebu a jejich závislý prodej.
- (315) V důsledku toho Komise na základě výše uvedených skutečností odmítla tvrzení ruských vyvážejících výrobců a ruského ministerstva pro hospodářský rozvoj a potvrzuje, že jednala s náležitou péčí a zajistila, že oba trhy byly řádně prozkoumány.

4.4.4. Závěr ohledně podstatné újmy

- (316) Navzdory konkrétním opatřením přijatým výrobním odvětvím Unie za účelem zlepšení efektivity prostřednictvím snižování nákladů (například snížení pracovních hodin v týdnu) a tomu, že odvětví během posuzovaného období přísně kontrolovalo výrobní náklady, se hospodářská situace výrobního odvětví Unie výrazně zhoršila: ztráty vzrostly z - 2,7 % v roce 2013 na - 7,8 % v době šetření. V důsledku toho se ztráty během posuzovaného období nahromadily, s výjimkou roku 2014.
- (317) Navzdory 5 % zvýšení spotřeby Unie na volném trhu se navíc objem prodeje výrobního odvětví Unie snížil o 5 %, jednotkové prodejní ceny poklesly o více než 20 % a produkce se snížila o 2 %. Zaměstnanost navíc klesla o 5 %. V důsledku toho se i další ukazatele újmy vyvíjely záporně.
- (318) Dopady dluhové krize eurozóny v roce 2013 negativně ovlivnily ziskovost v roce 2013, v roce 2014 pak následovalo mírné oživení. Poté v konkrétních okolnostech tohoto případu výrobci v Unii od druhého pololetí 2015 prodávali dotčený výrobek pod výrobními náklady, aby si tak udrželi svůj podíl na trhu. Všichni vyvážející výrobci ze čtyř dotčených zemí prodávali za dumpingové ceny a jejich ceny se ve většině případů podbízele cenám výrobců oceli v Unii, čímž vyvíjely významný tlak na prodejní ceny výrobního odvětví Unie.
- (319) Kvůli ztrátám utrpěným během posuzovaného období v důsledku výše uvedených činitelů sledovaly ostatní ukazatele, jako je peněžní tok a návratnost investic, stejné klesající tendence jako ukazatel ziskovosti.
- (320) Zúčastněné strany byly v rámci zveřejnění informačního dokumentu informovány, že Komise dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení, a byla jim dána možnost předložit připomínky.

⁽¹⁾ Válcováním za studena se rozumí proces, při kterém plech nebo pás, které byly předtím válcovány za tepla a namořeny, procházejí mezi válci za studena, tj. za teploty nižší, než je teplota měknutí kovu.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/181 ze dne 10. února 2016 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Ruské federace (Úř. věst. L 37, 12.2.2016, s. 25, 153. bod odůvodnění).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1328 ze dne 29. července 2016 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých plochých za studena válcovaných výrobků z oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a Ruské federace a o konečném výběru prozatímního cla (Úř. věst. L 210, 4.8.2016, s. 15, 117. bod odůvodnění).

⁽⁴⁾ Zahrnovalo období od 1. dubna 2014 do 31. března 2015, což se liší od období šetření v tomto případě (viz 19. bod odůvodnění).

- (321) Ruští vyvážející výrobci (skupiny MMK Group a Severstal Group) a ruské Ministerstvo pro hospodářský rozvoj uvedli, že Komise v tomto řízení nemohla zjistit podstatnou újmu, jelikož řízení týkající se Číny⁽¹⁾ pokrývalo přesně stejný dotčený výrobek a fakticky přesně stejná období pro posouzení trendů újmy a příčinné souvislosti (do června 2016, a dokonce září 2016). Z tohoto důvodu tvrdili, že silná souvislost mezi těmito dvěma řízeními vedla k potřebě sjednotit v obou řízeních zjištění týkající se újmy a příčinné souvislosti.
- (322) Brazilský vyvážející výrobce společnost Usiminas s ohledem na skutečnost, že období šetření týkající se čínského řízení a stávajícího řízení pokrývají druhé pololetí 2015, rovněž vyjádřil pochybnost, zda se situace výrobního odvětví Unie mohla za pouhých šest měsíců zhoršit ze situace, kdy existovala hrozba újmy, na situaci podstatné újmy. Ruské Ministerstvo pro hospodářský rozvoj ze stejných důvodů rovněž požádalo, aby Komise znovu zvážila určení podstatné újmy působené výrobnímu odvětví Unie v tomto řízení.
- (323) Společnost Usiminas kromě toho tvrdila, že několik ukazatelů ve skutečnosti ukázalo stabilní nebo pouze mírně negativní trend, a proto nelze újmu údajně utrpěnou výrobním odvětvím Unie klasifikovat jako podstatnou. Vyvážející výrobce v tomto ohledu odkazoval na mírný pokles výroby v Unii, objemu prodeje a zaměstnanosti. Tento vyvážející výrobce dále tvrdil, že pokles podílu na trhu, ač významnější, byl s ohledem na skutečnost, že si výrobní odvětví Unie v období šetření zachovalo dominantní podíl na trhu ve výši 76,7 %, stále malý.
- (324) Komise uznala, že stávající šetření pokrývá přesně stejný dotčený výrobek a obdobný výrobek jako šetření týkající se Číny.
- (325) Stávající šetření a šetření týkající se Číny však nepokrývají stejná období pro posouzení trendů týkajících se újmy a příčinné souvislosti. Zprv, šetření dumpingu a újmy v současném šetření pokrývalo období od 1. července 2015 do 30. června 2016, zatímco zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2013 do 30. června 2016. U šetření týkajících se Číny šetření dumpingu, subvencování a újmy pokrývalo období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015, zatímco zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2012 do konce roku 2015. Ačkoli je pravdou, že se mezi oběma šetřeními období šetření po dobu šesti měsíců překrývala (období od 1. července 2015 do 31. prosince 2015), bylo stanovení dumpingu a újmy provedeno na základě období šetření a posuzovaného období, která se v současném šetření a šetřeních týkajících se Číny lišila a byla již stanovena v souladu s příslušnými ustanoveními základního nařízení a oznámena v oznámení o zahájení řízení. Toto bylo jasně vysvětleno v 115. bodě odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/649⁽²⁾ (dále jen „konečné nařízení týkající se Číny“), které uvádí: „Komise v tomto případě nepovažovala za možné posuzovat dumpingový dovoz souhrnně sloučením dvou šetření. Pojem dovozu, který je „současně předmětem antidumpingového šetření“ podle čl. 3 odst. 4 základního nařízení, požaduje, aby se buď jednalo o dovoz spadající pod jedno šetření, nebo o dovoz spadající pod dvě různá šetření probíhající současně se stejným obdobím šetření nebo obdobím šetření, která se ve velké míře překrývají. V tomto případě se obě šetření týkala různých období šetření, která se překrývala pouze šest měsíců v období šetření.“
- (326) V tomto případě obdržela Komise dostatečné důkazy k zahájení řízení na základě tvrzení o skutečné újmě, zejména v důsledku velmi nízkých cen, během období šetření. Naopak v případě Číny se jedná o hrozbu újmy vztahující se na období šetření částečně předcházející období šetření ve stávajícím případě, jež se zakládá nejen na vývoji cen a objemu čínského dovozu, ale i na očekávaném budoucím chování čínských vyvážejících výrobců, a to zejména s ohledem na stávající volné kapacity.
- (327) Na základě judikatury se po Komisi požaduje, aby provedla analýzu přičtení újmy různých činitelů. V tomto případě dovoz ze čtyř zemí způsobil výrobnímu odvětví Unie v období šetření uvedeného případu skutečnou újmu.

(1) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649 ze dne 5. dubna 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 92, 6.4.2017, s. 68).

(2) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649 ze dne 5. dubna 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 92, 6.4.2017, s. 68).

- (328) Nezávisle na uvedené skutečné újmě představoval čínský dovoz další hrozbu újmy pro výrobní odvětví Unie. Vzhledem k rozdílu v obou obdobích šetření a zjištěním uvedeným ve stávajícím šetření tudíž hrozba újmy způsobené Čínou nemůže narušit příčinnou souvislost v předmětném případě.
- (329) Komise rovněž zjistila, že metoda použitá pro výpočet rozpětí újmy, která je založena na prodeji pod cenou pozorovaném u společností z daných čtyř zemí, ze své povahy zahrnuje jakékoliv přičtení újmy případně způsobené Čínou dovozu z daných čtyř zemí.
- (330) Pokud jde o pochybnosti brazilského vyvážejícího výrobce týkající se toho, zda se situace za pouhých šest měsíců mohla zhoršit ze situace, kdy existovala hrozba újmy, na situaci podstatné újmy, Komise porovnála období šetření v případech týkajících se Číny s obdobím šetření ve stávajícím případě a zjistila, že v tomto šestiměsíčním období skutečně došlo ke zhoršení situace výrobního odvětví Unie. Komise se v této souvislosti odvolává například na další pokles objemu výroby, objemu prodeje, zaměstnanosti a prodejních cen výrobců v Unii a na zhoršenou negativní finanční situaci (ziskovost), jak ukazuje níže uvedená tabulka.

Tabulka 17

Srovnání některých hlavních makro a mikro ukazatelů v „čínském případě“ a v případě 5 zemí v příslušných obdobích šetření

	Odůvodnění	2015 (období šetření v případě Číny)	Období šetření
Objem výroby	(278)	74 718 189	72 920 472
Využití kapacity	(278)	76,2 %	74,3 %
Objem prodeje na volném trhu	(282)	27 327 906	26 027 000
Podíl výrobců v Unii na volném trhu	(282)	77,7 %	76,7 %
Zaměstnanost	(289)	17 829	17 722
Prodejní ceny	(295)	427	383
Ztráty vzniklé výrobcům v Unii zařazeným do vzorku	(301)	- 0,8 %	- 7,8 %

- (331) Pokud jde o tvrzení, že několik ukazatelů ve skutečnosti ukázalo stabilní nebo pouze mírně negativní trend, a proto nelze újmu údajně utrpěnou výrobním odvětvím Unie klasifikovat jako podstatnou, Komise odkázala na další zhoršení hlavních ukazatelů újmy, jak je uvedeno v 316. až 319. bodě odůvodnění. Komise zjistila, že toto zhoršení bylo dostatečné k tomu, aby se situace výrobního odvětví Unie mohla kvalifikovat jako situace podstatné újmy.
- (332) Po konečných zjištěních ruští vyvážející výrobci (MMK Group a Severstal Group) zpochybnili zjištění Komise týkající se podstatné újmy, a to z následujících důvodů:

— Výrobní odvětví Unie dosáhlo v období od ledna do března 2017 zisk ve výši 8,6 % (viz 425. bod odůvodnění),

- Dne 6. dubna 2017 nařízení, kterým se v rámci šetření plochých za tepla válcovaných výrobků z oceli z Číny ukládají konečná antidumpingová cla ⁽¹⁾, definitivně stanovilo neexistenci podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie pro dotčený výrobek do dne 31. prosince 2015. Kromě toho žádná podstatná újma neexistovala do dne 1. ledna 2016 a v období od 1. července do 31. prosince ziskovost výrobního odvětví Unie opět dosahovala již 2 % (viz také 425. bod odůvodnění),
- Obdobná připomínka byla předložena brazilským vyvážejícím výrobcem, společností Usiminas ⁽²⁾, který uvedl, že si „přeje poukázat na to, že porovnání ⁽³⁾ nevysvětluje, zda se situace výrobního odvětví Unie mohla zhoršit ze situace, kdy existovala hrozba újmy, na situaci podstatné újmy, a to za **pouhých šest měsíců**“,
- Mírné zhoršení hospodářských ukazatelů od roku 2015 do období šetření (viz tabulka v 330. bodě odůvodnění) nelze posoudit jako podstatné.

(333) Komise uvedené argumenty odmítla, a to z těchto důvodů:

- Jak je uvedeno v 426. bodě odůvodnění, v souladu s čl. 6 odst. 1 základního nařízení bylo závěru týkajícího se újmy dosaženo na základě ověřených údajů z období šetření. Na druhé straně sběr a ověřování údajů po období šetření bylo provedeno v rámci analýzy zájmu Unie. Tabulka v 301. bodě odůvodnění ukázala vysoké ztráty od roku 2013 dále (s výjimkou roku 2014).

I když zohledníme údaje po období šetření, je výrobnímu odvětví Unie stále působena újma: zisky dosažené v obdobích červenec až prosinec 2016 a leden až březen 2017 nemohou kompenzovat po sobě jdoucí období vysokých ztrát. Navíc analýza újmy vychází z řady faktorů, přičemž ziskovost je pouze jedním z mnoha,

- Pokud jde o nařízení, kterým se ukládají antidumpingová cla na ploché za studena válcované výrobky z oceli pocházející z Číny, Komise odkázala na své argumenty v 325. bodě odůvodnění, zejména na skutečnost, že stávající šetření a šetření týkající se Číny nepokrývají stejná období pro posouzení trendů týkajících se újmy a příčinné souvislosti,
- Pokud jde o zhoršení hospodářských ukazatelů, Komise zopakovala, že se zhoršily všechny hlavní ukazatele, což se vyznačovalo dalším poklesem objemu výroby, objemu prodeje, zaměstnanosti a prodejních cen výrobců v Unii a zhoršenou negativní finanční situací (ziskovost). To samo o sobě lze považovat za ukazatel podstatné újmy.

(334) Na základě výše uvedených skutečností dospěla Komise k závěru, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního nařízení.

5. PŘÍČINNÉ SOUVISLOSTI

(335) V souladu s čl. 3 odst. 6 základního nařízení Komise zkoumala, zda byla újma pro výrobní odvětví Unie způsobena dumpingovým dovozem z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny. V souladu s čl. 3 odst. 7 základního nařízení Komise rovněž zkoumala, zda výrobní odvětví Unie mohlo být ve stejnou dobu poškozeno i jinými známými faktory. Komise dbala o to, aby případná újma, kterou mohly způsobit jiné faktory než dumpingový dovoz z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny, nebyla přičítána na vrub tomuto dumpingovému dovozu.

(336) Komise zvažovala tyto faktory: hospodářská krize, skutečnost, že výrobci v Unii nejsou dostatečně konkurenceschopní, dovoz ze třetích zemí, dopad situace jednoho italského výrobce oceli na obraz újmy, vývozní výkonnost výrobců v Unii, „nadměrná kapacita“ evropského ocelářského průmyslu a vztah mezi cenami PTV na trhu Unie na straně jedné a cenami surovin a PTV v celosvětovém měřítku na straně druhé.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649 ze dne 5. dubna 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 92, 6.4.2017, s. 68).

⁽²⁾ Připomínka brazilského vyvážejícího výrobce, společnosti Usiminas, ze dne 7. srpna 2017, strana 2.

⁽³⁾ Brazilský vyvážející výrobce odkazuje na tabulku 15 tohoto nařízení. Stejná tabulka byla uvedena ve všeobecném dokumentu se zjištěními.

5.1. Účinky dumpingových dovozů z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny

- (337) Prodejní ceny vyvážejících výrobců v průměru klesly během období šetření z 442 EUR za tunu v roce 2013 na 323 EUR za tunu (– 27 %). Stálým snižováním svých jednotkových prodejních cen během posuzovaného období dokázali vyvážející výrobci z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny zvýšit svůj podíl na trhu z 7,45 % v roce 2013 na 12,57 % v období šetření, jak ukazuje tabulka v 262. bodě odůvodnění. V porovnání s předchozími lety v roce 2015 a v období šetření rovněž došlo k významnému nárůstu v objemu dovozu z dotčených zemí.
- (338) Komise zjistila, že narůstající objemy a prudký pokles v cenách dovozu z dotčených zemí v posuzovaném období způsobil výrobnímu odvětví Unie újmu. Důvodem je skutečnost, že výrobci v Unii čelí agresivní cenové strategii vyvážejících výrobců z dotčených zemí neměli jinou možnost, než také snížit ceny a prodávat se ztrátou, aby si tak udrželi určitou úroveň objemu prodeje a podíl na trhu. To mělo negativní dopad na ziskovost odvětví, která během období šetření dosáhla neudržitelné úrovně – 7,8 %.
- (339) Vzhledem k časovému souběhu zvyšující se úrovně dumpingového dovozu za trvale se snižující ceny na jedné straně a na druhé straně ztráty objemu prodeje výrobního odvětví Unie a stlačení cen vedoucího ke ztrátové situaci, dospěla Komise k závěru, že dumpingový dovoz způsobil výrobního odvětví Unie podstatnou újmu.

5.2. Účinky jiných činitelů

5.2.1. Hospodářská krize

- (340) Komise zjistila, že dopady dluhové krize eurozóny negativně ovlivnily výkon ocelářského průmyslu Unie v roce 2013. Komise však, jak je uvedeno v 303. bodě odůvodnění, rovněž dospěla k závěru, že výrobní odvětví Unie se během roku 2014 a první poloviny roku 2015 začalo vzpamatovávat.
- (341) Trh se začal z důsledků krize vzpamatovávat s relativně stabilní, dokonce rostoucí poptávkou od roku 2014. V důsledku toho mohlo výrobní odvětví Unie od roku 2014 více těžit z oživení na trhu. Důvodem za nízké ceny však postupně rostl a získával další podíl na trhu na úkor výrobního odvětví Unie. Neustálý tlak dovozu začal být plně pocítován od druhého pololetí 2015, tedy od začátku období šetření.
- (342) S přihlédnutím k oživení trhu Unie, jak dokládá zvýšení spotřeby na volném trhu Unie v posuzovaném období (viz tabulka v 226. bodě odůvodnění), Komise dospěla k závěru, že dluhová krize eurozóny měla negativní dopad především v roce 2013 posuzovaného období a před posuzovaným obdobím. Nepřispěla však k podstatné újmě zjištěné v období šetření.

5.2.2. Důvodem ze třetích zemí

5.2.2.1. Čína

- (343) Objem dovozu a podíl na trhu (v objemu celkového dovozu) z Číny se v průběhu posuzovaného období vyvíjel takto:

Tabulka 18

Objemy, jednotkové ceny a podíly na trhu z Číny

	2013	2014	2015	Období šetření
Čína				
Objem dovozu z Číny	336 028	592 104	1 519 304	1 578 848
Index (2013 = 100)	100	176	452	470

	2013	2014	2015	Období šetření
Dovozní jednotkové ceny z Číny	505	463	404	339
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	92	80	67
Podíl na trhu	1,04 %	1,79 %	4,32 %	4,65 %
Podíl na celkovém objemu dovozu do Unie	6,97 %	11,32 %	19,41 %	19,98 %

Zdroj: Eurostat

(344) Jak je uvedeno v tabulce výše, dovoz z Číny během posuzovaného období vzrostl o 370 %, zatímco dovoz ze třetích zemí jiných než Brazílie, Írán, Rusko a Ukrajina (včetně Číny) vzrostl pouze o 51 %. Porovnáním absolutních údajů o dovozu bylo dále zjištěno, že:

— Čína spolu s Ruskem a Ukrajinou v období 2013–2015 patřila ke třem největším vývozcům na trh Unie.

— Čína byla během období šetření největším vývozcem do Unie.

(345) Průměrné čínské ceny klesly z 505 EUR za tunu v roce 2013 na 339 EUR za tunu během období šetření.

(346) Na základě judikatury se po Komisi požaduje, aby provedla analýzu přičtení újmů různých činitelů. Ve stávajícím šetření dovoz z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny způsobil výrobnímu odvětví Unie v období šetření tohoto případu skutečnou újmu. Nezávisle na stávajícím šetření Komise v kontextu šetření týkajícího se stejného výrobku dováženého z Číny dospěla k závěru, že existovala příčinná souvislost mezi čínským dumpingovým dovozem a hrozbou podstatné újmy pro výrobní odvětví Unie (zejména v druhém pololetí 2015) ⁽¹⁾.

(347) Ačkoliv „čínské“ šetření a stávající šetření nepokrývají stejná období významná pro posouzení trendů újmů a příčinné souvislosti, mezi těmito dvěma šetřeními zaprvé existuje šestiměsíční překrytí období šetření (období od 1. července 2015 do 31. prosince 2015). Zadruhé, jak je uvedeno v 59. bodě odůvodnění konečného nařízení týkajícího se Číny ⁽²⁾, objem čínského dovozu se v porovnání s prvním pololetím 2015 (712 390 tun) v prvním pololetí 2016 dále zvýšil (o 8,5 % na 773 275 tun). Kromě toho, jak je uvedeno v tabulce v 343. bodě odůvodnění, objem dovozu z Číny v období šetření nebyl zanedbatelný. Zatřetí, jak je uvedeno v 93. bodě odůvodnění konečného nařízení týkajícího se Číny, „Čínští vyvážející výrobci uplatňovali na trhu Unie agresivní tvorbu cen, zejména ve druhé polovině roku 2015 a v první polovině roku 2016. Nebudou-li přijata žádná opatření, mohli by čínští vyvážející výrobci při zohlednění současné masivní čínské nadměrné kapacity, pokud jde o ocel, včetně dotčeného výrobku, zachovat agresivní cenovou strategii a snižovat své prodejní ceny na minimální úroveň.“

(348) Ze všech těchto důvodů, a zejména vzhledem k nikoliv zanedbatelnému čínskému objemu dovozu a agresivní tvorbě cen prováděné čínskými vyvážejícími výrobci, je možné, že čínský dovoz rovněž přispěl k podstatné újmě zjištěné v rámci tohoto šetření.

(349) Na druhou stranu nelze předpokládat, že čínský dovoz byl jedinou příčinou zhoršující se situace výrobního odvětví Unie. Pokud by byl účinek čínského dovozu hypoteticky odstraněn, dovoz ze čtyř zemí by sám o sobě stále byl nezávislou příčinou. Úroveň dovozu ze čtyř dotčených zemí během období šetření (4,2 milionu tun během období šetření) je mnohem významnější a téměř třikrát vyšší než úroveň čínského dovozu během období šetření (1,6 milionů tun během období šetření).

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1778 ze dne 5. října 2016, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 272, 7.10.2016, s. 62), 197. bod odůvodnění.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649 ze dne 5. dubna 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 92, 6.4.2017, s. 76), 59. bod odůvodnění.

- (350) Kromě toho čínští vyvážející výrobci byli považováni za ty, kdo tvoří ceny na trhu Unie, ale tato čínská tvorba cen pro PTV nebyla sama o sobě rozhodující. Dovozy ze čtyř zemí s jejich významným objemem a podílem na trhu rovněž snížily ceny na trhu Unie. Bez příspěví této agresivní cenové politiky od čtyř zemí by k újmě nedošlo.
- (351) Komise proto dospěla k závěru, že je pravděpodobné, že dovoz z Číny přispěl k podstatné újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie. Nenarušil však příčinnou souvislost mezi újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie a dumpingovým dovozem ze čtyř dalších zemí, a to kvůli jejich významným objemům a poměrně nízkým
- (352) Kromě toho jakékoliv účinky čínského vývozu nejsou připisovány čtyřem zemím, jelikož úroveň pro odstranění újmy zohledňuje pouze účinky dumpingového dovozu ze čtyř zemí (viz 554. bod odůvodnění).

5.2.2.2. Ostatní země

- (353) Objem dovozu a podíl na trhu (v objemu celkového dovozu) ze třetích zemí se v průběhu posuzovaného období vyvíjel takto:

Tabulka 19

Objemy, jednotkové ceny a podíly na trhu ze třetích zemí (s výjimkou Číny)

	2013	2014	2015	Období šetření
Turecko				
Objem dovozu z Turecka	1 001 157	473 194	667 119	824 099
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	47	67	82
Dovozní jednotkové ceny z Turecka	462	452	397	344
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	98	86	74
Podíl na trhu	3,10 %	- 1,43 %	1,90 %	2,43 %
Podíl na celkovém objemu dovozu do Unie	20,76 %	9,00 %	8,45 %	10,4 %
Celkem (všechny ostatní země jiné než Brazílie, Írán, Rusko, Ukrajina a Čína)				
Objem dovozu ze všech ostatních zemí	2 081 103	1 684 531	1 914 137	2 057 998
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	81	92	99
Dovozní jednotkové ceny ze všech ostatních zemí	478	461	423	365
<i>Index (2013 = 100)</i>	100	97	89	76
Podíl na trhu	6,44 %	5,08 %	5,44 %	6,07 %
Podíl na celkovém objemu dovozu do Unie	43,16 %	32,22 %	24,24 %	26,04 %

Zdroj: Eurostat

- (354) Jeden brazilský vyvážející výrobce uvedl, že skutečnost, že Turecko nebylo předmětem tohoto šetření je diskriminační. Vyvážející výrobce tvrdil, že objem tureckého dovozu byl během posuzovaného období vyšší než objem brazilský a že turecké dovozní ceny byly rovněž nižší než dovozní ceny Brazílie. Zúčastněná strana z těchto důvodů uvedla, že turecký dovoz byl hlavní příčinou újmy, kterou mohlo výrobní odvětví Unie utrpět, a že žadatel pochybil, když k dopadu tureckého dovozu nepřihlížel.
- (355) Pokud jde o tvrzení o diskriminaci, Komise konstatovala, že žadatel v podnětu poskytl důkazy *prima facie*, že turečtí vyvážející výrobci neprodávali dotčený výrobek na trh Unie pod cenou. Na druhou stranu výpočty pro Brazílii a další dotčené země naznačují, že dovoz z těchto zemí skutečně byl prodáván pod cenou, což je skutečnost potvrzená tímto šetřením.
- (356) Ve vztahu k potenciální újmě způsobené dovozem z Turecka Komise zjistila, že objem dovozu z Turecka se během posuzovaného období snížil. Proto i kdyby dovoz z Turecka přispěl k újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie, nemohl být příčinou narůstajících negativních trendů zjištěných v analýze újmy. Kromě toho turecké dovozní ceny (344 EUR za tunu, viz 353. bod odůvodnění) jsou v průměru vyšší než průměrné dovozní ceny dotčených zemí, jak je uvedeno v tabulce v 264. bodě odůvodnění, a na základě důkazu *prima facie* poskytnutého v podnětu nebyly dumpingové (viz 355. bod odůvodnění). Z těchto důvodů Komise dospěla k závěru, že turecký dovoz nenarušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem čtyř zemí a podstatnou újmou, kterou způsobily výrobnímu odvětví Unie.
- (357) Pokud jde o objem dovozu z jiných třetích zemí, Komise jej porovnávala s dovozy čtyř dotčených zemí. Konstatovala, že dovoz z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny představoval převážnou většinu veškerého dovozu (4 266 881 tun) do Unie během období šetření a že jeho objem se během posuzovaného období zvýšil o 77 %. Podíl dovozu z těchto zemí na trhu v období šetření představoval 12,58 %. Naproti tomu celkový objem dovozu ze všech ostatních zemí ve stejném období činil pouze 3 636 846 tun a jejich podíl na trhu byl 10,72 %. Jak je uvedeno v tabulce v 353. bodě odůvodnění, celkový objem dovozu ze všech ostatních zemí kromě Číny činil pouze 2 057 998 a jejich podíl na trhu byl 6,07 %.
- (358) Průměrné dovozní ceny z jiných třetích zemí (365 EUR za tunu pro všechny ostatní třetí země, viz tabulka 14 výše) byly navíc vyšší než dovozní ceny Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny (323 EUR za tunu během období šetření, viz 265. bod odůvodnění). Komise proto dospěla k závěru, že objem dovozu z jiných třetích zemí nenarušil příčinnou souvislost mezi dumpingovými dovozy z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a újmou výrobního odvětví Unie.
- (359) Na základě judikatury se po Komisi požaduje, aby provedla analýzu přičtení újmy různých činitelů. Ve stávajícím šetření dovoz z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny způsobil výrobnímu odvětví Unie v období šetření skutečnou újmu. Nezávisle na stávajícím šetření a vzhledem ke stávajícím zjištěním týkajícím se objemů a cen, jak jsou uvedeny v 357. a 358. bodě odůvodnění, dovoz ze všech ostatních zemí kromě Číny nenarušil příčinnou souvislost v předmětném případě a měl pouze okrajový dopad, pokud vůbec nějaký, na obraz újmy.

5.2.3. Vývozní výkonnost výrobního odvětví Unie

- (360) Objem vývozu výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjel takto:

Tabulka 20

Objem vývozu výrobců v Unii zařazených do vzorku

	2013	2014	2015	Období šetření
Objem vývozu odběratelům, kteří nejsou ve spojení	2 379 035	2 777 446	2 409 721	2 075 670

	2013	2014	2015	Období šetření
Index (2013 = 100)	100	117	101	87
Průměrná cena (v EUR za tunu)	463	459	391	357
Index (2013 = 100)	100	99	84	77

Zdroj: odpovědi výrobců v Unii zařazených do vzorku na dotazník

- (361) Objem prodeje na vývoz výrobců v Unii zařazených do vzorku se během posuzovaného období snížil o 13 %. Ceny v průběhu posuzovaného období výrazně poklesly, a to o 23 %.
- (362) Prodej na vývoz výrobců v Unii zařazených do vzorku představoval v období šetření přibližně 25 % jejich celkového prodeje na volném trhu. Rovněž pokles vývozních cen v procentuálním vyjádření sledoval stejný trend jako prodejní ceny výrobců v Unii na trhu Unie.
- (363) Komise dospěla k závěru, že vývozní výkonnost výrobců v Unii přispěla k oslabení výrobního odvětví Unie. Komise nicméně zjistila, že tento faktor nenarušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou výrobnímu odvětví Unie, a to buď ze stejných důvodů, které jsou uvedeny v 350. a 351. bodě odůvodnění, tj. kvůli významným objemům a poměrně nízkým cenám dovozu ze čtyř zemí, nebo proto, že jejich dopad byl pouze okrajový.

5.2.4. Specifická situace týkající se jednoho italského výrobce v Unii

- (364) Jedna zúčastněná strana uvedla, že zahrnutí italského výrobce, společnosti Ilva, do údajů týkajících se újmy zkreslilo obraz újmy. Strana uvedla, že skutečná výroba a prodej italského výrobce se během posuzovaného období výrazně snížily z důvodů, které nesouvisí s dovozem dotčených zemí.
- (365) Zprvč, jak je uvedeno v 215. bodě odůvodnění, definice a analýza výrobního odvětví Unie je založena na celém výrobním odvětví Unie včetně italského výrobce. Proto by nebylo vhodné tohoto výrobce z definice výrobního odvětví Unie vyřadit. V této souvislosti je třeba uvést, že skutečnost, že italský výrobce během posuzovaného období snížil svou skutečnou produkci (o méně než 700 000 tun), nemůže plně vysvětlit pokles v celkové úrovni produkce výrobního odvětví Unie (– 1,7 milionu tun). Někteří výrobci v Unii dokázali svou skutečnou produkci během posuzovaného období zvýšit, ale někteří další (jako například společnost Ilva) ne. Stejně odůvodnění platí pro údaje o prodeji.
- (366) Kromě toho společnost Ilva je výrobce v Unii, který není zařazen do vzorku, a jako takový neovlivnil trendy zjištěné pro mikroekonomické ukazatele. Komise v této souvislosti uvedla, že všichni výrobci v Unii zařazení do vzorku během období šetření utrpěli ztráty. To potvrdilo zjištění, že výrobní odvětví Unie jako celek utrpělo újmu.
- (367) Kromě toho dopad konkrétní situace jednoho italského výrobce na celkový obraz výrobního odvětví Unie byl také omezen. Navzdory skutečnosti, že tento italský výrobce snížil svou produkci a objem prodeje, byli jiní výrobci v Unii schopni vyrábět a prodávat relativně více, a mezeru vytvořenou tímto italským výrobcem zaplnili. Tito výrobci v Unii však neměli jinou volbu než sledovat cenovou hladinu nastavenou dumpingovým dovozem, aby se vyhnuli dalšímu snižování podílu na trhu.
- (368) Kromě toho skutečnost, že určití výrobci v Unii si vedou relativně lépe na trhu Unie než jiní, může být způsobena různými faktory, ale neovlivňuje to závěr, že výrobní odvětví Unie jako celek utrpělo újmu způsobenou dumpingovým dovozem.
- (369) Komise proto dospěla k závěru, že dopad jednoho italského výrobce byl omezený a nepřispěl k újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie.

5.2.5. Nadměrná kapacita evropského ocelářského průmyslu a celosvětová nadměrná kapacita ocelářského průmyslu

- (370) Některé zúčastněné strany uvedly, že újmu výrobnímu odvětví EU nezpůsobil dovoz z dotčených zemí, ale nadměrná kapacita výrobců v Unii. Pro potvrzení svého tvrzení tyto zúčastněné strany odkázaly na akční plán Komise pro ocelářství.
- (371) Toto tvrzení Komise odmítla. Ačkoli existuje celosvětový problém s nadměrnou kapacitou ocelářství ⁽¹⁾, a to i na trhu Unie, Komise zjistila, že tři závody ⁽²⁾ výrobního odvětví Unie v posuzovaném období své skutečné objemy výroby výrazně snížily. Globálně se objem výroby výrobců v Unii snížil o 2 %, jak je uvedeno v tabulce v 278. bodě odůvodnění.
- (372) Jak ukazuje tabulka v 301. bodě odůvodnění, v období šetření se výrazně zhoršila ziskovost a došlo k rekordním ztrátám. Z toho vyplývá, že, se zřetelem k ochotě výrobního odvětví Unie přizpůsobit se měnícím se tržním podmínkám, aby bylo i nadále konkurenceschopné, neexistuje přímý vztah mezi relativně stabilní výrobou a číselnými údaji týkajícími se kapacity na straně jedné a zhoršujícími se ztrátami na straně druhé.
- (373) Komise proto dospěla k závěru, že nadměrná kapacita evropského ocelářského průmyslu nenarušila příčinnou souvislost.
- (374) Pokud jde o dodatečné tvrzení, že újma výrobního odvětví Unie byla způsobena celosvětovou nadměrnou kapacitou týkající se PTV, ukazuje níže uvedená tabulka teoretické volné kapacity surové oceli a skutečné úrovně výroby v Brazílii, Íránu, Rusku a na Ukrajině.

Tabulka 21

Kapacity surové oceli a skutečné úrovně výroby obdobného výrobku v Brazílii, Íránu, na Ukrajině a v Rusku (v tisících tun)

Země	Kapacita surové oceli odhadovaná pro rok 2015 ⁽¹⁾	Výroba surové oceli v roce 2015 ⁽²⁾	Teoretická nadbytečná kapacita v roce 2015 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	Skutečná výroba PTV v roce 2014	Skutečná výroba PTV v roce 2015
Brazílie	49 220	33 256	15 964	14 229	13 388
Írán	28 850	16 146	12 704	8 276	7 872
Rusko	90 000	70 898	19 102	26 898	27 509
Ukrajina	42 500	22 968	19 532	7 867	6 314

⁽¹⁾ Zdroj údajů o kapacitě: OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5. září 2016, Ředitelství pro vědu, technologii a inovace, Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity (Aktualizované údaje o kapacitě výroby oceli a navrhovaný rámec pro zlepšení monitorování kapacit), příloha, s. 7 a následující.

⁽²⁾ Zdroj údajů o výrobě: Světové sdružení výrobců oceli (World Steel Association), Steel Statistical Yearbook 2015 (Světové sdružení výrobců oceli, Steel Statistical Yearbook 2016, tabulka 1 na straně 1 a 2 a tabulka 13 na straně 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

- (375) Tyto nadměrné kapacity vyvolaly dumpingové praktiky ze všech dotčených zemí.

⁽¹⁾ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru, Výboru regionů a Evropské investiční bance, Ocelářství – Jak v Evropě uchránit udržitelná pracovní místa a růst, COM(2016) 155 final, v Bruselu dne 16.3.2016. Tento dokument o celosvětové nadměrné kapacitě ocelářství uvádí následující:

— Strana 2: „...od roku 2014 se do celosvětové poptávky po oceli nepříznivě promítalo hospodářské zpomalení v Číně a dalších rozvíjejících se ekonomikách“,

— Strana 6: „Nad rámec opatření, jež mají zmírnit dopady nadměrné kapacity ve světě, se Komise společně s hlavními partnery zabývá řešením příčin tohoto problému. Globální problém si žádá globální řešení.“

⁽²⁾ Ilva, ThyssenKrupp a Tata Steel UK.

- (376) Komise tedy dospěla k závěru, že celosvětová nadměrná kapacita v konkrétních okolnostech tohoto případu nenarušuje příčinnou souvislost. Nadměrná kapacita je v tomto případě ve skutečnosti jedním z důvodů dumpingových praktik dotčených zemí.

5.2.6. Nedostatečná konkurenceschopnost výrobců v Unii

- (377) Některé zúčastněné strany tvrdily, že výrobci v Unii nejsou dostatečně konkurenceschopní kvůli poměrně vyšším nákladům na energie (především na elektřinu). Jiná zúčastněná strana tvrdila, že pro výrobní odvětví Unie je charakteristický nedostatek investic a inovací.
- (378) Pokud jde o náklady na energie, ačkoliv energie je důležitá, není to hlavní nákladová složka výroby dotčeného výrobku. Komise na základě nedávné specializované studie zjistila, že evropské ceny energie se v období 2010–2015 snížily o 12 %. V důsledku toho se Unie stala regionem se čtvrtou nejnižší úrovní cen elektrické energie na světě⁽¹⁾. Nelze proto tvrdit, že výrobci v Unii mají v tomto ohledu relativní znevýhodnění. Zatřetí, tyto argumenty týkající se nákladů na elektřinu nejsou slučitelné se skutečností, že výrobní odvětví Unie bylo stále schopné dosáhnout zisků ve výši přibližně 0,4 % v roce 2013, jakož i v období 2007–2011, kdy rovněž existovalo toto údajné relativní znevýhodnění v oblasti nákladů.
- (379) Pokud je o tvrzení týkající se nedostatku investic a inovací, Komise během šetření zjistila, že během posuzovaného období budou stále probíhat investice přesahující 240 milionů EUR (viz 305. bod odůvodnění). Pokud jde o tvrzení, že výrobní odvětví Unie nebylo inovativní, zúčastněná strana na podporu svého tvrzení neposkytla žádné důkazy.
- (380) Komise proto tvrzení, že výrobní odvětví Unie nebylo dostatečně konkurenceschopné, zamítla a dospěla k závěru, že tyto faktory výrobnímu odvětví Unie újmou nepůsobily.

5.2.7. Nízké ceny PTV způsobené výrobnímu odvětví na trhu Unie v důsledku nízkých cen surovin a/nebo nízkých cen PTV na celém světě

- (381) Jeden brazilský vyvážející výrobce tvrdil, že nízké ceny surovin v odvětví výroby oceli, zejména železné rudy, vedly k poklesu tržních cen PTV na trhu Unie. Ukrajinský vyvážející výrobce tvrdil, že údajný cenový efekt na domácím trhu Unie nebyl způsoben dovozem z dotčených zemí, ale spíše celkovým klesajícím trendem v cenách PTV na celém světě.
- (382) Komise analyzovala jak ceny PTV, tak vývoj cen surovin pro PTV za posuzované období.
- (383) Komise během šetření potvrdila, že ceny surovin se mezi rokem 2012 a obdobím šetření snížily. Například cena železné rudy klesla ze 141 USD za metrickou tunu na 52 USD za metrickou tunu, tedy poklesla o více než 60 %.
- (384) Při analýze výrobních nákladů největšího výrobce v Unii zařazeného do vzorku Komise nicméně zjistila, že dopad klesajících cen surovin byl mnohem menší než pozorovaný vývoj cen. Například vstup tvořený nejdůležitější surovinou představoval asi 70 % celkových výrobních nákladů tohoto výrobce v roce 2013, byl však stále na úrovni 60 % jeho celkových výrobních nákladů v období šetření. Z toho vyplývá, že neexistuje přímý vztah mezi poklesem cen surovin a poklesem výrobních nákladů u PTV.
- (385) Kromě toho výrobní náklady ve výrobním odvětví Unie celkově poklesly o 19 % (viz 295. bod odůvodnění), což nebylo jen důsledkem nižších nákladů na suroviny, ale také vyšší efektivity dosažené výrobci v Unii, jak je uvedeno v 290. bodě odůvodnění. Navíc průměrné dovozní ceny poklesly o větší procentní podíl, tj. o 27 % za stejné období (viz 265. bod odůvodnění).

(1) Výtah z poslední ES studie „zdola nahoru“ o cenách energie a nákladech na energii provedené konsorciem konzultantů, včetně Ecofys a CEPS, červenec 2016.

- (386) Za spravedlivých tržních podmínek by mohlo výrobní odvětví Unie zachovat úroveň svých prodejních cen, aby tak těžilo z výhod poklesu nákladů a opět dosáhlo ziskovosti. Výrobci v Unii však museli sledovat trend cen na trhu Unie a své ceny také snížit. Výrobci v Unii byli během období šetření nuceni prodávat pod výrobními náklady, aby se tak vyhnuli dalšímu snižování svého podílu na trhu. Komise proto tvrdí, že celosvětový pokles cen PTV a snížení cen surovin přispělo k újmě, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo, zamítla.

5.3. Závěr týkající se příčinných souvislostí

- (387) Bylo stanoveno, že mezi dumpingovým dovozem z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny na straně jedné a újmou utrpěnou výrobním odvětvím Unie na straně druhé existuje příčinná souvislost. Existovala časová spojitost mezi prudkým nárůstem objemu dumpingového dovozu za trvale klesající prodejní ceny z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny a zhoršující se výkonností Unie, především počínaje druhým pololetím roku 2015. Výrobní odvětví Unie nemělo jinou volbu než sledovat cenovou hladinu nastavenou dumpingovým dovozem, aby se vyhnulo další ztrátě podílu na trhu. To vedlo ke ztrátovosti. V důsledku toho výrobní odvětví Unie nebylo schopno těžit ze vzpamatovávající se spotřeby Unie a bylo nuceno prodávat své výrobky na trhu Unie pod výrobními náklady.
- (388) Komise zjistila, že další faktory, které mohly mít dopad na situaci výrobního odvětví Unie, jsou: dovoz ze třetích zemí, vývozní výkonnost výrobců v Unii a nadměrná kapacita evropského ocelářského průmyslu a celosvětová nadměrná kapacita ocelářského průmyslu.
- (389) Komise je tedy toho názoru, že žádné z tvrzení předložených zúčastněnými stranami po zveřejnění informačního dokumentu týkajících se jiných faktorů nemůže změnit závěry, které stanovily příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie během období šetření.
- (390) Komise navíc dospěla k závěru, že tyto faktory souhrnně ani každý zvlášť nemohly narušit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou výrobnímu odvětví Unie a že dumpingový dovoz z dotčených zemí zůstává hlavní příčinou újmy, a to z následujících důvodů. Jak je uvedeno v 357. bodě odůvodnění, dovoz z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny představoval převážnou většinu veškerého dovozu (4 266 881 tun) do Unie během období šetření a jeho objem se během posuzovaného období zvýšil o 77 %. Kromě toho, jak je uvedeno v 362. bodě odůvodnění, prodej na vývoz výrobců v Unii zařazených do vzorku představuje pouze malou část (25 %) celkového prodeje na volném trhu, zatímco nadměrné kapacity ve čtyřech dotčených zemích jsou jedním z důvodů dumpingových praktik na trhu Unie.
- (391) Bylo zjištěno, že některé ze známých faktorů jiné než dumpingový dovoz – hospodářská krize, situace jednoho konkrétního italského výrobce, skutečnost, že výrobci v Unii nejsou dostatečně konkurenceschopní a nízké ceny PTV na trhu Unie způsobené nízkými cenami surovin a/nebo nízkými cenami PTV celosvětově – nezpůsobily újmu výrobnímu odvětví Unie během období šetření.
- (392) Strany byly o těchto zjištěních informovány prostřednictvím informačního dokumentu. Zúčastněné strany předložily připomínky, kterými se zabývají následující body odůvodnění. Tyto připomínky byly Komisí zohledněny při dosahování konečných závěrů.
- (393) Ruští vyvážející výrobci, MMK Group a Severstal Group, uvedli, že údajná příčinná souvislost mezi dovozem z dotčených zemí a zhoršením situace výrobního odvětví Unie v období od 1. července 2015 do 30. června 2016 by byla zjevně narušena zjištěními uvedenými v konečném nařízení týkajícím se Číny. V této souvislosti odkazovali na výrazný a rychlý růst objemu čínského dovozu od roku 2015 do konce období šetření stávajícího řízení a na další klesající tendenci čínských dovozních cen (– 33 %), jak je uvedeno v 161. bodě odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/1778 ⁽¹⁾ („prozatímní nařízení týkající se Číny“). Tito ruští vyvážející výrobci konkrétně odkazovali na 178. až 182. bod odůvodnění a na 184. a 188. bod odůvodnění prozatímního nařízení týkajícího se Číny jako na důkaz, že za zhoršenou situaci v období od července 2015 do června 2016 byl odpovědný čínský dovoz, a ne dovoz z dotčených zemí. Kromě toho ruské Ministerstvo pro hospodářský rozvoj, obdobně jako připomínky ruských vyvážejících výrobců, tvrdilo, že rozhodujícím faktorem,

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649 ze dne 5. dubna 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 92, 6.4.2017, s. 68).

který negativně ovlivnil stav výrobního odvětví Unie, byl tento čínský dovoz, a ne dovoz z dotčených zemí. Po konečných zjištěních bylo totéž tvrzení zopakováno těmito vyvážejícími výrobci a ruským Ministerstvem průmyslu a obchodu.

- (394) Komise tyto argumenty odmítla. Body odůvodnění, na které ruští vyvážející výrobci odkazovali, se týkají období 2012 – 2015, a nikoliv období posuzovaného v rámci stávajícího řízení. Totéž platí, pokud jde o klesající tendenci čínských dovozních cen. Komise v tomto ohledu odkazuje na vysvětlení obsažená v 325. bodě odůvodnění a opakovaně prohlašuje, že mezi stávajícím případem a případem týkajícím se Číny neexistuje žádný rozpor. Komise dospěla k závěru, že dovoz z Číny mohl přispět k podstatné újmě, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, jak je uvedeno v 349. bodě odůvodnění, ale nenarušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a podstatnou újmou zjištěnou v období šetření.
- (395) Ruské Ministerstvo pro hospodářský rozvoj rovněž tvrdilo, že podíl nákladů na suroviny pro ruské výrobce na rozdíl od výrobců v Unii činil v roce 2015 v celkových výrobních nákladech více než 60 %. Pokles cen surovin proto u ruských vyvážejících výrobců vedl k většímu snížení cen PTV než u výrobců v Unii. Ministerstvo proto očekávalo, že Komise tento prvek pro účely tohoto řízení řádně posoudí. Ruské ministerstvo navíc tvrdilo, že vývozní ceny výrobního odvětví Unie byly mnohem nižší než jeho průměrné jednotkové výrobní náklady a že nedostatečná ziskovost vývozní výkonnosti výrobního odvětví Unie by rovněž mohla být faktorem, který způsobil újmu výrobnímu odvětví Unie. Ruské ministerstvo proto požádalo, aby Komise znovu zvážila určení příčinné souvislosti ve stávajícím řízení. Po konečných zjištěních bylo totéž tvrzení týkající se vývozní výkonnosti výrobního odvětví Unie zopakováno ruským Ministerstvem průmyslu a obchodu.
- (396) Pokud jde o argumenty ruského ministerstva týkající se cen surovin, Komise odkázala na 381. bod odůvodnění a následující body odůvodnění, v nichž zjistila, že pokud jde o výrobce v Unii, neexistuje přímý vztah mezi poklesem cen surovin a poklesem výrobních nákladů u PTV. Pokud pokles cen surovin vedl k většímu snížení cen PTV u ruských vyvážejících výrobců než u výrobců v Unii, mělo se to ve skutečnosti odrazit jak ve vývozní ceně ruského výrobce, tak v jeho ceně na domácím trhu. Komise nicméně zjistila, že ruský vyvážející výrobce prováděl dumping svých výrobků na trhu EU.
- (397) Pokud jde o nedostatečnou ziskovost vývozní výkonnosti výrobního odvětví Unie, Komise odkázala na 360. bod odůvodnění a následující body odůvodnění. Uznala nejen to, že prodejní ceny vyvezených objemů výrazně poklesly, ale také to, že objem vývozu výrobců v Unii zařazených do vzorku během období šetření nepředstavoval více než 25 % jejich celkového prodeje na volném trhu (viz 362. bod odůvodnění). Komise proto dospěla k závěru, že vývozní výkonnost nepatrně přispěla k újmě výrobního odvětví Unie, ale že tento faktor nenarušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmou výrobnímu odvětví Unie.
- (398) Kromě toho brazilský vyvážející výrobce, společnost CSN, uvedl, že přesnost posouzení příčinné souvislosti byla nepříznivě ovlivněna i) zahrnutím dovozů uskutečněných skupinou ArcelorMittal Group do posouzení újmy, a ii) rozporem mezi zjištěními stávajícího případu týkajícími se účinků dovozu z Číny a mezi závěry Komise v souběžném antidumpingovém šetření týkajícím se dovozu PTV z Číny. Pokud jde o zahrnutí dovozů uskutečněných společnostmi ArcelorMittal Group, společnost CSN uvedla, že tyto dovozy představují vědomé a špatně míněné rozhodnutí uvnitř skupiny. Brazilský vyvážející výrobce, společnost Usiminas, poskytl obdobné připomínky a uvedl, že většinu dovozu z Brazílie představoval prodej/převody pro vlastní potřebu, zejména od společnosti ArcelorMittal Brazil společnosti ArcelorMittal v Evropě. Pokud jde o účinky Číny, společnost CSN nesouhlasila se závěry v 349. bodě odůvodnění a uvedla, že čínský dovoz nenarušil příčinnou souvislost mezi újmou utrpěnou výrobním odvětvím Unie a dovozem ze čtyř dotčených zemí. Brazilský vývozce v tomto ohledu odkázal na nárůst čínského dovozu – za stále se snižujících cen –, který narůstal mnohem rychlejším tempem než dovoz ze čtyř dotčených zemí.
- (399) Komise tato tvrzení odmítla. Pokud jde o zahrnutí dovozů uskutečněných skupinou ArcelorMittal Group ze společnosti ve spojení v Brazílii společností ve spojení v Unii, Komise poukázal na to, že jakmile se dojde k závěru, že všechna kritéria pro souhrnné posouzení účinku dumpingového dovozu podle čl. 3 odst. 4

základního nařízení byla splněna, provede se analýza příčinné souvislosti ve vztahu ke čtyřem dotčeným zemím společně. Jak je vysvětleno v oddílu 4.3.1, podmínky pro souhrnné posouzení byly splněny v případě Brazílie, Ruska, Íránu a Ukrajiny. V předmětném případě je proto otázkou újmy, kterou si subjekt způsobil sám, to, zda dovoz z Brazílie do výrobního odvětví Unie byl takový, aby mohl narušit příčinnou souvislost mezi újmou a dumpingovým dovozem posuzovaným souhrnně. Komise v této souvislosti poukázala na to, že dovoz uskutečněný skupinou ArcelorMittal Group během období šetření představoval pouze 5,8 % celkového dovozu čtyř dotčených zemí. Komise na tomto základě dospěla k závěru, že tak nízké objemy nemohly narušit příčinnou souvislost mezi dumpingem a zjištěnou újmou. Jejich dopad na újmu byl okrajový.

- (400) Pokud jde o tvrzení týkající se čínského dovozu, Komise odkázala na 394. bod odůvodnění. Ačkoliv je pravdou, že čínský dovoz narůstal rychlejším tempem než dovoz ze čtyř dotčených zemí, úroveň dovozu ze čtyř dotčených zemí během období šetření (4,2 milionu tun během období šetření) byla téměř třikrát vyšší než úroveň čínského dovozu během období šetření (1,6 milionu tun během období šetření). Proto, jak již bylo uvedeno dříve, Komise dospěla k závěru, že dovoz z Číny mohl přispět k podstatné újmě utrpěné výrobním odvětvím Unie, jak je uvedeno v 349. bodě odůvodnění, ale nenarušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem z dotčených zemí a podstatnou újmou zjištěnou v období šetření.
- (401) Brazilský vyvážející výrobce, společnost Usiminas, tvrdil, že Komise nebyla schopna prokázat, že existuje příčinná souvislost mezi újmou a dovozem PTV z Brazílie. Společnost Usiminas prohlásila, že by neměly existovat pochybnosti o tom, že brazilský dovoz z důvodu nízkých objemů a poměrně vyšších cen prostě není schopen mít uvedené škodlivé účinky na výrobní odvětví Unie. Společnost Usiminas rovněž prohlásila, že i kdyby byl dovoz z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny posuzován souhrnně, jejich objemy by nemohly být považovány za „významné“ v souladu s čl. 3 odst. 3 základního nařízení. Kombinovaný podíl Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny na trhu činil během období šetření maximálně 12,58 %, což je příliš nízké na to, aby mohl být příčinou újmy, zvážíme-li, že výrobní odvětví Unie si během posuzovaného období udržovalo podíl na trhu vyšší než 75 %. Společnost Usiminas navíc uvedla, že na základě údajů poskytnutých v informačním dokumentu se snížení ziskovosti Unie a zvýšení objemů celkového dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny časově neshodovaly. Společnost Usiminas v této souvislosti například prohlásila, že k nejvýznamnějším ztrátám v ziskovosti došlo mezi rokem 2015 a obdobím šetření, kdy se kombinovaný podíl dovozu z dotčených zemí na trhu zvýšil o pouhých 0,08 %. A konečně, společnost požádala Komisi, aby vysvětlila, jak je možné, že situace dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny se během tak krátkého období změnila natolik drasticky, že dovoz, který nepředstavoval hrozbu újmy, se stal příčinou skutečné podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie.
- (402) Zaprvé, jak je vysvětleno v 261. bodě odůvodnění, Komise dospěla k závěru, že podmínky pro provedení souhrnného posouzení účinků dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny byly splněny v souladu s čl. 3 odst. 4 základního nařízení. Všechna dumpingová rozpětí stanovená v souvislosti s dovozem těchto zemí, jak je uvedeno v oddíle 3 Dumping, byla nad prahovou hodnotou považovanou za zanedbatelnou, a proto nebyla zanedbatelná.
- (403) Zadruhé, Komise zamítla tvrzení, že objemy z dotčených zemí nemohou být považovány za „významné“ ve smyslu čl. 3 odst. 3 základního nařízení. Kombinovaný podíl Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny na trhu činil během roku 2013 7,45 % a během období šetření dosáhl 12,58 %. Rovněž v absolutních objemech se dovoz z těchto zemí během posuzovaného období významně zvýšil ze 2,4 milionu tun během roku 2013 na 4,3 milionu tun během období šetření. Na druhou stranu podíl výrobního odvětví Unie na trhu se během stejného období snížil z 85,1 % na 76,7 %, což naznačuje zhoršení konkurenčního postavení výrobců oceli v Unii.
- (404) Zatřetí, je pravdou, že kombinovaný podíl dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny na trhu se během roku 2015 a období šetření zvýšil o pouhých 0,08 %. Během stejného období však ceny dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny rovněž výrazně poklesly o 10, 14, 16 a 14 %, což je další prvek, který musí být vztah v úvahu při určování toho, zda byl dumpingový dovoz z dotčených zemí příčinou podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie.

- (405) A konečně, pokud jde o tvrzení, že objem dovozu z dotčených zemí nepředstavoval hrozbu újmy, 188. bod odůvodnění prozatímního nařízení týkajícího se Číny v této souvislosti stanoví, že „je pravděpodobné, že k hrozbě podstatné újmy přispěl dovoz z Brazílie, Íránu, Ruska, Srbska a Ukrajiny“⁽¹⁾. Toto tvrzení bylo potvrzeno ve 116. bodě odůvodnění konečného rozhodnutí týkajícího se Číny⁽²⁾.
- (406) Analýza příčinné souvislosti, jak je uvedeno v 337. až 339. bodě odůvodnění, navíc jasně vysvětluje a dokládá, proč se dovoz z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny stal příčinou podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie. Vzhledem k časovému souběhu a s přihlédnutím k úrovni dumpingového dovozu za trvale se snižující ceny, jakož i ke ztrátě objemu prodeje výrobního odvětví Unie a stlačení cen vedoucím ke ztrátové situaci, dospěla Komise k závěru, že dumpingový dovoz způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu.
- (407) Společnost Usiminas navíc tvrdila, že újma, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo během období šetření, byla alespoň částečně způsobena skutečností, že dopady hospodářské recese byly nadále pocíčovány během posuzovaného období. Společnost rovněž tvrdila, že dovoz z Číny, jakož i dovoz z Turecka, byl kromě vysokých nákladů na energii v Unii mnohem pravděpodobnější příčinou údajné újmy než dovoz z Brazílie.
- (408) Komise tato tvrzení odmítla z následujících důvodů. Pokud jde o argument, že hospodářská recese byla alespoň částečně příčinou újmy, Komise během šetření dospěla k závěru, že ačkoliv dluhová krize eurozóny měla negativní dopad během roku 2013, nezpůsobila podstatnou újmu zjištěnou v období šetření (viz 342. bod odůvodnění).
- (409) Pokud jde o argument, že mnohem pravděpodobnější příčinou újmy, kterou výrobní odvětví Unie údajně utrpělo, byly jiné faktory (dovoz z Číny a Turecka a vysoké náklady na energii) než dovoz z Brazílie, lze uvést následující.
- a) Dovoz z Číny: jak je uvedeno v 343. až 349. bodě odůvodnění, Komise dospěla k závěru, že je možné, že dovoz z Číny vzhledem k jeho objemům a cenám přispěl k podstatné újmě zjištěné v tomto šetření, ale nenarušil příčinnou souvislost mezi újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie a dumpingovým dovozem ze čtyř dalších zemí;
- b) Dovoz z Turecka: jak je uvedeno v 356. bodě odůvodnění, dovoz z Turecka se během posuzovaného období snížil. Proto i kdyby dovoz z Turecka přispěl k újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie, nemohl být příčinou narůstajících negativních trendů zjištěných v analýze újmy;
- c) Vysoké náklady na energii: Komise v této souvislosti odkazuje na 378. bod odůvodnění. Nelze tvrdit, že pokud jde o tyto náklady, mají výrobci v Unii relativní znevýhodnění. Unie se – vzhledem ke klesajícím cenám elektřiny během období 2010–2015 – stala regionem se čtvrtými nejnižšími cenami energie na světě.
- (410) Komise je toho názoru, že žádné z tvrzení předložených zúčastněnými stranami po zveřejnění informačního dokumentu nemůže změnit zjištění, která stanovila příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a podstatnou újmu způsobenou výrobnímu odvětví Unie během období šetření.
- (411) Po konečných zjištěních brazilská společnost CSN tvrdila, že dopad skupiny ArcelorMittal Group na újmu by měl být oddělen a odlišen od dovozu z Brazílie. V důsledku toho by šetření vůči Brazílii mělo být zastaveno, jelikož bez dumpingového dovozu skupiny ArcelorMittal Group, charakterizovaného jako újma, kterou si subjekt způsobil sám, by se podíl dumpingového dovozu na trhu snížil pod prahovou hodnotu považovanou za zanedbatelnou.
- (412) Komise toto tvrzení odmítla. I kdyby Komise izolovala dovoz skupiny ArcelorMittal Group, zbývající brazilský dovoz by jasně nebyl zanedbatelný. Kromě toho, jak je uvedeno v 399. bodě odůvodnění, jakmile se dojde k závěru, že kritéria pro souhrnné posouzení účinku dumpingového dovozu podle čl. 3 odst. 4 základního nařízení byla splněna, provede se analýza příčinné souvislosti ve vztahu ke čtyřem dotčeným zemím společně.

(1) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1778 ze dne 6. října 2016, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z České lidové republiky (Úř. věst. L 272, 7.10.2016).

(2) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649 ze dne 5. dubna 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z České lidové republiky (Úř. věst. L 92, 6.4.2017, s. 68).

- (413) Na základě výše uvedeného proto Komise dospěla k závěru, že podstatná újma výrobnímu odvětví Unie byla způsobena dumpingovým dovozem z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny. Další známé faktory, které současně měly dopad na situaci výrobního odvětví Unie, posuzovány jednotlivě nebo souhrnně, nenarušily příčinnou souvislost.

6. ZÁJEM UNIE

6.1. Předběžné poznámky

- (414) V souladu s článkem 21 základního nařízení Komise zkoumala, zda může učinit jednoznačný závěr, že v tomto případě není v zájmu Unie přijímat příslušná opatření. Konkrétně přihlížela k nutnosti odstranit účinky dumpingu působícího újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž. Zájem Unie byl stanoven na základě posouzení všech různých relevantních zájmů, včetně zájmu výrobního odvětví Unie, dovozců a uživatelů.
- (415) Strany byly o těchto zjištěních Komise týkajících se zájmu Unie informovány prostřednictvím informačního dokumentu. Zúčastněné strany předložily připomínky, kterými se zabývají následující body odůvodnění. Kromě toho, jak je uvedeno ve 28. bodě odůvodnění a v následujících bodech odůvodnění, Komise rovněž shromáždila dodatečné informace týkající se vývoje po období šetření. Po zveřejnění informačního dokumentu Komise navštívila řadu uživatelů, sdružení a výrobců v Unii, jak je uvedeno ve 29. bodě odůvodnění. Připomínky stran a dodatečně shromážděné informace o vývoji po období šetření Komise zohlednila při přijímání konečného stanovení zájmu Unie a jsou probrány v následujících bodech odůvodnění.
- (416) Po zveřejnění informačního dokumentu žadatel uvedl, že má silné výhrady týkající se toho, jak Komise pro účely stanovení zájmu Unie posoudila údaje po období šetření. Žadatel tvrdil, že období po šetření nemůže sloužit jako základ pro narušení zjevných závěrů, které musejí být vyvozeny z údajů týkajících se období šetření. Kromě toho žadatel uvedl, že pokud se Komise rozhodla posoudit údaje po období šetření, měla by se rovněž podívat na období po březnu 2017, jelikož „údaje pro druhé čtvrtletí roku 2017 jsou nejlepším důkazem toho, co by se stalo, pokud by nebyla uložena žádná cla ⁽¹⁾“.
- (417) Komise po zveřejnění informačního dokumentu navíc obdržela připomínky od členů Konsorcia, od vyvážejících výrobců a od zastoupení Brazílie při Evropské unii týkající se potřeby zohlednit důležitý vývoj po období šetření. Většina obdržených připomínek souvisela s vývojem cen, zejména s tím, že ceny dotčeného výrobku a obdobného výrobku se po období šetření významně zvýšily.
- (418) Pokud jde o argumenty žadatele, podle čl. 6 odst. 1 základního nařízení je základní zásadou, že k informacím, které se týkají pozdějšího období, se zpravidla nepřihlíží. Komise nicméně poukázala na to, že v souvislosti s určením, zda existuje zájem Unie, jak předpokládá čl. 21 odst. 1 základního nařízení, lze informace týkající se období následujícího po období šetření zohlednit ⁽²⁾. Posouzení údajů po období šetření pokrývalo co nejdélejší období po období šetření. Zúčastněným stranám byly zaslány některé doplňující otázky týkající se období po březnu 2017 a jejich odpovědi byly rovněž zohledněny.
- (419) Vývoj po období šetření, na který bylo odkazováno, zejména prudký nárůst cen dotčeného výrobku a obdobného výrobku a nedostatek určitých typů výrobků na trhu, má význam pro posouzení zájmu Unie při ukládání vhodných opatření, zejména vzhledem ke konkrétním okolnostem tohoto případu. Rozhodnutí Komise výjimečně šetřit tento vývoj po období šetření v období mezi červencem 2016 a březnem 2017 (a po březnu 2017) proto bylo v souvislosti s posouzením zájmu Unie oprávněné a vhodné.

⁽¹⁾ Připomínky sdružení Eurofer ze dne 2. května 2017, s. 12. Toto tvrzení odkazuje na skutečnost, že Komise se v prozatímní fázi rozhodla pokračovat v šetření bez uložení opatření.

⁽²⁾ Rozsudek ze dne 25. října 2011, *Transnational Company „Kazchrome“ a ENRC Marketing v. Rada*, Věc T-192/08. EU:T:2011:619, bod 221.

6.2. Zájem výrobního odvětví Unie

- (420) Výrobní odvětví Unie je rozmístěno v několika členských státech (Spojené království, Francie, Německo, Česká republika, Slovenská republika, Itálie, Lucembursko, Belgie, Polsko, Nizozemsko, Rakousko, Finsko, Švédsko, Portugalsko, Maďarsko a Španělsko) a zaměstnává přibližně 18 000 zaměstnanců, kteří přímo pracují na obdobném výrobku v různých ocelárnách výrobců v Unii (viz 289. bod odůvodnění).
- (421) Při šetření spolupracovalo sedmáct výrobců z EU. Jeden italský výrobce se postavil proti zahájení šetření.
- (422) Jak je uvedeno v 387. bodě odůvodnění, celé výrobní odvětví Unie se setkala se zhoršením své situace, zejména od druhého pololetí roku 2015, a bylo negativně ovlivněno dumpingovým dovozem. Závažně ovlivněny byly zejména ukazatele újmy související s finančními výsledky výrobců v Unii zařazených do vzorku, jako je například ziskovost.
- (423) Kromě toho se očekává, že uložení konečných antidumpingových cel obnoví spravedlivé obchodní podmínky na trhu Unie a výrobnímu odvětví Unie umožní, aby se zotavilo. To by vedlo ke zlepšení ziskovosti výrobního odvětví Unie na úroveň, která se považuje pro toto kapitálově náročné výrobní odvětví za nezbytnou. Výrobnímu odvětví Unie byla způsobena podstatná újma v důsledku dumpingového dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny.
- (424) Po zveřejnění informačního dokumentu Komise odeslala dodatečné dotazníky po období šetření šesti výrobcům v Unii zařazeným do vzorku. Odpovědi na dotazník po období šetření byly obdrženy od všech šesti výrobců v Unii a žadatel byl informován, že útvary Komise přijdou ověřit příslušné údaje na místě.
- (425) Údaje po období šetření shromážděné u šesti výrobců v Unii zařazených do vzorku ukázaly, že ziskovost jednotlivých výrobců v Unii se lišila. Výrobci v Unii zařazení do vzorku během období šetření průměrně utrpěli ztrátu ve výši – 7,8 %. Během období, které následovalo po období šetření, tj. od července do prosince 2016 byla ziskovost 2 % a od ledna do března 2017 8,6 %. Tyto procentuální údaje jsou vážené průměrné údaje o ziskovosti před zdaněním všech výrobců Unie zařazených do vzorku, jak ukazují jejich příslušné výkazy zisků a ztrát, vyjádřené jako procento ve vztahu k jejich prodejem v Unii zákazníkům, kteří nejsou ve spojení.
- (426) Komise znovu opakuje, že v souladu s čl. 6 odst. 1 základního nařízení bylo závěru týkajícího se újmy dosaženo na základě ověřených údajů z období šetření. Na druhé straně sběr a ověřování údajů po období šetření bylo provedeno pouze v rámci analýzy zájmu Unie. Tabulka v 301. bodě odůvodnění ukázala vysoké ztráty a záporné peněžní toky od roku 2013 dále.
- (427) Na základě obdržených dodatečných informací Komise zjistila, že celkové posouzení vývoje zisků a nákladů během období po období šetření nemůže zmírnit negativní trendy zjištěné pro další ukazatele újmy, ani kompenzovat čtyři po sobě jdoucí období vysokých ztrát.
- (428) Komise proto dospěla k závěru, že uložení konečných antidumpingových cel by bylo v zájmu výrobního odvětví Unie.

6.3. Zájem dovozců

- (429) Jak je uvedeno v 8. bodě odůvodnění, všech sedm dovozců, kteří se přihlásili, bylo členy Konsorcia a bylo proti uložení opatření v tomto konkrétním šetření.
- (430) U dovozce zařazeného do vzorku, který není ve spojení, představovaly činnosti související s dotčeným výrobkem mezi 5 a 10 % celkového obrátu během období šetření. Tento dovozce byl proti případnému uložení antidumpingových opatření s ohledem na skutečnost, že by mohla vést k dalšímu poklesu dovozu dotčeného výrobku nebo k jeho zastavení.

- (431) Komise poukázala na to, že dovoz PTV z jiných zemí než z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny během prvních měsíců roku 2017, jak je uvedeno v 453. a 458. bodě odůvodnění, do jisté míry kompenzoval objemy, které byly z dotčených zemí dovezeny před zahájením tohoto šetření. Komise proto dospěla k závěru, že uložení opatření by pro dovozce nemělo značný negativní účinek na cenu, ale dovozci by museli změnit zdroje, což by pro tyto dovozce vyžadovalo dodatečné náklady.

6.4. Zájem uživatelů

6.4.1. Úvod

- (432) Ploché za tepla válcované výrobky z oceli se používají jako průmyslový vstup nakupovaný koncovými uživateli pro nejrůznější použití, včetně stavebnictví (výroba ocelových trubek), stavby lodí, výroby plynových nádob, tlakových nádob a energetických potrubí.
- (433) Uživatelé na následných trzích s dotčeným výrobkem soutěží s vertikálně integrovanými společnostmi, které jsou ve spojení s výrobním odvětvím Unie. Dotčený výrobek/obdobný výrobek je pro uživatele nákladová položka a je zpracováván různými uživateli.
- (434) Konsorcium v různých fázích šetření předložilo několik připomínek. Kromě toho se konala slyšení týkající se jejich žádosti.
- (435) Společnost Marcegaglia Carbon Steel Spa usazená v Itálii (dále jen „Marcegaglia“), která zpracovává dotčený výrobek/obdobný výrobek a vyrábí mimo jiné trubky, duté profily a další navazující výrobky z oceli a která je členem Konsorcia, poskytla odpověď na dotazník jako člen Konsorcia. Dotčený výrobek/obdobný výrobek je pro tohoto uživatele, stejně jako pro ostatní uživatele, nákladovou položkou. Společnost Marcegaglia sama o sobě každoročně spotřebuje mezi 2,9 a 4,4 miliony tun dotčeného výrobku/obdobného výrobku. Dováží mezi 1,6 a 2,4 miliony tun výrobku, a to jak z dotčených zemí, tak z jiných třetích zemí. Společnost při šetření plně spolupracovala; předložila odpověď na dotazník, následně u ní proběhla návštěva na místě a poskytla veškeré informace požadované Komisí během období šetření.
- (436) Kromě toho připomínky předložili také jiní uživatelé než členové Konsorcia, zejména uživatelé z Pobaltí a Polska, a to bezprostředně po zahájení případu, jak je uvedeno v 17. bodě odůvodnění. Vyjádřili, že nesouhlasí se zahájením tohoto šetření. Připomínky proti zahájení dále rovněž předložily Konfederace zaměstnavatelů Lotyšska a Asociace strojírenského a kovodělného průmyslu Lotyšska. Ačkoliv tyto zúčastněné strany byly během tohoto šetření vyzvány k další spolupráci, ani po zveřejnění informačního dokumentu nebyly obdrženy žádné další připomínky.
- (437) Žadatel po zveřejnění informačního dokumentu tvrdil, že analýza zájmu Unie byla zkreslena skutečností, že se zaměřovala pouze na neintegrované uživatele, kteří se spoléhají na vývoz a kteří využívali (a nadále využívají) výhod plynoucích z dodávek dumpingového vstupního materiálu. Žadatel současně tvrdil, že Komise nevzala v úvahu zájmy jiných uživatelských společností – uživatelů, kteří jsou ve spojení s výrobcí v Unii a dalších uživatelů, kteří z různých důvodů nejsou v takovém postavení, aby mohli spoléhat na dovoz. Žadatel v této souvislosti tvrdil, že neuložení opatření mělo škodlivé účinky na uživatele, kteří jsou ve spojení s výrobním odvětvím Unie a kteří musejí soutěžit s uživateli spoléhajícími se na dumpingový dovoz.
- (438) Jak je uvedeno v 28. a 29. bodě odůvodnění, Komise po zveřejnění informačního dokumentu pokračovala v získávání a ověřování veškerých informací, které považovala za nezbytné pro dosažení konečných závěrů. Za tímto účelem zaslala dodatečné dotazníky po období šetření 74 uživatelům (včetně členů Konsorcia, uživatelů, kteří jsou ve spojení s výrobcí v Unii a dalších uživatelů, kteří z různých důvodů nejsou v takovém postavení, aby mohli spoléhat na dovoz) a 12 sdružením uživatelů.

(439) Komise obdržela odpovědi na dotazník po období šetření od 25 uživatelů/středisek služeb:

- odpověď na dotazník po období šetření vyplnilo 11 členů Konsorcía ⁽¹⁾, tj. představujících 33 % všech členů Konsorcía. Všichni byli proti uložení opatření.
- Odpověď na dotazník vyplnili tři uživatelé ve spojení s vyvážejícími výrobci. Všichni jsou proti uložení opatření.
- Dotazník po období šetření vyplnilo devět uživatelů ve spojení s výrobcí v Unii. Ti jsou pro uložení opatření.
- Dotazník po období šetření vyplnili dva uživatelé, kteří nejsou ve spojení s výrobcí v Unii. Ti jsou pro uložení opatření.

Z 25 odpovědí na dotazník po období šetření jich bylo uživateli plně vyplněno 15.

(440) Dodatečné informace dále poskytla dvě z 12 sdružení uživatelů.

(441) Žadatel v této souvislosti uvedl, že Komise měla dospět k závěru, že vzhledem k nízké úrovni spolupráce neexistuje žádný dopad na uživatele, a to z těchto důvodů: pouze velmi málo uživatelů zareagovalo na úvodní dotazník, úroveň reakcí uživatelů na velký počet dotazníků po období šetření byla nízká včetně nízké míry odpovědí od členů Konsorcía a konečně stanoviska většiny uživatelů, kteří poskytli finanční údaje a kteří podporovali cla, byla do značné míry ignorována.

(442) Komise nejprve zopakovala, že šetření zájmu Unie provedla zcela v souladu s článkem 21 základního nařízení:

V době zveřejnění informačního dokumentu (viz 22. bod odůvodnění, 4. dubna 2017) Komise uznala, že pokud jde o úvodní dotazník, existuje nízká úroveň spolupráce ze strany uživatelů. Vyzvala strany, aby sdělily svá stanoviska týkající se skutečností a úvah, které byly do té doby shromážděny v prozatímní fázi. V té době Komise rovněž uvedla, že listinné důkazy získané z jednoho zdroje byly v rozporu s listinnými důkazy získanými z jiných zdrojů, a to včetně protichůdných tvrzení výrobního odvětví Unie a Konsorcía týkajících se rozpětí ziskovosti a možnosti přenést zvýšení cen. Komise v této souvislosti stanovila, jaké další postupy jsou nezbytné pro shromáždění kvalifikovaných důkazů. To bylo v souladu s čl. 21 odst. 1 (druhá věta) a čl. 21 odst. 2 základního nařízení, podle nichž se zjištění podle tohoto článku učiní pouze tehdy, byla-li všem stranám dána příležitost předložit své stanovisko. Kromě toho čl. 21 odst. 5 základního nařízení stanoví, že Komise musí posoudit všechny informace řádně poskytnuté po prozatímní fázi.

(443) Komise rovněž nebyla přesvědčena argumentem žadatele, že úroveň reakcí uživatelů na dotazníky po období šetření byla příliš nízká, než aby z nich bylo možné vyvodit významné závěry. Komise od uživatelů obdržela 14 plně vyplněných odpovědí na dotazník po období šetření (viz tabulka v 498. bodě odůvodnění). Jak je vysvětleno v 435. bodě odůvodnění, tyto odpovědi zahrnovaly jednoho důležitého uživatele (společnost Marcegaglia), který sám o sobě spotřeboval mezi 8,5 % a 13 % celkové výroby PTV Unie. Kromě toho odpověď ESTA po období šetření představuje minimálně více než 100 výrobců ocelových trubek v Unii ⁽²⁾. Její informace o mírně negativní ziskovosti celého odvětví trubek potvrdily důkazy získané od uživatelů, kteří plně spolupracovali vyplněním dotazníků po období šetření. Komise se tudíž domnívala, že 25 odpovědí (14 z nich představovaly úplné odpovědi na dotazník po období šetření od uživatelů) lze považovat za reprezentativní pro vyvození závěrů týkajících se celého trhu výrobců ocelových trubek zcela v souladu s čl. 21 odst. 5 základního nařízení.

⁽¹⁾ Ačkoliv o vyplnění dotazníků po období šetření byli požádáni všichni členové Konsorcía, právník zastupující Konsorcium uvedl, že někteří nedisponovali organizační strukturou pro poskytnutí požadovaných informací po období šetření, zatímco jiní byli kromě státních svátků a krátké lhůty pro vyplnění dotazníku zaneprázdněni uzavíráním rozpočtového roku.

⁽²⁾ Samotná ESTA útvarům Komise dne 10. května 2017 odpověděla, že „zastupuje více než 100 výrobců ocelových trubek v 17 zemích EU a pokrývá více než 90 % výroby EU. Rozmanitost těchto výrobců ... může se jednat o velké mezinárodní skupiny nebo o malé a střední podniky, které mají pouze jedno výrobní zařízení v jedné zemi, mohou to být rovněž pobočky hlavních výrobců oceli nebo rodinné podniky...“

- (444) A konečně, Komise zamítla tvrzení žadatele, že ignorovala stanoviska uživatelů, kteří bylo pro opatření. Jejich stanovisko bylo jasně uvedeno v 439. bodě odůvodnění a v tabulce v 498. bodě odůvodnění. Komise nicméně rovněž vzala v úvahu, že většina těchto uživatelů byla součástí vertikálně integrovaných PTV výrobců oceli v Unii. Přihlásili se až po koordinované akci, kterou dokládá předložení standardních formulací ve prospěch opatření bez žádných konkrétních informací o jejich specifické situaci. Jelikož v podstatě opakovali obecná stanoviska výrobního odvětví Unie, Komise usoudila, že nepřišli s žádným novým prvkem, který by změnil posouzení příslušných diskutovaných zájmů.
- (445) Následující pododdíly tudíž obsahují posouzení veškerých informací obdržených během tohoto šetření a zjištění Komise, ke kterým se dospělo po zohlednění veškerých připomínek obdržených od zúčastněných stran.

6.4.2. Tvrzení uživatelů

- (446) Konsorcium tvrdilo, že uložení opatření na dovoz z dotčených zemí by kromě opatření vůči dovozu z Číny vedlo k situaci, kdy by uživatelé již neměli přístup ke spolehlivým dodávkám na trh Unie, zejména ke svitkům vysoké kvality používaným pro opakované válcování. Uživatelé, kteří jsou členy Konsorcia, během slyšení rovněž uvedli, že výrobní odvětví Unie ne vždy dodává určité specializovanější typy výrobku (jako například ty používané v odvětví automobilového průmyslu). Rovněž tvrdili, že výrobcům v Unii trvá dlouhou, než výrobky dodají a že obchodníci v Unii na rozdíl od výrobců v Unii rovněž skladují různé typy výrobků a nabízejí malé dodávky podle potřeb uživatelů.
- (447) Konsorcium poukázalo na to, že 88 % celkové výroby Unie připadá pouze na 16 společností patřících do osmi velkých skupin, přičemž největší část výroby (zhruba 70 %) se používá na závislém trhu. V důsledku toho prý výrobci v Unii mohou díky svému stále vysokému podílu na trhu vyvíjet příliš velký tlak jak na trh s dotčeným výrobkem, tak i na následný trh. Jednotliví členové Konsorcia tato tvrzení rovněž potvrdili během slyšení.
- (448) Konsorcium rovněž uvedlo, že „přijetí antidumpingových namířených proti dotčeným zemím by znamenalo, že zpracovatelský průmysl EU, který není ve spojení, by se stal velmi zranitelný ve vztahu ke konkurentům usazeným ve třetích zemích, kteří by mohli na trhy EU prodávat výrobky získané z PTV, na které se nevztahují antidumpingová opatření“. Konsorcium také tvrdilo, že výrobci oceli v Unii měli v druhém pololetí roku 2016 (období po období šetření) lepší výsledky díky podstatnému nárůstu cen na trhu Unie.
- (449) Asociace strojírenského a kovodělného průmyslu Lotyšska dne 18. července 2016 uvedla, že „... Jakákoliv opatření uložená na dovoz tohoto výrobku a nutnost nalézt jiné dodavatele významně zvýší výrobní náklady a v krátkodobém až střednědobém horizontu sníží konkurenceschopnost lotyšských výrobků s přidanou hodnotou na všech trzích“. Obdobně připomínky, tj. že uložení opatření by vedlo ke zvýšení nákladů pro uživatele, byly vzneseny společně Konsorciem, jakož i jednotlivě několika jeho členy.

6.4.3. Analýza tvrzení uživatelů

6.4.3.1. Nedostatečné zásobování

- (450) Pokud jde o tvrzení, že uložení opatření by vedlo k nedostatečnému zásobování dotčeným výrobkem, Komise nejprve poukázala na to, že cílem antidumpingových cel není uzavřít trh Unie veškerému dovozu, nýbrž obnovit spravedlivý obchod odstraněním účinků dumpingu působícího újmu. Dovoz z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny by proto neměl skončit, ale měl by pokračovat, ač za spravedlivé ceny.
- (451) Současně nelze v praxi vyloučit, že opatření vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině nebudou na tyto země působit prohibitivně.
- (452) Komise v této souvislosti zjistila, že uživatelé nejsou výlučně závislí na dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny, ale že dotčený výrobek nakupují také od výrobců v Unii, jakož i od výrobců ve třetích zemích jako Turecko, Jižní Korea a Indie.

- (453) V důsledku toho by se uživatelé případně mohli obrátit na dovoz z jiných třetích zemí. Komise v této souvislosti zaznamenala v roce 2016 relativní nárůst dovozu z jiných třetích zemí jako Turecko, Indie a Jižní Korea. V absolutním vyjádření tyto země v roce 2016 vyvezly zhruba 2,25 milionů tun.
- (454) Komise dále během období šetření zjistila, že výrobní odvětví Unie má k dispozici volnou kapacitu, jak je uvedeno v tabulce v 278. bodě odůvodnění. Kromě toho žadatel uvedl, že významná část (přibližně 7 milionů tun) stávající volné kapacity by mohla být zprovozněna v krátké době, umožní-li to podmínky na trhu. Žadatel konkrétně odkazoval na případné znovuotevření tří výrobních míst ve Spojeném království, Španělsku a Německu. Komise tímto potvrdila, že tato výrobní místa existují a mohou být případně znovu otevřena.
- (455) Po zveřejnění informačního dokumentu Komise obdržela připomínky od několika zúčastněných stran týkající se jejich zjištění ohledně případného nedostatečného zásobování.
- (456) Dva ruští vyvážející výrobci (MMK Group a Severstal Group) uvedli, že opatření by měla prohibitivní/dovoz omezující účinek a jako taková by ohrozila dodávání PTV nejen jejich pobočkám, ale všem nezávislým uživatelům v Unii.
- (457) Žadatel na druhou stranu uvedl, že dovoz PTV z pěti dotčených zemí, který během roku 2016 činil přibližně 421 000 tun za měsíc, by mohl být více než kompenzován dovozem z Turecka, Indie, Jižní Korey a Egypta, který v prvních třech měsících roku 2017 činil 450 000 tun měsíčně. Naopak Konsorcium uvedlo, že uživatelé nemají žádné ujištění, že dovoz z těchto zemí by byl platným a stabilním alternativním zdrojem dodávek, například vzhledem k silné domácí poptávce po oceli v Turecku a Indii. Konsorcium kromě toho tvrdilo, že po uložení prozatímních antidumpingových cel proti Číně v říjnu 2016 se dovoz PTV z Číny při porovnání období říjen 2016 až leden 2017 a říjen 2015 až leden 2016 snížil o 98 %.
- (458) Jak je uvedeno v 452. bodě odůvodnění, Komise zjistila, že uživatelé nejsou výlučně závislí na dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny, ale že PTV během období šetření nakupovali také od výrobců v Unii, jakož i od výrobců v jiných třetích zemích. V této souvislosti na základě dostupných údajů Eurostatu dovoz PTV z jiných zemí než z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny během prvních měsíců roku 2017 kompenzoval objemy, které byly dovezeny z dotčených zemí před zahájením tohoto šetření. Hlavní ostatní dovoz z třetích zemí v prvních měsících roku 2017 pocházel ze zemí jako Egypt, Indie, Jižní Korea a Turecko. Nicméně snížený objem dovozu z Brazílie, Íránu, Ruska, Ukrajiny a Číny nebyl plně kompenzován objemem dovozu z jiných zemí.

Tabulka 22

Srovnání objemu dovozu

Země	Celkový dovoz během období šetření	Měsíční průměr během období šetření	Celkový dovoz během prvních 3 měsíců roku 2017	Měsíční průměr během prvních 3 měsíců roku 2017	Rozdíl v průměrném měsíčním dovozu
Čtyři země: (Brazílie, Írán, Rusko a Ukrajina)	4 266 881 (Viz 262. bod odůvodnění)	355 573	386 485	128 828	- 226 745
Čína	1 578 848 (Viz 343. bod odůvodnění)	131 571	5 364	1 788	- 129 783

Země	Celkový dovoz během období šetření	Měsíční průměr během období šetření	Celkový dovoz během prvních 3 měsíců roku 2017	Měsíční průměr během prvních 3 měsíců roku 2017	Rozdíl v průměrném měsíčním dovozu
Jiné třetí země (Egypt, Indie, Jižní Korea, Turecko ...)	2 057 998 (Viz 353. bod odůvodnění)	171 499	1 463 824	487 941	+ 316 442
Dovoz celkem	7 903 727	658 643	1 855 673	618 557	- 40 086

Zdroj: Eurostat

(459) Výše uvedená tabulka ukazuje, že celkový průměrný objem dovozu se při porovnání objemu během období šetření s objemem během prvního čtvrtletí roku 2017 snížil přibližně o 40 000 tun za měsíc (480 000 tun za rok). V důsledku toho objem dovozu jiných třetích zemí pro tato období do značné míry, ale ne zcela, kompenzoval pokles objemu ze čtyř dotčených zemí a z Číny.

(460) Následující tabulka ukazuje skutečnou výrobu v některých hlavních jiných třetích zemích (Egypt, Indie, Jižní Korea a Turecko).

Tabulka 23

Skutečná výroba obdobného výrobku ve třetích zemích (v tisících tun)

Země	Kapacita surové oceli pro rok 2014 ⁽¹⁾	Výroba surové oceli v roce 2014 ⁽²⁾	Výroba surové oceli v roce 2015 ⁽²⁾	Teoretická nadměrná kapacita v roce 2014	Skutečná výroba PTV v roce 2014	Skutečná výroba PTV v roce 2015
Egypt	11 200	6 485	5 506	4 715	849	689
Indie	108 000	87 292	89 026	20 708	40 956	48 100 ⁽³⁾
Jižní Korea	85 900	71 543	69 670	14 357	48 587	47 489
Turecko	49 400	34 035	31 517	17 883	Není k dispozici ⁽⁴⁾	Není k dispozici ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Zdroj údajů o kapacitě: OECD (OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5. září 2016, Ředitelství pro vědu, technologii a inovace, Updated steelmaking capacity figures and a proposed framework for enhancing capacity monitoring activity (Aktualizované údaje o kapacitě výroby oceli a navržený rámec pro zlepšení monitorování kapacit), příloha, s. 7 a násl).

⁽²⁾ Zdroj údajů o výrobě: Světové sdružení výrobců oceli (World Steel Association), Steel Statistical Yearbook 2016 (Světové sdružení výrobců oceli, Steel Statistical Yearbook 2016, tabulka 1 na straně 1 a 2 a tabulka 13 na straně 35, <http://www.worldsteel.org/statistics/statistics-archive/yearbook-archive.html>).

⁽³⁾ Odhad

⁽⁴⁾ Údaje nejsou k dispozici

(461) Předposlední dostupné údaje pro období 2014/2015 týkající se obdobného výrobku ukazují, že tyto třetí země mají kapacitu pro výrobu a stále mají určitou nadměrnou kapacitu, která je k dispozici pro výrobu surové oceli. V Indii je však domácí poptávka po oceli silná ⁽¹⁾ a je pravděpodobné, že v Turecku bude růst ⁽²⁾. Nárůsty v poptávce po oceli v Jižní Koreji ⁽³⁾ byly podpořeny boomem ve stavebnictví v posledních několika letech, ačkoliv ukazatele z velmi nedávné doby naznačují, že tempo výstavby v Jižní Koreji by nyní mohlo zpomalovat. Výroba oceli v Egyptě ⁽⁴⁾ navíc klesá, částečně v důsledku nedostatečné distribuce zemního plynu a rozhodnutí egyptských úřadů odstranit dotace zemního plynu pro ocelářský průmysl.

⁽¹⁾ USA, International Trade Administration, Global Steel Trade Monitor, February 2017, Steel Exports Report India (USA, Odbor pro mezinárodní obchod, Monitor globálního obchodu s ocelí, únor 2017, Zpráva o indickém vývozu oceli), <http://www.trade.gov/steel/countries/pdfs/2017/q1/exports-india.pdf>

⁽²⁾ OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, Výbor OECD pro ocel, 4. března 2017, Vývoj na trhu s ocelí – druhé čtvrtletí roku 2017, analýza na straně 6 a 9, <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf>

⁽³⁾ OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, Výbor OECD pro ocel, 24. března 2017, Vývoj na trhu s ocelí – druhé čtvrtletí roku 2017, analýza na straně 7, <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf>

⁽⁴⁾ OECD, DSTI/SC(2017)1/Final, Výbor OECD pro ocel, 24. března 2017, Vývoj na trhu s ocelí – druhé čtvrtletí roku 2017, analýza na straně 10, <http://www.oecd.org/industry/ind/steel-market-developments-2017Q2.pdf> See further OECD, DSTI/SU/SC(2016)6/Final, 5 September 2016, Directorate for Science, Technology and Innovation for the decision to remove natural gas subsidy, page 19

- (462) Komise rovněž zaznamenala, že výrobní odvětví Unie uvedlo, že volná kapacita by mohla být zprovozněna, jakmile bude na trhu znovu zavedena spravedlivá hospodářská soutěž. Podle některých odhadů provedených dotčenými výrobci v Unii by znovuootevření tří výrobních míst ve Spojeném království, Španělsku a Německu trvalo od 2 týdnů do 6 měsíců. Tato dodatečná výroba by mohla být doplněna dovozem z jiných třetích zemí.
- (463) Proto Komise zamítla tvrzení, že uložení opatření by vedlo k nedostatečné nabídce dotčeného výrobku/obdobného výrobku na trhu Unie. Komise nicméně rovněž dospěla k závěru, že uložení antidumpingových cel s největší pravděpodobností povede k vyšší závislosti uživatelů na výrobním odvětví Unie (viz oddíl 6.4.3.2.).

6.4.3.2. Vyjednávací síla výrobců oceli v Unii

- (464) Jak ukazuje tabulka v 282. bodě odůvodnění, podíl výrobního odvětví Unie na trhu během období šetření představoval z hlediska spotřeby Unie 76,7 %. Celkový dovoz do Unie tak během období šetření představoval 23,3 % spotřeby Unie. Více než 70 % veškerého tohoto dovozu do Unie během období šetření pocházel z dotčených zemí (Brazílie, Írán, Rusko a Ukrajina), jakož i z Číny, na jejíž dovoz se od 7. října 2016 vztahovala antidumpingová cla ⁽¹⁾.
- (465) Proto pokud by byla na dovoz z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny uložena antidumpingová cla, opatření by se vztahovala na více než 70 % celkového dovozu (včetně Číny, na kterou se opatření již vztahují) během období šetření, a to navzdory skutečnosti, že jiné třetí země než Brazílie, Írán, Rusko a Ukrajina začaly dovážet od Unie po období šetření, jak je uvedeno v 457. bodě odůvodnění. Skutečnost, že na 70 % veškerého dovozu během období šetření by se vztahovala opatření, by nicméně výrazně posílila postavení výrobců oceli v Unii na trhu Unie s PTV.
- (466) Komise zjistila, že výrobní odvětví Unie nezahrnuje pouze jednotlivé výrobce, ale rovněž skupiny výrobců ve spojení v různých zemích Unie, kteří již uživatelům dodávají velké objemy obdobného výrobku (jak je uvedeno výše v 464. bodě odůvodnění, celkový podíl výrobního odvětví Unie na volném trhu Unie činí 76,7 %). Největší skupina výrobců oceli v Unii představuje více než třetinu veškeré výroby PTV v Unii, zatímco tři největší skupiny výrobců společně představují více než dvě třetiny veškeré výroby PTV v Unii. Komise rovněž zjistila, že přibližně 60 % celkové výroby výrobců v Unii je určeno k využití pro vlastní spotřebu.
- (467) Po zveřejnění informačního dokumentu žadatel zpochybnil tvrzení Komise týkající se větší vyjednávací síly výrobců oceli v Unii a tvrdil, že tato tvrzení neodrážejí základní zásady hospodářství. Žadatel tvrdil, že mezi významným počtem velkých ocelářských skupin v Unii je a bude silná hospodářská soutěž a že ceny nadále budou na konkurenční úrovni. Žadatel navíc v této souvislosti na podporu svých tvrzení předložil hospodářský model, na jehož základě uvedl, že „počet dodavatelů v Unii a dodavatelů ze třetích zemí je dostatečný ke zmírnění obav, že struktura trhu by mohla vést k významnému stupni cenové síly, zejména za přítomnosti trvajících dostupností zbytkových nedumpingových dodávek od dodavatelů, kteří čelí mírným rozpětím újm, což potvrzuje výsledky kvantitativního modelování množství a cenových dopadů ⁽²⁾“. Tento hospodářský model byl rovněž předložen během slyšení dne 8. června 2017.
- (468) Dva ruští vyvážející výrobci (MMK Group a Severstal Group) však odkázali na oligopolní strukturu trhu Unie, na strukturu, která by v kombinaci s antidumpingovými opatřeními mohla vytvořit potenciál pro to, aby několik zbývajících skupin dodavatelů stanovilo vyšší ceny, než jsou konkurenční ceny.
- (469) Pokud jde o tvrzení žadatele, Komise poznamenala:

— Výše uvedený hospodářský model nerozlišuje mezi dovozem ze třetích zemí a dovozem z Číny. Jedná se o slabinu systému, jelikož statistické údaje ukazují, že čínský dovoz od čtvrté čtvrtiny roku 2016 dále přestal vstupovat na trh Unie,

⁽¹⁾ Provádcí nařízení Komise (EU) 2016/1778 ze dne 6. října 2016, kterým se ukládá prozatímní antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 272, 7.10.2016).

⁽²⁾ Přípomínky sdružení Eurofer, Hospodářská analýza dopadu antidumpingových opatření v AD635 na vybraný dovoz ploché za tepla válcované oceli (PTV) na navazující výrobky EU, nedatováno, zasláno útvarům Komise dne 31. května 2017, s. 1.

- Hospodářský model sdružení Eurofer neobsahuje žádné informace týkající se kapacit, které jsou k dispozici v jiných třetích zemích (v zemích, které nejsou předmětem tohoto šetření a v Číně)⁽¹⁾. Teoreticky vzato to znamená, že pružnost dodávky 10 není ověřena pro dostatečně velký rozsah funkce dodavatele,
 - Mělo se za to, že dumpingová rozpětí a rozpětí újmy v hospodářském modelu se pohybovala v rozsahu od 11,4 % do 22,8 %, zatímco nejvyšší vypočítaná rozpětí v tomto šetření jsou vyšší, až 33 % (viz 583. bod odůvodnění),
 - Toto šetření ukázalo, že výrobci v Unii v některých případech nezasobovali uživatele v náležitém čase. Pružnost domácí poptávky 10, která byla použita v hospodářském modelu, je proto sporná a možná nadhodnocená,
 - I kdyby byl hlavní závěr hospodářské analýzy správný a valorická cla by měla pouze omezený dopad na ceny a výraznější dopad na objemy, je stále skutečností, že ziskovost výrobců v Unii po období šetření se během období leden až březen změnila ze ztráty ve výši 7,8 % na zisk ve výši 8,6 % (leden až březen 2017), zatímco ziskovost výrobců ocelových trubek z PTV činila ve stejném období pouhých 0,4 %.
- (470) Po konečných zjištěních žadatel tvrdil, že zjištění Komise týkající se vyjednávací síly nerespektují základní hospodářské zásady.
- Zprvce, není zde žádná zmínka o Herfindahl-Hirschmanově indexu (HHI), který je standardním nástrojem pro měření koncentrace trhu a tržní síly. Žadatel navíc tvrdil, že osm hlavních aktérů a dostatek volné kapacity jsou ukazateli konkurenčního trhu.
 - Zadruhé, Komise nebyla oprávněna spoléhat na tvrzení společností Severstal a MMK týkající se oligopolů a cen, které jsou vyšší než konkurenční ceny, když tato tvrzení odporují údajům a nejsou podložena důkazy. Tato nepodložená tvrzení byla uvedena pouze na podporu předem vytvořených názorů.
- (471) Komise tato tvrzení odmítla jako nepodložená.
- Zprvce, pokud jde o koncentraci trhu a vyjednávací sílu ocelářského průmyslu Unie, Komise odkázala na další možnou konsolidaci na trhu Unie: Společnost ThyssenKrupp oznámila, že odprodá své ocelárny v Evropě a jednou z veřejně zmíněných možností je sloučení se společností Tata Steel nebo s jiným konkurentem. Kromě toho předchozí konkurent, společnost Ilva, se svou obrovskou výrobní kapacitou byl převážně získán společností ArcelorMittal, což kupcům přidává další vyjednávací sílu. Komise byla v této souvislosti, navzdory snižování výroby ve společnosti Ilva během posuzovaného období, jak je uvedeno v 365. bodě odůvodnění, informována, že se nabyvatelé zavázali, že v roce 2018 začnou vyrábět 6,5 milionu tun oceli a 9,5 milionu tun válcovaných výrobků. Komise tak měla nesporné věcné důvody očekávat, že se vyjednávací síla největšího výrobce v Unii na trhu Unie dále zvýší.
 - Zadruhé, Komise rozhodně odmítla tvrzení, že hospodářský model zamítla. Komise na tento hospodářský model jasně poukázala v 467. bodě odůvodnění a v 469. bodě odůvodnění se k tomuto modelu vyjádřila. Kromě toho Komise v souvislosti s připomínkou společností MMK Group a Severstal Group poukázala na to, že je povinna vzít v úvahu veškeré důkazy ve spisu. To nutně neznamená, že Komise podporuje posouzení provedené v těchto připomínkách.
- (472) Žadatel navíc tvrdil, že Komise nezávislý hospodářský model neprávem zamítla na základě údajných nedostatků v analýze.
- Zprvce, kritika Komise, že hospodářský model nerozlišuje mezi dovozem ze třetích zemí a dovozem z Číny a neobsahuje podrobné údaje týkající se kapacit třetích zemí, nebyla správná, protože druhá, revidovaná zpráva ze dne 15. června tato opomenutí odstranila.
 - Zadruhé, skutečnost, že dumpingová rozpětí a rozpětí újmy vypočítaná Komisí byla v porovnání s rozpětími použitými v hospodářském modelu mírně vyšší, je značně nespravedlivý argument pro zamítnutí hospodářského modelu, jelikož žadatel neměl v době, kdy studii zadával, údaje k dispozici.

⁽¹⁾ Komise v tomto nařízení předložila některé údaje. Viz 460. bod odůvodnění.

- Zatřetí, Komise ignorovala skutečnost, že lepší ziskovost výrobců v Unii nevyplývá z vyšších cen, ale hlavně z nárůstu prodeje, a tedy z vyššího využití kapacity, což snižuje jednotkové náklady.
- Začtvrté, Komise neposkytla žádné důkazy, že pružnost domácí dodávky 10 je sporná.

(473) Komise přijala první dva procesní body.

- Zaprvé, Komise skutečně obdržela dvě verze zprávy, konkrétně jednu pro slyšení dne 8. června 2017 a druhou e-mailem dne 15. června 2017. E-mail žadatele ze dne 15. června 2017 jasně neuváděl, že mezi dvěma verzemi existuje rozdíl, a Komise se tedy ve všeobecném dokumentu se zjištěními vyjádřila pouze k první verzi. Komise nicméně ověřila, že údaje, které kritizovala jako chybějící, byly obsaženy v druhé verzi, a od své kritiky zprávy v tomto ohledu upustila.
- Zadruhé, Komise uznala, že žadatel si v době stanovení hospodářského modelu, který si objednal, nebyl vědom dumpingových rozpětí a rozpětí újmy. Komise v této souvislosti uznala, že tato skutečnost nemohla být studii vytýkána. Současně to však nic nemění na skutečnosti, že údaje uvedené v 469. bodě odůvodnění jsou přesnější než údaje použité ve studii.

(474) Komise naopak zamítla další dva podstatné body vznesené proti její kritice studie.

- Lepší ziskovost výrobního odvětví Unie po období šetření může být výsledkem vyšších cen nebo nižších nákladů nebo kombinovaného účinku obou prvků. Jak je uvedeno v 494. bodě odůvodnění, ceny po období šetření vzrostly o více než 30 %. Současně vzrostly také náklady na suroviny, ale ne ve stejné míře a s větší volatilitou. Komise navíc porovnávala míru využití kapacity výrobního odvětví Unie během období šetření (74 %) s mírou využití kapacity v prvním čtvrtletí roku 2017 (76 %). Je nepravděpodobné, že by tento rozdíl ve výši 2 procentních bodů vedl k významnému snížení jednotkových nákladů jako hlavní faktor lepší ziskovosti. Na základě tohoto výpočtu lze tedy spolehlivě předpokládat, že ve zvýšené ziskovosti výrobního odvětví Unie hrály důležitou úlohu nárůsty cen.
- Pokud jde o pružnost domácí dodávky 10, Komise objasnila, že ve spisu shromáždila důkazy o některých uživateli, kteří čelili potížím v dodávkách PTV. Tyto skutečnosti byly během šetření řádně ověřeny, jak je podrobněji uvedeno v 506. bodě odůvodnění, a potvrdily zpochybnění Komise týkající se pružnosti domácí dodávky.
- Komise navíc testovala předpoklad hospodářského modelu žadatele, že valorická cla by neměla mít žádný vliv na ceny v Unii, a to na zkušenosti s nedávným nařízením, kde byla na dovoz PTV z Číny uložena valorická cla pohybující se v rozmezí od 18,1 % do 35,9 %. Komise zjistila, že – po uložení opatření vůči PTV pocházejícím z ČLR – ceny v Unii vzrostly na relativně vyšší úroveň než ceny na světovém trhu. Konkrétně rozpětí mezi dovozními cenami Unie CIF a cenami ze závodu (prostý průměr napříč regiony a kvalitami) činilo po uložení opatření v říjnu 2016 přibližně 26 EUR, kdežto ve stejném dlouhém období předcházejícím uložení opatření činilo přibližně 9 EUR. Nařízení ukládající antidumpingová cla na ploché za tepla válcované výrobky z oceli pocházející z Číny tak skutečně mělo rozeznatelný účinek na ceny na trhu Unie, který studie nebyla schopna vysvětlit.
- Na tomto základě měla Komise rovněž za to, že v situaci, která nastala na konci roku 2016, by mělo dodatečné valorické clo na dovoz z daných čtyř zemí zesilující účinek na zvýšené ceny na světovém trhu a na ceny výrobců v EU účinek převyšující pozorovaný dumping a újmu.
- Na tomto základě Komise dospěla k závěru, že pokud by na dovoz z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny byla uložena antidumpingová cla, je pravděpodobné, že výrobci oceli v Unii by byli v lepší vyjednávací pozici vůči uživatelům.

6.4.3.3. Uživatelé ztrácejí konkurenceschopnost vůči konkurentům ve třetích zemích

- (475) Komise analyzovala tvrzení, že uložení antidumpingových cel by znamenalo, že zpracovatelský průmysl Unie, který není ve spojení (jako například odvětví dutých profilů a trubek) by se stal velmi zranitelný ve vztahu ke konkurentům usazeným ve třetích zemích, kteří by mohli na trh Unie prodávat výrobky získané z PTV, které byly získány bez opatření.
- (476) Komise poukázala na to, že toto tvrzení nebylo doprovázeno podpůrnými důkazy. Kromě toho v Unii jsou v platnosti tři antidumpingová opatření na některé typy dovážených dutých profilů a trubek pocházejících z Číny, Ruska a Běloruska ⁽¹⁾.
- (477) Jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky, Komise toto tvrzení zamítla.

6.4.3.4. Zvýšení nákladů pro uživatele

6.4.3.4.1. Úvod

- (478) Žadatel po zahájení šetření tvrdil, že s výjimkou odvětví vyrábějícího ocelové trubky by jakýkoliv nárůst nákladů uživatelů pravděpodobně neměl podstatný dopad na převážnou většinu uživatelských segmentů, jako je například odvětví stavebnictví, odvětví automobilového průmyslu atd. Pokud jde o odvětví vyrábějící ocelové trubky, žadatel tvrdil, že na dumpingový dovoz dotčeného výrobku by se museli spoléhat pouze výrobci trubek, kteří by pravděpodobně byli významně ovlivněni.
- (479) Konsorcium na druhou stranu uvedlo, že dopad na náklady uživatelů není omezen na odvětví ocelových trubek natolik, jak tvrdí žadatel. Konsorcium v této souvislosti uvedlo, že dotčený výrobek představuje přibližně 85 % až 95 % nákladů na komoditu trubek a přibližně 75 % až 80 % nákladů na jiné typy svařovaných dutých profilů, jako jsou například energetická potrubí nebo mechanicky přesné duté profily. Konsorcium kromě toho uvedlo ⁽²⁾, že jiní uživatelé než výrobci trubek by byli zasaženi dvakrát víc, než vypočítalo sdružení Eurofer, a to kvůli údajnému nárůstu cen dotčeného výrobku po období šetření. Kromě toho, jak je uvedeno v 449. bodě odůvodnění, Asociace strojírenského a kovodělného průmyslu Lotyšska a Konsorcium rovněž tvrdily, že uložení antidumpingových cel by vedlo ke zvýšení výrobních nákladů u jejich členů.
- (480) Jak je uvedeno v 514. bodě odůvodnění, nejdůležitější spotřeba/použití dotčeného výrobku se vztahuje k těmto segmentům: odvětví vyrábějící ocelové trubky (32 %), stavebnictví (20 %), automobilový průmysl (15 %) a strojírenství (15 %).
- (481) Po zveřejnění informačního dokumentu Evropské sdružení ocelových trubek (dále jen „sdružení ESTA“), které zastupuje více než 100 výrobců ocelových trubek v 17 členských státech a které pokrývá více než 90 % výroby v Unii, poskytlo na žádost Komise o dodatečné informace jedno sdělení objasňující některé klíčové body. Sdružení ESTA jakožto sdružení zastupující různé uživatele nezaujalo stanovisko k přesnému pravděpodobnému dopadu cel na situaci výrobců ocelových trubek. Sdružení nicméně potvrdilo, že PTV jsou hlavním hybatelem stanovování cen svařovaných dutých profilů (na rozdíl od bezešvých dutých profilů, které se vyrábějí z předvalků) ⁽³⁾.
- (482) Komise posoudila veškeré shromážděné informace a na tomto základě posuzovala každý segment zvlášť.

6.4.3.4.2. Dopad uložení opatření na náklady výrobců ocelových trubek

6.4.3.4.2.1. Úvod

- (483) Ze statistik předložených žadatelem ⁽⁴⁾ vyplývá, že odvětví vyrábějící ocelové trubky je nejdůležitějším odvětvím používajícím dotčený výrobek. Podle těchto statistik se v odvětví vyrábějícím ocelové trubky použije přibližně 32 % veškeré spotřeby PTV.

⁽¹⁾ Evropské sdružení ocelových trubek (ESTA) poznamenalo, že mezi tyto typy rozhodně patří svařované duté profily a trubky (takzvané „plynové potrubí“), které však představují maximálně 10 % celkové výroby svařovaných dutých profilů v Unii. (e-mail sdružení ESTA útvarům Komise, 1. června 2017).

⁽²⁾ Připomínka Konsorcia, Připomínky v odpověď na připomínku sdružení Eurofer ze dne 7. února 2017 předložené jménem CIHFR, nedatováno, dokument obdrženo prostřednictvím e-mailu dne 2. března 2017, s. 4.

⁽³⁾ ESTA, AD 635 – Připomínky sdružení ESTA, 10. května 2017.

⁽⁴⁾ Připomínky sdružení Eurofer, Připomínka analyzující dopad prozatímních opatření na uživatele, 7. února 2017, s. 2.

- (484) Společnost Marcegaglia, která se účastní Konsorcia a která poskytla úplnou odpověď na dotazník, zpracovává PTV a vyrábí mimo jiné trubky, duté profily a další navazující výrobky z oceli. Tato společnost během období šetření sama dovezla přibližně 1,6 až 2,4 milionu tun PTV (přibližně 20 % až 30 % celkového dovozu PTV). Kromě toho během období šetření od výrobců oceli v Unii rovněž nakoupila 1,3 až 2,0 milionu tun obdobného výrobku. Komise se uchýlila k tomuto velkému uživateli pro vyvození závěrů týkajících se dopadu opatření na uživatele ze segmentu ocelových trubek obecně.
- (485) S tímto cílem Komise během inspekce na místě požádala zástupce společnosti Marcegaglia, aby provedli simulace pro posouzení možného dopadu jakéhokoliv uložení antidumpingových opatření, a to na základě jejich údajů o ziskovosti (výkazy zisků) pro období šetření. Tyto simulace byly zástupci společnosti provedeny za předpokladu, že od stejných dodavatelů (výrobci v Unii, vyvážející výrobci dotčených zemí a vyvážející výrobci jiných třetích zemí) byly nakoupeny přesně stejné objemy jako během období šetření. Tyto simulace nezohledňují nárůst cen PTV po období šetření, ani to, zda by část těchto zvýšených nákladů mohla být přenesena na odběratele těchto uživatelů.
- (486) Výsledky podle kategorií:
- Jedna simulace ukázala, že 18 % antidumpingové clo vůči Číně a 10 % antidumpingové clo vůči dotčeným zemím by pro tohoto italského uživatele vedlo k situaci s nulovým ziskem.
 - Další simulace ukázala, že 18 % antidumpingové clo vůči Číně a 20 % antidumpingové clo vůči dotčeným zemím by vedlo ke ztrátě.
- (487) Žadatel ⁽¹⁾ po zveřejnění informačního dokumentu uvedl, že tyto simulace jsou chybné, protože předpokládají, že náklady společnosti Marcegaglia by vzrostly o částku cel, zatímco společnost Marcegaglia měla řadu jiných možností, kde zdroje ziskat. Kromě toho žadatel zpochybnil zjištění, že by uživatelé byli nepřiměřeně poškozeni. Žadatel na základě hospodářské analýzy dopadu antidumpingových opatření tvrdil, že uložení opatření by nevedlo k omezenému nárůstu cen dotčeného výrobku, ale mělo by spíše kvantitativní účinek ⁽²⁾.
- (488) Simulace na místě nezohlednily, že dovoz pocházející z Číny od čtvrtého čtvrtletí roku 2016 zcela přestal, jak je uvedeno v 469. bodě odůvodnění, a ani to, že některé jiné země začaly dovážet, jak je uvedeno v 458. bodě odůvodnění ⁽³⁾. Komise proto své simulace aktualizovala takto.
- Za předpokladu, že by veškeré čínské dodávky byly nahrazeny dodávkami z jiných třetích zemí, a za předpokladu, že by bylo vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině zavedeno 15 % antidumpingové clo, by byl italský uživatel schopen dosáhnout malého zisku v rozmezí od 0 % do 1 %.
 - Za předpokladu, že by veškeré čínské dodávky byly nahrazeny dodávkami z jiných třetích zemí, a za předpokladu, že by bylo vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině zavedeno 10 % antidumpingové clo, by byl italský uživatel schopen dosáhnout malého zisku v rozmezí od 1 % do 2 %.
 - Za předpokladu, že by veškeré dodávky z Číny, Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny byly nahrazeny dodávkami z jiných třetích zemí (vůbec žádná splatná cla), by byl italský uživatel schopen dosáhnout zisku v rozmezí od 2 % do 4 %.
- Jednalo se o konzervativní simulace, jelikož nezohledňovaly možný nárůst cen PTV v období po období šetření, který se v porovnání s obdobím šetření ukázal být nad 30 %, jak je uvedeno v 494. bodě odůvodnění.
- (489) Pokud jde o tvrzení sdružení Eurofer založená na jeho hospodářské analýze, jsou zamítnuta z důvodů uvedených v 469. bodě odůvodnění.

⁽¹⁾ Přípomínky sdružení Eurofer, Přípomínky sdružení Eurofer týkající se informačního dokumentu Komise ze dne 4. dubna 2017, s. 9. Žadatel rovněž uvedl, že tyto simulace nikdy nebyly zveřejněny ve spise ve znění bez důvěrných informací.

⁽²⁾ Přípomínky sdružení Eurofer, Hospodářská analýza dopadu antidumpingových opatření v AD635 na vybraný dovoz ploché za tepla válcované oceli (PTV) na navazující výrobky EU, nedatováno, zasláno útvarům Komise dne 31. května 2017, s. 1.

⁽³⁾ Tyto skutečnosti nebyly v době provedení simulací k dispozici.

(490) Komise v 501. bodě odůvodnění dospěla k závěru, že ziskovost uživatelů v odvětví ocelových trubek byla v období šetření a po období šetření (do dne 31. března 2017) mírná. Komise proto potvrdila, že, s přihlédnutím k rostoucím cenám po období šetření, existuje značné riziko, že valorická cla v rozmezí 5,3 % a 33 % (spolu s vyššími cenami) by výrobci ocelových trubek způsobila ztráty. A což teprve malým a středním podnikům z Konsorcia, kterým by dokonce hrozily drastičtější důsledky, jelikož jejich vyjednávací síla je oproti výrobcům v Unii mnohem menší.

6.4.3.4.2.2. Rostoucí ceny pro odvětví ocelových trubek po období šetření

(491) Po zveřejnění informačního dokumentu, jak je uvedeno v 29. bodě odůvodnění, 23 uživatelů vyplnilo odpovědi na dodatečný (po období šetření) dotazník. Za účelem ověření těchto údajů po období šetření byly provedeny dvě dodatečné inspekce na místě.

(492) Srbský vyvážející výrobce po zveřejnění informačního dokumentu dále uvedl, že ceny dotčeného výrobku se od konce období šetření zvýšily, a to z 417,5 EUR za tunu na 575 EUR za tunu v březnu 2017 v severní Evropě, neboli šlo o nárůst ve výši 37,7 %, a z 395 EUR za tunu na 545 EUR za tunu ve stejném období v jižní Evropě. Konsorcium v této souvislosti uvedlo, že trh EU je v současné době charakterizován neustálým nárůstem cen PTV.

(493) Žadatel navíc uvedl, že hlavním důvodem pro nárůst cen pozorovaný po období šetření byly rostoucí ceny surovin, nikoliv dopad probíhajícího šetření. Ačkoliv žadatel připustil, že ceny se pohybovaly v rozmezí 530 a 550 EUR za tunu, uvedl, že rozhodnutí Komise neuložit ve stávajícím případě prozatímní opatření vedlo v období březen až duben 2017 ke snížení cen.

(494) Komise zjistila, že ceny se začaly zvyšovat v prvním pololetí 2016 a během prvního čtvrtletí 2017 nadále rostly. Tento nárůst cen byl pozorován u všech typů dotčeného výrobku a obdobného výrobku. Ze shromážděných údajů po období šetření vyplynulo, že cena se v období po období šetření skutečně zvýšila.

— Zaprvé, na základě údajů od šesti výrobců v Unii zařazených do vzorku vzrostly ceny obdobného výrobku za období červenec až prosinec 2016 průměrně o 15,3 % a za období leden až březen 2017 průměrně o 35,7 % při srovnání s průměrnými cenami v období šetření.

— Zadruhé, na základě údajů poskytnutých spolupracujícími uživateli vzrostly ceny dotčeného výrobku za období červenec až prosinec 2016 o 18,2 % a za období leden až březen 2017 o 50,4 % při srovnání s průměrnými cenami v období šetření.

(495) Komise dále zjistila, že během dubna a května 2017 se ceny začaly mírně snižovat. Ceny výrobců v Unii však během těchto měsíců zůstaly ve výši přibližně 500 EUR za tunu.

(496) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem Komise zjistila významný nárůst cen v období po období šetření (do března 2017) pro všechny typy dotčeného výrobku a obdobného výrobku. Poté se ceny začaly mírně snižovat, ale ve významné míře zůstaly na úrovních cen během období šetření.

6.4.3.4.2.3. Ziskovost odvětví ocelových trubek

(497) Po zveřejnění informačního dokumentu byly předloženy následující informace týkající se ziskovosti odvětví ocelových trubek:

— sdružení ESTA odpovědělo, že celkový údaj o ziskovosti pro rok 2016 týkající se svařovaných dutých profilů činí přibližně -0,3 % ⁽¹⁾, a

— Konsorcium uvedlo, že u uživatelů a středisek služeb, kteří jsou členy Konsorcia, činilo ziskové rozpětí během období šetření v průměru 5 %. Konsorcium v této souvislosti uvedlo, že pouhý 10 % nárůst ceny dotčeného výrobku by typický malý a střední podnik uvedl do neudržitelné ztrátové situace ve výši 3,6 % ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ESTA, e-mail sdružení ESTA útvarům Komise, 1. června 2017.

⁽²⁾ Přípomínka Konsorcia, Přípomínky týkající se informačního dokumentu Komise předložené jménem CIHFR, 8. května 2017, s. 9 a s. 10.

- (498) Ze shromážděných údajů po období šetření vyplynulo, že ziskovost se mezi jednotlivými uživateli značně liší, a to následovně:

Tabulka 24

Ziskovost výrobců ocelových trubek ⁽¹⁾

Kategorie výrobců ocelových trubek	Počet výrobců ocelových trubek	Ziskovost během období šetření	Ziskovost od 1. července 2016 do 31. prosince 2016	Ziskovost od 1. ledna 2017 do 31. března 2017
Členové Konsorcia	5 (*)	3,68 %	- 0,87 %	0,34 %
Výrobci ocelových trubek, kteří jsou ve spojení s výrobcí v Unii (pro uložení opatření)	8 (**)	- 3,69 %	- 5,83 %	0,39 %
Výrobci ocelových trubek, kteří se vyslovili pro uložení opatření (a nejsou ve spojení s výrobcí v Unii)	1 (***)	- 0,33 %	2,80 %	6,13 %
Celková vážená průměrná ziskovost	14	2,01 %	- 3,95 %	0,37 %

Zdroj: odpovědi různých výrobců ocelových trubek na dotazník po období šetření

(*) Jak je uvedeno v 439. bodě odůvodnění, bylo obdrženo 11 odpovědí od členů Konsorcia, přičemž pět z nich bylo výrobců ocelových trubek a zbývajících šest bylo středisek služeb (jedná se o společnosti, které své činnosti omezují na konkrétní operace zpracování, jako například řezání, stříhání a/nebo moření výrobku).

(**) Jak je uvedeno v 439. bodě odůvodnění, bylo obdrženo devět odpovědí, z nichž osm bylo od výrobců ocelových trubek a zbývajících od střediska služeb.

(***) Jak je uvedeno v 439. bodě odůvodnění, byly obdrženy dvě odpovědi, z nichž pouze jedna byla od výrobce ocelových trubek. Druhá odpověď byla od střediska služeb.

- (499) Z výše uvedené tabulky vyplývá, že ziskovost výrobců ocelových trubek se během prvních 3 měsíců roku 2017 v porovnání s poslední polovinou roku 2016 celkově zlepšila a celkově činila 0,37 %. Výrobci ocelových trubek vysvětlili, že jelikož očekávali, že ceny PTV se v průběhu roku 2016 zvýší, nakoupili poměrně více výrobků PTV (za relativně nižší ceny) než obvykle. Tyto výrobky byly poté použity, když ceny PTV již vzrostly. Výrobci ocelových trubek, u nichž byla provedena návštěva na místě, však očekávali, že jejich výsledky se v druhém čtvrtletí roku 2017 pravděpodobně zhorší.

- (500) Výrobci ocelových trubek, kteří jsou ve spojení s výrobcí v Unii, navíc uvedli, že jejich nízká, nebo dokonce záporná zisková rozpětí byla způsobena skutečností, že museli soutěžit s jinými výrobcí ocelových trubek, kteří byli do určité míry zásobováni dumpingovým PTV z dotčených zemí.

- (501) Komise celkově dospěla k závěru, že ziskovost uživatelů v odvětví ocelových trubek byla v období šetření a po období šetření mírná.

6.4.3.4.2.4. Možnost přenesení zvýšení cen v odvětví ocelových trubek

- (502) Konsorcium uvedlo, že jediným způsobem, jak si zachovat ziskovost, by bylo jakékoliv zvýšení cen přenést. Konsorcium nicméně uvedlo, že toto není možné, jelikož jakýkoliv nárůst prodejních cen nad konkurenční úroveň by způsobil, že nezávislí uživatelé by ztratili podíl na trhu na úkor integrovaných uživatelů a v důsledku

⁽¹⁾ Tyto procentuální údaje jsou vážené průměrné údaje o ziskovosti před zdaněním všech výrobců ocelových trubek, jak ukazují jejich příslušné výkazy zisků a ztrát za období uvedená v tabulce, vyjádřené jako procento ve vztahu k jejich prodejm na volném trhu v Unii.

toho také zisky. Pokud jde o přenesení zvýšení nákladů, sdružení ESTA uvedlo, že „pokud jsou výrobci (ocelových trubek) v EU schopni přenést zvýšení nákladů na odběratele, budou tržní podmínky i nadále spravedlivé“⁽¹⁾.

- (503) Pokud jde o otázku, zda by výrobci ocelových trubek byli schopni zvýšení nákladů přenést, Komise v obdrženích připomínkách zaznamenala nesrovnalosti.
- Někteří uživatelé (hlavně ti ve spojení s výrobcí v Unii) na jednu stranu uvedli, že s přenesením zvýšení nákladů na své odběratele během období po období šetření v zásadě neměli žádné významnější problémy. Zdůraznili však, že toto přenesení by bylo obtížnější, pokud by někteří konkurenti mohli spoléhat na velmi levný dovoz PTV nebo pokud by se jejich odběratelům nevedlo dobře.
 - Jiní uživatelé (hlavně nezávislí uživatelé) na druhou stranu uvedli, že mají vážné obavy, zda by cenu PTV dokázali přenést. V této souvislosti odkazovali na:
 - vysoce konkurenční trh charakterizovaný nízkými rozpětími a obtížemi při dodávkách PTV, což jim neumožňuje přenést zvýšení nákladů na jejich odběratele, a
 - situaci zvýšeného dovozu polotovarů a/nebo konečných výrobků (za nižší ceny) ze zemí jako Turecko, Bývalá jugoslávská republika Makedonie a Bělorusko. Toto rovněž snižovalo možnost přenést zvýšení nákladů.
- (504) Žadatel po konečných zjištěních tvrdil, že prohlášení jiných uživatelů (hlavně nezávislých uživatelů), zejména prohlášení o „obtížích při dodávkách PTV“ v 503. bodě odůvodnění, jsou spekulativní a chybná.
- (505) Komise tato tvrzení odmítla jako nepodložená.
- (506) Zprvce, tito uživatelé ve svých vyplněných odpovědích na dotazník uváděli, že někdy měli obtíže při přijímání dodávek PTV, přičemž situaci popisovali buď jako „velká zpoždění v dodacích podmínkách“ nebo „omezenou kapacitu výrobců, která se odráží v nedostatku materiálu na trhu“. Zadruhé, Komise má ve spisu důkazy, že uživatelé, u nichž proběhly inspekce na místě, skutečně měli problémy se zásobováním nebo s včasným zásobováním. Zatřetí, Komise dále zjistila, že výrobci trubek, kteří rovněž vyvážejí mimo Unii, by měli menší možnost své zvýšení nákladů přenést. Komise proto tvrzení, že výše uvedená prohlášení uživatelů jsou spekulativní a chybná, zamítla.
- (507) Žadatel kromě toho tvrdil, že tato prohlášení uživatelů byla v rozporu se závěry v oddíle „nedostatečné zásobování“, kde Komise „zamítla tvrzení, že uložení opatření by vedlo k nedostatečné nabídce dotčeného výrobku/obdobného výrobku na trhu Unie“ (viz 463. bod odůvodnění).
- (508) Komise v této souvislosti zdůraznila, že zjištění v oddíle 6.4.3.1 týkající se nedostatečného zásobování se sestávala ze souborů výhledových analýz. Komise se nejprve zabývala otázkou, zda by uložení valorických cel mohlo zablokovat dovoz PTV do Unie celkově. V této souvislosti dospěla k závěru, že jsou k dispozici dostatečné alternativní dovozy PTV z jiných třetích zemí. Komise poté dodala, že lze rovněž očekávat, že výroba Unie se rozšíří a bude – alespoň částečně – kompenzovat případný budoucí nedostatek dovozu PTV z dotčených zemí. Komise tedy dospěla k závěru, že uložení cel by pravděpodobně v budoucnu nevedlo k nedostatečnému zásobování.
- (509) Tato výhledová analýza v oddíle 6.4.3.1 se liší od výše uvedených obtíží některých uživatelů, kterým v současné době čelí, když je má výrobní odvětví Unie zásobovat PTV v dostatečném množství a včas. Proto Komise zamítla tvrzení, že odkaz na prohlášení uživatelů týkající se jejich „obtíží při zásobování“ v 503. bodě odůvodnění je v rozporu s analýzou Komise týkající se pravděpodobné absence „nedostatečného zásobování“ v budoucím vývoji trhu s PTV v 463. bodě odůvodnění.
- (510) Vzhledem k nesrovnalostem, které byly zaznamenány mezi různými kategoriemi výrobců ocelových trubek, proto Komise potvrdila, že existuje riziko, že uživatelé nemohou zvýšení cen PTV v plné míře přenést na své odběratele.

⁽¹⁾ Sdružení ESTA však neodpovědělo na otázku, zda jsou výrobci ocelových trubek v praxi schopni zvýšení nákladů na odběratele přenést.

6.4.3.4.2.5. Závěr týkající se odvětví ocelových trubek

(511) Na základě výše uvedeného Komise dospěla k závěru, že existuje značné riziko, že cla v podobě valorických cel by odvětví ocelových trubek způsobila ztráty, a to z těchto důvodů:

- PTV je hlavní nákladovou položkou svařovaných trubek,
- ceny PTV se po období šetření významně zvýšily,
- zisková rozpětí v odvětví ocelových trubek jsou relativně malá, a
- není jasné, zda mají nezávislí výrobci ocelových trubek možnost přenést jakékoliv zvýšení cen na své odběratele.

(512) Žadatel po konečných zjištěních zpochybnil závěry Komise, že valorická cla by odvětví ocelových trubek způsobila ztráty, a to z těchto čtyř důvodů:

- Zaprvé, Komise vycházela převážně z chybného modelu společnosti Marcegaglia, který nezohledňuje základní hospodářské zásady. Žadatel v této souvislosti tvrdil, že hlavní dopad cel by se dotkl objemů, nikoliv cen. Model společnosti Marcegaglia navíc ignoruje veškeré důkazy o nahrazení pružnosti pro PTV. Žadatel rovněž uvedl, že jelikož je PTV komodita, nahrazení pružnosti alternativními dodavateli je vysoké a v každém případě není neomezené ani nulové.
- Zadruhé, ceny PTV po období šetření vzrostly. V důsledku toho nárůst cen PTV ovlivňuje všechny výrobce trubek stejně, což je důležitá skutečnost při posuzování schopnosti takovato zvýšení nákladů přenést. Pokud mají uživatelé schopnost zvýšení nákladů přenést, skutečnost, že ceny vzrostly, není při posuzování dopadu na uživatele relevantní.
- Zatřetí, Komise vycházela ze skutečnosti, že ziskovost výrobců ocelových trubek je mírná. Podle žadatele se však Komise ani nepokusila zaměřit se na to a ověřit, jaká je dlouhodobější pozice, nebo stanovit základní hodnotu pro typickou ziskovost. Kromě toho Komise nemohla vyvodit závěr ze ziskovosti uživatelů v jednom čtvrtletí, tj. v prvním čtvrtletí roku 2017.
- Začtvrté, závěr Komise, že existuje značné riziko, že cla by výrobcům ocelových trubek způsobila ztráty, z těchto zjištění nevyplývá. Zejména pak tvrzení, že existuje riziko, že náklady by nemohly být v plné míře přeneseny, neodůvodňuje závěr, že valorická (cla by odvětví ocelových trubek způsobila ztráty. Komise rovněž nesprávně kvalifikovala stanoviska integrovaných uživatelů obávajících se narušení hospodářské soutěže, jelikož jiní uživatelé spoléhající se na dumpingový dovoz by získali nespravedlivou konkurenční výhodu.

(513) Komise většinu těchto tvrzení odmítla, a to z těchto důvodů:

- Zaprvé, jak již bylo uvedeno v 485. bodě odůvodnění, simulace byly nejprve provedeny za účelem posouzení možného dopadu jakéhokoliv uložení antidumpingových opatření, a to na základě údajů o ziskovosti společnosti Marcegaglia (výkaz[y] zisků) pro období šetření, které byly ověřeny na místě. Komise poté své simulace v 488. bodě odůvodnění aktualizovala. Komise navíc posuzovala tvrzení v rámci hospodářského modelu, že pokud by někteří dodavatelé zvýšili své ceny, nebo pokud by se na jejich PTV výrobky vztahovala opatření, kupující (uživatel) by se pokusil přejít k jiným dodavatelům, kteří své ceny nezvýšili. Tento předpoklad však nezohledňuje, že mezi kupujícím (uživatelem) a dodavatelem existují smluvní závazky, které zpočátku alespoň omezují nahrazení pružnosti pro PTV. Vedle spotového trhu uživatelé se svými dodavateli uzavírají rovněž dlouhodobější smlouvy. Další možnou obavou by zpočátku byla skutečnost, že navázání nového obchodního vztahu vyžaduje alespoň nějakou investici. Komise nicméně uznala, že nahrazení pružnosti by se v průběhu doby zlepšilo.
- Zadruhé, žadatel uznal, že ceny PTV ve čtvrtém čtvrtletí roku 2016 a v prvním čtvrtletí roku 2017 stoupaly a že tento nárůst cen ovlivňuje všechny výrobce trubek stejně. Komise uznala, že pokud mají uživatelé

schopnost zvýšení nákladů přenést, skutečnost, že ceny vstupů vzrostly, není při posuzování dopadu na uživatele relevantní. Nicméně jak je uvedeno v 502. až 510. bodě odůvodnění, Komise měla pochybnosti, zda by všichni výrobci trubek byli schopni zvýšení nákladů přenést.

- Zatřetí, Komise v tabulce v 498. bodě odůvodnění poskytla finanční údaje pro období šetření (12 měsíců), pro období od 1. července do 31. prosince 2016 (6 měsíců) a pro období od 1. ledna do 31. března 2017 (3 měsíce). Vzhledem k tomu, že antidumpingová opatření mohou mít při uložení okamžitý a škodlivý účinek, zejména pro malé a střední podniky působící v odvětví ocelových trubek z nerezavějící oceli ⁽¹⁾, byla Komise oprávněna založit svá zjištění na výše uvedených údajích pokrývajících 21 měsíců, aniž by pro odvětví trubek musela provést studii dlouhodobé životaschopnosti.
- Začtvrté, pokud jde o přenesení, Komise svá zjištění založila na připomínkách obdržných v rámci odpovědí na dotazník po období šetření. Kromě toho byla možnost, zda uživatelé mohou možné zvýšení nákladů přenést, dále diskutována a zdokumentována během inspekci na místě. V důsledku toho je závěr Komise založen na prohlášeních (kontrola dokumentů a šetření), která jsou stejně platná jako důkazy pro orgán provádějící šetření. Zadruhé, Komise neignorovala skutečnost, že většina výrobců ocelových trubek, kteří vyplnili dotazník, upozornila na narušení hospodářské soutěže. Komise v tomto ohledu upozornila, že rovné podmínky pro nákupy PTV pod úrovní minimální dovozní ceny budou pro všechny uživatele obnoveny, jelikož *valorická* (cla odstraní dumping u dovozu z daných čtyř zemí. Pokud jde o nákupy PTV nad úrovní minimální dovozní ceny, bude obchodním rozhodnutím výrobců trubek, zda svou dodávku uspokojí u integrovaných výrobců v Unii nebo z dovozu.

6.4.3.4.3. Dopad uložení opatření na náklady jiných uživatelských segmentů

6.4.3.4.3.1. Úvod

- (514) Statistiky poskytnuté žadatelem ⁽²⁾ rovněž ukázaly, že kromě odvětví vyrábějícího ocelové trubky jsou důležitými spotřebiteli dotčeného výrobku také jiná odvětví, jako například stavebnictví (20 %), automobilový průmysl (15 %) a strojírenství (15 %).
- (515) Komise se v průběhu šetření snažila navázat spolupráci s uživateli z těchto odvětví v Polsku a pobaltských státech. Byly jim zaslány dotazníky, ale nebyly obdrženy žádné odpovědi.
- (516) Po zahájení tohoto postupu se nepřihlásilo žádné sdružení uživatelů kromě Asociace strojírenského a kovodělného průmyslu Lotyšska. Tato asociace nicméně nedoložila svá tvrzení, že antidumpingová opatření by vedla ke zvýšení nákladů strojírenského odvětví, ani nepředložila žádné další připomínky. Komise tedy nebyla schopna pro potenciální dopad opatření na toto odvětví stanovit jasný číselný údaj.
- (517) Komise rovněž vzala na vědomí protichůdná stanoviska žadatele a Konsorcia ohledně možného dopadu uložení opatření na náklady jiných uživatelských segmentů, jako například automobilového nebo stavebního, které se zdají být méně ovlivněné než odvětví ocelových trubek. Například automobilový průmysl by mohl čelit dodatečným výrobním nákladům ve výši 430 milionů EUR. Pokud se však tyto náklady rozčlení na jednotkové náklady, jsou méně významné. Nárůst nákladů na automobil střední třídy by podle odhadů Konsorcia a žadatele činil pouze přibližně 24 až 27 EUR na jeden automobil. Situace v odvětví spotřebičů pro domácnost se zdá být podobná.

6.4.3.4.3.2. Spolupráce uživatelů a sdružení uživatelů po zveřejnění informačního dokumentu

- (518) Po zveřejnění informačního dokumentu se Komise pokusila odhadnout dopad opatření na jiné segmenty, než je odvětví ocelových trubek.
- (519) Komise v této souvislosti znovu požádala o spolupráci řadu uživatelů v Polsku a v pobaltských státech (především ve strojírenském odvětví), a to tak, že jim zaslala dodatečné dotazníky po období šetření, ale neobdržela žádnou odpověď.

⁽¹⁾ Připomínka Evropského sdružení ocelových dutých profilů, 10. května 2017.

⁽²⁾ Připomínka sdružení Eurofer, Připomínka analyzující dopad prozatímních opatření na uživatele, 7. února 2017, s. 2.

- (520) Kromě toho se Komise rovněž aktivně snažila navázat spolupráci s 11 sdruženími uživatelů zastupujícími jiná odvětví (stavebnictví, automobilový průmysl, strojírenství, domácí spotřebiče). Všechna tato sdružení obdržela dotazníky po období šetření a byla požádána, aby v případě, že sama nemají odpovědi na otázky, dotazníky předala svým členům.
- (521) Dvě částečné odpovědi byly obdrženy od sdružení uživatelů a jedna částečná odpověď byla obdržena od společnosti, která dotazník po období šetření obdržela prostřednictvím svého sdružení.
- Zprvé, Sdružení evropských výrobců domácích spotřebičů (CECED) uvedlo, že požadované údaje nedokáže poskytnout, ale uvedlo: „*Případná antidumpingová opatření EU týkající se oceli by přímo či nepřímo negativním způsobem ovlivnila výrobu spotřebičů... Z tohoto důvodu nejsme nakloněni protekcionistickým opatřením jako například antidumpingovým opatřením, která by mohla nepříznivě ovlivnit konkurenční postavení našeho odvětví, nejsou-li důkladně odůvodněna nepochybnými důkazy.*“⁽¹⁾
 - Zadruhé, společnost Agoria, belgický člen sdružení Orgalime⁽²⁾, uvedla, že náklady na PTV se liší v závislosti na typu hotového výrobku: mohou se pohybovat v rozmezí od 5 % (pro přívěsy, popelářské vozy, železniční tratě, koncové tahače) do 100 % (pro teleskopická ramena jeřábů). Odpověď nicméně jasně neuváděla, co by dopad pro daný podnik znamenal v praxi.
 - Zatřetí, společnost Electrolux Home Products Corporation N.V. – která žádost Komise o dodatečné informace obdržela prostřednictvím sdružení CECEC – zmínila, že je výrobcem spotřebičů pro domácnost působícím na globálním trhu. Tato společnost uvedla: „*Ocel je hlavní nákladovou položkou našich výrobků, které jsou prodávány na vysoce konkurenčním globálním trhu s nízkými maržemi. Pro naše evropská výrobní místa nakupujeme ocel od evropských dodavatelů a rádi bychom v tom pokračovali. Cla EU na dovoz oceli nicméně vedou k uměle vysokým cenám domácí a zahraniční oceli, které naši společnost v porovnání s jinými výrobci, kteří mají závody mimo EU a své hotové výrobky do EU vyvážejí, konkurenčně znevýhodňují.*“⁽³⁾
- (522) Komise v souvislosti s těmito odpověďmi uvádí, že v nich nebyly poskytnuty žádné smysluplné údaje týkající se ziskovosti a prodejních hodnot. Komise tedy nebyla schopna pro potenciální dopad opatření na jiná odvětví než odvětví ocelových trubek stanovit jasný číselný údaj.
- (523) Dopad jakéhokoliv zvýšení cen byl nicméně se zřetelem k nízké odezvě uživatelů a sdružení uživatelů v jiných odvětvích, než je odvětví ocelových trubek posouzen jako méně významný než v případě odvětví ocelových trubek, a to dokonce i když tři odpovědi (viz 521. bod odůvodnění) poukázaly na skutečnost, že v tomto případě nejsou uloženy opatření naklonění.
- (524) Po prvním zveřejnění žadatel tvrdil, že Komise chybně dospěla k závěru, že „dopad jakéhokoliv zvýšení cen byl posouzen jako méně významný“, a to z těchto důvodů: analýza dopadu možných opatření na jiná odvětví než na odvětví ocelových trubek je charakterizována absencí jakýchkoliv údajů nebo ověřených důkazů naznačujících podstatný dopad na jiné uživatelské segmenty; jediný citovaný důkaz ukazující dopad na uživatele jsou tři dopisy. Závěr je navíc ve zjevném rozporu s prohlášením Komise, že k dispozici nejsou „žádné smysluplné údaje“ a že není „schopna pro potenciální dopad opatření na jiná odvětví než odvětví ocelových trubek stanovit jasný číselný údaj“ (viz 522. bod odůvodnění). Kromě toho žadatel tvrdil, že jedno ze sdružení (Agoria) uvedlo, že podporuje uložení valorických cel.
- (525) Komise uznala, že žadatel ve své připomínce ze dne 7. února 2017 uvedl, že „příklady... ukazují, že pro všechna odvětví s výjimkou odvětví trubek je pravděpodobné, že dopad cel bude zanedbatelný“ a že existuje nízká míra spolupráce. Kromě toho byla pravda, že sdružení Agoria naznačovalo, že podporuje uložení valorických cel.

⁽¹⁾ Dopis generálního ředitele sdružení CECEC útvarům Komise ze dne 22. května 2017.

⁽²⁾ Orgalime je Evropské sdružení strojírenského průmyslu, které zastupuje zájmy strojírenského průmyslu, elektrického a elektronického průmyslu, kovodělného průmyslu a průmyslu vyrábějícího produkty z kovů.

⁽³⁾ Dopis od výkonného ředitele a viceprezidenta pro prodej společnosti Electrolux Home Products Corporation N.V, který byl dne 22. května 2017 obdrženo prostřednictvím e-mailu, nedatováno.

- (526) Prohlášení dalších sdružení uživatelů a jedné společnosti (viz 521. bod odůvodnění) nicméně obsahovala náznaky, že nesdílejí posouzení žadatele, že dopad cel bude pravděpodobně minimální. Komise navíc posoudila nárůst nákladů pro středně velký automobil, který by činil přibližně 24 až 27 EUR na jeden vůz (viz 517. bod odůvodnění) a pravděpodobný dopad na spotřebiče pro domácnost, který charakterizovala jako méně významný (v rozmezí od 0,63 do 1,43 EUR na jedno zařízení).
- (527) Komise na tomto základě zdokonalila svůj celkový závěr a dospěla k závěru, že dopad na jiná odvětví než na odvětví ocelových trubek by byl méně významný.

6.4.3.4.3.3. Závěry týkající se jiných odvětví než odvětví ocelových trubek

- (528) Komise potvrdila, že dopad na tyto uživatele by byl méně významný než v případě odvětví ocelových trubek.

6.4.3.5. Zájmy uživatelů, kteří jsou ve spojení s vyvážejícími výrobci

- (529) Veškerý dovoz brazilského vyvážejícího výrobce CSN do Unie byl určen jeho portugalské pobočce, která je ve spojení, společností Lusosider. Společnost Lusosider tento dovoz PTV především zpracovává do navazujících výrobků určených k prodeji hlavně na Iberském poloostrově.
- (530) Společnost CSN útvary Komise během slyšení informovala, že chystá důležité investiční rozhodnutí, které by mohlo společnost Lusosider, jež v současné době zaměstnává 250 osob, ovlivnit. Ruský vyvážející výrobce NLMK uvedl, že si v průběhu doby vyvinul své vlastní navazující činnosti v Unii. V této souvislosti uvedl, že „uložení antidumpingových opatření na PTV by vzhledem k omezení možností vyvážet důležitý materiál z Ruska do jeho závodů v EU vážně narušilo schopnost společnosti NLMK rozvíjet svou navazující výrobu v EU.“⁽¹⁾
- (531) Po zveřejnění informačního dokumentu společnost NLMK dodala, že „... společnost NLMK by chtěla Komisi upozornit na rizika, která by uložení antidumpingových opatření mohlo vyvolat zejména v případě situací vyšší moci, a to omezením dostupnosti materiálů od naší mateřské společnosti, ukáže-li se to jako nutné.“
- (532) Po zveřejnění informačního dokumentu byly tři uživatelé, kteří jsou ve spojení s vyvážející výrobcí požádáni, aby vyplnili dotazník po období šetření. Dva z nich vyplnili celý dotazník, zatímco třetí předložil částečnou odpověď. Komise na základě těchto údajů shledala, že ziskovost těchto dvou uživatelů se v prvních třech měsících roku 2017 zvýšila z 1,81 % v období šetření na 14,10 %. Bylo nicméně zjištěno, že ziskovost v prvních třech měsících roku 2017 v případě jedné společnosti zahrnovala zisky, které byly velmi výjimečné, a nejednalo se tedy o zisky trvalé povahy, které by byly důsledkem zvýšení cen PTV v období po šetření.
- (533) Žadatel po konečných zjištěních tvrdil, že odkaz Komise na prohlášení společnosti NLMK (viz 531. bod odůvodnění) nemůže zakrýt skutečnost, že tato společnost během posuzovaného období nedovázela PTV od své ruské mateřské společnosti.
- (534) Komise uznala, že společnost NLMK během posuzovaného období nedovázela PTV od své ruské mateřské společnosti. Společnost NLMK nicméně prokázala, že její odběratelé vyžadují potvrzení, že dodávky PTV od společnosti NLMK jsou zaručeny ve všech případech, včetně případů situací vyšší moci. V takových případech společnost NLMK usazená v Unii potřebuje zálohu pro dodávky od její mateřské společnosti usazené v Rusku. Jinak by nebyla schopna udržet si své větší odběratele a být i nadále konkurenceschopná na trhu Unie.
- (535) Komise dospěla k závěru, že uložení opatření není v zájmu portugalské pobočky, společnosti Lusosider, která je ve spojení s brazilským vyvážejícím výrobcem CSN, ani v zájmu belgické pobočky, NLMK, která je ve spojení s ruským vyvážejícím výrobcem NLMK.

⁽¹⁾ Připomínka společnosti Novolipetsk Steel ze dne 25. října 2016.

6.4.4. Závěr ohledně zájmu uživatelů

- (536) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla Komise k závěru, že uložení opatření je proti zájmům uživatelů. Zatímco dopad na odvětví ocelových trubek by byl velmi výrazný, dopad na jiná navazující odvětví je s největší pravděpodobností méně závažný.
- (537) Po prvním zveřejnění žadatel tvrdil, že výraz „s největší pravděpodobností méně závažný“ je vzhledem k důkazům ve spisu zavádějící a nesprávné tvrzení:
- Zaprvé, dopad na odvětví trubek je soustředěn v malé části tohoto segmentu, konkrétně u výrobců svařovaných trubek, kteří nejsou ve spojení s výrobcí PTV v Unii, a rozhodli se spoléhat na dovoz,
 - Zadruhé, krátká analýza jiných odvětví než odvětví ocelových trubek žádný podstatný dopad nepotvrdila.
- (538) Komise většinu těchto tvrzení odmítla, a to z těchto důvodů:
- Zaprvé, jak je již uvedeno v 435. bodě odůvodnění, společnost Marcegaglia sama o sobě každoročně spotřebuje mezi 2,9 a 4,4 miliony tun dotčeného výrobku/obdobného výrobku. To znamená, že tato jediná společnost sama odpovídá za přibližně 8,5 % až téměř 13 % celkové spotřeby na volném trhu Unie, jak je uvedeno v tabulce v 226. bodě odůvodnění. Analýza trhu s ocelovými trubkami navíc nezávisela pouze na analýze společnosti Marcegaglia. Jak je uvedeno v 8. bodě odůvodnění, pro účely šetření bylo více než 30 uživatelů a dovozci, kteří nejsou ve spojení, nacházejícími se převážně, ale ne výhradně, v Itálii, *ad hoc* vytvořeno Konsorcium. Patří k nim zejména malé a střední podniky, ačkoliv společnost Marcegaglia rovněž byla členem tohoto Konsorcia. Jak je uvedeno v 17. a 24. bodě odůvodnění, toto Konsorcium v této souvislosti předložilo připomínky a bylo vyslechnuto během slyšení. Kromě toho, jak je uvedeno v tabulce v 498. bodě odůvodnění, pět členů Konsorcia spolupracovalo tím, že poskytlo údaje po období šetření. Komise proto zamítla tvrzení žadatele, že dopad na odvětví trubek je soustředěn v malé části tohoto segmentu.
 - Zadruhé, pokud jde o tvrzení, že pro jiná odvětví než odvětví ocelových trubek neexistuje žádný podstatný dopad, Komise odkázala na svá dřívější prohlášení v 524. bodě odůvodnění výše. Dopad existuje, ačkoliv je méně významný.
- (539) Komise nicméně uznala, že v závěru měla použít stejný výraz „méně významný“ jako v analytické části 528. bodu odůvodnění, a to i v zájmu soudržnosti. Komise proto změnila svůj předchozí závěr uvedený v 536. bodě odůvodnění, a to takto: Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem dospěla Komise k závěru, že uložení opatření je proti zájmům uživatelů. Zatímco dopad na odvětví ocelových trubek by byl výrazný, dopad na jiná navazující odvětví bude s největší pravděpodobností méně závažný.

6.5. Závěr ohledně zájmu Unie

- (540) Komise zvážila a vyvážila na jedné straně silné zájmy důležitého výrobního odvětví Unie, které je potřeba chránit před nekalými praktikami, a pravděpodobné negativní účinky opatření na uživatele na straně druhé.
- (541) Uložení opatření by výrobnímu odvětví Unie umožnilo zachovat si udržitelnou míru zisku. Tato opatření by výrobnímu odvětví Unie pomohla stát se zdravým a životaschopným, přičemž se rovněž bere zřetel na kumulované ztráty utrpěné od roku 2013, s výjimkou mírného zisku dosaženého v roce 2014.
- (542) Naproti tomu uložení konečných opatření vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině by mohlo mít nepřiměřený negativní dopad na uživatele, kteří jsou do značné míry závislí na dodávkách dotčeného výrobku. Oslabilo by to jejich konkurenceschopnost na následném trhu, zejména v případě trubek a dutých profilů.
- (543) Jak je uvedeno výše, Komise za účelem vhodného vyvážení těchto protichůdných zájmů a dosažení vhodných závěrů k tomuto bodu považuje za nezbytné prozkoumat vývoj po konci období šetření, tj. po červenci 2016. Komise rovněž zohlednila, že ceny PTV v druhé polovině roku 2016 výrazně vzrostly a v únoru 2017 překonaly hranici 500 EUR za tunu.

- (544) Komise po zveřejnění informačního dokumentu dále prošetřila tvrzení, že ceny PTV v období po šetření vzrostly. Komise kromě toho vyzvala uživatele k předložení doplňujících údajů týkajících se několika odvětví, aby tak mohla přesněji posoudit potenciální dopad opatření na jiná navazující odvětví než trubky a duté profily. Rovněž vyzvala zúčastněné strany, aby se vyjádřily k nevhodnější formě opatření.
- (545) Po shromáždění doplňujících údajů poskytnutých různými zúčastněnými stranami Komise dospěla k závěru, že ceny PTV během období po šetření výrazně vzrostly a že:
- Konečná opatření by výrobcům v Unii umožnila vrátit se k udržitelné míře zisku. Pokud by nebyla uložena žádná opatření, nebylo by jisté, zda by výrobní odvětví Unie bylo schopno stát se dostatečně životaschopným, přičemž se rovněž bere zřetel na kumulované ztráty utrpěné od roku 2013, s výjimkou mírného zisku dosaženého v roce 2014.
 - Pokud jde o zájem uživatelů, uložení opatření ve formě valorického cla vůči Brazílii, Íránu, Rusku a Ukrajině by mělo nepřiměřený negativní dopad na uživatele (zejména v případě odvětví ocelových trubek) a ovlivnilo by to jejich ceny a zaměstnanost.
- (546) Komise připomněla zjištění v 425. bodě odůvodnění týkající se ziskovosti výrobců v Unii, jakož i významný nárůst cen po období šetření. Na základě těchto skutečností se Komise domnívá, že je v souladu se zájmem Unie změnit formu opatření, aby se tak v tomto konkrétním případě odpovídajícím způsobem vytvořila rovnováha mezi zájmy výrobců v Unii a uživatelů. Komise se proto rozhodla uložit valorické clo omezené minimální dovozní cenou, která zohledňuje nárůst cen surovin po období šetření, a to z následujících důvodů:
- Na straně jedné by stanovení cla na úrovni valorického cla omezeného minimální dovozní cenou výrobcům v Unii umožnilo překonat účinky dumpingu působícího újmu. Stanovení limitu na úrovni účinné minimální dovozní ceny by bylo záchrannou sítí, která by jim umožnila dosáhnout udržitelné ziskovosti.
 - Na straně druhé stanovení limitu na úrovni účinné minimální dovozní ceny by mělo rovněž zabránit jakýmkoliv nepříznivým účinkům nárůstů cen po období šetření, které by mohly mít významný negativní dopad na hospodářskou činnost uživatele.
- (547) Po konečných zjištěních žadatel tvrdil, že zjištění Komise jsou v rozporu s požadavky podle čl. 21 odst. 1 základního nařízení. Pokud by opatření byla v zájmu výrobního odvětví Unie, Komise by byla povinna je uložit, ledaže by existovaly důkazy, že tato opatření by měla neúměrný dopad na uživatelská odvětví. Podle žadatele žádné takové důkazy neexistují. Žadatel navíc uvedl, že Komise dala přednost zájmům malých podniků uživatelů (tj. určitým výrobcům ocelových trubek) a neprovedla posouzení různých zájmů jako celku. Obecněji řečeno žadatel tvrdil, že pravidla týkající se zájmu Unie stanoví pouze uložení nebo neuložení opatření. Jinými slovy jedná se o prostý test ano/ne.
- (548) Komise tyto body zamítla jako právně chybné a vysvětlila, jak je test unijních zájmů podle článku 21 základního nařízení obvykle prováděn:
- Pokud jsou opatření v zájmu výrobního odvětví Unie, je Komise povinna opatření uložit, ledaže by existovaly důkazy, že tato opatření by měla neúměrný dopad na uživatelská odvětví, dovozce, spotřebitele nebo jiné přímo dotčené strany. V druhém uvedeném případě by opatření vůbec neměla být uložena. Ve stávajícím šetření však neplatí ani jeden ze scénářů.
 - Dostupné důkazy spíše jasně poukazují na skutečnost, že uživatelé nejdůležitějšího odvětví používajícího dotčený výrobek (tj. odvětví ocelových trubek, které spotřebuje přibližně 32 % veškeré spotřeby PTV, viz 483. bod odůvodnění) by mohli být nepřiměřeně poškozeni, pokud by valorická cla byla uložena, také s ohledem na vzestup cen PTV po období šetření.
 - V tomto scénáři může Komise upravovat formu opatření tak, aby mezi soupeřícími zájmy vytvořila vhodnou rovnováhu. V této souvislosti byla zvláštní pozornost věnována nutnosti na jedné straně chránit výrobní odvětví Unie před nekalými praktikami a na druhé straně omezit pravděpodobné negativní účinky opatření na uživatele (v první řadě na výrobce ocelových trubek), aniž by byla narušena účinnost opatření.

- (549) Komise se v této souvislosti zabývala nejen abstraktními dotčenými zájmy, ale jak běžně činí, také pravděpodobným konkrétním účinkem na příslušné podniky. Sdružení Eurofer, které nesouhlasí s minimální dovozní cenou, komisaři pro obchod a předsedovi Evropské komise napsalo: „I kdyby byla minimální dovozní cena vyšší než výrobní náklady, představovala by omezení ziskovosti našeho odvětví dokonce i v situaci, kdy se začínáme zotavovat z nejhroší krize za několik desetiletí (!).“
- (550) Podle názoru Komise toto prohlášení potvrdilo její vlastní názor, že je v zájmu Unie uložit *valorická cla* pouze pod úrovní minimální dovozní ceny. Zatímco minimální dovozní cena by zmírnila konkrétní riziko že, někteří výrobci ocelových trubek včetně mnoha malých a středních podniků by se mohli stát ztrátovými, pro žadatele by nevýhodou vyplývající z minimální dovozní ceny bylo to, že by tato cena byla překážkou vyšších ziskových rozpětí v období zotavování, kde již žadatel dosahuje vyšších zisků, než je cílová úroveň.
- (551) Po konečných zjištěních Konsorcium požadovalo, aby bylo stávající šetření na základě posouzení zájmu Unie zastaveno. Konsorcium v této souvislosti tvrdilo, že uložení antidumpingových opatření v jakékoliv podobě by mělo devastující účinek na hospodářskou životaschopnost nezávislých uživatelů, a to z těchto důvodů:
- Trh Unie s PTV je charakterizován oligopolní strukturou, prostřednictvím které je téměř 90 % PTV vyráběno a dodáváno – jak na závislém trhu, tak na volném trhu – několika vertikálně integrovanými výrobci.
 - Vzhledem k vertikální integraci jsou výrobci v Unii zároveň výrobci a zpracovateli (uživatelé) PTV. To znamená, že nezávislí uživatelé se ocitnou v situaci, kdy jsou odběrateli i konkurenty několika silných výrobců v Unii.
- (552) Komise tuto žádost rovněž zamítla. Jak je uvedeno v 548. bodě odůvodnění, zvláštní pozornost byla věnována nutnosti na jedné straně chránit výrobní odvětví Unie před nekalými praktikami a na druhé straně omezit pravděpodobné negativní účinky opatření na uživatele (v první řadě na výrobce ocelových trubek). Připomínky Konsorcia již byly v této rovnováze zájmů řádně zohledněny.
- (553) Z těchto všech důvodů Komise potvrdila své rozhodnutí uložit *valorická cla* omezená minimální dovozní cenou (viz 546. bod odůvodnění).

7. KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

7.1. Úroveň pro odstranění újmy (rozpětí újmy)

7.1.1. Cílová cena

- (554) Za účelem zjištění úrovně těchto opatření určila Komise nejprve výši cla potřebnou k odstranění újmy působené výrobnímu odvětví Unie. Podle judikatury je cílová cena taková cena, které by výrobní odvětví Unie mohlo dosáhnout za normálních podmínek hospodářské soutěže bez dumpingového dovozu ze čtyř zemí. Cílová cena se vypočítá stanovením výrobních nákladů obdobného výrobku a přidáním ziskového rozpětí, kterého by výrobní odvětví Unie mohlo dosáhnout za normálních podmínek hospodářské soutěže bez dumpingového dovozu.
- (555) Pokud jde o určení cílového zisku, údaje pro posuzované období ukazují pouze ztráty, s výjimkou roku 2014, kdy bylo dosaženo malého zisku, který nebyl považován za vhodný pro určení přiměřeného ziskového rozpětí dosažitelného bez dumpingového dovozu. Jak je uvedeno v 341. bodě odůvodnění, výrobní odvětví Unie mohlo více profitovat z oživení trhu od roku 2014 dále. Dovoz za nízké ceny však postupně rostl a získával další podíl na trhu na úkor výrobního odvětví Unie. Neustálý tlak dovozu začal být plně pocítován od druhého pololetí 2015, tedy od začátku období šetření.

(¹) Dopisy generálního ředitele sdružení Eurofer komisaři pro obchod a předsedovi Evropské komise, oba ze dne 27. června 2017.

- (556) Žadatel v podnětu požadoval, aby Komise jakožto přiměřené ziskové rozpětí nepůsobící újmu použila 12,9 % obrátu. Jedná se o průměrný zisk před daní z prodeje, který byl použit v případě předchozí podstatné újmy z roku 2000 týkající se stejného dotčeného výrobku ⁽¹⁾.
- (557) Komise se domnívala, že toto ziskové rozpětí je nevhodné, a proto nemohlo být použito, protože daný případ je z roku 2000 a údaje z období před více než 15 lety již vzhledem k technologickým a finančním změnám, ke kterým ve výrobním odvětví Unie od té doby došlo, již nemohou být považovány za reprezentativní.
- (558) Komise rovněž požádala, aby jí šest výrobců v Unii zařazených do vzorku ve svých odpovědích na původní dotazník poskytlo údaje týkající se ziskovosti u obdobného výrobku prodávaného na volném trhu v Unii, a to pro období od roku 2007 do období šetření. Komise zjistila, že žádný z těchto roků (jednotlivě nebo souhrnně) není reprezentativní pro stanovení cílového zisku, a to z těchto důvodů:
- Zaprvé Komise zjistila, že údaje o ziskovosti pro posuzované období nemohou být považovány za vhodné měřítko pro výpočet cílového zisku, jelikož vzhledem k přítomnosti dumpingového dovozu z Číny a čtyř zemí od roku 2015 dále nebyly splněny normální podmínky hospodářské soutěže. Kromě toho, jak je uvedeno ve 133. bodě odůvodnění konečného nařízení o dovozu PTV z Číny ⁽²⁾, roky 2012, 2013 a 2014 nelze považovat za roky za normálních podmínek hospodářské soutěže vzhledem k dopadům dluhové krize eurozóny a klesající poptávce po oceli v roce 2012.
 - Zadruhé, ziskovost se pro každý rok předcházející roku 2012 výrazně liší. Proto ani jednotlivý rok ani souhrn let nemohou být samy o sobě považovány za reprezentativní. Například analýza byla provedena zpět až do roku 2007, aby se zajistilo, že bude zohledněn alespoň jeden rok před propuknutím finanční a hospodářské krize. Roky 2007 a 2008 však byly výjimečně pozitivní, zatímco následující roky byly ovlivněny finanční krizí v roce 2009, a tudíž také nepředstavovaly normální podmínky.
- (559) Komise se proto použila jiný výrobek, tlustý plech, ve stejném průmyslovém odvětví. Komise v této souvislosti odkázala na 202. bod odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2017/336 ⁽³⁾, kde potvrdila svá zjištění obsažená v nařízení 2016/1777 ⁽⁴⁾, kde byl použit zisk ve výši 7,9 %. V tomto ohledu zde existují alespoň dva společné rysy: zaprvé, oba výrobky se vyrábějí ve stejném průmyslovém odvětví a oba jsou to zatepla válcované, neplátované, nepokovené ani nepotažené výrobky.
- (560) Na základě toho pak Komise vypočítala cenu obdobného výrobku, která výrobnímu odvětví Unie nepůsobí újmu, a to tak, že k výrobním nákladům, které výrobci v Unii zařazení do vzorku vykazovali během období šetření, přidala 7,9 % ziskové rozpětí.
- (561) Po konečných zjištěních měl žadatel za to, že 7,9 % cílový zisk je příliš nízký: tvrdil, že vzhledem k tomu, že Komise ověřila údaje o ziskovosti pro období 10 let včetně roku 2008, což byl rok před propuknutím finanční krize, by Komise měla použít zisky dosažené v roce 2008 (tj. cílový zisk ve výši 14,4 %). Kromě toho žadatel tvrdil, že alternativní metoda pro určení ziskového rozpětí se příliš spoléhala na údaje z předchozího šetření týkajícího se plochých za tepla válcovaných výrobků (v roce 2000, kdy bylo dosaženo ziskové rozpětí ve výši 12,9 %). Žadatel navíc tvrdil, že Komise neposkytla žádné odůvodnění pro nesrovnalost s přístupem v případě Číny, kde byl použit cílový zisk ve výši 7 %. A konečně žadatel tvrdil, že odmítnutí zisků z PTV ve prospěch

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise č. 284/2000/ESUO ze dne 4. února 2000 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz některých plochých válcovaných výrobků ze železa nebo nelegované oceli o šířce nejméně 600 mm, neplátovaných, nepokovených ani nepovlakovaných, ve svitcích, pouze válcovaných za tepla, pocházejících z Indie a Tchaj-wanu, a o přijetí závazků některých vyvážejících výrobců a ukončení řízení týkajícího se dovozu pocházejícího z Jižní Afriky (Úř. věst. L 31, 2000, s. 44, bod 338).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/649 ze dne 5. dubna 2017, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 92, 6.4.2017, s. 88), 133. bod odůvodnění.

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/336 ze dne 27. února 2017 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých tlustých plechů z nelegované oceli nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky a o konečném výběru uloženého prozatímního cla, Úř. věst. L 50, 28.2.2017, 202. bod odůvodnění, s. 37.

⁽⁴⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1777 ze dne 6. října 2016 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých tlustých plechů z nelegované oceli nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 272, 7.10.2016, s. 5).

jiného výrobku odporuje předchozí praxi. V této souvislosti žadatel odkazuje na případ tyčové oceli, kde se „Komise domnívá, že údaje o ziskovosti týkající se specificky dotčeného výrobku představují přesnější měřítko než údaje o ziskovosti jiných výrobků z oceli nebo odvětví oceli obecně.“

- (562) Komise tyto argumenty odmítla. Jak je vysvětleno v 558. bodě odůvodnění, bylo zjištěno, že rok 2008 byl výjimečně pozitivním rokem, a tudíž nepředstavoval normální podmínky. Kromě toho cílový zisk dosažený v roce 2000 je v tomto případě příliš vzdálený, než aby mohl představovat přiměřenou alternativu. I za nepravděpodobného předpokladu, že v Unii od roku 2000 nedošlo k žádným technologickým ani finančním změnám, došlo od roku 2000 přinejmenším k určitým změnám ve velikosti trhu Unie v důsledku rostoucího počtu členských států v období 2000–2016. Navíc cílový zisk použitý v případě Číny byl založen na výhledové analýze v tomto případě „hrozby újmy“ a byl by ještě nižší.
- (563) Konsorcium uvedlo, že použití cílového zisku ve výši 7,9 % nebylo realistické a bylo příliš vysoké, a to z těchto důvodů:
- Ačkoliv PTV i tlusté plechy jsou skutečně vyráběny ve stejném průmyslovém odvětví a oba výrobky jsou válcovány za tepla, je nutné poznamenat, že jejich fyzické vlastnosti jsou odlišné.
 - Tím, že se spolehla na případ týkající se tlustých plechů Komise implicitně přiznala, že ziskové rozpětí dosažené v roce 2011 může být rozumně použito jako měřítko pro výpočet úrovně pro odstranění újmy. Vystává proto otázka, proč Komise nepoužila ziskové rozpětí z roku 2011 stanovené pro výrobní odvětví Unie v paralelně probíhajícím šetření týkajícím se dovozu PTV z ČLR, tj. 3,11 %. Volba ziskového rozpětí týkajícího se výrobku, který je stejný jako ve stávajícím šetření, by byla vhodnější.
- (564) Vyvážející výrobce společnost CSN vznesla obdobnou připomínku a požadovala, aby Komise použila ziskové rozpětí ve výši 3,11 % dosažené v roce 2011, jelikož se jednalo o zisk pro naprosto stejnou definici výrobku. V každém případě společnost CSN uvedla, že rozumné ziskové rozpětí pro výrobní odvětví Unie by ve stávajícím šetření mělo být stanoveno na úrovni, která není vyšší než 5 %.
- (565) Kromě toho ukrajinský vyvážející výrobce společnost Metinvest poznamenal, že použití 7,9 % cílového zisku bylo příliš vysoké, a tvrdil, že PTV a tlusté plechy mají odlišné fyzické vlastnosti. Jeho hlavním argumentem bylo, že segment tlustých plechů má vyšší ziskové rozpětí, a to díky k vyšším prodejním cenám ve srovnání s plochými za tepla válcovanými výrobky, kde jsou ceny obecně nižší, což vede k nižší ziskovosti. Obdobná připomínka byla vznesena iránským vyvážejícím výrobcem společností Mobarakeh Steel Company, který tvrdil, že cílový zisk ve výši 7,9 % je ve stávajícím hospodářském prostředí v ocelářském průmyslu nerealisticky vysoký. Kromě toho brazilský vyvážející výrobce společnost Usiminas rovněž poznamenal, že 7,9 % cílový zisk byl nerealisticky vysoký a neoprávněně nadsazený.
- (566) Jak je uvedeno v 558. bodě odůvodnění, ziskové rozpětí dosažené pro PTV v roce 2011 nemohlo být použito, jelikož v tomto roce byl trh s PTV stále silně ovlivněn hospodářskou a finanční krizí z roku 2009, a proto nemůže být považován za reprezentativní. Proto Komise z důvodů vysvětlených v 559. bodě odůvodnění použila cílový zisk z jiného výrobku v podobném průmyslovém odvětví, konkrétně z tlustých plechů. Tudíž neexistuje ani odchylka od běžné praxe Komise, ani rozpor s běžnou praxí Komise.
- (567) Pokud jde o tvrzení, že vyšší prodejní ceny tlustých plechů ve srovnání s PTV automaticky povedou k vyšší ziskovosti, Komise poukázala na to, že existuje mnoho jiných proměnných (jako například nabídka a poptávka, nedostatek a vzniklé náklady), než je úroveň prodejní ceny jako taková, které řídí úroveň ziskovosti. V reakci na tvrzení, že Komise implicitně uznala, že zisky z roku 2011 mohou být přijaty jako rozumné měřítko, Komise poznamenala následující. Zaprvé, ačkoliv tlusté plechy i PTV patří do stejného průmyslového odvětví, tj. ocelářství, mají tyto výrobky různé trhy a zotavení z hospodářské a finanční krize nepostupovalo stejným tempem. Komise během svého šetření nenalezla žádné důkazy, že se tato dvě odvětví zotavila souběžně, a ani

zúčastněné strany za tímto účelem neposkytly žádné důkazy. Zadruhé, v 221. bodě odůvodnění nařízení 2016/1777⁽¹⁾ týkajícího se tlustých plechů Komise pouze poznamenala, že ziskovost dosažená výrobním odvětvím Unie se od roku 2009 dále zvyšovala, nevyločila však, že okrajové nebo malé účinky hospodářské a finanční krize byly stále přítomny v roce 2011. Vzhledem k vzrůstajícímu trendu ziskovosti a ustupujícímu dopadu hospodářské a finanční krize na trhu s tlustými plechy proto měla Komise za to, že ziskovost dosažená v roce 2011 byla rozumná. Co se týká stávajícího šetření, zotavení ziskovosti výrobního odvětví Unie ukázalo odlišný trend, než jaký byl pozorován v šetření týkajícím se tlustých plechů. Zatímco ve stávajícím šetření se ziskovost začala zotavovat v roce 2010 a oproti úrovním zaznamenaným v roce 2009 vzrostla, v roce 2011 se ziskovost opět snížila. Proto nelze učinit závěr, že výrobní odvětví Unie se od roku 2009 zotavilo nebo začalo zotavovat z finanční krize, nebo že úroveň ziskovosti dosažené v roce 2011 byly považovány za rozumné v podobném duchu jako to, co bylo pozorováno v šetření týkajícím se tlustých plechů.

- (568) Komise navíc poukázala na to, že zisk, kterého výrobní odvětví Unie dosáhlo v období leden až březen 2017 (viz 425. bod odůvodnění), byl vyšší než cílový zisk ve výši 7,9 %. Komise proto měla za to, že tento cílový zisk nebyl ve stávajícím hospodářském prostředí nerealisticky vysoký.

7.1.2. Odkaz na analogické použití čl. 2 odst. 9 základního nařízení pro výpočet rozpětí újmy

- (569) Pokud vyvážející výrobce prodal dotčený výrobek prostřednictvím dovozců ve spojení, byla vývozní cena určena početně na základě ceny dalšího prodeje prvnímu nezávislému odběrateli s náležitou úpravou podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Tato úprava sestávala z nákladů vzniklých mezi dovozem a dalším prodejem, od kterých se odečetly prodejní, režijní a správní náklady dovozce, který je ve spojení, a přiměřená částka na zisk ve výši 2 %⁽²⁾, k čemuž se následně přičetly náklady po dovozu (sloupec 4).
- (570) Po zveřejnění informačního dokumentu a po konečných zjištěních ruská společnost MMK Group zpochybnila přístup Komise, která analogicky použila čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Společnost tvrdila, že tento postup je v rozporu se samotným čl. 2 odst. 9 základního nařízení a představuje zjevnou chybu spočívající v nesprávném posouzení. Rovněž tvrdila, že tato metoda vede k výběru nadměrného cla. Kromě toho íránský vyvážející výrobce, společnost Mobarakeh Steel Company, tvrdil, že tato metodika porušila čl. 1 odst. 1 základního nařízení a judikaturu soudů Evropské unie a neumožňuje spravedlivé srovnání cen dovezených typů výrobku a cen domácího odvětví. Po konečných zjištěních ruský vyvážející výrobce společnost PAO Severstal, íránský vyvážející výrobce společnost Mobarakeh Steel Company a ukrajinský vyvážející výrobce společnost Metinvest vznesli obdobné připomínky.
- (571) Zaprvé, účelem výpočtu rozpětí újmy je určit, zda by uložení nižší sazby cla (než je sazba založená na dumpingovém rozpětí) na vývozní cenu dumpingového dovozu postačovalo k odstranění újmy způsobené dumpingovým dovozem. Toto posouzení by mělo vycházet z vývozní ceny franko hranice Unie, což je úroveň, která je považována za srovnatelnou s cenou ze závodu výrobního odvětví Unie. Analogicky k přístupu používanému pro výpočty týkající se dumpingového rozpětí se v případě vývozního prodeje prostřednictvím vývozců ve spojení vypočítala vývozní cena na základě ceny dalšího prodeje prvnímu nezávislému zákazníkovi s náležitou úpravou podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení. Jelikož je vývozní cena při výpočtu rozpětí újmy nepostradatelným prvkem a jelikož je tento článek jediným článkem v základním nařízení, který poskytuje vodítko k výpočtu vývozní ceny, je analogické použití tohoto článku odůvodněné.
- (572) Zadruhé, Komise se domnívá, že určení přiměřené dovozní ceny pro stanovení cenového podbízení a prodeje pod cenou by nemělo být ovlivněno tím, zda se vývoz uskutečňuje pro provozovatele ve spojení nebo nezávislé provozovatele v Unii. Metodika, kterou Komise používá, zajistila, že se v obou případech použije stejné zacházení. Jinými slovy, účelem výpočtů dumpingového rozpětí není změřit, do jaké míry prodej dovozců ve spojení způsobuje výrobcům Unie újmu, ale spíše stanovit, zda má vývoz vyvážejících výrobců takový poškozující dopad v důsledku cenového podbízení a prodeje pod cenou výrobců Unie. Za tímto účelem je příslušnou cenou, která má být zohledněna, cena, za kterou je dotčený výrobek prodáván do Unie, a nikoli cena, za kterou jsou dovážené materiály dále prodávány dovážejícími výrobci v Unii.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/1777 ze dne 6. října 2016 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz některých tlustých plechů z nelegované oceli nebo ostatní legované oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, Úř. věst. L 272, 7.10.2016, s. 28.

⁽²⁾ Přiměřené ziskové rozpětí, které bylo použito, je stejné jako přiměřené ziskové rozpětí použité v šetření týkajícím se velmi podobného výrobku, tj. za studena válcované ploché oceli.

- (573) Zatřetí, čl. 2 odst. 9 byl pro ukrajinského vyvážejícího výrobce společnost Metinvest použit pouze na malou část celkového prodeje. Jak je uvedeno v konkrétním dokumentu s poskytnutými informacemi pro společnost Metinvest, čl. 2 odst. 9 byl použit pouze v souvislosti s jejím prodejem prostřednictvím obchodníků v Unii, kteří jsou ve spojení. Navíc pokud jde o iránského vyvážejícího výrobce společnost Mobarakeh Steel Company a na rozdíl od toho, co bylo popsáno v konkrétním dokumentu s poskytnutými informacemi, čl. 2 odst. 9 nebyl použit.
- (574) Komise proto měla za to, že použitý postup byl správný, a tato tvrzení odmítla.

7.1.3. Úroveň nákladů po dovozu

- (575) Dva vyvážející výrobci po zveřejnění informačního dokumentu zpochybnili úroveň nákladů po dovozu a tvrdili, že částka 7 EUR za tunu je podhodnocená. Zaprvé, ruský vyvážející výrobce NLMK tvrdil, že výše nákladů po dovozu by měla být alespoň 40 EUR za tunu. Zadruhé, ukrajinský vyvážející výrobce Metinvest tvrdil, že by měla být alespoň 9,44 EUR za tunu, což údajně představuje vážený průměr nákladů po dovozu čtyř subjektů nacházejících se v Unii, kteří jsou s ukrajinským vyvážejícím výrobcem ve spojení. Po konečných zjištěních brazilský vyvážející výrobce společnost Usiminas rovněž uvedl, že náklady po dovozu byly podhodnocené a založené na selektivních údajích.
- (576) Komise tato tvrzení odmítla. Náklady po dovozu určila na základě své analýzy ověřených informací u jednoho dovozce, který není ve spojení a který se přihlásil. Brazilský vyvážející výrobce společnost Usiminas navíc neposkytl žádné další zdůvodnění, proč náklady po dovozu posoudil jako podhodnocené.

7.1.4. Další připomínky po konečných zjištěních

- (577) Ukrajinský vyvážející výrobce společnost Metinvest po konečném zveřejnění informačního dokumentu uvedl důležitou úpravu fyzických vlastností. Po konečných zjištěních své tvrzení zopakoval. Zejména tvrdil, že většina svitků vyráběných v závodech společnosti Metinvest váží 8 a 12 tun, zatímco standard odvětví v Unii je 24 tun. Tato skutečnost vyvolala důležité a přirozené snížení cen pro společnost Metinvest během jejich vyjednávání, pro což společnost předložila důkazy a pro což nyní požadovala úpravu.
- (578) Komise toto tvrzení odmítla z následujícího důvodu: Příslušná výrobní místa společnosti Metinvest byla v období 17. až 25. listopadu 2016 a 25. až 27. ledna 2017 navštívena na místě. V době těchto inspekcí nebylo toto tvrzení nikdy vzneseno, ani doloženo. Tvrzení týkající se rozdílů ve fyzických vlastnostech proto přišlo příliš pozdě, jelikož bylo vzneseno po zveřejnění informačního dokumentu (2. května 2017). Rovněž nemohlo být spojeno s žádnými ověřenými důkazy. Nebylo tedy ověřitelné. Konkrétní charakteristiky různých typů výrobku byly navíc zohledněny v tzv. PCN používaných na začátku šetření pro oznámení prodeje a nákladů. Pokud společnost Metinvest měla problémy se stanovením různých typů výrobku (tzv. tvorba PCN), měla toto tvrzení logicky uvést na začátku šetření. Navíc je třeba poznamenat, že více než 99 % veškerých typů výrobků, které byly ukrajinským vyvážejícím výrobcem prodány v Unii, byly rovněž vyráběny a prodávány výrobcem v Unii. Tvrzení proto nemůže být přijato.
- (579) Íránský vyvážející výrobce společnost Metinvest požádal, aby Komise z výpočtů rozpětí újmy vyloučila určité typy výrobků (PCN náležející do skupiny 13), jelikož tyto typy výrobků představují menší skupinu typů výrobků, do které spadají veškeré třídy oceli, které se liší od tříd identifikovaných číslicemi 01 až 12. V důsledku toho menší skupina zahrnuje velmi širokou škálu výrobků.
- (580) Komise měla za to, že dotčeným výrobkem jsou, bez ohledu na to, zda patří do skupiny 13, či nikoliv, veškeré určité ploché válcované výrobky ze železa, nelegované oceli nebo ostatní legované oceli, též ve svitcích (včetně výrobků „zkracovaných na míru“ a „úzkých pásů“), po válcování za tepla již dále neopracované, neplátované, nepokovené ani nepotažené. Definice výrobku tedy zahrnuje dostatečně přesně definovaný výrobek. Bylo rovněž zjištěno, že všechny typy dotčeného výrobku mají stejná dvě hlavní základní využití, jak je uvedeno v 41. bodě odůvodnění.

7.1.5. Konečná rozpětí újmy

- (581) Jelikož nebyly vzneseny žádné další připomínky týkající se úrovně pro odstranění újmy, konečné rozpětí újmy je následující:

Země	Společnost	Rozpětí újmy
Brazílie	ArcelorMittal Brasil S.A. and Aperam Inox América do Sul S.A.	20,2 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	17,5 %
Írán	Mobarakeh Steel Company	34,0 %
Rusko	Novolipetsk Steel	26,1 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	44,0 %
	PAO Severstal	42,4 %
Ukrajina	Metinvest Group	35,5 %

7.2. Konečná opatření

- (582) Se zřetelem ke konečným závěrům, které Komise vyvodila ohledně dumpingu, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie, by za účelem zabránění vzniku další újmy výrobnímu odvětví Unie v důsledku dumpingového dovozu měla být uložena antidumpingová opatření.
- (583) Antidumpingová opatření mohou mít různé podoby. I když má Komise při volbě podoby opatření širokou pravomoc, zůstává účelem odstranění účinků dumpingu působícího újmu. V souladu s pravidlem nižšího cla bylo stanoveno valorické clo v rozmezí 5,3 % až 33 % takto:

Země	Společnost	Dumpingové rozpětí	Rozpětí újmy	Valorické anti-dumpingové clo
Brazílie	ArcelorMittal Brasil S.A. and Aperam Inox América do Sul S.A.	16,3 %	20,2 %	16,3 %
	Companhia Siderúrgica Nacional	73,0 %	15,7 %	15,7 %
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A.	65,9 %	17,5 %	17,5 %
Írán	Mobarakeh Steel Company	17,9 %	34,0 %	17,9 %
Rusko	Novolipetsk Steel	15,0 %	26,1 %	15,0 %
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	33,0 %	44,0 %	33,0 %
	PAO Severstal	5,3 %	42,4 %	5,3 %
Ukrajina	Metinvest Group	19,4 %	35,2 %	19,4 %

- (584) Jak je stanoveno výše v 546. bodě odůvodnění, je vhodné změnit podobu opatření. Na základě konkrétní skutkové podstaty tohoto případu má Komise za to, že nejvhodnější podobou opatření je v tomto případě valorické clo omezené minimální dovozní cenou, která zohledňuje nárůst cen surovin po období šetření.

— Na straně jedné by stanovení cla na úrovni valorického cla omezeného minimální dovozní cenou výrobcům v Unii umožnilo překonat účinky dumpingu působícího újmu. Stanovení limitu na úrovni účinné minimální dovozní ceny by bylo záchrannou sítí, která by jim umožnila dosáhnout udržitelné ziskovosti.

- Na straně druhé stanovení limitu na úrovni účinné minimální dovozní ceny by mělo rovněž zabránit jakýmkoliv nepříznivým účinkům nárůstů cen po období šetření, které by mohly mít významný negativní dopad na hospodářskou činnost uživatele. Navíc by se tím zabránilo vážným narušením dodávky na trh Unie.
- (585) Pokud je dovoz prováděn za cenu CIF s dodáním na hranice Unie rovnající se stanovené minimální dovozní ceně nebo vyšší, neplatí se žádné clo. Pokud je dovoz prováděn za cenu nižší, než je minimální dovozní cena, mělo by se konečné clo rovnat rozdílu mezi příslušnou minimální dovozní cenou a čistou cenou s dodáním na hranice Unie před proclením. Za žádných okolností by výše cla neměla být vyšší, než sazby valorického cla stanovené v 583. bodě odůvodnění a v článku 1 tohoto nařízení.
- (586) Pokud je tedy dovoz prováděn za cenu nižší, než je minimální dovozní cena, byl by splatný buď rozdíl mezi příslušnou minimální dovozní cenou a čistou cenou franko hranice Unie před proclením, anebo sazby valorického cla, jak jsou podrobně uvedeny v posledním sloupci tabulky v 583. bodě odůvodnění, podle toho, která z těchto částek je nižší.
- (587) Za účelem účinného uplatňování minimální dovozní ceny a na základě informací shromážděných během šetření se Komise rozhodla stanovit jednu minimální dovozní cenu pro všechny typy dotčeného výrobku.
- (588) Pro účely výpočtu této minimální dovozní ceny byly zohledněny:
- zaprvé, zjištěná dumpingová rozpětí a výše cla potřebná k odstranění újmy, kterou výrobní odvětví Unie utrpělo během období šetření (první krok, minimální dovozní cena založená pouze na údajích z období šetření),
 - zadruhé, nárůst cen surovin po období šetření (druhý krok, upravená minimální dovozní cena).
- (589) Jako první krok se minimální dovozní cena založená na údajích z období šetření rovná váženému průměru:
- Pokud clo vychází z úrovně pro odstranění újmy: výrobních nákladů výrobců v Unii během období šetření a zisku v případě dvou brazilských vyvážejících výrobců (společnosti CSN a Usiminas) (7,9 %), a
 - Pokud clo vychází z dumpingového rozpětí: běžné hodnoty včetně dopravy (aby se dospělo k ceně CIF franko hranice Unie), pokud jde o všechny ostatní vyvážející výrobce.

Metodika použitá Komisí pro výpočet minimální dovozní ceny v prvním kroku byla stejná jako metodika použitá v nedávném případě týkajícím se výrobků z elektrooceli s orientovanou strukturou⁽¹⁾. Jako v každém jiném antidumpingovém šetření Komise shromáždila údaje za období šetření, které byly ověřeny, aby stanovila běžné hodnoty pro jednotlivé typy výrobku a cílové ceny, které nebudou působit výrobnímu odvětví Unie újmu, rovněž podle typu výrobku. Cílové ceny pro výrobní odvětví Unie zahrnovaly výrobní náklady, ke kterým byl připočten přiměřený zisk. Úroveň minimální dovozní ceny v tomto prvním kroku je přímo založena na ověřených údajích pro období šetření. Mimo to bylo zohledněno pravidlo nižšího cla. Tam, kde valorické clo vycházelo z dumpingového rozpětí, byly pro výpočet minimální dovozní ceny použity běžné hodnoty, ke kterým byly připočteny náklady na dopravu, aby se dospělo k ceně CIF franko hranice Unie. Tam, kde valorické clo vycházelo z úrovně pro odstranění újmy, se použila cílová cena, která nebude působit výrobnímu odvětví Unie újmu. Minimální dovozní ceny byly pak vypočteny jako vážený průměr použitých běžných hodnot a cílových cen nepůsobících újmu. Vážený faktor byl určen na základě podílu objemu dovozu do Unie od společností, u nichž valorické clo vychází z dumpingových rozpětí, a podílu objemu dovozu od společností, u nichž je valorické clo založeno na úrovni pro odstranění újmy. Minimální dovozní cena je vážený průměr cen (běžné hodnoty a cílových cen) různých typů výrobku.

- (590) Jako druhý krok byla tato minimální dovozní cena následně porovnána:

— s prodejními cenami PTV na trhu Unie v době po období šetření. Údaje o těchto cenách byly získány od uživatelů a od výrobního odvětví Unie během šetření po zveřejnění informačního dokumentu, jak se uvádí v 29. bodě odůvodnění. Šetření odhalilo, že minimální dovozní cena založená na údajích z období šetření byla obecně pod úrovní prodejních cen po období šetření, v kterémžto případě by se žádné clo neplatilo. Toto zjištění v rámci šetření bylo potvrzeno vyjádřeními výrobního odvětví Unie a několika uživatelů.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1953 ze dne 29. října 2015, o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých plochých válcovaných výrobků s orientovanou strukturou vyrobených z křemíkové elektrotechnické oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, Japonska, Korejské republiky, Ruské federace a Spojených států amerických, Úř. věst. L 284, 30.10.2015, s. 130 a následující.

— s cenami PTV surovin (surovin potřebných pro výrobu PTV) na trhu Unie po období šetření. Žadatel v této souvislosti tvrdil, že minimální dovozní cena založená pouze na údajích z období šetření by byla stanovena na příliš nízké úrovni a vzhledem ke skutečnosti, že ceny po období šetření začaly stoupat z historicky nízkých úrovní zaznamenaných během období šetření, by byla neúčinná a nevhodná. Žadatel kromě toho tvrdil, že trh byl během let svědkem značného kolísání nákladů na suroviny a v posuzovaném období ceny surovin významně klesly ⁽¹⁾. Komise přezkoumala kolísání cen surovin potřebných pro výrobu PTV, zejména koksovateľného uhlí a železné rudy. Shledala, že po období šetření výrazně vzrostly zejména ceny koksovateľného uhlí.

(591) Na tomto základě Komise vypočítala, že výrobní náklady na výrobu PTV vzrostly o 116 EUR na tunu, jsou-li porovnány výrobní náklady během období šetření s výrobními náklady v období od března do května 2017.

— Pokud by byl tento celkový nárůst výrobních nákladů ve výši 116 EUR na tunu plně přisouzen celkovému zvýšení nákladů na suroviny, s největší pravděpodobností by to vedlo k nadhodnocení podílu nárůstu týkajícího se surovin v celkovém nárůstu výrobních nákladů: je pravděpodobnější, že ostatní výrobní náklady (jako například energie a náklady na pracovní sílu) se rovněž zvýšily.

— Na druhou stranu, pokud by byl tento celkový nárůst výrobních nákladů ve výši 116 EUR na tunu stejnou měrou připsán všem různým nákladovým položkám výrobních nákladů, znamenalo by to, že nárůstu cen surovin by mohlo být připsáno pouze 63 EUR na tunu: to by s největší pravděpodobností vedlo k podhodnocení podílu nárůstu nákladů na suroviny v nárůstu výrobních nákladů, jelikož se obecně předpokládá, že nárůst nákladů na suroviny, zejména na koksovateľné uhlí, byl hlavním hybatelem nárůstu výrobních nákladů v období šetření.

Z těchto všech důvodů se spolehlivý údaj identifikující nárůst výrobních nákladů jakožto nárůst cen surovin pohybuje v rozmezí od 63 EUR do 116 EUR, což vede k dodatečné částce ve výši 89,50 EUR na tunu.

(592) Na základě této metodiky byla minimální dovozní cena založená na údajích z období šetření upravena o nárůst cen surovin po období šetření a byla konečně stanovena na následující úrovni.

Dotčené země	Sortiment výrobků	Minimální dovozní cena (v EUR/t čisté hmotnosti výrobku)
Brazílie, Írán, Rusko a Ukrajina	Všechny typy výrobku	472,27 EUR

(593) Žadatel ⁽²⁾ předložil připomínky týkající se toho, proč opatření, jako například minimální dovozní ceny, nemohou být v tomto případě považovány za schůdné řešení:

— Zaprvé, minimální dovozní ceny by neměly zamýšlený dopad, jelikož by byly založeny na výjimečně nízkých cenách, které převládaly v období šetření.

— Zadruhé, dochází ke kolísání cen klíčových surovin používaných pro výrobu PTV výrobků.

— Zatřetí, skutečnosti ve stávajícím šetření jsou v porovnání s jinými nedávnými šetřeními (jako například šetření týkající se výrobků z elektrooceli s orientovanou strukturou z Číny, Japonska, Korey, Ruska a Spojených států amerických ⁽³⁾), v nichž Komise uložila minimální dovozní ceny, výrazně odlišné.

— Začtvrté, minimální dovozní ceny stanovené na cenách období šetření by odvětví nepřinesly žádnou úlevu ani v případě, že by tržní ceny PTV znovu klesly.

⁽¹⁾ Připomínky sdružení Eurofer, 30. května 2017, AD635 – Ploché za tepla válcované (PTV) výrobky z oceli pocházející z Brazílie, Íránu, Ruska, Srbska a Ukrajiny („pět zemí“) – Připomínky sdružení Eurofer ohledně vhodné podoby opatření, s. 5.

⁽²⁾ Připomínky sdružení Eurofer, AD635 – Ploché za tepla válcované výrobky z oceli pocházející z Brazílie, Íránu, Ruska, Srbska a Ukrajiny („pět zemí“) – Připomínky sdružení Eurofer ohledně vhodné podoby opatření.

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1953 ze dne 29. října 2015, o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých plochých válcovaných výrobků s orientovanou strukturou vyrobených z křemíkové elektrotechnické oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, Japonska, Korejské republiky, Ruské federace a Spojených států amerických (Úř. věst. L 284, 30.10.2015, s. 109).

- Zapáté, zkušenosti z předchozích případů, v nichž byly uloženy minimální dovozní ceny, ukazují, že minimální dovozní ceny lze snadno obejít či vstřebat.
 - Zašesté, vzhledem k velké volné kapacitě v Unii nejsou minimální dovozní ceny v tomto případě nutné.
- (594) Komise tato tvrzení odmítla. Komise zjistila, že připomínky žadatele byly založeny na článku v tisku ⁽¹⁾, který náležitě neodrážel skutečné opatření zvolené Komisí. Komise neuložila minimální dovozní cenu založenou na cenách PTV během období šetření, jak popisuje žadatel, ale valorické clo, které je omezené minimální dovozní cenou, která zohledňuje nárůst cen surovin po období šetření. Komise v reakci na různé připomínky žadatele uvedené v 593. bodě odůvodnění uvádí následující připomínky:
- Zaprvé, stanovení cla na úrovni valorického cla omezeného účinnou minimální dovozní cenou by výrobci v Unii mělo umožnit překonat účinky dumpingu působícího újmu a mělo by pro ně představovat záchrannou síť.
 - Zadruhé, Komise uznala, že dochází ke kolísání cen klíčových surovin používaných pro výrobu PTV výrobků, a proto při výpočtu minimální dovozní ceny zohlednila nárůst cen surovin po období šetření.
 - Zatřetí, Komise poukázala na to, že skutečnosti ve stávajícím šetření nejsou v porovnání s jinými nedávnými šetřeními (jako například šetření týkající se výrobků z elektrooceli s orientovanou strukturou z Číny, Japonska, Koreje, Ruska a Spojených států amerických ⁽²⁾) natolik odlišné. Pro oba případy jsou charakteristické výrazné nárůsty cen dotčeného výrobku a obdobného výrobku po období šetření.
 - Začtvrté, pokud jde o tvrzení, že minimální dovozní ceny stanovené na cenách období šetření odvětví nepřinesou žádnou úlevu v případě, že tržní ceny PTV znovu klesnou, Komise opakuje, že v případě, že ceny klesnou pod minimální dovozní cenu, valorické clo nebude uloženo (do úrovně minimální prodejní ceny).
 - Zapáté, Komise uznává, že existuje určité riziko obcházení či vstřebání. Za účelem minimalizace rizika obcházení proto vyvážející výrobci, kteří si přejí požívat výhod plynoucích z minimální dovozní ceny, musí celním orgánům členských států předložit platnou obchodní fakturu. Tato faktura musí splňovat požadavky stanovené v příloze I tohoto nařízení. Na dovoz, který nebude doprovázen fakturou, se bude vztahovat valorické antidumpingové clo platné pro dotčeného vyvážejícího výrobce v souladu s článkem 1 tohoto nařízení.
 - Zašesté, Komise připomíná, že v souladu se zájmem Unie změnila podobu opatření, aby v tomto konkrétním případě vytvořila odpovídající rovnováhu mezi zájmy výrobců v Unii a uživateli.
- (595) Po konečných zjištěních zúčastněné strany vznesly následující připomínky týkající se metodiky použité pro stanovení minimální dovozní ceny a úrovně minimální dovozní ceny.
- (596) Žadatel tvrdil, že clo založené na minimální dovozní ceně není vhodné, a to z těchto důvodů:
- Zaprvé, minimální dovozní cena by definovala referenční cenu na trhu a narušila by tržní mechanismy,
 - Zadruhé, suroviny představují více než 50 % PTV a jsou velmi nestálé. Minimální dovozní cena není na tokovém trhu vhodná,
 - Zatřetí, jednotná minimální dovozní cena by podpořila vývoz výrobků s vyšší přidanou hodnotou,
 - Začtvrté, takto zúžené clo by podpořilo dovoz z úrovní hluboko pod minimální dovozní cenou, a tím by ve skutečnosti odměnilo vyvážející výrobce, kteří prováděli dumping nebo nejvíce prodávali pod cenou,
 - Zapáté, minimální dovozní cena nemůže zabránit dumpingu působícímu újmu,
 - Zašesté, dopad minimální dovozní ceny má dopad na paralelní případ týkající se čínského PTV.

⁽¹⁾ Tisková zpráva organizace Mlex: Price floor on hot-rolled steel seen as a middle ground for EU dumping-probe conundrum of 24 May 2017 (Minimální cena zatepla válcované oceli jako zlatá střední cesta při řešení problému dumpingu v EU ze dne 24. května 2017).

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1953 ze dne 29. října 2015, o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých plochých válcovaných výrobků s orientovanou strukturou vyrobených z křemíkové elektrotechnické oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, Japonska, Korejské republiky, Ruské federace a Spojených států amerických (Úř. věst. L 284, 30.10.2015, s. 109).

(597) Komise tyto argumenty odmítla:

- Zaprvé, připomněla, jak již bylo uvedeno v 594. bodě odůvodnění, že neuložila minimální dovozní cenu založenou na cenách PTV během období šetření, ale valorické clo, které je omezené minimální dovozní cenou. Tato minimální dovozní cena zohledňuje rovněž nárůst cen surovin po období šetření. Komise také nestanovila referenční cenu na trhu narušující hospodářskou soutěž, a to z těchto důvodů: Uložení valorického cla omezeného minimální dovozní cenou neměl vést ke stanovení cen na určité úrovni, ale jak je uvedeno v 546. bodě odůvodnění, odstranit účinky dumpingu působícího újmu a ochránit uživatele před nepříznivým účinkem nepatřičného zvýšení cen po období šetření. Minimální dovozní cena navíc není spodní hranicí ceny, takže vyvážející výrobci mohou, pokud chtějí, stále prodávat za ceny pod úrovní minimální dovozní ceny. Proto si vyvážející výrobci a výrobci Unie mohou stále vzájemně konkurovat vzájemným odlišením svých cen bez ohledu na stanovenou minimální dovozní cenu.
- Zadruhé, Komise uznala, že suroviny představují více než polovinu nákladů na PTV (viz 384. bod odůvodnění) a že dochází ke kolísání cen klíčových surovin používaných pro výrobu PTV výrobků Z tohoto konkrétního důvodu, jak je uvedeno v 590. bodě odůvodnění, Komise při výpočtu minimální dovozní ceny zohlednila nárůst cen surovin po období šetření.
- Zatřetí, použití různých minimálních dovozních cen na různé typy výrobku by vedlo k více než 1 000 různých úrovních, což by nebylo proveditelné.
- Začtvrté, pokud by cena byla pod minimální dovozní cenou, každý vyvážející výrobce by musel zaplatit své vlastní individuální valorické clo, což nepodporuje další dumpingové praktiky.
- Zapáté, minimální dovozní cena je stanovena na cenové hladině, která jasně převyšuje ceny všech vyvážejících výrobců během období šetření, které se pohybovaly pod 400 EUR za tunu.
- Zašesté, Komise v 324. bodě odůvodnění uznala, že stávající šetření pokrývá přesně stejný dotčený výrobek a obdobný výrobek jako šetření týkající se Číny. Nicméně, jak je podrobněji uvedeno v 325. bodě odůvodnění, stávající šetření a šetření týkající se Číny nepokrývají stejná období pro posouzení trendů týkajících se újmy a příčinné souvislosti. Proto, ačkoli je pravdou, že se období šetření mezi oběma šetřeními po dobu šesti měsíců překrývala (období od 1. července 2015 do 31. prosince 2015), bylo stanovení dumpingu a újmy provedeno na základě období šetření a posuzovaného období, která se v současném šetření a šetřeních týkajících se Číny lišila a byla již stanovena v souladu s příslušnými ustanoveními základního nařízení a oznámena v oznámení o zahájení řízení. Vzhledem k odlišnému charakteru těchto dvou šetření Komise proto nepoužila dvojí standard.

(598) Žadatel rovněž tvrdil, že jednotná minimální dovozní cena by byla v rozporu se zásadou EU a WTO, že antidumpingová cla mají být ukládána vůči jednotlivým zemím, a pokud je to možné vůči jednotlivým vývozcům.

(599) Pokud jde o tvrzení, že pro jednotlivé vyvážející výrobce neplatí individuální sazby cla, odkazuje se na 585. a 586. bod odůvodnění, v nichž je popsána metodika, na jejímž základě se použijí individuální sazby cla v případě, kdy je splatné valorické clo. V důsledku toho Komise podle článku 6.10 Antidumpingové dohody WTO určila pro každého známého vyvážejícího výrobce výrobku, který je předmětem šetření, individuální rozpětí.

(600) Ruský vyvážející výrobce společnost PAO Severstal požadoval:

- aby individuální minimální dovozní cena pro jeho společnost byla stanovena a použita jako antidumpingové opatření, a to na základě nedumpingové vývozní ceny vyplývající ze stávajícího šetření,
- případně, pokud si Komise zachová svůj přístup k minimální dovozní ceně stanovené pro všechny vyvážející výrobce, aby existovalo rozlišení cen pro typy výrobků z PTV podle toho, zda jsou či nejsou ve sviticích. Bylo uvedeno, že typy výrobků z PTV, které nejsou ve sviticích, jsou alespoň o 15 EUR za tunu dražší, a to kvůli dodatečným nákladům na zpracování spojeným s procesem stříhání a řezání. Vyvážející výrobce proto požadoval, aby Komise znovu vypočítala dvě odlišné minimální dovozní ceny (jednu pro typy výrobku ve sviticích a druhou pro typy výrobku, které nejsou ve sviticích).

(601) Komise obě žádosti tohoto ruského vyvážejícího výrobce zamítla:

- Komise trvá na tom, že metodika, kterou použila, je platná. Komise v této souvislosti odkázala na skutečnost, že tato metodika včetně použití koše pro různé vyvážející výrobce, již byla použita například v jiných nedávných šetřeních, jako například v šetření týkajícím se výrobků z elektrooceli s orientovanou strukturou pocházejících z Číny, Japonska, Koreje, Ruska a Spojených států amerických⁽¹⁾. Navíc pokud by musela být vypočítána individuální minimální dovozní cena pro jednotlivé společnosti, znamenalo by to, že je třeba vypočítat alespoň osm různých minimálních dovozních cen. To by znamenalo znásobení administrativní zátěže, zejména pro celní orgány,
- Navíc ať už je dotčený výrobek ve svíticích, či nikoliv, pokud by cena (tj. cena zaplacená za dotčený výrobek, ať už je ve svíticích, či nikoliv) byla pod minimální dovozní cenou, každý vyvážející výrobce musí zaplatit své vlastní individuální valorické clo, ačkoliv Komise uznala, že toto valorické clo by poté bylo omezeno minimální dovozní cenou. Minimální dovozní cena jako taková byla založena na směsi typů výrobků, bez ohledu na to, zda byly například celé nebo rozřezané.

(602) Ukrajinský vyvážející výrobce společnost Metinvest uvítal rozhodnutí Komise omezit antidumpingové clo na úrovni minimální dovozní ceny jakožto méně obchod poškozující opatření než valorická antidumpingová cla. Výrobce však tvrdil, že minimální dovozní cena vypočítaná Komisí je příliš vysoká, a to z těchto důvodů: Komise nadhodnotila nárůst cen surovin, jelikož pro své výpočty zohlednila období března až květen 2017, pro které bylo charakteristické významné kolísání cen, zejména pokud jde o koksovateľné uhlí. Podle vlastní metodiky tohoto ukrajinského vyvážejícího výrobce společnost Metinvest tvrdila, že maximální hodnota druhého kroku úpravy minimální dovozní ceny odpovídající změně cen klíčových surovin mezi obdobími šetření a obdobími následujícím po období šetření (1. července 2016 až 31. března 2017) nemůže překročit 58 EUR za tunu, nikoliv 89,5 EUR za tunu. Vyvážející výrobce proto Komisi požádal, aby minimální dovozní cenu vypočítala znovu.

(603) Komise žádost společnosti Metinvest odmítla, a to z těchto důvodů: Zaprvé, vzhledem k tomu, že ceny surovin pro výrobu PTV jsou charakterizovány svou kolísavostí a mohly by být dokonce dražší než úrovně cen během období března až květen 2017, musela Komise minimální dovozní cenu vypočítat takovým způsobem, aby zároveň odstranila účinek dumpingu působícího újmu a ochránila uživatele před nepříznivým účinkem nepatřičného zvýšení cen po období šetření. Zadruhé, metodika, která byla použita společností Metinvest, a která vedla ke změně cen klíčových surovin (železná ruda a koksovateľné uhlí), má tu výhodu, že je jednoduchá, ale na druhou stranu nezohledňuje jiné suroviny na výrobu PTV, jako například šrot. Kromě toho někteří používají více šrotu (nebo jiné suroviny), zatímco jiní méně, což by bylo obtížné přesně vyčíslit. V tomto ohledu by Komisi čekal obtížný úkol celosvětově stanovit průměrný podíl surovin potřebných pro výrobu jedné tuny PTV.

(604) Ruský vyvážející výrobce společnost NLMK poznamenal, že Komise řádně nezveřejnila stanovení minimální dovozní ceny pro každého vyvážejícího výrobce, zejména náklady na použitou dopravu. Kromě toho rozsah úpravy „dopravy“ na běžnou hodnotu společnosti NLMK, aby bylo možné stanovit minimální dovozní cenu pro tuto konkrétní společnost, která se později sloučí s ostatními, nebyl jasný a mohl pokrývat jiné náklady, které pokryty být neměly.

(605) Komise objasnila, že náklady na dopravu, které byly přidány k běžné hodnotě, aby se u společnosti NLMK (a u dalších vyvážejících výrobců) dospělo k ceně CIF s dodáním na hranice, byly náklady uvedené společností NLMK a ověřené během šetření na místě. Tato skutečnost je rovněž potvrzena skutečností, že výpočet, který společnost NLMK provedla na základě svých vlastních nákladů na dopravu, aby dospěla k ceně CIF s dodáním na hranice, je podobný výpočtům Komise. V důsledku toho Komise uměle nenadsadila minimální dovozní cenu stanovenou v souvislosti se společností NLMK nebo s jinými vyvážejícími výrobci.

(606) Brazilský vyvážející výrobce společnost CSN a její společnost ve spojení Lusosider uvítali návrh Komise zavést minimální dovozní cenu s cílem vytvořit rovnováhu mezi zájmy výrobců a zájmy výrobního odvětví Unie. Tvrdili však, že dovoz uskutečněný skupinou ArcelorMittal Group z její brazilské pobočky by neměl být zohledněn v prvním kroku výpočtů. Kromě toho tvrdili, že Komise by měla minimalizovat umělý účinek výjimečného nárůstu cen surovin na výpočet minimální dovozní ceny, a to buď omezením tohoto mimořádného kolísání na základě historických údajů o pohybu cen, nebo použitím posledního období jakožto měřítko pro výpočet nárůstu

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/1953 ze dne 29. října 2015, o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz některých plochých válcovaných výrobků s orientovanou strukturou vyrobených z křemíkové elektrotechnické oceli pocházejících z Čínské lidové republiky, Japonska, Korejské republiky, Ruské federace a Spojených států amerických (Úř. věst. L 284, 30.10.2015). Je však třeba poznamenat, že v tomto konkrétním případě byly vypočítány 3 minimální dovozní ceny namísto jedné.

nákladů. Společnost CSN tvrdila, že maximální hodnota druhého kroku úpravy minimální dovozní ceny odpovídající změně omezených cen klíčových surovin mezi obdobím šetření a obdobím března až květen 2017 nemůže překročit 68,82 EUR za tunu, nikoliv 89,5 EUR za tunu. Pokud by bylo provedeno srovnání průměrných nákladů na suroviny mezi obdobím šetření a obdobím červen až červenec 2017, změna nesmí překročit 71,62 EUR za tunu. Vyvážející výrobce proto Komisi požádal, aby minimální dovozní cenu vypočítala znovu.

- (607) Požadavky brazilského vyvážejícího výrobce byly zamítnuty. Zprvde, dovoz společnosti ArcelorMittal z Brazílie byl na trhu Unie dumpingový, obdobně jako situace jiných vyvážejících výrobců, a proto by se s ním nemělo zacházet odlišně. Zadruhé, Komise připomenula, že musela minimální dovozní cenu vypočítat takovým způsobem, aby zároveň odstranila účinek dumpingu působícího újmu a ochránila uživatele před nepřiznivým účinkem nepatřičného zvýšení cen po období šetření.
- (608) Konsorcium uvedlo, že metodika použitá Komisí by měla být revidována, také vzhledem k tomu, že maxima surovin během období března až květen 2017 jsou vypočítána za použití odlišného přístupu. Komise zastávala názor, že metodika, kterou použila, je platná. Ačkoliv je pravdou, že během období března až květen 2017 nastala maxima surovin, Komise rovněž poznamenala, jak je uvedeno v 591. bodě odůvodnění, že vypočítaný nárůst výrobních nákladů ve výši 116 EUR za tunu plně nepřipisovala celkovému nárůstu nákladů na suroviny.
- (609) Konsorcium dále na základě své vlastní metodiky požadovalo, aby Komise stanovila minimální dovozní cenu na úrovni mezi 420 a 430 EUR za tunu. Metodika Konsorcia byla založena na výpočtu cen pro delší období (od roku 2013), na základě údajů různých zdrojů a na určitých předpokladech, například že výrobní odvětví Unie prodává za vyšší cenu 25 až 30 EUR za tunu. Komise v této souvislosti uvedla, že tato metodika nezohlednila náklady/ceny vyvážejících výrobců a výrobců v Unii během období šetření, ani dumpingová rozpětí a rozpětí újmy zjištěná během šetření. Navrhovaná minimální dovozní cena proto nespĺňuje požadavky čl. 9 odst. 4 základního nařízení.
- (610) Jak je uvedeno v 36. bodě odůvodnění, íránský vyvážející výrobce během slyšení dne 3. srpna nadnesl otázku týkající se administrativní chyby, k níž došlo při výpočtu dumpingu. Vyvážející výrobce vysvětlil, že některé číselné údaje byly chybně zaokrouhleny, pravděpodobně v důsledku jejich délky.
- (611) Komise toto tvrzení analyzovala a dospěla k závěru, že při výpočtu dumpingu pro íránského vyvážejícího výrobce skutečně došlo k administrativní chybě, která byla opravena. Výpočet dumpingu a minimální dovozní ceny proto musely být přepočítány s následujícím výsledkem: revidované dumpingové rozpětí a sazba antidumpingového cla pro společnost Mobarakeh Steel Company činily 17,9 % a revidovaná minimální dovozní cena upravená o nárůst cen surovin následně činila 468,49 EUR za tunu.
- (612) Všechny strany byly o této revizi informovány prostřednictvím dodatečného poskytnutí konečných zjištění dne 4. srpna 2017 a byly vyzvány, aby k ní vyjádřily své připomínky.
- (613) V případě změny okolností na trhu stanoví nařízení několik možností. Je-li tato změna trvalé povahy, čl. 11 odst. 3 základního nařízení stanoví, že je možné požadovat přezkum nutnosti zachování opatření. Komise urychleně posoudí podstatu jakékoli řádně motivované žádosti, aby se zachovala vyvážená úroveň ochrany před dumpingem působícím újmu.
- (614) Žadatel po konečných zjištěních tvrdil, že provedení přezkumu by kvůli formě opatření bylo v podstatě téměř nemožné. Kromě toho, i kdyby byl proveden prozatímní přezkum, výsledky tohoto přezkumu by byly příliš pomalé, než aby mohly výrobnímu odvětví Unie pomoci.
- (615) Komise poukázala na to, že takovýto prozatímní přezkum může být proveden rychle, obvykle v období jednoho roku.
- (616) Sazby antidumpingových opatření pro jednotlivé společnosti uvedené v tomto nařízení byly stanoveny na základě zjištění tohoto šetření. Odrážely tedy situaci zjištěnou během tohoto šetření týkajícího se těchto společností. Tato opatření jsou použitelná výlučně na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z dotčených zemí a vyráběného

uvedenými právníky osobami. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení s konkrétně uvedenými společnostmi, by se měla vztahovat opatření platná pro „všechny ostatní společnosti“. Nemělo by se na ně vztahovat žádné z uvedených individuálních antidumpingových opatření.

- (617) Pokud společnost změní název svého subjektu nebo založí nový výrobní či obchodní subjekt, může požádat o uplatnění těchto individuálních antidumpingových opatření. Taková žádost musí být zaslána Komisi ⁽¹⁾. Žádost musí obsahovat veškeré příslušné informace, včetně informací: o změně v činnostech společnosti spojených s výrobou, o domácím prodeji a prodeji na vývoz např. v souvislosti se změnou názvu nebo změnou týkající se výrobních a obchodních subjektů. Komise v odůvodněných případech aktualizuje seznam společností, na něž se vztahují individuální antidumpingová opatření.
- (618) Aby se co nejvíce omezilo riziko obcházení, má se za to, že je v tomto případě nutné přijmout zvláštní opatření za účelem zajištění řádného uplatňování antidumpingových opatření. Tato zvláštní opatření jsou následující: povinnost předložit celním orgánům členských států platnou obchodní fakturu a platné prohlášení, které splňují požadavky stanovené v člácích tohoto nařízení. Na dovoz, který nebude doprovázen fakturou a čestným prohlášením, se bude vztahovat sazba valorického cla použitelná pro všechny ostatní společnosti.
- (619) Pokud by v důsledku uložení opatření ve smyslu čl. 13 odst. 1 základního nařízení došlo ke změně obchodních tahů, může být zahájeno šetření zaměřené proti obcházení a za předpokladu splnění příslušných podmínek může být uloženo valorické clo.
- (620) Dále kvůli co nejlepší ochraně proti případné absorpci účinků opatření, zvláště mezi společnostmi ve spojení, Komise bezodkladně zahájí přezkum podle čl. 12 odst. 1 základního nařízení a může zavést evidenci dovozu v souladu s čl. 14 odst. 5 základního nařízení, bude-li mít důkaz o takovém jednání.
- (621) Všechny strany byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se zamýšlelo doporučit uložení konečných antidumpingových cel. Byla jim rovněž poskytnuta lhůta, v níž mohly vznést vůči poskytnutým informacím námitku. Připomínky předložené jinými stranami byly řádně zváženy, ale nebyly takové povahy, aby si vyžádaly změnu závěrů.

8. ZPĚTNÉ ULOŽENÍ ANTIDUMPINGOVÝCH CEL

- (622) Jak je uvedeno ve 20. bodě odůvodnění výše, Komise v návaznosti na žádost žadatele od 7. ledna 2017 zavedla celní evidenci dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Ruska a Brazílie.
- (623) Podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení může být clo uloženo zpětně „na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření“. Komise konstatuje, že v tomto případě žádná prozatímní opatření uložena nebyla.
- (624) Na základě těchto skutečností se Komise domnívá, že jedna z právních podmínek podle čl. 10 odst. 4 základního nařízení není splněna, a proto by clo u evidovaných případů dovozu nemělo být uloženo se zpětnou platností.

9. ODVOLACÍ VÝBOR A FORMA OPATŘENÍ

- (625) Z důvodů uvedených v oddílech 6 a 7 sdělila Komise svůj úmysl uložit opatření ve formě valorického cla omezeného minimální dovozní cenou.
- (626) Výbor zřízený čl. 15 odst. 1 základního nařízení vydal k návrhu prováděcího nařízení Komise záporné stanovisko a proti návrhu hlasovala kvalifikovaná většina členů výboru. Komise tudíž nemohla uložit opatření v původně zamýšlené formě.
- (627) V souladu s čl. 5 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady pro mechanismy, jimiž členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí ⁽²⁾ („nařízení o postupu projednávání ve výborech“), předložila Komise stejný návrh prováděcího nařízení odvolacímu výboru k dalšímu projednání.

⁽¹⁾ Evropská komise, Generální ředitelství pro obchod, ředitelství H, 1049 Brusel, Belgie.

⁽²⁾ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

- (628) Odvolací výbor projednal několik možných změn. Předseda odvolacího výboru dospěl k závěru, že nejširší možnou podporu členů výboru má změna formy opatření, kterou se valorické clo omezené minimální dovozní cenou mění na clo vyjádřené jako pevná částka na tunu.
- (629) Komise následně formu opatření změnila a informovala o ní zúčastněné strany.
- (630) Podle judikatury soudů Unie se Komise může rozhodnout uložit opatření v různých formách, mimo jiné v podobě pevné částky za tunu pro konkrétní společnost. Při rozhodování o formě opatření musí Komise nalézt rovnováhu mezi různými zájmy, včetně zájmů uživatelů a spotřebitelů.
- (631) Je tedy třeba připomenout, že Komise má širokou pravomoc, pokud jde o posuzování a vyvažování protichůdných zájmů, což se může projevit při výběru formy opatření. Komise zopakovala, že uložení valorického cla může uživatele nepřiměřeně zatížit, zejména pokud hrozí zvýšení cen PTV.
- (632) Komise dospěla k závěru, že odpovídající rovnováha se od její počáteční analýzy liší. Měla za to, že opatření ve formě pevné částky na tunu pro konkrétní společnost přesněji odráží újmu způsobovanou každým vyvážejícím výrobcem, u něhož byl zjištěn dumping. Kromě toho se rovněž zajistí, aby clo odstranilo újmu v plném rozsahu. V neposlední řadě zajišťuje uživatelům a spotřebitelům vyšší stabilitu a předvídatelnost, poněvadž se s časem nemění.
- (633) Komise dospěla k závěru, že za specifických okolností tohoto případu pevné clo za tunu pro konkrétní společnost zohledňuje potřeby uživatelů lépe než clo valorické, protože zajistí, že světové tržní ceny nebudou uživatele nepřiměřeně zatěžovat, byť by po období šetření došlo k jejich výraznému zvýšení.
- (634) Proto Komise považovala za vhodné uložit paušální částku za tunu. Oproti valorickému clu omezenému minimální dovozní cenou poskytuje tento druh opatření výrobnímu odvětví Unie okamžitou ochranu proti dumpingu působícímu újmu při stanovené úrovni cla a zároveň vylučuje, že dovozci a uživatelé budou muset platit vyšší clo v budoucnu. Představuje tudíž vyvážení zájmů, jehož bylo třeba v tomto šetření dosáhnout.
- (635) Pevná výše cla za tunu je založena na úrovni, která se rovná rozpětí dumpingu nebo újmy zjištěnému během šetření u každého spolupracujícího vyvážejícího výrobce dotčeného výrobku, podle toho, která hodnota byla nižší, v souladu s čl. 9 odst. 4 druhým pododstavcem základního nařízení.
- (636) Konkrétní clo stanovila Komise tak, že nižší částku dumpingového rozpětí nebo rozpětí újmy vypočtenou u každého dotčeného vyvážejícího výrobce vydělila celkovým vývozem za tunu dotčeného výrobku během období šetření. V níže uvedené tabulce jsou uvedeny příslušné sazby konečného antidumpingového cla, které vycházejí z valorického cla uvedeného v tabulce v 583. bodě odůvodnění.

Země	Společnost	Sazba konečného cla – v EUR/t netto
Brazílie	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0
	Gerdau Açominas S.A.	55,8

Země	Společnost	Sazba konečného cla – v EUR/t netto
Írán	Mobarakeh Steel Company	58,0
Rusko	Novolipetsk Steel	53,3
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5
	PAO Severstal	17,6
Ukrajina	Metinvest Group	60,5

- (637) Po poskytnutí dodatečných konečných informací dne 22. září 2017 tvrdil íránský vyvážející výrobce, že ve výpočtu jeho celkového vývozu dotčeného výrobku během období šetření, který provedla Komise, došlo k chybě.
- (638) Komise tvrzení vyvážejícího výrobce analyzovala a následně jej uznala. Revidovaná pevná výše cla za tunu v případě společnosti Mobarakeh Steel Company (a všech ostatních společností) v Íránu tudíž činí 57,5 EUR za tunu netto.
- (639) Íránský vyvážející výrobce, brazilský vyvážející výrobce CSN podporovaný portugalskou společností Lusosider, která je s ním ve spojení, brazilský vyvážející výrobce Usiminas a ukrajinský vyvážející výrobce Metinvest předložili cenové závazky. Ruský vyvážející výrobce NLMK předložil Komisi cenový závazek již dne 13. února 2017.
- (640) Jedenáct dalších zúčastněných stran (sedm vyvážejících výrobců, jeden uživatel ve spojení s jedním z těchto vyvážejících výrobců, žadatel; konsorcium a mise Brazílie při Evropské unii) předložilo dne 26. září 2017 následující připomínky.
- (641) Brazilský vyvážející výrobce CSN uvedl, že taková změna formy opatření představuje velmi vážné ohrožení existence portugalské společnosti Lusosider, která je s ním ve spojení. Kromě toho tento vyvážející výrobce uvedl, že změna formy opatření neposkytuje odpovídající rovnováhu mezi zájmy výrobního odvětví Unie na jedné straně a společnosti Lusosider a ostatních uživatelů na straně druhé. Společnost CSN navíc tvrdila, že kromě změny formy opatření se nepochybně změnila i podstata. Výsledné účinky této změny by společnost Lusosider a mnoho dalších uživatelů zastihlo nepřipravených. Společnost ve spojení Lusosider dále uvedla, že tak podstatná změna formy opatření by ji donutila přesunout výrobu galvanizované oceli mimo Unii. Společnost Lusosider navíc uvedla, že by musela opustit svůj investiční projekt ve výši 70 milionů EUR, který by jí umožnil v Portugalsku vyrábět dalších 300 000 tun ročně. V důsledku toho tvrdila, že stavební trh na Pyrenejském poloostrově by v budoucnu nebyl náležitě zásobován surovinami, přičemž toto tvrzení opírala o další údaje o vývoji na trhu na Pyrenejském poloostrově.
- (642) Brazilský vyvážející výrobce Usiminas tvrdil, že bylo porušeno jeho právo na obhajobu, jelikož lhůta 1,5 pracovního dne je příliš krátká na to, aby mohl učinit smysluplné podání. Vyzval také Komisi, aby pokročila se svým předchozím návrhem na uložení valorického cla omezeného minimální dovozní cenou. Navíc tvrdil, že v důsledku změny opatření se stává velmi důležitou úroveň rozpětí újmy. Proto zopakoval, že náklady po dovozu, které použila Komise, byly příliš nízké a že použitý cílový zisk byl nepřiměřeně vysoký a neoprávněně navýšený. Rovněž zopakoval svou předchozí připomínku, že dovoz z Brazílie, který měl způsobit podstatnou újmu, nedosahuje prahu „de minimis“, jestliže se vyloučí dovoz od brazilského vyvážejícího výrobce Arcelor-Mittal, který je ve spojení s výrobcem v Unii. Poté opět poukázal na to, že Komise podle něj nezvolila vhodný cílový zisk. Kromě toho znovu uvedl, že závěr Komise při tomto šetření, že výrobní odvětví Unie utrpělo v období šetření podstatnou újmu, se zdá být v rozporu se zjištěním v antidumpingovém řízení proti PTV pocházejícím z Číny, totiž že podstatná újma hrozila pouze v období od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015. Rovněž uvedl, že pouhý matematický rozdíl mezi dovozními cenami dotčených zemí a domácí cenou v Unii nespĺňuje podmínku řádné cenové analýzy dopadů podle základního nařízení.

- (643) Spolupracující brazilský vyvážející výrobce Gerdau, nezařazený do vzorku, uvedl, že původně zvažovaná forma opatření (valorické clo omezené minimální dovozní cenou) má podporu mnoha členských států. Domníval se, že nejvhodnějším řešením této věci je nadále původní záměr Komise.
- (644) Ukrajinský vyvážející výrobce Metinvest tvrdil, že poskytnutí dodatečných konečných informací nebylo podloženo řádnými důkazy a právním odůvodněním a rovněž porušilo jeho právo na obhajobu. Dále tvrdil, že Komise nezohlednila řadu klíčových právních tvrzení a argumentů, které by značně snížily jeho dumpingové rozpětí. Uvedl rovněž, že vzhledem k současným vysokým cenám na trhu a nárůstu dovozu z jiných zemí je navrhovaná výše pevné částky neúměrně vysoká, diskriminační a nepřiměřená. Platnost opatření by měla být omezena na dva roky. Nakonec uvedl, že by Komise měla u dovozu z Ukrajiny usilovat o konstruktivní řešení v souladu s ustanoveními dohody o přidružení mezi EU a Ukrajinou, a měly by tudíž být upřednostňovány cenové závazky, jako například jím učiněný závazek.
- (645) Ruský vyvážející výrobce NLMK zastával názor, že Komise měla použít hodnotu CIF, která odpovídá fakturované hodnotě tržeb společnosti Novex, která je vnitřním vývozním oddělením NLMK, a že úprava na základě čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, kterou Komise při výpočtu konkrétního cla provedla, nebyla odůvodněná. Odkázal také na svou nabídku cenového závazku a stěžoval si, že na ni dosud neobdržel odpověď.
- (646) Ruský vyvážející výrobce Severstal tvrdil, že změna formy opatření na základě obecného informačního dokumentu je porušením obecných zásad EU ohledně legitimního očekávání a řádné správy. Navrhl, aby se nová forma opatření začala uplatňovat po uplynutí přiměřené lhůty jednoho měsíce.
- (647) Ruský vyvážející výrobce MMK nesouhlasil s tím, že zvolená revidovaná forma opatření lépe zohledňuje potřeby uživatelů a dosahuje lepšího vyvážení rozdílných zájmů.
- (648) Konsorcium uvedlo, že tato změna formy opatření je znepokojující pro nezávislé uživatele. Uvedlo navíc, že změna formy opatření neposkytuje odpovídající rovnováhu mezi zájmy výrobního odvětví Unie na jedné straně a zájmy dovozců a uživatelů na straně druhé. Nadto se domnívalo, že kromě změny formy opatření se nepochybně změnila i podstata. Mezi výslednými účinky opatření by bylo značné zvýšení nákupních cen pro uživatele, čímž by se z hlediska soutěže dostali do nevýhodného postavení vůči výrobcům v Unii. Požádalo proto Komisi, aby svůj postoj přehodnotila a zachovala svůj původní návrh na omezení valorického cla minimální dovozní cenou.
- (649) Konsorcium i ruský vyvážející výrobce MMK vyzvali Komisi, aby v rámci analýzy zájmu Unie analyzovala dopad nedávného podpisu memoranda o porozumění mezi společnostmi Tata Steel a ThyssenKrupp, pokud jde o kombinaci jejich provozů v Evropě, a nedávné akvizice společnosti Ilva společností Arcelor Mittal.
- (650) Žadatel uvedl, že nadále důrazně nesouhlasí s posouzením zájmu Unie, na jehož základě se Komise rozhodla neuložit valorické clo. V této souvislosti zopakoval, že Komise nadále ignoruje právní kritéria stanovená v čl. 21 odst. 1 základního nařízení. Rovněž připomněl, že clo na tunu bylo stanoveno na základě historicky nízkých cenových úrovní, které převažovaly během období šetření, což znamená, že takovéto clo by k odstranění těchto rozpětí dumpingu působícího újmu v současnosti již nepostačovalo. Zejména tvrdil, že výpočet pevné stanoveného cla nebere v úvahu cenový vývoj po období šetření. Dále tvrdil, že uložení pevné stanoveného cla je v současném šetření nevhodné vzhledem k velkému počtu typů výrobku, přičemž odkázal na postoj, který Komise zaujala v 386. bodě odůvodnění prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/387 týkajícího se tvárné litiny z Indie. Kromě toho zopakoval své dřívější tvrzení, že Komise musí brát v úvahu zjištění ekonomické poradenské kanceláře BKP, jež připravila ekonomickou studii ze dne 12. června 2017 a navazující zprávu ze dne 24. července 2017. Podle sdružení Eurofer poskytují tyto zprávy jasné důkazy o tom, že dopad cel na uživatele by byl minimální. Na závěr sdružení Eurofer uvedlo, že Komise by měla přezkoumat své rozhodnutí o vyloučení Srbska z šetření s ohledem na jeho rostoucí tržní podíl po období šetření a budoucí investiční plány.

- (651) Mise Brazílie při Evropské unii uvedla, že změna formy opatření se jeví jako nadměrná ochrana výrobců a je v rozporu s některými zásadními závěry uvedenými v obecném informačním dokumentu ze dne 17. července 2017, zejména pokud jde o to, nakolik je minimální dovozní cena schopna omezovat vliv cla na dovozce a uživatele, a zajistit tak rovnováhu mezi různými zájmy. Očekávala tudíž, že se Komise v rámci tohoto šetření vrátí k původnímu rozhodnutí o uložení konečných opatření.
- (652) Komise veškerá tato vyjádření velmi bedlivě prostudovala. Sdružila opakující se témata od různých zúčastněných stran ohledně posouzení zájmu Unie a práva na obhajobu v následujících bodech odůvodnění a poté se k jednotlivým bodům vyjádřila.
- (653) Několik zúčastněných stran tvrdilo, že změna formy opatření nepřináší vhodnou rovnováhu mezi různými zájmy. Ačkoliv vyvážející výrobci a uživatelé varovali před nepřiměřeným účinkem na uživatele, žadatel trval na potřebnosti valorického cla. Komise nejprve připomněla, že podle judikatury musí při vyvažování protichůdných zájmů zohlednit právní, hospodářské a politické aspekty daného případu. V tomto konkrétním případě se Komise a členské státy rozcházely v politické analýze vyvažování zájmů. V takové situaci článek 6 nařízení o postupu projednávání ve výborech ukládá předsedovi odvolacího výboru, aby se pokusil najít řešení, které se v odvolacím výboru setká s nejširší podporou. V tomto případě byl výsledkem návrh na uložení pevné částky.
- (654) Komise trvala na tom, že uložení pevně stanoveného cla v tomto případě skutečně představuje vhodný kompromis mezi protichůdnými zájmy z následujících důvodů.
- (655) Zprvč, pevně stanovené clo odstraňuje újmu v plném rozsahu a jako takové poskytuje okamžitou ochranu výrobního odvětví Unie. To odpovídá politickému posouzení, podle něž okamžitá a úplná ochrana byla opodstatněná, jak vyplývá z jednání odvolacího výboru. Proto se uložением tohoto cla věnuje zvláštní pozornost potřebě odstranit škodlivé účinky dumpingu působícího újmu, které spočívají v narušení obchodu, a obnovit účinnou hospodářskou soutěž na trhu Unie, jak požaduje čl. 21 odst. 1 druhá věta základního nařízení.
- (656) Zadruhé, v tomto případě pevně stanovené clo zajišťuje větší stabilitu a předvídatelnost pro uživatele a spotřebitele, neboť zůstává stabilní v čase. Uložением tohoto cla je tudíž vyloučeno, že by uživatelé a spotřebitelé mohli být nuceni platit vyšší clo, pokud by se dále zvýšily ceny, což se zdá být pravděpodobný scénář. Skutečnost, že výpočet tohoto cla byl založen na cenách převládajících během období šetření, zmírňuje dopad tohoto pevně stanoveného cla, protože bylo vypočteno na základě v daném okamžiku úplných a ověřených údajů, a to v době, kdy ceny byly velmi nízké.

V důsledku toho Komise nepřehodnotila svůj postoj, aby se vrátila ke svému původnímu návrhu. Rovněž nezkrátila dobu trvání opatření, jak požadoval ukrajinský vyvážející výrobce, jelikož neexistoval zvláštní důvod odchýlit se od běžného pětiletého období uvedené v čl. 11 odst. 2 základního nařízení. Zejména je třeba uvést, že se jedná o trh s dobře zavedeným výrobkem ve stabilním právním prostředí, např. oproti trhu s inovativními výrobky se silnými a variabilními státními zásahy, jako v případě solárních panelů.

- (657) Ceny by se mohly dále zvýšit, pokud by pokračovala konsolidace výrobního odvětví Unie a pokud by výrobní odvětví Unie získalo silnější vyjednávací pozici. Komise přijala připomínky, že akvizice společnosti Ilva konsorciem, jehož hlavním akcionářem je ArcelorMittal, a podpis dohody mezi společnostmi Tata Steel a ThyssenKrupp o zřízení společného podniku jsou v tomto ohledu relevantní. Tento vývoj však stále pokračuje a zejména nadále podléhá schválení antimonopolních úřadů. Jeho dopad na trh je tedy nejistý a v každém případě až v budoucnosti. Komise proto dospěla k závěru, že tento vývoj nevyžaduje změnu protichůdných zájmů pro účely tohoto nařízení. Pokud jde o tvrzení žadatele, že Komise nepřihlédla ke zjištěním ekonomické poradenské kanceláře, BKP, Komise zopakovala své závěry uvedené v 473. a 474. bodě odůvodnění. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (658) Pokud jde o tvrzení, že uložení pevně stanoveného cla není v tomto šetření vzhledem k velkému množství typů výrobku vhodné, Komise poznamenala následující. Uznala, že pevně stanovené clo není ideální pro nestejnorodé

výrobky. Nicméně v tomto konkrétním šetření, jak je uvedeno v 548. bodě odůvodnění, uložení valorického cla by mělo dopad na uživatele nepřiměřeně. Výsledkem je, že uložení pevně stanoveného cla je tudíž v tomto případě vhodnější. Toto tvrzení je proto zamítnuto.

- (659) Pokud jde o připomínku žadatele, že clo za tunu vychází z historicky nízkých cenových úrovní, které převažovaly během období šetření, Komise připomněla, že antidumpingové clo vždy vychází a vypočítává se z údajů z období šetření bez ohledu na to, zda se jedná o clo valorické nebo pevně stanovené. Stanovení dumpingových rozpětí s ohledem na historicky nízké ceny v období šetření, aniž by bylo clo vypočteno s použitím vyšších cen po období šetření, by znamenalo účelový výběr zaměřený na výsledky, a nemůže být odůvodněn, protože by se musely použít údaje ze dvou různých období. V každém případě úplné a ověřené byly pouze údaje z období šetření. Okolnosti uváděné žadatelem nejsou mimořádné, nýbrž se jedná o běžné působení tržních sil. Konečně, při vyvažování protichůdných zájmů Komise přihlíží rovněž ke skutečnosti, že použití údajů z období šetření zmírňuje dopad pevně stanoveného cla, jelikož vychází z historicky nízkých cen. Tvrzení, aby pro výpočet pevně stanoveného cla byly zohledněny údaje po období šetření, bylo tudíž rozhodně odmítnuto.
- (660) Některé zúčastněné strany tvrdily, že Komise porušila jejich právo na obhajobu tím, že nestanovila smysluplnou lhůtu pro předložení připomínek k poskytnutým dodatečným informacím. V tomto ohledu Komise odkázala na čl. 20 odst. 5 druhou větu základního nařízení, podle nějž může stanovit kratší lhůtu než lhůtu 10 dnů pro poskytnutí dodatečných konečných informací. V tomto případě byla Komise povinna vyčkat na výsledek jednání odvolacího výboru, jež se konalo dne 22. září. Ve stejný den všem zúčastněným stranám zaslala dodatečné konečné informace o rozsahu nepřesahujícím jednu stranu. Strany byly tedy informovány v pátek večer a měly čas reagovat na tuto malou změnu do úterý 14:00 hodin. Strany měly celkem více než 3,5 dne na přípravu svých připomínek k velmi omezenému dodatečnému znění. S ohledem na naléhavost věci tak Komise právo na obhajobu zúčastněných stran respektovala. Základní nařízení počítá dny pro zveřejnění jako dny, nikoli jako pracovní dny, neboť lze očekávat, že v situaci, jako je situace v daném případě, kdy všechny strany dokonale znají harmonogram, zúčastněné strany přijmou všechna nezbytná opatření k tomu, aby mohly pracovat během víkendu.
- (661) Společnost Severstal prohlásila, že změna podoby opatření v tak pozdní fázi šetření porušuje obecnou zásadu legitimního očekávání a řádné správy. Komise nemůže přijmout argument, že informační dokument vzbuzuje legitimní očekávání, pokud jde o konečný závěr šetření. Účelem poskytnutí informací je naopak uvědomit zúčastněné strany o předběžných zjištěních Komise a poskytnout jim možnost účinně uplatnit jejich práva na obhajobu. Z tohoto důvodu bylo v průvodním dopise zasláném všem zúčastněným stranám výslovně uvedeno, že „tímto poskytnutím informací není dotčeno jakékoli následné rozhodnutí, které Komise může přijmout, ale pokud toto rozhodnutí vychází z jiných skutečností a úvah, budou tyto skutečnosti a úvahy vaší společnosti sděleny, jakmile to bude možné“. To Komise učinila s dodatečnými konečnými informacemi ze dne 22. září 2017. V tomto kontextu se zúčastněná strana nemůže dovolávat ochrany legitimního očekávání dříve, než Komise ukončí daný přezkum, pokud se Komise rozhodne jednat v rámci pravomocí, které jí svěřil zákonodárce Unie ⁽¹⁾. Tento argument proto musel být rovněž odmítnut.
- (662) Tvrzení společnosti Metinvest, že navrhovaná podoba opatření je diskriminační, nebylo doloženo. Pouhá skutečnost, že dovoz z jiných zemí se zvýšil po období šetření, neznámá, že je navrhované opatření diskriminační ve smyslu čl. 9 odst. 5 základního nařízení. Zatímco dumping působící újmu byl zjištěn u čtyř příslušných zemí, takové zjištění neexistuje, pokud jde o dovoz z jiných zemí. Z toho vyplývá, že důvod pro rozdílné zacházení spočívá v tom, že je třeba obnovit spravedlivou hospodářskou soutěž na trhu Unie pro dovoz z daných čtyř zemí.
- (663) Komise nakonec zopakovala, že uložení pevně stanoveného cla mělo nejširší možnou podporu v odvolacím výboru. Proto odmítla připomínku společnosti Gerdau, že mnoho členských států podpořilo původní opatření, jako věcně nesprávnou. V odvolacím výboru tento návrh podpořil pouze omezený počet členských států.
- (664) Kromě toho několik zúčastněných stran znovu předložilo komentáře, které nebyly součástí dodatečných konečných informací: Společnost Usiminas se odvolávala na použité náklady po dovozu a cílový zisk, prahovou hodnotu považovanou za zanedbatelnou, analýzu cenového efektu, cílový zisk a tvrzení, že zjištění tohoto šetření

⁽¹⁾ Viz rozsudek ze dne 7. května 1991 ve věci C-69/89 Nakajima All Precision v. Rada, ECLI:EU:C:1991:186, bod 120. Viz rovněž nedávné stanovisko generálního advokáta Campos Sánchez-Bordony ze dne 20. července 2017 ve věci C-256/16 Deichmann, ECLI:EU:C:2017:580, bod 49.

byla v rozporu se závěry čínského šetření. Společnost Metinvest tvrdila, že Komise nepřihlédla k řadě klíčových právních nároků a argumentů, zatímco společnost NLMK tvrdila, že Komise chybně upravila její vývozní cenu. S ohledem na tato tvrzení Komise uvedla, že se jimi již zabývala po poskytnutí konečných informací. Co se týče tvrzení společnosti Usiminas, byla řešena pokud jde o náklady po dovozu v 576. bodě odůvodnění, pokud jde o cílový zisk v 563. až 565. bodě odůvodnění, pokud jde o prahovou hodnotu považovanou za zanedbatelnou v 252. až 258. bodě odůvodnění, pokud jde o cenový efekt v 273. bodě odůvodnění a pokud jde o rozpor se závěry čínského šetření v 330., 331. a 597. bodě odůvodnění. Co se týče tvrzení společností Metinvest a NLMK, Komise odkazuje na 131., 132. a 127. bod odůvodnění a poznamenává, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení měla logicky rovněž vliv na výpočet pevně stanoveného cla.

- (665) Žadatel zopakoval svůj názor, že Komise měla zveřejnit rozpětí újmy pro Srbsko a jeho úroveň cenového podbízení. Vyzval rovněž Komisi, aby přezkoumala své rozhodnutí vyloučit Srbsko z šetření s ohledem na jeho rostoucí podíl na trhu Unie. Komise uznala, že úředník pro slyšení doporučil zveřejnit rozpětí újmy a cenového podbízení, aby bylo možné lépe porozumět tomu, zda jsou splněny podmínky stanovené v čl. 3 odst. 4 základního nařízení. Nicméně Komise se domnívá, že zveřejnění rozpětí újmy a rozpětí cenového podbízení nebylo nutné k vyhodnocení analýzy týkající se kumulace (238. bod odůvodnění), jelikož všechny nezbytné údaje byly řádně zveřejněny v informačním dokumentu. Její závěr, že objem srbského dovozu byl zanedbatelný, vycházel z dostupných údajů týkajících se období šetření v souladu s čl. 3 odst. 4 základního nařízení. Použití údajů z období po období šetření nebylo odůvodněné, neboť vývoj popsany žadatelem není mimořádný, nýbrž v rámci běžných výkyvů na trzích. Kromě toho Komise nemůže založit svou analýzu újmy na budoucích investičních plánech vyvážejících výrobců. Pokud by se tyto plány uskutečnily a vedly k trvalé změně okolností, může žadatel podat nový antidumpingový podnět.
- (666) Ve dnech 26. a 27. září 2017 nabídlo pět vyvážejících výrobců cenové závazky. Komise uvedla, že tyto nabídky byly doručeny po lhůtě stanovené v článku 8 základního nařízení vykládaném ve spojení s článkem 20 základního nařízení, který odkazuje na poskytnutí konečných informací, a nikoli na poskytnutí dodatečných konečných informací.
- (667) Článek 8 základního nařízení stanoví možnost nabídnout (a přijmout) cenové závazky po této lhůtě za výjimečných okolností.
- (668) Komise posoudí, zda jsou tyto okolnosti splněny a zda mohou být cenové závazky přijaty. Avšak vzhledem k tomu, že se poskytnutí dodatečných konečných informací uskutečnilo v pozdní fázi šetření, Komise nemohla provést nezbytnou analýzu toho, zda tyto cenové závazky byly přijatelné před přijetím tohoto nařízení. Proto Komise výjimečně a s ohledem na složitost problému, zejména s ohledem na práva na obhajobu zúčastněných stran, svou analýzu náležitě dokončí v pozdější fázi. To je výslovně uvedeno v článku 8 základního nařízení, který stanoví možnost přijetí cenových závazků za výjimečných okolností i poté, co byla uložena konečná opatření. V této souvislosti bude Komise rovněž analyzovat význam dohody o přidružení mezi EU a Ukrajinou.
- (669) Pokud jde o tvrzení, že Komise neodpověděla na nabídku cenového závazku předloženou Komisi dne 13. února 2017 společností NLMK, Komise odkazuje na čl. 8 odst. 1 základního nařízení, který stanoví, že závazky mohou být nabízeny pouze poté, co byla předběžně zjištěna existence dumpingů a újmy. V tomto konkrétním případě v únoru 2017 žádné takové zjištění neexistovalo. Cenový závazek nabídnutý společností NLMK bude tudíž analyzován později společně s jinými nabídkami.
- (670) Kromě toho pokud jde o připomínku společnosti Lusosider, že stavební trh na Iberském poloostrově bude v budoucnu bez příslušné dodávky surovin, toto tvrzení bude analyzováno v rámci přezkumu cenového závazku společností CSN/Lusosider.
- (671) Odvolací výbor nevydal stanovisko,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné dumpingové clo na dovoz určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli, též ve svitcích (včetně výrobků „zkracovaných na míru“ a „úzkých pásů“), po válcování za tepla již dále neopracovaných, neplátovaných, nepokovených ani nepotažených, pocházejících z Brazílie, Íránu, Ruska a Ukrajiny.

2. Dotčený výrobek nezahrnuje:

- výrobky z korozivzdorné oceli a křemíkové elektrooceli s orientovanou strukturou,
- výrobky z nástrojové oceli a rychlořezné oceli,
- výrobky, které nejsou ve svitcích a nemají reliéfní vzor, o tloušťce převyšující 10 mm a o šířce 600 mm nebo větší, a
- výrobky, které nejsou ve svitcích a nemají reliéfní vzor, o tloušťce 4,75 mm nebo větší, avšak nepřesahující 10 mm, a o šířce 2 050 mm nebo větší.

Dotčený výrobek je v současnosti kódů KN 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 10, 7208 53 90, 7208 54 00, 7211 13 00, 7211 14 00, 7211 19 00, ex 7225 19 10 (TARIC code 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (kód TARIC 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (kód TARIC 7226 19 10 90), 7226 91 91 a 7226 91 99.

3. Sazba konečného antidumpingového cla, která se použije pro výrobek popsáný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi se stanoví takto:

Země	Společnost	Sazba konečného cla – v EUR/t netto	Doplňkový kód TARIC
Brazílie	ArcelorMittal Brasil S.A	54,5	C210
	Aperam Inox América do Sul S.A.	54,5	C211
	Companhia Siderúrgica Nacional	53,4	C212
	Usinas Siderúrgicas de Minas Gerais S.A. (USIMINAS)	63,0	C213
	Gerdau Açominas S.A.	55,8	C214
Írán	Mobarakeh Steel Company	57,5	C215
Rusko	Novolipetsk Steel	53,3	C216
	Public Joint Stock Company Magnitogorsk Iron Steel Works (PJSC MMK)	96,5	C217
	PAO Severstal	17,6	C218
Ukrajina	Metinvest Group	60,5	C219

4. Sazbou konečného antidumpingového cla platnou pro výrobek popsany v odstavci 1 a vyrobený jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v odstavci 2, je pevně stanovené clo, jak je stanoveno v tabulce níže.

Společnost	Sazba konečného cla – v EUR/t netto	Doplňkový kód TARIC
Všechny ostatní brazilské společnosti	63,0	C999
Všechny ostatní íránské společnosti	57,5	C999
Všechny ostatní ruské společnosti	96,5	C999
Všechny ostatní ukrajinské společnosti	60,5	C999

5. U všech ostatních jednotlivě vyjmenovaných výrobců a v případech, kdy dojde k poškození zboží před propuštěním do volného oběhu, a kdy je proto cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená, poměrně rozdělena za účelem stanovení celní hodnoty podle čl. 131 odst. 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2015/2447 ⁽¹⁾, se výše uvedená sazba konečného cla vypočítaná na základě odstavce 2 sníží o procento, které odpovídá poměrnému rozdělení ceny, která skutečně byla nebo má být zaplacená. Splatné clo se potom rovná rozdílu mezi sníženou sazbou konečného cla a sníženou čistou cenou s dodáním na hranice Unie před proclením.

6. U všech ostatních společností a v případech, kdy dojde k poškození zboží před propuštěním do volného oběhu, a kdy je proto cena, která byla nebo má být skutečně zaplacená, poměrně rozdělena za účelem stanovení celní hodnoty podle čl. 131 odst. 2 nařízení (EU) 2015/2447, se výše sazby antidumpingového cla vypočítaná na základě odstavce 3 sníží o procento, které odpovídá poměrnému rozdělení ceny, která skutečně byla nebo má být zaplacená.

7. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

8. Pokud kterýkoli vyvážející výrobce v Brazílii poskytne Komisi dostatečné důkazy, že:

- v období šetření (tj. od 1. července 2015 do 30. června 2016) nevyvážel do Unie výrobek popsany v čl. 1 odst. 1;
- není ve spojení s žádným vývozcem ani výrobcem v Brazílii, na kterého se vztahují opatření uložená tímto nařízením; a
- po skončení období šetření buď skutečně vyvezl dotčený výrobek do Unie, nebo uzavřel neodvolatelný smluvní závazek jeho značné množství do Unie vyvézt, může být tabulka v čl. 1 odst. 2 změněna tak, že se mezi spolupracující společnosti nezařazené do vzorku přidá nový vyvážející výrobce, na nějž se v důsledku toho bude vztahovat vážená průměrná celní sazba pro společnosti zařazené do vzorku, jež činí 55,8 EUR/t netto.

Článek 2

Antidumpingové řízení týkající se dovozu dotčeného výrobku pocházejícího ze Srbska do Unie se tímto v souladu s čl. 9 odst. 2 základního nařízení ukončuje.

Článek 3

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/5 ze dne 5. ledna 2017, kterým se zavádí celní evidence dovozu určitých plochých za tepla válcovaných výrobků ze železa, nelegované nebo ostatní legované oceli pocházejících z Ruska a Brazílie se s konečnou platností zrušuje bez zpětného výběru cla.

Článek 4

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 343, 29.12.2015, s. 558)

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. října 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2017/1796**ze dne 5. října 2017,****kterým se stanoví koeficient přidělení pro žádosti o vývozní licence pro sýry vyvážené v roce 2018 do Spojených států amerických v rámci kvót uvedených v nařízení (ES) č. 1187/2009**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾, a zejména na článek 188 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Kapitola III oddíl 2 nařízení Komise (ES) č. 1187/2009 ⁽²⁾ stanoví postup pro přidělování vývozních licencí pro sýry, které budou vyvezeny do Spojených států amerických v rámci některých kvót uvedených v článku 21 uvedeného nařízení.
- (2) V případě některých kvót a skupin produktů přesahují množství uvedená v žádostech o vývozní licence množství dostupná pro kvótový rok 2018. Je proto třeba určit, v jakém rozsahu mohou být vývozní licence vydávány, a stanovit koeficienty přidělení, které se použijí pro požadovaná množství, podle čl. 23 odst. 1 nařízení (ES) č. 1187/2009.
- (3) V případě některých kvót a skupin produktů nedosahují množství uvedená v žádostech o vývozní licence množství dostupná pro kvótový rok 2018. Je tudíž třeba za použití koeficientu přidělení rozdělit zbývající množství mezi žadatele v poměru k požadovaným množstvím podle čl. 23 odst. 4 nařízení (ES) č. 1187/2009.
- (4) Vzhledem k období stanovenému v čl. 23 odst. 1 nařízení (ES) č. 1187/2009 pro stanovení koeficientů přidělení je třeba, aby toto nařízení vstoupilo v platnost dnem následujícím pod dni jeho vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Na množství uvedená v žádostech o vývozní licence podaných podle nařízení (ES) č. 1187/2009 na skupiny produktů a kvóty označené jako „16-Tokyo“ a „16-, 17-, 18-, 20-, 21-Uruguay“ ve sloupci 3 přílohy tohoto nařízení se použijí koeficienty přidělení uvedené ve sloupci 5 uvedené přílohy.

Článek 2

Žádosti o vývozní licence podané podle nařízení (ES) č. 1187/2009 na skupiny produktů a kvóty označené jako „22-, 25-Tokyo“ a „22-, 25-Uruguay“ ve sloupci 3 přílohy tohoto nařízení budou pro žádaná množství přijaty.

Na další množství, rozdělená mezi žadatele pomocí koeficientů přidělení uvedených ve sloupci 6 uvedené přílohy, lze vydat vývozní licence poté, co je do týdne od zveřejnění tohoto nařízení hospodářský subjekt přijme, a za předpokladu, že je složena požadovaná jistota.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 1187/2009 ze dne 27. listopadu 2009, kterým se stanoví zvláštní prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007, pokud jde o vývozní licence a vývozní náhrady pro mléko a mléčné výrobky (Úř. věst. L 318, 4.12.2009, s. 1).

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 5. října 2017.

*Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel
Generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova*

PŘÍLOHA

Označení skupiny v souladu s doplňkovými poznámkami v kapitole 4 Harmonizovaného celního sazebníku Spojených států amerických		Označení skupiny a kvóty	Množství dostupné pro rok 2018 (v kg)	Koefficient přidělení podle článku 1	Koefficient přidělení podle článku 2
Poznámka č.	Skupina				
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
16	Not specifically provided for (NSPF)	16-Tokyo	908 877	0,1296811	
		16-Uruguay	3 446 000	0,0880789	
17	Blue Mould	17- Uruguay	350 000	0,0754310	
18	Cheddar	18- Uruguay	1 050 000	0,1212471	
20	Edam/Gouda	20- Uruguay	1 100 000	0,0955026	
21	Italian type	21- Uruguay	2 025 000	0,0704102	
22	Swiss or Emmentaler cheese other than with eye formation	22-Tokyo	393 006		19,6493175
		22-Uruguay	380 000		4,4705882
25	Swiss or Emmentaler cheese with eye formation	25-Tokyo	4 003 172		1,0007930
		25-Uruguay	2 420 000		1,4447761

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2017/1797

ze dne 23. května 2017

o režimech podpory SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N), který Německo zavedlo ve prospěch určitých konečných odběratelů (snížený příplatek CHP), a SA.47887 (2017/N), který Německo zamýšlí zavést za účelem rozšíření režimu podpory kombinované výroby tepla a elektřiny na zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny používaná v uzavřených sítích

(oznámeno pod číslem C(2017) 3400)

(Pouze anglické znění je závazné)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

s ohledem rovněž na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 108 odst. 3 této smlouvy,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dne 28. srpna 2015 oznámily německé orgány Komisi návrh zákona o reformě kombinované výroby tepla a elektřiny (*Kraft-Wärme-Kopplungsgesetz*, dále jen „oznámený KWKG z roku 2016“), který byl posléze přijat dne 21. prosince 2015. KWKG z roku 2016 nahradil zákon o kombinované výrobě tepla a elektřiny ze dne 19. března 2002 (dále jen „KWKG z roku 2002“).
- (2) Dopisem ze dne 24. října 2016 (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“) Komise německým orgánům sdělila, že schválila podporu pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, akumulární zásobníky a sítě dálkového vytápění/chlazení poskytovanou na základě oznámeného KWKG z roku 2016, rozhodla se však zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) s ohledem na snížení příplatku CHP u určitých konečných odběratelů na základě oznámeného KWKG z roku 2016.
- (3) Rozhodnutí o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek k opatřením podpory.
- (4) Komise obdržela připomínky zúčastněných stran. Tyto připomínky postoupila německým orgánům, které měly možnost se k nim vyjádřit; jejich vyjádření bylo obdrženo dne 13. ledna 2017 dopisem z téhož dne.
- (5) Německé orgány podaly připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení dne 10. listopadu 2016. V návaznosti na žádosti o informace ze dne 6. února 2017, 29. března 2017 a 28. dubna 2017 poskytly německé orgány dne 10. února 2017, 31. března 2017 a 2. května 2017 doplňkové informace.
- (6) Německé orgány Komisi rovněž sdělily, že ustanovení upravující příplatek CHP a jeho snížení u určitých konečných odběratelů, jež jsou předmětem formálního vyšetřovacího řízení, byla pozměněna zákonem ze dne 22. prosince 2016, kterým se mění ustanovení o výrobě elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny a o vlastní výrobě (*Gesetz zur Änderung der Bestimmungen zur Stromerzeugung aus Kraft-Wärme-Kopplung und zur Eigenerzeugung*, dále jen „zákon ze dne 22. prosince 2016“).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 406, 4.11.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 24. října 2016 o státní podpoře SA.42393 (2016/C) (ex 2015/N) – Německo – Reforma podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny v Německu – Výzva k podání připomínek podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. C 406, 4.11.2016, s. 21).

- (7) Dne 29. března 2017 oznámily německé orgány Komisi plánovanou změnu podpory pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, kterou Komise schválila dne 24. října 2016. Oznámení zmíněné změny bylo zaevidováno pod č. jedn. SA.47887 (2017/N). Dne 3. dubna 2017 poskytly německé orgány další informace. Předběžné posouzení změny podle čl. 108 odst. 3 SFEU a článku 4 nařízení Rady (EU) 2015/1589 ⁽³⁾ je uvedeno v tomto rozhodnutí (oddíl 7).
- (8) Dne 25. dubna 2017 německé orgány Komisi v rámci obou řízení informovaly, že výjimečně souhlasí s tím, aby bylo rozhodnutí v obou věcech, SA.42393 a SA.47887, přijato a oznámeno v angličtině.

2. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ PODPORY, S OHLEDEM NA NĚŽ BYLO ZAHÁJENO FORMÁLNÍ VYŠETŘOVACÍ ŘÍZENÍ (SNÍŽENÉ PŘÍPLATKY CHP)

2.1. Představení KWKG z roku 2016: cíle a souvislosti

- (9) KWKG z roku 2016 (jak byl oznámen a posléze pozměněn) má zvýšit energetickou účinnost výroby energie v Německu zvýšením čisté výroby elektřiny v zařízeních kombinované výroby a tepla do roku 2020 na 110 TWh ročně a do roku 2025 na 120 TWh ročně v porovnání se stávající roční výrobou ve výši 96 TWh ročně. Německé orgány očekávají, že toto zvýšení přispěje k dalšímu snížení emisí CO₂ v odvětví elektrické energie do roku 2020 o další 4 miliony tun, jelikož v Německu nahradí elektřina ze zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny oddělenou výrobu tepla a elektřiny v uhelných elektrárnách. Je součástí různých opatření přijatých v rámci transformace energetiky (*Energiewende*).
- (10) Podle KWKG z roku 2016 je podpora poskytována novým, modernizovaným a dodatečně vybaveným zařízením pro vysoce účinnou kogeneraci ⁽⁴⁾. K zachování současného objemu výroby stávajících zařízení v oblasti dálkového vytápění ve výši 15 TWh ročně a případně jeho zvýšení na předchozí úroveň ve výši 20 až 22 TWh ročně poskytuje Německo až do roku 2019 podporu stávajícím plynovým kogeneračním zařízením v oblasti dálkového vytápění. Podle KWKG z roku 2016 jsou dále podporovány nové akumulární zásobníky tepla a chladu nebo dodatečně vybavené akumulární zásobníky, jelikož zvyšují flexibilitu zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, a mohou proto pomoci dále snížit emise CO₂ v odvětví elektrické energie. Podporu lze poskytnout rovněž na vybudování nebo rozšiřování sítí dálkového vytápění/chlazení, jelikož využití zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny ve spojení s dálkovým vytápěním zvyšuje energetickou účinnost soustavy. Všechna tato opatření podpory Komise ve svém rozhodnutí o zahájení řízení schválila ⁽⁵⁾.
- (11) Oznámený KWKG z roku 2016 vstoupil v platnost dne 1. ledna 2016. Platnost ustanovení o příplatku a jeho snížení nebyla odložena. Zákon ze dne 22. prosince 2016, který mění ustanovení upravující příplatek CHP a jeho snížení u určitých konečných odběratelů (dále jen „pozměněný KWKG z roku 2016“), vstoupil v platnost dne 1. ledna 2017.
- (12) Cíle v oblasti ochrany klimatu, ochrany životního prostředí a energetické účinnosti sledoval již KWKG z roku 2002, který nahradil KWKG z roku 2016. Provozovatelům zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny konkrétně poskytoval příplatek za účelem snížení emisí CO₂ v Německu o 10 milionů tun v roce 2005 a o nejméně 20 milionů tun v roce 2010 (oproti roku 1998). Příplatek byl stanoven v KWKG z roku 2002 a vyplácel se navíc k ceně dosažené za prodej elektřiny. Podpora na základě KWKG z roku 2002 byla rovněž financována z příplatku (dále označeného také jako „příplatek CHP“) a KWKG z roku 2002 stanovil snížení tohoto příplatku u určitých konečných odběratelů. KWKG z roku 2002 však nebyl Komisi oznámen podle čl. 108 odst. 3 SFEU.

2.2. Příplatky CHP a snížení u určitých konečných odběratelů

2.2.1. Běžný příplatek CHP a jeho snížení u určitých konečných odběratelů podle KWKG z roku 2016

- (13) Podpora zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, akumulárních zásobníků a sítí dálkového vytápění/chlazení je financována z příplatku uloženého z elektřiny, která je konečným odběratelům dodávána prostřednictvím veřejné elektrické sítě nebo prostřednictvím uzavřené distribuční sítě (dále jen „příplatek CHP“). Vybírají jej provozovatelé sítí jako příplatek k síťovým poplatkům. Tento příplatek je v KWKG z roku 2016 označen jako KWKG-Umlage (viz § 26 odst. 1 KWKG z roku 2016). Provozovatelé sítí musí vést s ohledem na vybraný příplatek CHP zvláštní účetnictví (§ 26 odst. 1 oznámeného KWKG z roku 2016 a § 26 odst. 3 pozměněného KWKG z roku 2016).

⁽³⁾ Nařízení Rady (EU) 2018/1589 ze dne 13. července 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. L 248, 24.9.2015, s. 9).

⁽⁴⁾ Podle KWKG z roku 2016 jsou z podpory vyloučena zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která používají uhlí a lignit.

⁽⁵⁾ Viz pozn. pod čarou č. 1.

- (14) Výši příplatku CHP vypočítávají provozovatelé přenosových soustav každoročně jako jednotnou sazbu za spotřebované kWh dodané konečným odběratelům připojeným na veřejnou síť či na uzavřené distribuční síť.
- (15) V § 27b pozměněného KWKG z roku 2016 je stanoveno, že elektřina v zásobnících podléhá příplatku CHP v případě odběru z akumulčního zásobníku, a nikoli při dodání do akumulčního zásobníku.
- (16) Podle KWKG z roku 2016 však určité kategorie konečných odběratelů využívají sníženou sazbu. Pro konečné odběratele s roční spotřebou vyšší než 1 GWh (dále jen „koneční odběratelé kategorie B“) stanoví oznámený KWKG z roku 2016 maximální příplatek CHP ve výši 0,04 centu za kWh. Druhou kategorií konečných odběratelů, kteří využívají sníženou sazbu příplatku CHP, jsou koneční odběratelé působící ve výrobním sektoru se spotřebou vyšší než 1 GWh, u nichž náklady na elektřinu představují více než 4 % obrátu (dále jen „koneční odběratelé kategorie C“). Pro druhou kategorii konečných odběratelů stanoví oznámený KWKG z roku 2016 maximální příplatek CHP ve výši 0,03 centu za kWh (§ 26 odst. 2 oznámeného KWKG z roku 2016). Koneční odběratelé, kteří hradí příplatek CHP v plné výši, se nazývají „konečnými odběrateli kategorie A“.
- (17) Sazby příplatku CHP (v centech za kWh) ⁽⁶⁾, které byly podle oznámeného KWKG z roku 2016 platné pro rok 2016, jsou uvedeny v tabulce 1:

Tabulka 1

Sazby příplatku CHP v roce 2016

Kategorie A	Kategorie B	Kategorie C
0,445	0,04	0,03

- (18) Na základě odhadů ⁽⁷⁾ provozovatelů přenosových soustav za účelem stanovení příplatku CHP v roce 2016 ⁽⁸⁾ poskytly německé orgány níže uvedené údaje, které ukazují relativní velikost každé kategorie a význam snížení:

Tabulka 2

Relativní podíl jednotlivých kategorií konečných odběratelů na spotřebě a financování kombinované výroby tepla a elektřiny

	Celkem	Kat. A	Kat. B	Kat. C
Odhadovaná spotřeba v GWh	485 149	259 748	143 883	81 518
Podíl na celkové spotřebě	100 %	53,54 %	29,66 %	16,80 %
Příplatek CHP v roce 2016 (v centech za kWh), zaokrouhleno		0,445	0,04	0,03
Odhadovaný příplatek CHP (celkem v milionech EUR)	1 239	1 157	58	24
Podíl na celkových příjmech	100 %	93 %	5 %	2 %
Nominální ⁽¹⁾ příplatek CHP v roce 2016 (v centech za kWh), zaokrouhleno	0,255			

⁽⁶⁾ Viz https://www.netztransparenz.de/Portals/1/Content/Kraft-W%C3%A4rme-Kopplungsgesetz/KWK-G-Aufschl%C3%A4ge-Prognosen/KWKG_Prognose_2016_nach_KWKG_2016_Internet.pdf

⁽⁷⁾ Německo uvedlo, že konečné údaje nebudou do druhého pololetí roku 2017 k dispozici.

⁽⁸⁾ Odhady jsou k dispozici na adrese: https://www.netztransparenz.de/de/file/KWKG_Prognose_2016_nach_KWKG_2016_Internet.pdf

	Celkem	Kat. A	Kat. B	Kat. C
Rozdíl oproti nominálnímu příplatku CHP		– 0,19 ⁽²⁾	0,215 ⁽³⁾	0,225 ⁽⁴⁾
Výhoda (v milionech EUR) – zaokrouhleno		– 494	310	184

⁽¹⁾ Nominálním příplatkem CHP je příplatek, který by se vztahoval na všechny uživatele, pokud by koneční odběratelé kategorie B a C nevyužívali snížení.

⁽²⁾ Pokud by koneční odběratelé kategorie B a C nevyužívali snížení, byl by příplatek CHP pro konečné odběratele kategorie A o 0,19 centů za kWh nižší.

⁽³⁾ Pokud by koneční odběratelé kategorie B a C nevyužívali snížení, byl by příplatek CHP pro konečné odběratele kategorie B o 0,215 centů za kWh vyšší (v porovnání s nominálním příplatkem CHP).

⁽⁴⁾ Pokud by koneční odběratelé kategorie B a C nevyužívali snížení, byl by příplatek CHP pro konečné odběratele kategorie C o 0,225 centů za kWh vyšší (v porovnání s nominálním příplatkem CHP).

- (19) Snížení příplatku CHP zavedl KWKG z roku 2002. Pro konečné odběratele s roční spotřebou vyšší než 100 000 kWh („koneční odběratelé kategorie B“) stanovil KWKG z roku 2002 maximální příplatek CHP ve výši 0,05 centu za kWh. Pro konečné odběratele působící ve výrobním sektoru se spotřebou vyšší než 100 000 kWh, u nichž náklady na elektřinu představují více než 4 % obrátu („koneční odběratelé kategorie C“), stanovil KWKG z roku 2002 maximální příplatek CHP ve výši 0,025 centu za kWh.

2.2.2. Příplatek CHP a jeho snížení podle KWKG z roku 2016 pozměněného dne 22. prosince 2016

- (20) Německé orgány uvedly, že ode dne 1. ledna 2017 bude snížení přiznáno pouze uživatelům s vysokou spotřebou elektřiny, kteří jsou způsobilí pro snížení příplatku EEG (tj. příplatku, který se v Německu vybírá z elektřiny za účelem financování podpory na obnovitelné zdroje energie podle zákona EEG) na základě § 63 odst. 1 zákona o obnovitelných zdrojích energie (*Erneuerbare-Energien-Gesetz*, dále jen „EEG z roku 2014“ ⁽⁹⁾) ve spojení s § 64 zákona EEG (viz § 27a pozměněného KWKG z roku 2016). Tento požadavek znamená, že:
- podnik musí náležet do jednoho z odvětví uvedených v příloze 4 zákona EEG;
 - spotřeba elektřiny, na kterou se vztahuje příplatek EEG a která byla použita samotným podnikem, činila v dotyčném místě odběru v posledním účetním období nejméně 1 GWh;
 - dotčený podnik může být v dotyčném místě odběru zařazen do jednoho z odvětví uvedených v příloze 4 zákona EEG;
 - náročnost podniku na elektrickou energii dosahuje:
 - 14 % u podniků na seznamu č. 1 v příloze 4 zákona EEG,
 - 20 % u podniků na seznamu č. 2 v příloze 4 zákona EEG;
 - podnik musí mít zaveden certifikovaný systém managementu hospodaření s energií nebo systém environmentálního managementu. Pokud podnik spotřebuje méně než 5 GWh, může používat jiné systémy zvýšení energetické účinnosti;
 - náročnost podniku na elektrickou energii se vypočítává jako poměr mezi náklady na elektřinu a aritmetickým průměrem hrubé přidané hodnoty za poslední tři uzavřená účetní období. Příslušné náklady na elektřinu odpovídají předpokládané spotřebě elektřiny v podniku vynásobené odhadovanou cenou elektřiny. Předpokládaná spotřeba elektřiny odpovídá aritmetickému průměru za poslední tři uzavřená účetní období ⁽¹⁰⁾. Odhadovaná cena elektřiny odpovídá průměrné maloobchodní ceně elektřiny platné pro podniky s obdobnou úrovní spotřeby elektřiny.

⁽⁹⁾ Zákon EEG z roku 2014 je k dispozici na adrese http://www.gesetze-im-internet.de/eeg_2014/ Zákon EEG z roku 2014 byl vyhlášen ve Spolkovém úředním věstníku dne 24. července 2014 (BGBl I 2014 č. 33, s. 1066).

⁽¹⁰⁾ Tuto metodiku stanovení náročnosti podniků na elektrickou energii schválila Komise ve věcech státní podpory SA.38632 a SA.44679 (viz rozhodnutí Komise ze dne 23. července 2014 o státní podpoře SA.38632 (2014/N) – Německo – zákon EEG z roku 2014 (Úř. věst. C 325, 2.10.2015, s. 4) a rozhodnutí Komise ze dne 20. prosince 2016 o státní podpoře SA.44679 (2016/N) – Německo – Změna metody používané ke stanovení náročnosti na elektrickou energii podle zákona EEG (Úř. věst. C 68, 3.3.2017, s. 10).

- (21) Pro podnik, který tyto podmínky splňuje, je příplatek CHP omezen takto:
- spotřeba do 1 GWh: žádný strop – příplatek CHP v plné výši;
 - ostatní spotřeba: 15 % příplatku CHP v plné výši.
- (22) Celková výše příplatku je však pro všechna místa odběru využívající snížení omezena na níže uvedené procentní podíly použité na aritmetický průměr hrubé přidané hodnoty podniku za poslední tři uzavřená účetní období:
- 0,5 % hrubé přidané hodnoty u podniků s náročností na elektrickou energii dosahující alespoň 20 %;
 - 4 % hrubé přidané hodnoty u podniků s náročností na elektrickou energii nižší než 20 %.
- (23) Snížení příplatku CHP vyplývající z těchto stropů nesmí v případě spotřeby elektřiny přesahující 1 GWh každopádně vést k částce nižší než 0,03 centu za kWh.
- (24) Pro rok 2017 stanoví pozměněný KWKG z roku 2016 výši celého příplatku CHP na 0,438 centu za kWh (§ 37 pozměněného KWKG z roku 2016).

2.2.3. Plán úpravy

- (25) Pro období 2011–2016 uvedly německé orgány následující sazby příplatku CHP:

	Sazba v plné výši (v centech za kWh)	Koneční odběratelé kategorie B		Koneční odběratelé kategorie C	
		(v centech za kWh)	% sazby v plné výši	(v centech za kWh)	% sazby v plné výši
2011	0,03	0,03	100	0,025	83
2012	0,002	0,05	2 500	0,025	1 250
2013	0,126	0,06	48	0,025	20
2014	0,178	0,055	31	0,025	14
2015	0,254	0,051	20	0,025	10
2016	0,445	0,04	9	0,03	7

- (26) Německé orgány objasnily, že vzhledem ke stanovení příplatku na základě odhadovaných potřeb financování podpory a opravnému mechanismu v případě, jsou-li odhady příliš vysoké (nebo příliš nízké), je příplatek pro konečné odběratele kategorie A někdy velmi nízký, a to z toho důvodu, že odhadovaná podpora byla v daném roce nízká, nebo kvůli opravám za předchozí roky, v nichž byl příplatek příliš vysoký. Tak tomu bylo například v roce 2012, kdy byl příplatek CHP nízký kvůli opravě u příplatku CHP v roce 2009, který se v porovnání se skutečnými údaji ukázal jako příliš vysoký. Naopak příplatek u konečných odběratelů kategorie C byl i nadále stanoven pevně, a proto v roce 2012 představoval vyšší procentní podíl běžného příplatku.
- (27) Německé orgány předložily pro konečné odběratele kategorií B a C plán úpravy. Tento plán má do roku 2019 příplatky CHP hrazené konečnými odběrateli kategorie B a C postupně zvýšit na 100 % v případě uživatelů s nízkou spotřebou elektřiny a na 15 % příplatku CHP v plné výši v případě uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny.
- (28) Provádění plánu úpravy bylo zahájeno v roce 2011. Jelikož příplatky hrazené konečnými odběrateli kategorie B nebo kategorie C představovaly za roky 2011 a 2012 celkově více než 100 % běžného příplatku, vztahuje se plán úpravy na uživatele s nízkou spotřebou elektřiny teprve od roku 2013. Odběratelé kategorie B ve skutečnosti zaplatili za období 2013–2016 celkově více, než požaduje plán úpravy (21 % namísto 12,5 %), v praxi proto u nich musí dojít k úpravám teprve od roku 2017. U odběratelů kategorie C dojde k úpravám od roku 2016, jelikož za období 2013–2015 zaplatili celkově více, než vyžaduje plán úpravy (13 % namísto 12,5 %).

- (29) Co se týká uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny, ti za období od roku 2011 do roku 2016 uhradili celkem 15 % příplatku CHP. Plán úpravy se na ně bude v praxi vztahovat od roku 2017.
- (30) Pro roky 2017 a 2018 vychází plán úpravy z pravidla, že příplatek představuje dvojnásobek příplatku v předchozím roce, tj. příplatek bude v roce 2017 činit 0,060 centu za kWh nebo 0,080 centu za kWh v závislosti na konečných odběratelích patřících do kategorie B nebo C a v roce 2018 pak 0,120 centu za kWh nebo 0,160 centu za kWh podle toho, zda koneční odběratelé patří do kategorie B nebo C. V roce 2019 budou hradit příplatek v plné výši. V případě uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny však bude příplatek CHP omezen na 15 % příplatku CHP v plné výši.
- (31) Plán úpravy stanoví tento postup:

(%)

	Koneční odběratelé kategorie B (s nízkou spotřebou elektřiny)	Koneční odběratelé kategorie C (s nízkou spotřebou elektřiny)	Uživatel s vysokou spotřebou elektřiny
2011	7	7	7
2012	8,1	8,1	8,1
2013	9,2	9,2	9,2
2014	10,3	10,3	10,3
2015	11,4	11,4	11,4
2016	12,5	12,5 (0,056 centu za kWh)	12,5
2017	18,3 (0,08 centu za kWh)	13,7 (0,06 centu za kWh)	13,7 (0,06 centu za kWh) v případě dřívějšího konečného odběratele kategorie C a 15 % v případě dřívějšího konečného odběratele kategorie B.
2018	36,5 (0,16 centu za kWh)	27,4 (0,12 centu za kWh)	15
2019	100	100	15

- (32) Pokud byl příplatek CHP hrazený v minulosti nižší než úroveň stanovená v plánu úpravy, budou příjemci požádáni, aby rozdíl doplatili.
- (33) To platí pro uživatele s nízkou spotřebou elektřiny patřící do kategorie C. Za rok 2016 budou muset uhradit dodatečnou částku ve výši 0,026 centu za kWh, jelikož platili 0,03 centu za kWh, zatímco podle plánu úpravy měli hradit 0,056 centu za kWh (viz § 36 pozměněného KWKG z roku 2016). Tato částka bude zahrnuta v konečném vyúčtování za rok 2016. Podnik však nebude muset dodatečnou částku ve výši 0,026 centu za kWh uhradit, pokud celková hodnota snížení za období 2014–2016 nepřesahuje 160 000 EUR. Německo uvedlo, že tato prahová hodnota zajišťuje, aby snížení nesplňovala všechna kritéria státní podpory ve smyslu nařízení přijatého podle článku 2 nařízení Rady (ES) č. 994/98 ⁽¹⁾ (*de minimis*).
- (34) Plán úpravy byl od roku 2016 schválen v zákoně ze dne 22. prosince 2016 (§ 36 pozměněného KWKG z roku 2016).

2.3. Další údaje o stanovení a výběru příplatku CHP

- (35) Aby bylo zajištěno, že každému provozovateli sítě jsou uhrazeny dodatečné náklady vyplývající z této povinnosti týkající se poskytnutí náhrady, zavádí KWKG z roku 2016 systém, podle něhož je zátěž spojená s povinností týkající se nákupu a poskytnutí náhrady rozložena mezi provozovatele přenosových soustav rovnoměrně v poměru ke spotřebě konečných odběratelů připojených k jejich síti nebo distribučním sítím napojeným na

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 994/98 ze dne 7. května 1998 o použití článků 92 a 93 Smlouvy o založení Evropského společenství na určité kategorie horizontální státní podpory (Úř. věst. L 142, 14.5.1998, s. 1).

jejich přenosové soustavy a poté je jim zcela kompenzována prostřednictvím příplatku CHP, který je úměrný spotřebě v příslušné síti (§ 26–§ 28 oznámeného KWKG z roku 2016 a § 29 pozměněného KWKG z roku 2016). Tento systém lze shrnout takto:

- a) provozovatelé sítí vybírají příplatek CHP od konečných odběratelů připojených na jejich síť;
 - b) všichni provozovatelé distribučních sítí mohou od příslušného provozovatele přenosové soustavy požadovat plnou náhradu dodatečných nákladů (vyplývajících z jejich povinnosti hradit příplatky zařízením kombinované výroby tepla a elektřiny, která jsou napojena na jejich síť, viz 65. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení); zátěž je tudíž přenesena na provozovatele přenosových soustav;
 - c) provozovatelé přenosových soustav vyrovnávají finanční zátěž mezi sebou tak, že každý z nich nese stejnou zátěž úměrně spotřebě konečných odběratelů (přímo či nepřímo) připojených na jejich síť; poté
 - d) provozovatelé přenosových soustav získají náhradu od provozovatelů distribučních sítí, takže každý provozovatel sítě nese stejnou zátěž v poměru ke spotřebě konečných odběratelů připojených na příslušné distribuční síť a úměrně vybranému příplatku CHP. To konkrétně znamená, že provozovatelé distribučních sítí převádějí peněžní prostředky získané ve formě příplatku CHP příslušnému provozovateli přenosové soustavy (jelikož v rámci kroku popsaného v písmenu b) na ně převedli také celou finanční zátěž) ⁽¹²⁾.
- (36) Tento systém zůstal v pozměněném KWKG z roku 2016 zachován; je však v pozměněném KWKG z roku 2016 vysvětlen podrobněji a jasněji. S ohledem na způsob výběru příplatku CHP od příjemců však došlo k jedné změně: na základě změn zavedených zákonem ze dne 22. prosince 2016 je snížený příplatek CHP, který hradí uživatelé s vysokou spotřebou elektřiny, vybírán přímo provozovateli přenosových soustav (§ 27 odst. 2 pozměněného KWKG z roku 2016).
- (37) Jak již bylo popsáno v rozhodnutí o zahájení řízení (79. bod odůvodnění), oznámený KWKG z roku 2016 stanoví metodiku, kterou mají provozovatelé přenosových soustav používat při výpočtu příplatku CHP. Výše příplatku CHP závisí na straně jedné na odhadované výši podpory a odhadovaných dodávkách elektřiny konečným odběratelům připojeným na veřejnou síť a uzavřené distribuční síť. Na straně druhé zohledňuje opravy za předchozí roky a snížení u určitých kategorií konečných odběratelů. Zákon stanoví rovněž roční limit rozpočtu režimu, a tudíž celkový příplatek CHP (§ 29 oznámeného KWKG z roku 2016).
- (38) Tato metodika je v pozměněném KWKG z roku 2016 zachována (§ 26a pozměněného KWKG z roku 2016). Pro rok 2017 se však pozměněný KWKG z roku 2016 od této metodiky odchyluje a stanoví vyšší sazby běžného příplatku CHP přímo v zákoně (0,438 centu za kWh, viz § 37 odst. 1 pozměněného KWKG z roku 2016).

2.4. Doba trvání

- (39) Německé orgány se zavázaly oznámit snížení příplatku CHP znovu nejpozději deset let ode dne přijetí konečného rozhodnutí Komise.

2.5. Příjemce/příjemci

- (40) Před změnami zavedenými zákonem ze dne 22. prosince 2016 existovaly dvě kategorie příjemců, kteří měli ze snížení prospěch.
- (41) Na straně jedné byli příjemci tzv. koneční odběratelé kategorie B, tj. koneční odběratelé s roční spotřebou vyšší než 1 GWh (viz rovněž 15. bod odůvodnění). Německé orgány uvedly, že nemají k dispozici přesné údaje o odvětvích, ve kterých příjemci kategorie B působí, sdělily však, že společnosti ve výrobních odvětvích mají obvykle spotřebu vyšší než 1 GWh, s výjimkou sedmnácti odvětví, v nichž je průměrná spotřeba nižší než 1 GWh ročně, jak je uvedeno v tabulce 23 rozhodnutí o zahájení řízení.

⁽¹²⁾ Tento krok je nyní jednoznačnější vysvětlen v § 28 odst. 3 pozměněného KWKG.

- (42) Informace poskytnuté ve fázi předběžného šetření rovněž ukázaly, že podniky působící v odvětví služeb mají obvykle úroveň spotřeby nižší než 1 GWh, kromě několika málo odvětví, jako je nemocniční péče a hotely (viz tabulky 6 a 7 v rozhodnutí o zahájení řízení a 127. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (43) Před změnami, které zavedl zákon ze dne 22. prosince 2016, tvořili druhou kategorii příjemců využívajících snížení tzv. koneční odběratelé kategorie C, tj. koneční odběratelé působící ve výrobním sektoru se spotřebou vyšší než 1 GWh, u nichž náklady na elektřinu představují více než 4 % obrátu.
- (44) Německé orgány nepředložily podrobné údaje o odvětvích či kategoriích podniků, které tyto podmínky splňují, uvedly však, že by se většina z nich považovala za uživatele s vysokou spotřebou elektřiny ve smyslu „zvláštního vyrovnávacího pravidla“ (*Besondere Ausgleichregelung*) podle zákona EEG (dále jen „pravidlo BesAR“).
- (45) Po změnách, které byly zavedeny zákonem ze dne 22. prosince 2016, budou příjemci využívajícími snížení uživatelé s vysokou spotřebou elektřiny, kteří splňují kritéria popsaná v 20. bodě odůvodnění. Jedná se o uživatele s vysokou spotřebou elektřiny ve smyslu pravidla BesAR. Německé orgány v této souvislosti ve fázi předběžného šetření uvedly, že společnosti využívající snížené příplatky EEG a zahrnuté do pravidla BesAR působí především v odvětvích uvedených v tabulce 3.

Tabulka 3

Přehled odvětví, na něž se vztahuje pravidlo BesAR

Hospodářské činnosti [WZ 2008]	Počet míst dodávky	Elektřina s preferenční sazbou [GWh]
0800 Těžba ostatních nerostných surovin	171	516
1000 Výroba potravinářských výrobků	414	3 754
1100 Výroba nápojů	38	364
1300 Výroba textilií	63	687
1600 Zpracování dřeva, výroba dřevěných a korkových výrobků kromě nábytku atd.	142	3 038
1700 Výroba buničiny, papíru a výrobků z papíru	118	11 843
1800 Výroba papíru a výrobků z papíru atd.	28	353
1900 Výroba koksu a rafinérských ropných produktů	15	[...] (*)
2000 Výroba chemických látek, přípravků, výrobků a chemických vláken	283	28 421
2200 Výroba pryžových a plastových výrobků	351	3 984
2300 Výroba skla a skleněných výrobků, keramiky atd.	285	7 550
2400 Výroba základních kovů	280	24 351
2500 Výroba kovových konstrukcí a kovodělných výrobků kromě strojů a zařízení	205	1 453
2600 Výroba počítačů atd.	21	337
2700 Výroba elektrických zařízení	26	799
2800 Strojní zařízení	21	474
2900 Výroba motorových vozidel, přívěsů a návěsů	30	320
3100 Výroba nábytku	5	[...] (*)
3800 Sběr, příprava k likvidaci a likvidace odpadů atd.	90	544
4900 Pozemní a potrubní doprava	130	12 443
Podpora ostatních odvětví	61	1 624
Celkem	2 777	105 935

(*) Obchodní tajemství.
zdroj: BAFA, květen 2016

- (46) Německé orgány rovněž uvedly, že příjemci bude podle nového režimu snížení příplatku přibližně 2 000 výrobních společností s odhadovanou celkovou roční spotřebou elektřiny ve výši přibližně 100 TWh.

2.6. Cíle snížených příplatků CHP

- (47) Německé orgány uvedly, že podle jejich názoru jsou snížení zapotřebí k zachování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, jelikož tato podpora je možná pouze tehdy, neohrožují-li poplatky konkurenceschopnost dotčených společností. Německé orgány se obávají, že by příplatek v plné výši mohl ve střednědobém horizontu vést k významnému snížení investic a k oslabení hodnotových řetězců v Německu, a dodávají, že bez snížení by nebyly podpora na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a související cíl týkající se energetické účinnosti a snížení emisí CO₂ přijatelné.
- (48) Německé orgány také zdůraznily, že zátěž spojená s příplatkem CHP zvyšuje zátěž, která již vyplývá z příplatku EEG, jenž má rovněž zajistit dostatečné finanční zdroje na financování podpory energie z obnovitelných zdrojů, přičemž v posledně uvedeném případě se jedná o politiku, která je – stejně jako podpora kombinované výroby tepla a elektřiny – zaměřená na dekarbonizaci výroby elektřiny v Německu.

2.7. Důvody zahájení řízení

- (49) V rozhodnutí o zahájení řízení uznala Komise podobnost mezi podporou na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a podporou obnovitelných zdrojů energie a podobnost mezi příplatky CHP a příplatky na obnovitelné zdroje. Komise připustila, že mohou existovat důvody pro financování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny z příplatků za elektřinu a že v zájmu zajištění pravidelného, avšak rovněž udržitelného zdroje financování podpory, a tudíž zachování ambiciózních cílů souvisejících se změnou klimatu, které podpora kombinované výroby tepla a elektřiny sleduje, může být u určitých konečných odběratelů zapotřebí snížení. Komise však měla pochybnosti ohledně přiměřenosti a nezbytnosti opatření podpory, a tudíž ohledně narušení hospodářské soutěže.
- (50) Komise také uvedla, že jako vodítko použije kritéria způsobilosti a přiměřenosti stanovená v bodě 185 až 192 pokynů pro státní podporu v oblasti životního prostředí a energetiky na období 2014–2020⁽¹³⁾ (dále jen „pokyny k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky“), a v tomto ohledu podotkla, že snížení přiznaná Německem nejsou omezena na stejné kategorie uživatelů, zejména se nezdá, že snížení jsou omezena na podniky s vysokou spotřebou elektřiny, které čelí mezinárodní hospodářské soutěži (a nejsou tudíž schopny přenést své náklady na zákazníky).
- (51) Komise proto zahájila formální vyšetřovací řízení.

3. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN OHLEDNĚ SNÍŽENÉHO PŘÍPLATKU CHP

3.1. Připomínky sdružení BV Glas

- (52) Komise obdržela připomínky od oborového sdružení německého sklářského průmyslu, BV Glas. Sdružení BV Glas uvedlo, že sklářský průmysl v Německu přímo zaměstnává 53 000 osob, má obrat ve výši 9,2 miliardy EUR (2015), že odvětví je do značné míry vystaveno obchodu a že se většina společností vyrábějících sklo považuje za konečné odběratele kategorie C.
- (53) Sdružení BV Glas tvrdilo, že se opatření nepokládá za státní podporu, jelikož nezahrnuje finanční toky ze státního rozpočtu. Sdružení neposkytlo k doložení toho názoru žádné údaje, nýbrž pouze poznamenalo, že se příplatek CHP podobá příplatku EEG, jenž se rovněž nepovažuje za státní prostředky, a odkázalo na připomínky zaslané Komisi v rámci řízení ve věci SA.33995 (2013/C)⁽¹⁴⁾. Sdružení se rovněž domnívá, že opatření neposkytuje výhodu, není selektivní a neovlivňuje obchod a hospodářskou soutěž, aniž by poskytlo bližší vysvětlení.

⁽¹³⁾ Úř. věst. C 200, 28.6.2014, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Řízení ve věci státní podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) týkající se režimu podpory, který zavedlo Německo na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů a uživatelů s vysokou spotřebou energie (viz rozhodnutí Komise (EU) 2015/1585 ze dne 25. listopadu 2014 o režimu podpory SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (který zavedlo Německo na podporu elektřiny z obnovitelných zdrojů a uživatelů s vysokou spotřebou energie) (Úř. věst. L 250, 25.9.2015, s. 122)).

- (54) Sdružení BV Glas se dále domnívá, že snížení přiznaná konečným odběratelům kategorie B a C jsou slučitelná s vnitřním trhem, jelikož jsou nezbytná k zajištění *Energiewende* v Německu a k splnění souvisejících cílů v oblasti ochrany klimatu. Bez snížení by bylo ohroženo splnění cíle souvisejícího se změnou klimatu, který sledují opatření podpory financovaná z příplatku: na straně jedné by bez snížení nebyl příplatek CHP pro dotyčná odvětví udržitelný. Vedl by k úbytku tolika pracovních míst, že by bylo nutno upustit od politiky podpory kombinované výroby tepla a elektřiny (a ambiciózních cílů souvisejících se změnou klimatu); průmysl by se mimoto pravděpodobně přemístil do zemí s méně ambiciózními politikami v oblasti klimatu. Přiměřenost opatření vyplývá ze skutečnosti, že dotyční příjemci i nadále hradí určitou část příplatku CHP.
- (55) Konkrétně pro sklářský průmysl by zrušení snížení příplatků CHP znamenalo sedmnáctinásobné zvýšení příplatku navíc k dani z energie, příplatku EEG a vyšším síťovým poplatkům vyplývajícím z vyššího podílu obnovitelných zdrojů ve skladbě výroby. Sdružení BV Glas v této souvislosti zdůraznilo, že investice do sklářského průmyslu v Německu klesají, což je způsobeno vysokými příplatky za energii. Sdružení BV Glas dále poukázalo na hodnotové řetězce spojené se sklářským průmyslem; ty by rovněž zanikly, pokud by se sklářský průmysl musel přemístit.
- (56) Sdružení BV Glas se také domnívá, že omezení snížení u kategorie C na konečné odběratele působící ve výrobním sektoru není diskriminační a je rovněž v souladu s logikou režimu, jelikož výrobní sektor je na rozdíl od poskytovatelů služeb zpravidla příjemcem cen, čelí silné mezinárodní hospodářské soutěži a nemůže přenést náklady na zákazníky. Sdružení BV Glas dále uvedlo, že odvětví služeb má obvykle nižší emise CO₂ a přemístění činností v oblasti služeb by neznamenal riziko úniku uhlíku; tyto činnosti by se také přemístily zpravidla do jiného členského státu, a nikoli mimo Unii.
- (57) Sdružení BV Glas dále uvedlo, že sklářský průmysl již dosáhl vysoké míry energetické účinnosti a že by vyšší sazba poplatku nepředstavovala pobídku k dalšímu snižování. Sdružení BV Glas rovněž tvrdilo, že uživatelé s vysokou spotřebou elektřiny jsou trvale vybízeni k zvyšování energetické účinnosti vzhledem k vysokému podílu ceny energie na celkových výrobních nákladech (často v rozmezí od 20 % do 50 %). Sdružení také zdůraznilo, že německý sklářský průmysl v průběhu let trvale zvyšoval svou energetickou účinnost a že se účastní řady iniciativ zaměřených na zvyšování energetické účinnosti. Německý sklářský průmysl je (prostřednictvím BDI) rovněž stranou dohody, podle níž se průmysl zavázal zvyšovat energetickou účinnost o 1,35 % ročně.
- (58) Sdružení BV Glas se domnívá, že v daném případě brání navrácení podpory oprávněná očekávání, jelikož Komise v rozhodnutí z roku 2002 dospěla k závěru, že předchozí verze KWKG nepředstavovala podporu.

3.2. Společnost Trimet

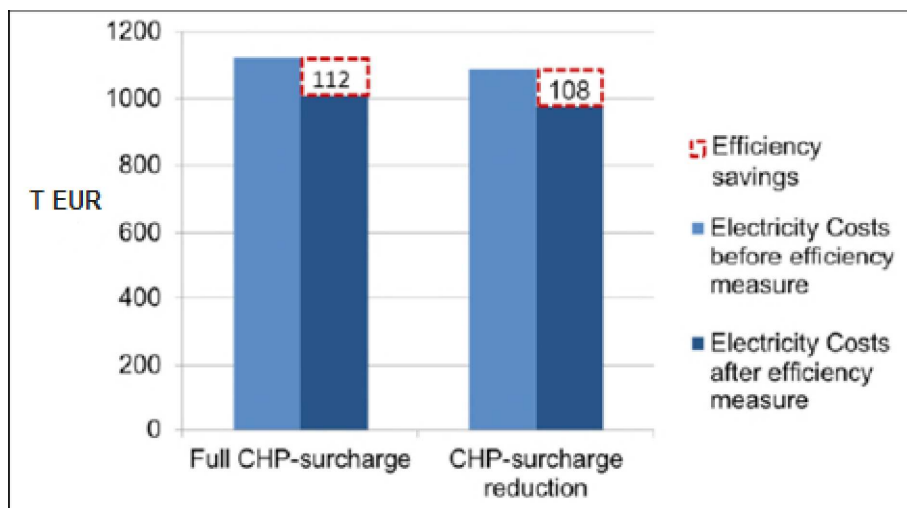
- (59) Komise obdržela rovněž stručný dopis od společnosti Trimet, v němž zmíněná společnost vyslovila názor, že snížení jsou nezbytná, jelikož příplatek v plné výši by činil přibližně [...] (*) EUR, a pohltil by tudíž velkou část hospodářského výsledku skupiny. Společnost Trimet uvedla, že podporuje omezení snížení na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří jsou způsobilí pro snížení příplatku EEG podle pravidla BesAR.

4. PŘIPOMÍNKY NĚMECKÝCH ORGÁNŮ PODANÉ PO VYDÁNÍ ROZHODNUTÍ O ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ S OHLEDEM NA SNÍŽENÝ PŘÍPLATEK CHP

- (60) Německé orgány se domnívají, že zahájení formálního vyšetřovacího řízení nebylo opodstatněné, jelikož ve fázi předběžného šetření prokázaly, že snížení jsou nezbytná a přiměřená. Německé orgány v tomto ohledu nepředložily žádné další údaje, nýbrž uvedly, že systém snížení byl pozměněn a že snížení jsou nyní přiznána pouze uživatelům s vysokou spotřebou elektřiny, kteří čelí mezinárodní hospodářské soutěži.
- (61) Německé orgány zdůraznily, že nový systém snížení zavedený zákonem ze dne 22. prosince 2016 je zcela založen na kritériích způsobilosti a přiměřenosti používaných k přiznání snížení příplatku EEG podle pravidla BesAR, jež Komise schválila ve věci SA.38632 (2014/N) Německo – Zákon EEG z roku 2014 – Reforma zákona o obnovitelné energii.

(*) Obchodní tajemství.

- (62) Německé orgány rovněž objasnily, že účelem příplatku CHP je přispět ke společnému cíli v oblasti energetické účinnosti a ochrany životního prostředí. Německé orgány připouštějí, že celkové snížení cen elektřiny mohlo teoreticky snížit pobídku k úsporám elektřiny, uvedly však, že k tomu nedošlo, jelikož u uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny představuje samotná cena elektřiny dostatečnou pobídku k dosažení vyšší energetické účinnosti. I snížený příplatek CHP navyšuje náklady těchto společností na elektřinu a zvyšuje pobídku k dosažení vyšší energetické účinnosti.
- (63) Německé orgány uvedly příklad společnosti s celkovou roční spotřebou energie ve výši 10 GWh, která má potenciál k úsporám ve výši 1 GWh. Pokud by byl hrazen příplatek CHP v plné výši, činily by potenciální úspory 112 000 EUR. V případě sníženého příplatku CHP by úspory činily 109 000 EUR⁽¹⁵⁾. Německé orgány zdůrazňují, že tento příklad ukazuje, že se úspory elektřiny vyplátí i při snížení příplatku CHP. Příjemci obvykle používají certifikovaný systém managementu hospodaření s energií. S rostoucí informovaností se proto bude potenciálně zvyšovat i pravděpodobnost, že společnosti určí a provedou opatření v oblasti energetické účinnosti. Kvůli podobnosti mezi režimy snížení příplatku CHP a příplatku EEG se pobídky k dosažení vyšší energetické účinnosti v důsledku příplatku EEG dále zvýší.

- (64) Německé orgány zdůrazňují, že se nový systém snížení zavedený zákonem ze dne 22. prosince 2016 zaměřuje na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří čelí mezinárodní hospodářské soutěži, tj. na uživatele, jimž by hrozil úpadek nebo přemístění, pokud by museli hradit příplatek CHP v plné výši, tyto společnosti však budou i nadále přispívat na financování podpory (v zásadě 15 % příplatku, pokud příplatek nedosáhne určité úrovně hrubé přidané hodnoty).
- (65) Německé orgány podotýkají, že snížení mají omezený dopad, jelikož příplatek CHP není v relativním vyjádření příliš vysoký. Negativní dopady budou každopádně vyváženy pozitivním účinkem.
- (66) Na základě údajů, které byly k dispozici pro společnosti způsobilé pro snížený příplatek EEG, provedly německé orgány simulaci, podle níž by příplatek CHP v plné výši činil 0,255 centu za kWh, pokud by se neuplatnila snížení („nominální“ příplatek CHP v níže uvedené tabulce), a že u vzorku přibližně 100 společností, které jsou způsobilé pro snížení příplatku EEG a které mají spotřebu vyšší než 1 GWh, by tato sazba příplatku představovala 1 % až 9 % hrubé přidané hodnoty. Německé orgány poskytly během formálního vyšetřovacího řízení aktuální údaje prokazující, že u prvních dvaceti společností způsobilých podle pravidla BeSAR (z hlediska spotřeby) by nominální příplatek CHP představoval mezi 0,8 % a 6 % (podle údajů z roku 2015) hrubé přidané hodnoty společnosti a příplatek CHP v plné výši (0,445 centů za kWh) by představoval mezi 1 % a 11 % hrubé přidané hodnoty.

⁽¹⁵⁾ Předpoklad: sazba za elektřinu po snížení příplatku EEG 11,2 centu za kWh.

- (67) Německé orgány předložily rovněž následující simulaci s cílem doložit možný dopad příplatku v plné výši na společnosti:

Tabulka 4

Simulace dopadu příplatku v plné výši

	Nominální příplatek CHP	Příplatek podle zákona o kombinované výrobě tepla a elektřiny z roku 2016	Konečný odběratel	Spotřeba (GWh)	Zátěž bez zvýhodnění (GWh)	Zátěž podle KWKG z roku 2016 (EUR)	Zvýšení zátěže o koeficient
Kat. B	0,255	0,04	Průmysl 1	10	0,0255	8 050	3,17
			Průmysl 2	100	0,255	44 050	5,79
Kat. C	0,255	0,03	Průmysl 3	1 000	2,55	304 150	8,38

- (68) Německo také zdůraznilo, že zátěž spojená s příplatkem CHP zvyšuje zátěž, která již vyplývá z příplatku EEG.

5. PODROBNÝ POPIS OZNÁMENÉHO REŽIMU PODPORY, KTERÝ BYL PŘEDMĚTEM PŘEDBĚŽNÉHO PŘEZKUMU (SA.47887)

- (69) Podpora nových zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny s instalovanou kapacitou mezi 1 a 50 MWe_{el}, kterou německé orgány oznámily jako podporu SA.42393 (2015/N) a která byla v rozhodnutí o zahájení řízení schválena, má být od zimního období 2017/2018 poskytována provozovatelům vybraným v zadávacím řízení (viz 91. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení). Účast v těchto zadávacích řízeních byla podmíněna tím, že veškerá elektřina vyrobená v zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny je dodána do veřejné sítě, a pokud je elektřina vyrobená zařízením kombinované výroby tepla a elektřiny přímo spotřebována vlastníkem kogeneračního zařízení nebo je dodána do uzavřené distribuční sítě, aniž byla nejprve dodána do veřejné sítě, nemůže se dotýčné zařízení zadávacího řízení zúčastnit. Německé orgány uvedly, že bez tohoto vyloučení by nebyly v zadávacím řízení zajištěny rovné podmínky. Německé orgány objasnily, že by vzhledem ke skutečnosti, že vlastní spotřeba elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny je způsobila pro snížený příplatek EEG, měla zařízení kombinované výroby tepla využívaná k vlastní spotřebě systematickou výhodu v porovnání se zařízeními kombinované výroby tepla a elektřiny, která dodávají elektřinu do sítě (viz 94. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (70) Dne 29. března 2017 německé orgány Komisi sdělily, že zvažují využití zmocnění podle § 33a odst. 2 písm. b) bodu bb) pozměněného KWKG z roku 2016 s cílem umožnit účast v zadávacích řízeních i zařízením kombinované výroby tepla a elektřiny, jejichž elektřina je dodávána do uzavřené distribuční sítě místo do veřejné sítě. Zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny využívaná pro vlastní spotřebu však nejsou ani nadále pro účast v zadávacích řízeních a pro podporu způsobila a oznámená změna se jich netýká.
- (71) Pokud jde o zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny používaná v uzavřených distribučních sítích, německé orgány objasnily, že se vyloučení původně zakládalo na těchto předpokladech: dochází-li k výrobě i spotřebě v téže uzavřené síti, mohou být síťové poplatky nižší v porovnání se strukturou, kdy veškerá spotřeba připadá na zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny mimo uzavřenou distribuční síť. To může za určitých okolností provozovateli zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny v uzavřené distribuční síti umožnit, aby u vyrobené elektřiny dosáhl lepší ceny v porovnání s provozovatelem, který elektřinu dodává do veřejné sítě. V zadávacím zařízení, v němž provozovatelé soutěží o pevně stanovený příplatek, který bude vyplácen navíc k tržní ceně, by provozovatelé kombinované výroby tepla a elektřiny používaných v uzavřených distribučních sítích mohli mít prospěch z konkurenční výhody, a pokud by tato konkurenční výhoda byla systematická a značná, mohli by tito provozovatelé strategicky podávat nabídky vyšší než jejich náklady, což by vedlo k nadměrné náhradě. Německé orgány dodaly, že by výše zmíněný účinek mohl být možný i mimo uzavřené distribuční sítě, výhody pro provozovatele zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny však lze dosáhnout jen tehdy, je-li na stejnou síť připojeno pouze několik málo konečných odběratelů. Ve veřejné síti proto tento účinek obvykle nevede k narušení hospodářské soutěže.
- (72) Po provedení podrobnější studie dané záležitosti však německé orgány zjistily, že uzavřené distribuční sítě mají různou strukturu a že zpravidla není úspornost sítových poplatků dosaženo, nebo úspory jsou poměrně nízké a rizika strategického podávání nabídek zmíněná v 71. bodě odůvodnění jsou mnohem nižší, než se předpokládalo. Tento závěr vyplývá z řady zjištění, která mohly německé orgány mezitím učinit.

- (73) Za prvé, aby mohlo dojít k strategickému podání nabídky, muselo by zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny dosáhnout u vyrobené elektřiny mnohem lepší ceny, což znamená, že by úspora síťových poplatků musela být značná. Aby byl účinek měřitelný, musela by být velká část vyrobeného množství prodána pro místní spotřebu. V opačném případě by nebylo možné lepší cen docílit.
- (74) Za druhé, všichni příjemci mající prospěch z nižších síťových poplatků jsou konečnými odběrateli v uzavřené distribuční síti, a to bez ohledu na to, zda s provozovatelem zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny uzavřou smlouvu o dodávkách energie, či nikoli. Provozovatel zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny by proto musel uzavřít smlouvy se všemi konečnými odběrateli, či přinejmenším s jejich většinou. Je-li na uzavřenou distribuční síť připojeno mnoho konečných odběratelů, bude výsledkem pravděpodobně parazitování. Koneční odběratelé by nebyli ochotni platit provozovateli zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny vyšší ceny, neboť síťové poplatky by byly stejně nižší. Jelikož zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny představují dlouhodobá aktiva, musel by provozovatel dále uzavřít dlouhodobé smlouvy s většinou konečných odběratelů připojených na uzavřenou distribuční síť, což opět snižuje možnost dosažení (mnohem) vyšších cen u konečných odběratelů.
- (75) Za třetí, konečnými odběrateli v uzavřených distribučních sítích jsou často průmysloví uživatelé, kteří mají nárok na snížené síťové poplatky kvůli různým výjimkám stanoveným v § 19 nařízení o poplatcích za elektrickou síť (*Stromnetzentgeltverordnung*). Jelikož snížení jsou založena na stálém nebo zvláštním profilu spotřeby dotyčných konečných odběratelů, a nikoli na skutečnosti, že dotyčnou síť je uzavřená distribuční síť, existuje jen malý či žádný prostor pro významná snížení síťových poplatků, který by bylo možno využít k sjednání vyšších cen.
- (76) Německé orgány proto uvedly, že předpokládaná konkurenční výhoda není nutně významná a že by nebyla ani systematická, takže riziko strategického podávání nabídek by bylo mnohem nižší, než se původně předpokládalo (pokud vůbec existuje). Německé orgány proto zvažují, že účast v zadávacích řízeních umožní i zařízením kombinované výroby tepla a elektřiny, která vyrábějí elektřinu dodávanou do uzavřené distribuční sítě, a to bez dalších změn návrhu zadávacího řízení. Pokud však z dalších šetření během probíhajícího legislativního postupu vyplývá, že přetrvává narušení hospodářské soutěže a že v návrhu zadávacího řízení jsou zapotřebí zvláštní opatření, zavázaly se německé orgány oznámit Komisi tyto účinky a případná protipatření. Německé orgány se každopádně zavázaly zahrnout do hodnocení režimu podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny rovněž účast zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která vyrábějí elektřinu dodávanou do uzavřených distribučních sítí.
- (77) Německé orgány potvrdily, že dotyčnými zařízeními kombinované výroby tepla a elektřiny jsou zařízení popsána v 23. a 63. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení, pro něž německé orgány poskytly níže uvedené výpočty celkových vyrovnaných nákladů na výrobu energie.

Tabulka 5

Výpočty celkových vyrovnaných nákladů na výrobu energie pro projekty prováděné dodavateli, na něž se nevztahuje pravidlo BesAR, větší než 100 kWel, pro patnáctileté období (2016–2030) do 10 MW a pro dvacetileté období (2016–2035) nad 10 MW, diskontní sazba ve výši 30 % ročně – v centech za kWh (hodnoty roku 2013)

Odvětví, v němž působí zákazník dodavatele	výroba automobilových součástek	výrobce automobilů	výrobce automobilů	výrobce automobilů	výrobce automobilů	výrobce automobilů
Druh zařízení	BHKW 5	BHKW 5	DT 1	GT 1	BHKW 6	GUD 1
Kapacita pro výrobu elektřiny	2 000 kW	2 000 kW	5 000 kW	10 000 kW	10 000 kW	20 000 kW
Hodiny plného zatížení	4 500 hodin ročně	8 000 hodin ročně	5 500 hodin ročně	5 500 hodin ročně	5 500 hodin ročně	5 000 hodin ročně
Míra vlastní spotřeby	50 %	100 %	100 %	100 %	100 %	80 %
Celkové vyrovnané náklady na výrobu energie	10,42	7,22	12,13	8,42	8,49	11,56
Průměrná tržní cena	6,77	6,25	6,25	6,25	6,25	5,87
Rozdíl mezi celkovými vyrovnanými náklady na výrobu energie a tržní cenou	3,65	0,97	5,88	2,17	2,24	5,7

- (78) Stejně jako u ostatních zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která se mohou účastnit zadávacích řízení, se musí jednat o zařízení pro vysoce účinnou kogeneraci, aby byla tato zařízení způsobilá.
- (79) Podpora pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny vybraná v zadávacím řízení bude poskytována jako příplatek k tržní ceně během 30 000 hodin plného zatížení v provozu. Příplatek nebude vyplacen, je-li hodnota hodinových kontraktů na energetické burze (denní trh) pro Německo nulová či záporná (§ 7 odst. 8 oznámeného KWKG z roku 2016, § 7 odst. 7 pozměněného KWKG z roku 2016). Elektřina vyrobená v tomto období není při výpočtu hodin plného zatížení, za něž lze poskytnout podporu, zohledněna. Za odchylku subjektu zúčtování nese odpovědnost i nadále provozovatel zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny.

6. POSOUZENÍ SNÍŽENÍ PŘÍPLATKU CHP

6.1. Existence státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy

- (80) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy je stanoveno, že „podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li Smlouvy jinak“.
- (81) Při rozhodování, zda určité opatření představuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. Smlouvy, musí Komise posoudit, zda opatření:
- poskytuje určitým podnikům nebo odvětvím výroby výhodu (selektivní výhoda);
 - je přičitatelné státu a zahrnuje státní prostředky;
 - narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž;
 - může ovlivnit obchod mezi členskými státy.

6.1.1. Selektivní výhoda

- (82) Jak připomenul Soudní dvůr ve svém rozsudku ze dne 21. prosince 2016 ve spojených věcech Komise v. World Duty Free Group a Komise v. Banco Santander a Santusa ⁽¹⁶⁾, k prokázání selektivnosti daňového opatření nebo poplatku je třeba ověřit, zda toto opatření zavádí mezi hospodářskými subjekty, které se s ohledem na cíl dotčeného obecného daňového režimu nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci, rozlišování, které není odůvodněno povahou ani systematikou tohoto režimu.
- (83) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že příplatek CHP je v zásadě nutno uhradit za každou kWh dodanou konečným odběratelům prostřednictvím veřejné sítě nebo uzavřené distribuční sítě, kterou provozují příslušní provozovatelé sítí. Tento příplatek představuje jednotný poplatek za kWh. Jak je popsáno v oddílech 2.2.1 a 2.3, systém pro stanovení příplatku se podle pozměněného KWKG z roku 2016 v zásadě nezměnil a vychází ze zásady jednotného příplatku CHP. Běžný příplatek CHP v roce 2016 činil 0,445 centu za kWh a v roce 2017 pak 0,438 centu za kWh.
- (84) Omezením příplatku CHP na 0,04 centu za kWh resp. 0,03 centu za kWh snižuje tudíž oznámený KWKG z roku 2016 příplatek CHP u společností považovaných za konečné odběratele kategorie B nebo C, a osvobozuje je proto od zátěže, kterou by musely obvykle nést. Omezením příplatku CHP na 0,056 centu za kWh v roce 2016, na 0,06 resp. 0,08 centu za kWh v roce 2017 a na 0,12 centu resp. 0,16 centu za kWh v roce 2018 snižuje pozměněný KWKG z roku 2016 finanční zátěž podniků považovaných za konečné odběratele kategorie B nebo C, a osvobozuje je tudíž od zátěže, kterou by musely obvykle nést. Omezením příplatku CHP na 15 % příplatku v plné výši (a na 0,5 % resp. 4 % hrubé přidané hodnoty) u uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny, kteří splňují podmínky uvedené v 20. bodě odůvodnění, snižuje pozměněný KWKG z roku 2016 finanční zátěž podniků považovaných za konečné odběratele kategorie B nebo C, a osvobozuje je tudíž od zátěže, kterou by musely obvykle nést. Toto snížení představuje výhodu ⁽¹⁷⁾.

⁽¹⁶⁾ Rozsudek ze dne 21. prosince 2016 ve spojených věcech Komise v. World Duty Free Group, C-20/15 P a C-21/15 P, ECLI:EU:C:2016:981, bod 60.

⁽¹⁷⁾ Rozsudek ze dne 11. prosince 2014 ve věci Rakousko v. Komise, T-251/11, ECLI:EU:T:2014:1060, bod 112; rozsudek ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, bod 55.

- (85) Tato výhoda je rovněž selektivní. Co se týká kategorie C, snížení je omezeno pouze na výrobní sektor. V tomto sektoru je snížení dále přiznáno pouze společnostem s roční spotřebou vyšší než 1 GWh, jejichž náklady na elektřinu představují více než 4 % jejich obrátu (což vylučuje další výrobní odvětví, jelikož těchto hodnot obvykle nedosahují, viz 127. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení). Totéž platí pro snížení přiznaná uživatelům s vysokou spotřebou elektřiny, kteří splňují podmínky uvedené v 20. bodě odůvodnění. Snížení jsou selektivní, jelikož jsou přiznána pouze podnikům působícím v určitých odvětvích a v rámci odvětví jsou snížení povolena pouze u podniků se spotřebou v daném místě odběru ve výši 1 GWh, pokud dosáhnou určité prahové hodnoty náročnosti na elektrickou energii.
- (86) Co se týká kategorie B, výhoda je omezena na podniky s roční spotřebou ve výši 1 GWh. Komise dále podotýká, že ačkoliv se zdá, že kategorie B je otevřena všem odvětvím, prahová hodnota ve výši 1 GWh fakticky vylučuje řadu hospodářských odvětví a podniků, jež zpravidla této prahové hodnoty spotřeby nikdy nedosáhnou.
- (87) S ohledem na cíl, který příplatek sleduje (příspěvek k podpoře na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny), se koneční odběratelé kategorií B nebo C a uživatelé s vysokou spotřebou elektřiny nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci. Tito koneční odběratelé konkrétně spotřebovávají elektřinu dodávanou do veřejné sítě nebo uzavřené sítě jako koneční odběratelé kategorie A. Mají stejně jako koneční odběratelé kategorie A prospěch z nižší úrovně emisí CO₂ kvůli podpoře vysoce energeticky účinné kogenerace, která je financována z příplatku CHP.
- (88) Německé orgány nepodaly ohledně selektivity opatření žádné připomínky.
- (89) Zdá se, že sdružení BV Glas tvrdí, že skutečnost, že snížení jsou omezena na výrobní sektor, je v souladu s logikou režimu, jelikož podniky působící ve výrobních odvětvích jsou zpravidla příjemci cen a nemohou přenést dodatečné náklady na zákazníky, zatímco odvětví služeb obvykle příplatky přenášejí na zákazníky.
- (90) Komise za prvé podotýká, že pokud Komise zjistí, že dané opatření vytváří rozdíly mezi podniky, které se s ohledem na cíl dotyčného opatření nacházejí ve srovnatelné skutkové a právní situaci, je na členském státu, který takovéto rozlišování mezi podniky s ohledem na poplatky zavedl, aby prokázal, že to je skutečně odůvodněno povahou a systematikou dotyčného režimu⁽¹⁸⁾. Německé orgány netvrdily, že snížení jsou odůvodněna povahou a systematikou režimu příplatku CHP. Zejména netvrdily, že příplatek CHP vychází ze zásady, že je podnikům uložen pouze tehdy, mohou-li přenést dodatečné náklady na své zákazníky. Podmínky způsobilosti mimoto nepodporují – neopodstatněný – předpoklad, že systém běžného příplatku CHP je založen na zásadě, že příplatek CHP je uložen podnikům pouze tehdy, mohou-li přenést dodatečné náklady na své zákazníky.
- (91) Za prvé, způsobilost pro snížení podle oznámeného KWKG z roku 2016 nezávisí na tom, zda podniky doloží, že nemohou dodatečné náklady přenést na své zákazníky. Za druhé, nebyly předloženy žádné údaje, které by prokazovaly, že všechna odvětví a podniky využívající snížení příplatku u kategorie B a C nemohou fakticky přenést dodatečné náklady a že všechny podniky, které jsou ze snížení vyloučeny, mohou své dodatečné náklady přenést. Za třetí, tvrzení sdružení BV Glas, že je obvyklé, aby byla snížení omezena na podniky působící ve výrobním sektoru, jsou v rozporu se sníženími přiznanými konečným odběratelům kategorie B: tito odběratelé mohou působit v odvětví služeb a nemusí mít vysokou spotřebu elektřiny. Co se týká pozměněného KWKG z roku 2016, německé orgány neuvedly, že příplatek CHP byl založen na schopnosti konečných odběratelů přenést náklady. Nemožnost přenést náklady nepředstavuje formální podmínku způsobilosti pro snížení.
- (92) Komise proto vyvozuje závěr, že nelze mít za to, že snížení jsou v souladu s logikou režimu příplatku CHP, a trvá na svém závěru, že předmětná snížení představují selektivní výhodu pro příjemce mající ze snížení prospěch.
- (93) Německé orgány předložily rovněž § 27b pozměněného KWKG z roku 2016, podle něhož elektřina v akumulacích zásobnicích podléhá příplatku CHP při odběru z akumulacího zásobníku, a nikoli při dodání do akumulacího zásobníku. Komise se domnívá, že zmíněné ustanovení je v souladu s povahou a systematikou

⁽¹⁸⁾ Rozsudek ze dne 8. září 2011 ve věci Komise v. Nizozemsko, C-279/08 P, ECLI:EU:C:2011:551, bod 32.

režimu příplatku CHP (a nepředstavuje tudíž selektivní výhodu): cílem je zamezit dvojímu zdanění, což je zásada, která se obecně uplatňuje v systémech daní nebo poplatků. Toto ustanovení je v souladu se zásadou, podle níž je příplatek splatný v době, kdy je elektřina odebrána ze sítě a spotřebována. Německo objasnilo, že elektřina v akumulacním zásobníku nebyla dosud spotřebována. Komise se proto domnívá, že výjimka stanovená v § 27b pozměněného KWKG z roku 2016 není selektivní.

6.1.2. Státní prostředky a přičitatelnost státu

- (94) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení uvedla, že snížení lze přičíst státu, jelikož všechna snížení byla stanovena zákonem (KWKG z roku 2016), a jsou tudíž přičitatelná státu. Komise mimoto vzala na vědomí, že BAFA (tj. Spolkový úřad pro hospodářství a kontrolu vývozu, vyšší spolkový orgán podřízený spolkovému ministerstvu hospodářství a energetiky) je pověřen ověřováním toho, zda podporu získali pouze způsobilí provozovatelé.
- (95) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení dále konstatovala, že snížení jsou financována ze státních prostředků.
- (96) Komise v této souvislosti za prvé poznamenala, že za účelem financování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny zavedlo Německo zvláštní příplatek, příplatek CHP (viz § 26 oznámeného KWKG z roku 2016 a § 26 pozměněného KWKG z roku 2016, který stanoví příplatek CHP a přiznává provozovatelům sítí právo uložit konečným odběratelům příplatek CHP), a vymezilo jeho účel (tj. financování státních politik v oblasti energetiky: podpora na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a investiční dotace pro akumulacní zásobníky a sítě dálkového vytápění/chlazení) a metodiku stanovení jeho výše, která je u některých kategorií konečných odběratelů určena přímo státem (koneční odběratelé kategorie B a kategorie C a uživatelé s vysokou spotřebou elektřiny). Schodky a přebytky vybraného příplatku CHP (v porovnání s potřebnou podporou) jsou opraveny v následujícím roce, čímž je zajištěno, že provozovatelé sítí získají v plné výši náhradu dodatečných nákladů vyplývajících z povinnosti vyplácet podporu, což však rovněž znamená, že nemohou použít příjmy plynoucí z příplatku na nic jiného než na financování podpory pro elektřinu z kombinované výroby tepla a elektřiny, akumulacní zásobníky tepla a chladu a dálkové vytápění/chlazení. Komise na tomto základě dospěla k závěru, že stejně jako v řízení vedoucím k rozsudku ze dne 19. prosince 2013 ve věci *Association Vent de Colère!* ⁽¹⁹⁾ vytvořil stát v rámci KWKG z roku 2016 systém, ve kterém jsou náklady provozovatelů sítí vynaložené v souvislosti s podporou elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny, akumulacních zásobníků a sítí dálkového vytápění/chlazení plně uhrazeny z příplatku CHP, který je uložen konečným odběratelům elektřiny. Tato okolnost odlišuje daný případ od řízení, jež vedlo k rozsudku ze dne 13. března 2001 ve věci *PreussenElektra* ⁽²⁰⁾, jelikož v posledně uvedeném případě museli dodavatelé elektřiny financovat dodatečné náklady z vlastních prostředků. Podpora na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny poskytovaná výrobcům elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny ani investiční dotace udělené provozovatelům sítí dálkového vytápění a chlazení a akumulacních zásobníků mimoto nepředstavují ceny či poplatky za zboží nebo služby. Podpora na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny je ve skutečnosti vyplácena provozovateli sítí provozovatelům zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, ačkoliv elektřina není prodávána provozovatelům sítí, nýbrž třetím stranám; v určitých případech je dokonce spotřebována samotným provozovatelem zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny. Co se týká sítí dálkového vytápění/chlazení a akumulacních zásobníků, ty jsou i nadále ve vlastnictví provozovatele žádajícího o dotaci a vyplácení dotace nepřiznává provozovatelům elektrických sítí s ohledem na dotyčné sítě dálkového vytápění/chlazení a akumulacní zásobníky žádný nárok (pokud jde o podporu pro sítě dálkového vytápění/chlazení a akumulacní zásobníky, viz 33. až 45. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení).
- (97) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení dále uvedla, že provozovatelé přenosových soustav hrají v systému zvláštní úlohu. Byli pověřeni výpočtem příplatku CHP na základě metodiky stanovené v KWKG z roku 2016 a spravují finanční toky spojené s příplatkem CHP. Je na ně zcela převedena finanční zátěž spojená s podporou kombinované výroby tepla a elektřiny, sítí dálkového vytápění a vytápěcích systémů; musí zajistit, aby byla finanční zátěž rozložena mezi provozovatele přenosových soustav rovnoměrně (úměrně počtu konečných odběratelů kategorie A, B a C připojených na jejich síť), a je na ně převáděn příplatek CHP od provozovatelů distribuční soustavy k poskytnutí náhrady za finanční zátěž spojenou s podporou. Musí rovněž upozornit BAFA

⁽¹⁹⁾ Rozsudek ze dne 19. prosince 2013 ve věci *Vent De Colère* a další, C-262/12, ECLI:EU:C:2013:851.

⁽²⁰⁾ Rozsudek ze dne 13. března 2001 ve věci *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

na možné překročení rozpočtu. V tomto ohledu vykazují podobné znaky se situací Samenwerkende Elektriciteits-Productiebedrijven NV v řízení vedoucím k rozsudku ze dne 17. července 2008 ve věci Essent Network Noord ⁽²¹⁾ a se situací provozovatelů přenosových soustav v řízení vedoucím k rozsudku ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise (zákon EEG z roku 2012) ⁽²²⁾.

- (98) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise také uvedla, že níže uvedené prvky potvrdily, že příplatek CHP je pod kontrolou státu: příplatek CHP musí být veden na zvláštním účtu, takže regulační orgán může ověřit neexistenci křížových subvencí mezi různými činnostmi provozovatelů sítí. Zákon mimoto vyžaduje, aby byly faktury mezi provozovateli přenosových soustav zkontrolovány auditorem nebo autorizovaným účetním. Zákon také omezuje celkový rozpočet opatření a celkovou výši příplatku. Hrozí-li překročení rozpočtu, musí provozovatelé přenosových soustav upozornit BAFA, který poté vypočítá nové, nižší míry podpory, aby bylo zajištěno, že k překročení rozpočtu nedojde. To dále potvrzuje, že příplatek CHP představuje zdroj, který je pod kontrolou státu.
- (99) Německé orgány žádné připomínky v tomto ohledu nepodaly. Sdružení BV Glas uvedlo, že opatření nepředstavuje státní podporu, jelikož nezatěžuje státní rozpočet. Komise však v této souvislosti podotýká, že podle ustálené judikatury nemusí prostředky procházet státním rozpočtem, aby se považovaly za státní prostředky. Postačuje, že jsou pod veřejnou kontrolou ⁽²³⁾. Ve skutečnosti mohou být za podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy považovány výhody poskytované ze státních prostředků přímo nebo nepřímo. Rozlišuje se mezi podporami poskytovanými státem a podporami poskytovanými ze státních prostředků, aby do definice státních podpor spadaly nejen podpory poskytované přímo státem, nýbrž také podpory poskytované veřejnými nebo soukromými subjekty, které byly určeny nebo zřízeny tímto státem ⁽²⁴⁾.
- (100) Na základě těchto skutečností potvrzuje Komise svůj závěr, že se příplatek CHP považuje za státní prostředky a že v důsledku toho jsou i snížené sazby příplatku CHP financovány ze státních prostředků. Tato snížení jsou financována ze státních prostředků jako podpora na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny. Veškerá snížení příplatku CHP jsou stanovena v zákoně a zahrnují kontrolu ze strany státu ve stejné míře jako příplatek CHP v plné výši (viz výše). Proto je třeba mít za to, že i snížení příplatku CHP je financováno ze státních prostředků ⁽²⁵⁾.

6.1.3. Ovlivnění obchodu a dopad na hospodářskou soutěž

- (101) Co se týká snížení příplatků CHP, tato mohou narušit hospodářskou soutěž mezi podniky v témže odvětví, jelikož způsobilé nejsou všechny podniky (v závislosti na úrovni spotřeby a/nebo příslušném významu nákladů na elektřinu v porovnání s hrubou přidanou hodnotou), a pravděpodobně mohou rovněž ovlivnit obchod mezi členskými státy a hospodářskou soutěž s podniky v ostatních členských státech. Podniky využívající snížení obvykle působí v určitých odvětvích výroby, v nichž náklady na elektřinu představují větší část výrobních nákladů (kovozpracující průmysl, papírenský a chemický průmysl, sklářský průmysl, rafinérie, dřevařský průmysl, potravinářský a krmivářský průmysl, viz 127. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení a rovněž tabulka 3). Společnosti, které působí v odvětvích, jako je chemický průmysl, papírenský průmysl, odvětví výroby automobilů a automobilových součástek, soutěží s podniky nacházejícími se v ostatních členských státech.
- (102) Sdružení BV Glas uvedlo, že dopad na hospodářskou soutěž neexistuje, nevysvětlilo však důvody. Zdá se, že sdružení BV Glas má za to, že dopad na hospodářskou soutěž neexistuje z toho důvodu, že cílem opatření je snížení konkurenčního znevýhodnění v porovnání s podniky v ostatních členských státech. Jelikož příplatky

⁽²¹⁾ Rozsudek ze dne 17. července 2008 ve věci Essent Network Noord a další, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽²²⁾ Rozsudek ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281.

⁽²³⁾ Rozsudek ze dne 16. května 2002 ve věci Francie v. Komise, C-482/99, EU:C:2002:294, bod 37 a rozsudek ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, bod 83.

⁽²⁴⁾ Za tímto účelem viz rozsudek ze dne 22. března 1977 ve věci Steinike & Weinlig, C-78/76, EU:C:1977:52, bod 21; rozsudek ze dne 17. března 1993 ve spojených věcech Sloman Neptun v. Bodo Ziesemer, C-72/91 a C-73/91, EU:C:1993:97, bod 19 a rozsudek ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise, T-47/15, ECLI:EU:T:2016:281, bod 81.

⁽²⁵⁾ Viz rovněž rozsudek ze dne 10. května 2016 ve věci Německo v. Komise, T-47/15, EU:T:2016:281, bod 112 a rozsudek ze dne 11. prosince 2014 ve věci Rakousko v. Komise, T-251/11, ECLI:EU:T:2014:1060, bod 76.

CHP existují i v jiných členských státech (např. ve Francii ⁽²⁶⁾), není toto tvrzení doloženo faktickými údaji. V judikatuře je mimoto stanoveno, že skutečnost, že cílem opatření je harmonizovat prostřednictvím jednostranných opatření podmínky hospodářské soutěže mezi členskými státy, nebrání tomu, aby se toto opatření považovalo za státní podporu ⁽²⁷⁾.

6.1.4. Závěr ohledně existence státní podpory

- (103) Komise proto vyvozuje závěr, že snížení příplatku CHP přiznaná konečným odběratelům kategorie B a C a uživatelům s vysokou spotřebou elektřiny podle KWKG z roku 2016 zahrnují státní podporu ve smyslu článku 107 Smlouvy.

6.2. Existující podpora/nová podpora a zákonnost podpory

- (104) Sdružení BV Glas zdůraznilo, že KWKG z roku 2016 je velmi podobný KWKG z roku 2002, a představuje tudíž existující podporu.
- (105) Komise však podotýká, že ačkoliv KWKG z roku 2002 a KWKG z roku 2016 vykazují mnoho podobných znaků, nemůže to vést k závěru, že se režim podpory spočívající ve snížení příplatku CHP podle KWKG z roku 2016 považuje za stávající režim podpory.
- (106) Je pravdou, že v případě zákona ze dne 12. května 2000 na ochranu výroby elektřiny na základě kombinované výroby tepla a elektřiny (dále jen „KWKG z roku 2000“), jednoho z předchůdců KWKG z roku 2016, neměla Komise za to, že zahrnuje státní podporu ⁽²⁸⁾. Jak však Komise uvedla v rozhodnutí o zahájení řízení (288. bod odůvodnění), KWKG z roku 2000 byl zrušen již v roce 2002 a byl nahrazen KWKG z roku 2002, jenž byl zase nahrazen KWKG z roku 2016.
- (107) Opatření podpory proto nelze považovat za existující podporu, zejména z toho důvodu, že mezi KWKG z roku 2000 a KWKG z roku 2016 existuje řada významných rozdílů, které ve skutečnosti existovaly již mezi KWKG z roku 2000 a KWKG z roku 2002.
- (108) První rozdíl spočívá v tom, že snížení příplatku CHP, která jsou předmětem formálního vyšetřovacího řízení, v KWKG z roku 2000 neexistovala, a Komise je v rozhodnutí ze dne 22. května 2002 o státní podpoře NN 68/2000 – Německo – Zákon na ochranu výroby elektřiny na základě kombinované výroby tepla a elektřiny ze dne 12. května 2000 ⁽²⁹⁾ nemohla přezkoumat.
- (109) Podle KWKG z roku 2000 mimoto zákon stanovil pouze povinnost týkající se nákupu spolu s cenou, která má být zaplacená. Mezi provozovateli sítí existovalo sdílení zátěže. Zákon však nezavedl příplatek CHP k financování podpory, a jak bylo zmíněno v předchozím bodě odůvodnění, neexistovaly snížené příplatky CHP pro určité kategorie zákazníků.
- (110) KWKG z roku 2016 se od KWKG z roku 2000 odlišuje v těchto aspektech: Za prvé, povinnost týkající se nákupu byla nahrazena povinností hradit příplatek za elektřinu, která není po většinu času nakupována provozovatelem sítě. Za druhé, KWKG z roku 2016 stanoví rovněž podporu pro elektřinu, která je předmětem vlastní spotřeby, tj. podporu, která není poskytnuta sítím provozovaným provozovatelem sítě. Za třetí, KWKG z roku 2016 stanoví rovněž podporu pro akumulční zásobníky tepla a sítě dálkového vytápění, tj. infrastrukturu, jež nesouvisí s elektrickou sítí. Za čtvrté, zákon zaručuje, že provozovatelé sítí obdrží náhradu dodatečných nákladů v plné výši, a to prostřednictvím příplatku CHP, který je stanoven zákonem, a provozovatelé přenosových soustav soustředí finanční toky spojené s platbami příplatku k tržní ceně a příplatkem CHP. Příplatek CHP představuje ve všech sítích jednotný příplatek za kWh. Za páté, zákon obsahuje maximální rozpočet, jenž omezuje rovněž zvýšení příplatku CHP. A za šesté, KWKG z roku 2016 stanoví strop příplatku CHP pro konečné odběratele kategorie B a kategorie C. Podpora pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, sítě dálkového vytápění atd. je dostupná až poté, co bylo od BAFA získáno povolení. Takovéto potvrzení způsobilosti pro podporu podle KWKG z roku 2000 neexistovalo.

⁽²⁶⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 27. března 2014 o státní podpoře SA.36511 (2014/C) (ex 2013/NN) – Francie – Mechanismus podpory energie z obnovitelných zdrojů a stanovení stropů CSPE – Výzva k předložení připomínek podle čl. 108 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. C 348, 3.10.2014, s. 78).

⁽²⁷⁾ Rozsudek ze dne 1. února 2017 ve věci *Portovesme v. Komise*, C-606/14 P, ECLI:EU:C:2017:75, bod 91.

⁽²⁸⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 22. května 2002 o státní podpoře NN 68/2000 – Německo – Zákon na ochranu výroby elektřiny na základě kombinované výroby tepla a elektřiny ze dne 12. května 2000 (Úř. věst. C 164, 10.7.2002, s. 5).

⁽²⁹⁾ Tamtéž.

- (111) Již KWKG z roku 2002 zavedl oproti KWKG z roku 2000 řadu důležitých změn: povinnost vyplácet příplatek k tržní ceně (místo pouhé povinnosti týkající se nákupu elektřiny za danou cenu), záruka stanovená v zákoně, že provozovatelé sítí obdrží náhradu za dodatečné náklady vyplývající z povinnosti hradit příplatek k tržní ceně, vytvoření jednotného příplatku CHP, ústřední úloha provozovatelů přenosových soustav při soustředění finančních toků spojených s platbami podpory a příplatkem CHP a zavedení stropů příplatku CHP pro dvě kategorie konečných odběratelů (kategorii B a kategorii C). V roce 2002 byla zavedena rovněž povinnost získat od BAFA povolení za účelem dosažení přístupu k podpoře. V roce 2009 byl KWKG z roku 2002 pozměněn tak, aby poskytoval podporu rovněž vlastní spotřebě a sítím dálkového vytápění. V roce 2012 byl KWKG z roku 2002 pozměněn s cílem zahrnout i podporu pro akumulární zásobníky tepla a chladu a pro síť dálkového chlazení. Omezení rozpočtu zavedl KWKG z roku 2016.
- (112) Na základě těchto skutečností tudíž Komise vyvozuje závěr, že KWKG z roku 2016 má řadu prvků společných s KWKG z roku 2002, nelze jej však považovat za opatření existující podpory, jelikož se rozhodnutí ve věci NN 68/2000⁽³⁰⁾ netýkalo KWKG z roku 2002, nýbrž KWKG z roku 2000 a jelikož KWKG z roku 2016 zavedl v porovnání s KWKG z roku 2000 řadu významných změn.
- (113) Podobnost mezi KWKG z roku 2002 a KWKG z roku 2016 (povinnost vyplácet příplatek k tržní ceně, záruka stanovená v zákoně, že provozovatelé sítí obdrží náhradu za dodatečné náklady vyplývající z povinnosti hradit příplatek k tržní ceně, zavedení jednotného příplatku CHP a zavedení sníženého příplatku CHP pro určité konečné odběratele, ústřední úloha provozovatelů přenosových soustav při soustředění finančních toků spojených s platbami podpory a příplatkem CHP, povolení BAFA k získání přístupu k podpoře) a rozdíly oproti KWKG z roku 2000 vedou k závěru, že i snížení příplatku CHP přiznaná podle KWKG z roku 2002 již představovala státní podporu. Komise uznává, že podle ustanovení čl. 1 písm. a) bodu iv) ve spojení s článkem 17 nařízení (EU) 2015/1589 se za existující podporu považují pouze snížení příplatku CHP, která byla přiznána deset let přede dnem 24. října 2016.
- (114) Německo mimoto předložilo plán úpravy, který se uplatňuje od roku 2011, výslovně tudíž uznalo, že snížení příplatku CHP od roku 2011 zahrnovala v porovnání s KWKG z roku 2002 novou státní podporu.

6.3. Slučitelnost s vnitřním trhem

- (115) V rozhodnutí o zahájení řízení dospěla Komise k závěru, že státní podpora zařízení pro vysoce účinnou kogeneraci, akumulárních zásobníků a energeticky účinných sítí dálkového vytápění/chlazení poskytnutá na základě KWKG z roku 2016 je slučitelná s vnitřním trhem.
- (116) V rozhodnutí o zahájení řízení však vyslovila Komise pochybnosti ohledně toho, zda lze snížené příplatky CHP pro konečné odběratele kategorie B a kategorie C prohlásit za slučitelné s vnitřním trhem na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU.
- (117) Níže uvedené posouzení slučitelnosti se vztahuje pouze na snížení přiznaná konečným odběratelům kategorie B a kategorie C od roku 2007 a uživatelům s vysokou spotřebou elektřiny, jak bylo popsáno v 20. bodě odůvodnění. Toto rozhodnutí se netýká snížení přiznaných s ohledem na platby příplatku CHP železničním podnikům. Tato snížení byla schválena v rozhodnutí ve věci SA.43666⁽³¹⁾.
- (118) Omezený příplatek osvobozuje konečné odběratele kategorie B a kategorie C a uživatele s vysokou spotřebou elektřiny od části příplatku CHP, kterou by v rámci svých každodenních činností museli obvykle nést jako součást nákladů na elektřinu; snižuje tudíž provozní náklady dotyčných společností.
- (119) V čl. 107 odst. 1 Smlouvy je stanovena všeobecná zásada zákazu státních podpor v Unii. V čl. 107 odst. 2 a 3 Smlouvy jsou uvedeny výjimky z této zásady.
- (120) Jak Komise konstatovala v rozhodnutí o zahájení řízení, snížení nespádají do oblasti působnosti pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky. Za prvé, příplatek CHP se nepovažuje za ekologickou daň ve smyslu oddílu 3.7.1 zmíněných pokynů. Příplatek CHP ve skutečnosti sleduje specifický cíl, kterým je konkrétně financování podpory pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny. Příplatek CHP na rozdíl od ekologických daní nemá za následek usměrňování chování (viz body 167 a 181 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky). Jeho účelem není ani změna chování samotných plátců příplatku CHP. Posouzení jeho snížení podle oddílu 3.7.1 lze proto vyloučit. Příplatek CHP vykazuje mnoho podobných znaků s příplatky na

⁽³⁰⁾ Tamtéž.

⁽³¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 22. srpna 2016 o státní podpoře SA.43666 (2015/N) – Německo – Snížení příplatku podle KWKG pro železnice (Úř. věst. C 406, 4.11.2016, s. 1).

obnovitelné zdroje energie, které jsou určeny k financování podpory pro obnovitelnou elektrickou energii, jelikož nepřímo sleduje cíl v oblasti životního prostředí spočívající ve snížení emisí CO₂ při výrobě elektřiny financováním podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny. Oddíl 3.7.2 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky se použije pouze na příplatky, které jsou určeny k financování podpory pro energii z obnovitelných zdrojů, nevztahuje se tudíž na financování opatření v oblasti energetické účinnosti, jako je vysoce účinná kogenerace. Na oznámené opatření nelze použít jiné pokyny Komise.

(121) Komise však může prohlásit opatření podpory za slučitelné přímo podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy, pokud je nezbytné a přiměřené a pokud pozitivní dopady na cíl společného zájmu vyváží negativní účinky na hospodářskou soutěž a obchod. Tyto podmínky je možno považovat za splněné, pokud lze odpovědět kladně na tyto otázky:

- a) Je opatření podpory zaměřeno na jasně vymezený cíl společného zájmu ⁽³²⁾?
- b) Soustředí se opatření na situaci, kdy podpora může vést k podstatnému zlepšení, jehož trh nemůže dosáhnout sám o sobě (jelikož se zabývá například napravením selhání trhu)?
- c) Je opatření podpory koncipováno tak, aby splnilo cíl společného zájmu (nezbytnost podpory) ⁽³³⁾? Konkrétně:
 - Je opatření podpory vhodným a nezbytným nástrojem politiky, tzn. neexistují jiné, vhodnější nástroje?
 - Má opatření podpory motivační účinek, tj. mění podpora chování podniků?
 - Je opatření podpory přiměřené, tj. bylo by možné dosáhnout stejných změn chování s použitím menší podpory?
- d) Je narušení hospodářské soutěže a vliv na obchod omezeného rozsahu, a převažují tak celkově příznivé účinky?

6.3.1. Cíl společného zájmu

(122) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení konstatovala, že příplatek CHP je určen k financování podpory na vysoce účinnou kogeneraci, a přispívá tudíž nepřímo k dosažení cílů sledovaných těmito opatřeními podpory, tj. snížení vlivu výroby elektřiny na životní prostředí zvýšením energetické účinnosti výroby energie a snížením emisí CO₂ v odvětví elektrické energie, což Komise pokládala za cíle odpovídající cíli společného zájmu.

(123) Komise rovněž konstatovala, že snížení příplatků CHP určených k financování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny může nepřímo přispět i k cíli opatření podpory financovaných z příplatků (tj. zvýšení energetické účinnosti výroby energie a snížení emisí CO₂ v souvislosti se spotřebou elektřiny), jelikož mohou pomoci zajistit dostatečnou základnu pro financování samotných opatření podpory podobným způsobem, jakým snížení při financování podpory pro elektřinu z obnovitelných zdrojů pomáhají zajistit dostatečnou základnu pro financování podpory pro elektřinu z obnovitelných zdrojů (viz oddíl 3.7.2 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky, a zejména bod 182 zmíněných pokynů). Jsou-li tudíž snížení nezbytná k tomu, aby bylo zajištěno financování těchto opatření podpory, přispívají nepřímo také k cílům sledovaným opatřeními podpory, která byla posouzena v oddílech 3.3.1 až 3.3.5 rozhodnutí o zahájení řízení.

(124) Komise rovněž uvedla, že Unie nestanovila na rozdíl od energií z obnovitelných zdrojů pro jednotlivé členské státy závazné cíle týkající se výroby elektřiny na základě vysoce účinné kogenerace. Potřeby financování podpory pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny jsou proto podstatně nižší než potřeby financování podpory pro energii z obnovitelných zdrojů, což znamená menší nutnost financování opatření podpory z poplatku ze spotřeby elektřiny. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ⁽³⁴⁾ však vytyčila hlavní 20 % cíl pro

⁽³²⁾ Rozsudek ze dne 14. ledna 2009 ve věci Kronoply v. Komise, T-162/06, ECLI:EU:T:2009:2, zejména body 65, 66, 74 a 75.

⁽³³⁾ Rozsudek ze dne 7. června 2001 ve věci Agrana Zucker und Stärke v. Komise, T-187/99, ECLI:EU:T:2001:149, bod 74; rozsudek ze dne 14. května 2002 ve věci Graphischer Maschinenbau v. Komise, T-126/99, ECLI:EU:T:2002:116, body 41–43; rozsudek ze dne 15. dubna 2008 ve věci Nuova Agricast, C-390/06, ECLI:EU:T:2008:224, body 68–69.

⁽³⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/27/EU ze dne 25. října 2012 o energetické účinnosti, o změně směrnic 2009/125/ES a 2010/30/EU a o zrušení směrnic 2004/8/ES a 2006/32/ES (Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 1).

energetickou účinnost a umožňuje orientační vnitrostátní cíle energetické účinnosti, k nimž mohou významně přispět zařízení pro vysoce účinnou kogeneraci, energeticky účinné sítě dálkového vytápění a akumulční zásobníky. Členské státy mají mimoto povinnost posoudit svůj potenciál, pokud jde o provedení opatření v oblasti energetické účinnosti, včetně zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, dálkového vytápění a akumulčních zásobníků, a zjištěný potenciál využít. Potřeby financování podpory na opatření v oblasti energetické účinnosti proto mohou být rovněž významné, což zvýší nutnost toho, aby byly členské státy schopny financovat opatření z poplatků ze spotřeby energie. Cíl týkající se zvýšení energetické účinnosti do roku 2030 o 27 %, který Evropská rada schválila dne 23. října 2014 ⁽³⁵⁾, povede Unii a její členské státy k dalšímu snižování emisí CO₂ a úsporám energie.

- (125) Aby se zabránilo tomu, že koneční odběratelé elektřiny, kteří jsou obzvláště dotčeni náklady na financování podpory na vysoce účinnou kogeneraci (a související podpory energeticky účinných sítí dálkového vytápění a akumulčních zásobníků tepla připojených k zařízením kombinované výroby tepla a elektřiny), mohou být v hospodářské soutěži značně znevýhodněni, musí Německo případně přiznat částečná snížení, zejména vzhledem ke skutečnosti, že se příplatek CHP počítá s příplatkem EEG za účelem financování souboru opatření podpory v odvětví elektrické energie za účelem snížení emisí CO₂ a boje proti změně klimatu. Základnu financování by mohl narušit úpadek nebo přemístění příliš mnoha podniků, na něž má příplatek EEG nebo CHP obzvláštní dopad: namísto placení sníženého příplatku by příslušné společnosti nepřispívaly na financování vůbec, což by znamenalo ještě vyšší finanční zátěž ostatních konečných odběratelů v souvislosti s financováním podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a snížilo by to přijatelnost příplatku, a tudíž podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny jako takové.
- (126) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise konstatovala, že ačkoliv cílem příplatku CHP není vytvořit pobídky k snižování spotřeby energie, nýbrž pouze financování opatření v oblasti energetické účinnosti, je třeba zamezit tomu, aby rozsah snížení vybízel společnosti k nižší energetické účinnosti, jelikož to by bylo v rozporu s cílem podporovaných opatření v oblasti energetické účinnosti.
- (127) Co se týká rizika snížení pobídek k energetické účinnosti, německé orgány uvedly, že snížení neodstraňuje pobídky uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny k dosažení energetické účinnosti, jelikož příplatek CHP představuje pouze malou část nákladů na elektřinu. Pobídku k zvyšování energetické účinnosti představuje samotná cena elektřiny vzhledem k vysokému podílu nákladů na energii na celkových výrobních nákladech (viz 62. bod odůvodnění a následující body odůvodnění). Rovněž sdružení BV Glas uvedlo, že uživatelé s vysokou spotřebou elektřiny jsou trvale podněcováni k zvyšování energetické účinnosti vzhledem k vysokému podílu, který představují ceny energií na celkových výrobních nákladech (často v rozmezí od 20 % do 50 %).
- (128) Komise souhlasí s tím, že pro společnosti s vysokou spotřebou elektřiny, které jsou vystaveny mezinárodnímu obchodu, může samotná cena elektřiny poskytnout pobídku k zvyšování energetické účinnosti, neboť v případě vysoké spotřeby energie připadá na energii vysoký podíl na výrobních nákladech. Tato pobídka bude důležitější u společností, které čelí určité úrovni mezinárodního obchodu, jelikož konkurenční tlak přiměje společnosti k dosažení účinnosti. Jelikož rovněž tyto společnosti budou muset hradit nejméně 15 % příplatku CHP, posílí tento minimální příspěvek ve skutečnosti pobídku společností s vysokou spotřebou elektřiny, které čelí mezinárodní hospodářské soutěži, k investicím do opatření v oblasti energetické účinnosti. Nebyly však předloženy žádné údaje, které by prokazovaly, že snížení neodstraní pobídku podniků, které nejsou náročné na elektrickou energii. Německé orgány však od 1. ledna 2017 omezily snížení na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří čelí určité úrovni mezinárodní hospodářské soutěže, a v roce 2016 bylo možno velkou část příjemců považovat za uživatele s vysokou spotřebou energie. Německé orgány snížení podmiňují rovněž účastí v systému managementu hospodaření s energií nebo systému environmentálního managementu. Jak bude podrobněji posouzeno níže, německé orgány zachovaly vlastní příspěvek ve výši 15 % příplatku CHP. Komise proto dospěla k závěru, že pozměněná snížení neodstraní pobídku uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny k zvyšování energetické účinnosti. Co se týká období 2011–2018 a uživatelů s nízkou spotřebou elektřiny, německé orgány předložily plán úpravy, který zvýší pobídky k energetické účinnosti u uživatelů, jejichž spotřeba elektřiny není vysoká.
- (129) Na základě těchto skutečností vyvozuje Komise závěr, že snížené příplatky CHP přispějí ke společnému cíli.

⁽³⁵⁾ Závěry ze zasedání Evropské rady ve dnech 23. a 24. října 2014.

6.3.2. Potřeba státního zásahu, vhodnost podpory a motivační účinek

- (130) V oddílech 3.3.1.2, 3.3.2.2, 3.3.4.2 a 3.3.5.2 rozhodnutí o zahájení řízení došla Komise k závěru, že by podporu pro zařízení pro vysoce účinnou kogeneraci, energeticky účinné sítě dálkového vytápění/chlazení a akumulaci zásobníky tepla a chladu neposkytl samotný trh a že opatření podpory (a jejich financování) je zapotřebí ke stimulaci investic do těchto zařízení a zásobníků a/nebo jejich provozování.
- (131) Opatření podpory posouzená v oddílech 3.3.1 až 3.3.5 rozhodnutí o zahájení řízení jsou zaměřena na zvýšení energetické účinnosti výroby energie a na snížení uhlíkové stopy výroby elektřiny, a tudíž spotřeby. Tato opatření jsou zaměřena na boj proti změně klimatu.
- (132) Příplatek CHP nejenže představuje možný zdroj financování, nýbrž je také vhodný k financování opatření podpory pro výrobu elektřiny v zařízeních pro vysoce účinnou kogeneraci, energeticky účinné sítě dálkového vytápění a akumulaci zásobníky tepla na základě příplatku z elektřiny spotřebované konečnými odběrateli, kteří jsou připojeni na síť, a odebrané z této sítě, a to kvůli úzké souvislosti mezi podporovanými opatřeními a elektřinou odebranou ze sítě. Takovýto příplatek zajišťuje poměrně stálý finanční tok a nenarušuje rozpočtovou kázeň. Z těchto důvodů se takovýto systém financování často používá k financování podpory pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů. Jak již bylo uvedeno v 125. bodě odůvodnění, potřeby financování podpory na opatření v oblasti energetické účinnosti mohou být významné, což zvýší nutnost toho, aby byly členské státy schopny financovat opatření z příplatků za elektřinu.
- (133) Komise se proto domnívá, že snížený příplatek CHP lze považovat za nezbytný k dosažení cílů týkajících se energetické účinnosti a ochrany životního prostředí, které sledují opatření posouzená v oddílech 3.3.1 až 3.3.5 rozhodnutí o zahájení řízení, pokud by v případě, že by se příplatek CHP nesnížil, byly ohroženy financování těchto opatření a cíl, který tato opatření sledují.
- (134) Tak by tomu mohlo být v případě, že by platba příplatku CHP v plné výši znamenala přemístění či úpadek příliš mnoha podniků nebo odvětví. To by zase významně snížilo přijatelnost příplatku CHP a rovněž počet plátců příplatku a mohlo by to ohrozit opatření podpory jako taková.
- (135) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení (274. bod odůvodnění) uvedla, že kritéria vypracovaná v bodech 185, 186 a 187 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky mohou sloužit jako vodítko k určení odvětví ohrožených přemístěním nebo úpadkem v případě příliš vysokých příplatků za energii, které jsou určeny k financování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny. To se jeví jako vhodné zejména s ohledem na skutečnost, že na straně jedné slouží opatření, která jsou financována z příplatku CHP, téměř cíli v oblasti životního prostředí jako opatření, jež jsou financována z příplatků na obnovitelné zdroje, které spadají do oblasti působnosti oddílu 3.7.2 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky (boj proti změně klimatu snižováním emisí CO₂ vyplývajících z výroby elektřiny), a jelikož na straně druhé se příplatek CHP v Německu sčítá s příplatky na obnovitelné zdroje (v Německu s příplatkem EEG) a je strukturován obdobně. Jelikož je příplatek CHP vybírán v poměru k objemu elektřiny odebrané ze sítě, bude mít dopad zejména na podniky, u nichž náklady na elektřinu představují významnou část hrubé přidané hodnoty a které nemohou své náklady snadno přenést na konečné odběratele, aniž by vzhledem k intenzitě mezinárodního obchodu v odvětví, ve kterém působí, přišly o významné podíly na trhu. Jedná se o podniky, jež mají určit kritéria stanovená v bodech 185, 186 a 187 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky.
- (136) Během předběžného šetření německé orgány objasnily, že snížené příplatky CHP jsou nezbytné k zajištění konkurenceschopnosti dotčených společností (uživatelů energie) a že v konečném důsledku jsou zapotřebí k zajištění financování opatření podpory. Německé orgány však neposkytly dostatečné informace, které by prokazovaly, že snížené příplatky CHP byly zapotřebí u podniků všech kategorií nebo u všech odvětví zařazených mezi konečné odběratele kategorií C a B, aby bylo zajištěno financování opatření podpory podle oznámeného KWKG z roku 2016. Německé orgány poskytly pouze informace týkající se uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny, kteří jsou vystaveni mezinárodní hospodářské soutěži a kteří jsou způsobilí pro snížení příplatků na obnovitelné zdroje, připustily však, že ne všechny tyto podniky jsou konečnými odběrateli v kategoriích B a C.
- (137) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že uznává, že některá odvětví, která jsou náročná na elektrickou energii a která jsou do značné míry vystavena mezinárodnímu obchodu, budou s velkou pravděpodobností značně dotčena příplatkem EEG v plné výši a že toto ohrožení jejich konkurenceschopnosti a životaschopnosti je

dostatečně závažné, aby ohrozilo podporu pro energie z obnovitelných zdrojů ⁽³⁶⁾. Za předpokladu, že příjemci budou odpovídat společně, které jsou způsobilé pro podporu podle zákona EEG, by příplatek CHP v plné výši představoval u značného počtu těchto společností 1 % až 9 % hrubé přidané hodnoty. To by skutečně znamenalo významnou zátěž, zejména z toho důvodu, že by tato zátěž byla spojena se zátěží vyplývající z příplatku EEG, což je příplatek, který financuje opatření sledující stejný cíl v oblasti životního prostředí jako opatření financovaná z příplatku CHP.

- (138) Během formálního vyšetřovacího řízení neposkytly německé orgány žádné doplňkové informace, které by Komisi umožnily ověřit, jaký podíl příjemců bude skutečně odpovídat podnikům způsobilým pro snížení příplatku EEG nebo pro snížení podle oddílu 3.7.2 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky, ani neposkytly informace, jež by prokazovaly nezbytnost snížení i u společností, které nemají vysokou spotřebu elektřiny ani nečelí mezinárodní hospodářské soutěži. Ačkoliv sdružení BV Glas tvrdí, že zapotřebí jsou veškerá snížení, nepředložilo žádné údaje, z nichž by vyplývalo, že snížení jsou nutná i u uživatelů s nízkou spotřebou elektřiny. Informace, které poskytlo sdružení BV Glas, jsou ve skutečnosti omezené na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny. Od 1. ledna 2017 však budou snížení omezena na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří jsou způsobilí pro snížení příplatku na obnovitelné zdroje (tj. na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, u nichž hrozí přemístění nebo úpadek). Uživatelé s nízkou spotřebou elektřiny, kteří jsou zařazeni v kategoriích B a C, již nebudou pro snížení způsobilí. Pro uživatele s nízkou spotřebou elektřiny poskytly německé orgány plán úpravy, podle něhož budou snížení do roku 2019 postupně zcela zrušena, na základě plánu úpravy předloženého Komisi jsou upravena i snížení přiznaná uživatelům s nízkou spotřebou elektřiny od roku 2011 (viz rovněž oddíl 6.4 týkající se plánu úpravy).
- (139) Na základě těchto skutečností, zejména změn a plánu úpravy předloženého německými orgány, jež zajišťují, že snížení jsou omezena na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří jsou vystaveni mezinárodnímu obchodu, vyvozuje Komise závěr, že snížení jsou vhodná a nezbytná k zajištění udržitelnosti financování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny a že mají motivační účinek.

6.3.3. Přiměřenost

- (140) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že snížení nemohou odpovídat úplným výjimkám nebo být natolik významná, aby ohrožovala účel opatření podpory, neboť mají za následek příliš vysokou zátěž u ostatních konečných odběratelů (269. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení). Příliš významná snížení by mohla tudíž zvýšit výsledné narušení hospodářské soutěže. Z tohoto důvodu by s ohledem na snížení při financování podpory pro energii z obnovitelných zdrojů měly podle pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky podniky, jež jsou způsobilé pro snížení, platit minimální příspěvek, který v zásadě odpovídá 15 % běžného poplatku (viz bod 188 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky), s možnými dodatečnými sníženími v případě, že je-li poplatek vyšší než určitý podíl hrubé přidané hodnoty společnosti (bod 189 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky).
- (141) V rozhodnutí o zahájení řízení (282. bod odůvodnění) Komise uvedla, že jako vodítko k posouzení přiměřenosti snížení použije body 188 a 189 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky. To se jeví jako vhodné zejména s ohledem na skutečnost, že na straně jedné slouží opatření, která jsou financována z příplatku CHP, témuž cíli v oblasti životního prostředí jako opatření, jež jsou financována z příplatků na obnovitelné zdroje, jež spadají do oblasti působnosti oddílu 3.7.2 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky (boj proti změně klimatu snižováním emisí CO₂ vyplývajících z výroby elektřiny), a jelikož na straně druhé mají snížení zajistit udržitelnost financování těchto opatření podpory omezením zátěže u podniků, které jsou obzvláště dotčeny příplatky za energii, přičemž se však od nich současně vyžaduje dostatečný vlastní příspěvek.
- (142) Komise v rozhodnutí o zahájení řízení (283. bod odůvodnění) konstatovala, že německé orgány během předběžného šetření neprokázaly, že stropy ve výši 0,04 a 0,03 centu za kWh byly omezeny na nezbytné minimum. Německé orgány neprokázaly, že by méně významná snížení nebyla přijatelná. Německé orgány se dovolávaly kumulativního účinku s příplatkem EEG, nepředložily však konkrétní informace týkající se příjemců, kteří využívají snížení, jež by umožnily porovnat poměr mezi sníženým příplatkem CHP a hrubou přidanou hodnotou s poměrem mezi mírně vyššími příplatky CHP (např. 15 %) a hrubou přidanou hodnotou nebo s poměrem mezi sníženým příplatkem CHP, který je kumulován s příplatkem EEG, a hrubou přidanou hodnotou.

⁽³⁶⁾ Viz rozhodnutí Komise ze dne 23. července 2014 o státní podpoře SA.38632 (2014/N) – Německo – Zákon EEG z roku 2014 (Úř. věst. C 325, 2.10.2015, s. 4).

- (143) Německé orgány neposkytly další informace ani během formálního vyšetřovacího řízení. Sdružení BV Glas uvedlo, že snížení byla omezena na nezbytné minimum, neobjasnilo však, proč jsou snížení omezena na minimum.
- (144) Německo však KWKG z roku 2016 pozměnilo a v důsledku toho jsou od 1. ledna 2017 snížení omezena na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří jsou způsobilí pro snížení příplatku na obnovitelné zdroje, a příplatek bude činit nejméně 15 % běžného příplatku (viz 21. bod odůvodnění). Uživatelé s nízkou spotřebou elektřiny již nebudou pro snížení způsobilí. Německé orgány předložily rovněž plán úpravy u dřívějších konečných odběratelů kategorie B a C, podle něhož budou snížení do roku 2019 u konečných odběratelů kategorie B a C, kteří se nepovažují za uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, zcela zrušena a podle něhož jsou snížení přiznaná uživatelům s nízkou spotřebou elektřiny v minulosti od roku 2011 upravena. Německé orgány předložily také plán úpravy u dřívějších konečných odběratelů kategorie B a C, kteří se považují za uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, a to od roku 2011.
- (145) Na základě těchto skutečností, zejména změn míry snížení zavedených od 1. ledna 2017 a plánu úpravy, který předložily německé orgány, vyvozuje Komise závěr, že snížení příplatků CHP jsou s ohledem na sledovaný cíl přiměřená.

6.3.4. Narušení hospodářské soutěže

- (146) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise poznamenala, že během fáze předběžného šetření neobdržela dostatek údajů, které by jí umožnily posoudit celkovou rovnováhu mezi možným narušením hospodářské soutěže a obchodu mezi členskými státy. Jelikož dosud nebyla prokázána nezbytnost, vhodnost, motivační účinek a přiměřenost opatření podpory, měla Komise pochybnosti, zda opatření podpory zajistilo, aby bylo narušení hospodářské soutěže vyplývající z osvobození společností od části jejich provozních nákladů omezené a aby byla celková bilance opatření kladná.
- (147) Německé orgány ve svých připomínkách k rozhodnutí o zahájení řízení (287. bod odůvodnění) zdůraznily, že narušení je omezené vzhledem k pozitivnímu dopadu opatření financovaných z příplatku CHP a vzhledem k tomu, že po změnách přijatých dne 22. prosince 2016 budou snížení omezena na minimum nezbytné k zajištění udržitelnosti příplatku CHP.
- (148) Co se týká pozitivních dopadů, Komise v rozhodnutí o zahájení řízení konstatovala, že opatření financovaná z příplatku CHP usilují o významná snížení emisí CO₂ a jsou důležitá rovněž pro lepší začlenění elektřiny z kombinované výroby tepla a elektřiny na trh s elektřinou. Tyto pozitivní dopady jsou shrnuty výše v 9. a 10. bodě odůvodnění.
- (149) Komise rovněž podotýká, že směrnice 2012/27/EU stanovila hlavní 20 % cíl pro energetickou účinnost a ukládá členským státům povinnost posoudit jejich potenciál k provedení opatření v oblasti energetické účinnosti, včetně zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, dálkového vytápění a akumulčních zásobníků, a zjištěný potenciál využít. Cíl týkající se zvýšení energetické účinnosti do roku 2030 o 27 %, který Evropská rada schválila dne 23. října 2014⁽³⁷⁾, povede Unii a její členské státy k dalšímu snižování emisí CO₂ a úsporám energie. V důsledku toho by potřeby financování podpory na opatření v oblasti energetické účinnosti mohly být v budoucnu významnější vzhledem ke skutečnosti, že 20 % cíle nebylo dosud dosaženo a bude zapotřebí větší úsilí, aby bylo dosaženo cíle stanoveného pro rok 2030. Zajištění dostupnosti a udržitelnosti finančních prostředků pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, dálkové vytápění a akumulční zásobníky představuje důležitý prvek při přípravě půdy k zvyšování energetické účinnosti výroby energie a k dalšímu snižování emisí CO₂. Komise v rozhodnutí o zahájení řízení rovněž uvedla, že v této oblasti stále existují selhání trhu a že k zvýšení energetické účinnosti jsou dosud zapotřebí opatření podpory.
- (150) Komise dále uvádí, že po změnách zavedených dne 22. prosince 2016 omezí Německo způsobilost pro snížení na podniky, které jsou způsobilé pro snížení podle pravidla BesAR, tj. na podniky a odvětví, jež jsou v případě hrazení příplatku v plné výši nejvíce ohroženy přemístěním a úpadkem, a které by tudíž představovaly největší hrozbu pro udržitelnost příplatku. Příjemci musí i nadále přispívat určitým dílem na financování opatření v oblasti energetické účinnosti a snížení nenarušují pobídky příjemců k zachování energetické účinnosti.

⁽³⁷⁾ Závěry ze zasedání Evropské rady ve dnech 23. a 24. října 2014.

- (151) Komise bere také na vědomí, že snížení jsou přiznána všem podnikům, které působí v témže odvětví, pokud se nacházejí ve stejné situaci, co se týká náročnosti na elektrickou energii.
- (152) Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že celková bilance opatření podpory je kladná, jelikož jeho pozitivní účinky vyvažují možné narušení hospodářské soutěže.

6.4. Plán úpravy

- (153) Snížené příplatky CHP byly zavedeny v roce 2002 na základě KWKG z roku 2002. Německé orgány v této souvislosti zmínily, že v roce 2002 Komise zjistila, že tehdy platný KWKG z roku 2000 neobsahuje státní podporu, a nesdělila Německu, že KWKG z roku 2002 je nutno oznámit⁽³⁸⁾. Německé orgány uvedly, že skutečnost, že Komise nevznesla vůči KWKG z roku 2002 námitky a prohlásila, že KWKG z roku 2000 nepředstavuje podporu, vedl k oprávněným očekáváním, že snížení příplatku CHP nepředstavují podporu, přinejmenším do roku 2014, kdy Komise přijala pokyny k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky z roku 2014 a objasnila, že režimy podpory na obnovitelné zdroje nebo kombinovanou výrobu tepla a elektřiny financované z příplatků představují podporu. Rovněž sdružení BV Glas uvádí, že rozhodnutí Komise ze dne 22. května 2002 o státní podpoře NN 68/2000 – Německo – Zákon na ochranu výroby elektřiny na základě kombinované výroby tepla a elektřiny ze dne 12. května 2000 (dále jen „rozhodnutí Komise z roku 2002“) vytvořilo oprávněná očekávání, že KWKG z roku 2002 a poté KWKG z roku 2016 podporu neobsahují.
- (154) Německo však předložilo Komisi plán úpravy, jehož provádění bylo zahájeno v roce 2011 a který postupně přizpůsoboval konečné odběratele kategorie B a kategorie C kritériím způsobilosti a přiměřenosti, která byla zavedena zákonem ze dne 22. prosince 2016 a která byla začleněna do pozměněného KWKG z roku 2016 (tj. snížení omezená na uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, kteří splňují podmínky uvedené v 20. bodě odůvodnění, a snížení omezená na 85 % příplatku CHP nebo na 4 % či 0,5 % hrubé přidané hodnoty v závislosti na náročnosti podniku na elektrickou energii).
- (155) Plán upravuje platby příplatků CHP u všech předchozích konečných odběratelů kategorie B a C, kteří se považují za uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, na slučitelné úrovni do roku 2018. Ačkoliv Komise posoudí tento plán úpravy na základě čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU samostatně, srovnání s kritérii pro posouzení stanovenými v pokynech k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky, pokud jde o úpravu snížení příplatků na obnovitelné zdroje energie, která se uplatňovala do 1. července 2014, prokazuje, že postupná úprava příplatku CHP, jak se předpokládá v předloženém plánu, umožňuje považovat minulé platby příplatků CHP za slučitelné s vnitřním trhem.
- (156) Plán ve skutečnosti předpokládá postupné navyšování příplatku CHP u konečných odběratelů kategorií B a C od roku 2011 tak, že v roce 2019 budou muset hradit příplatek CHP v plné výši (100 %). Tento postup je přísnější než přechodné ustanovení ohledně snížení při financování obnovitelných zdrojů energie v pokynech k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky. U uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny předpokládá plán úpravy na 15 % již v roce 2018, tudíž dříve, než požaduje Komise s ohledem na úpravu snížení při financování obnovitelných zdrojů energie (viz bod 193 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky). Komise se proto domnívá, že provedení předloženého plánu úpravy zajistí, aby byla snížení příplatků CHP v minulosti slučitelná s vnitřním trhem.
- (157) Jelikož příplatky CHP hrazené konečnými odběrateli kategorie B nebo C představovaly za roky 2011 a 2012 celkově více než 100 % příplatku v plné výši hrazeného konečnými odběrateli kategorie A, vztahuje se plán úpravy na uživatele s nízkou spotřebou elektřiny teprve od roku 2013. Odběratelé kategorie B ve skutečnosti zaplatili za období 2013–2016 celkově více, než požaduje plán úpravy (21 % namísto 12,5 %), v praxi proto u nich dojde k úpravám teprve od roku 2017. U odběratelů kategorie C dojde k úpravám od roku 2016, jelikož za období 2013–2015 zaplatili celkově více, než vyžaduje plán úpravy (13 % namísto 12,5 %).
- (158) Co se týká uživatelů s vysokou spotřebou elektřiny, ti uhradili za období od roku 2011 do roku 2016 celkem 15 % příplatku CHP. Plán úpravy se na ně bude v praxi vztahovat od roku 2017.

⁽³⁸⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 22. května 2002 o státní podpoře NN 68/2000 – Německo – Zákon na ochranu výroby elektřiny na základě kombinované výroby elektřiny a tepla ze dne 12. května 2000 (Úř. věst. C 164, 10.7.2002, s. 5).

- (159) Na základě skutečných částek příplatku CHP uhrazených příjemci v předchozích letech tudíž provádění plánu úpravy nevyžaduje u konečných odběratelů kategorie C, kteří se nepovažují za uživatele s vysokou spotřebou elektřiny, navýšení příplatku v minulých letech s výjimkou roku 2016. Toto navýšení příplatku CHP však již bylo schváleno v zákoně ze dne 22. prosince 2016 a zvýšený příplatek CHP u této kategorie konečných odběratelů byl zahrnut do konečného vyúčtování za rok 2016. Podle § 36 pozměněného KWKG z roku 2016 se hradí dodatečný příplatek ve výši 0,026 centů za kWh, ledaže jsou sníženy za období 2014–2016 nižší než 160 000 EUR (tj. o 20 % méně, než je prahová hodnota *de minimis*).
- (160) Komise rovněž konstatuje, že datum zahájení provádění plánu úpravy v roce 2011 je opodstatněné. V červnu 2010 schválila Evropská rada 20 % cíl pro energetickou účinnost, jehož má být dosaženo do roku 2020. V průběhu roku 2010 a 2011 přijala EU řadu akčních plánů a sdělení⁽³⁹⁾ zdůrazňujících význam energetické účinnosti a nutnosti zintenzivnit úsilí, včetně v oblasti výroby energie a prostřednictvím režimů, v zájmu zvýšení energetické účinnosti. To spolu se směrnicí 2012/27/EU přimělo členské státy k zintenzivnění podpůrných opatření a v důsledku toho se začaly zvyšovat i příplatky, včetně příplatku CHP.
- (161) Co se týká oprávněných očekávání, která vyplývají z rozhodnutí Komise z roku 2002, Komise podotýká, že se rozhodnutí z roku 2002 netýká snížení příplatku CHP a není jasné, jak by mohlo vyvolat oprávněná očekávání, pokud jde o neexistenci podpory. Za předpokladu, že by na základě rozhodnutí Komise z roku 2002 a na základě stavu judikatury (rozsudek ve věci *PreussenElektra*⁽⁴⁰⁾) mohla existovat oprávněná očekávání, skončila by tato oprávněná očekávání každopádně nejpozději v roce 2011, jelikož řada nových rozsudků a změn v rozhodovací praxi by opatrný a obezřetný a hospodářský subjekt vedla k tomu, že by si uvědomil, že již nelze předpokládat, že snížení příplatku CHP nepředstavují podporu.
- (162) Soudní dvůr opakovaně rozhodl, že právo dovolávat se zásady ochrany legitimního očekávání je otevřeno každému jednotlivci, u kterého vyvolal orgán Společenství podložené naděje na základě konkrétních ujištění, které mu poskytl. I když je opatrný a obezřetný hospodářský subjekt s to předvídat přijetí opatření Společenství, které se může nepříznivě dotknout jeho zájmů, dovolávat takovéto zásady se nemůže, pokud je toto opatření přijato⁽⁴¹⁾.
- (163) Soudní dvůr mezitím ve svém rozsudku ve věci *Essent* ze dne 17. července 2008⁽⁴²⁾ objasnil meze rozsudku ve věci *PreussenElektra*⁽⁴³⁾ a dospěl k závěru, že se za státní prostředky pokládá i příplatek uložený státem, který spravuje subjekt určený státem, ačkoliv peněžní prostředky neprocházejí přes fond nebo účet spravovaný přímo státem; dne 22. července 2009 mimoto Komise zahájila formální vyšetřovací řízení týkající se stropu zavedeného

⁽³⁹⁾ Viz závěry Evropské rady ze zasedání dne 17. června 2010. Závěry Evropské rady ze zasedání dne 17. června 2010 potvrdily cíl v oblasti energetické účinnosti jako jeden z hlavních cílů nové strategie Unie pro zaměstnanost a inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění. V rámci tohoto procesu a za účelem zajištění provedení tohoto cíle na vnitrostátní úrovni se od členských států vyžaduje, aby v úzkém dialogu s Komisí stanovily vnitrostátní cíle a uvedly ve svých národních programech reform, jak jich hodlají dosáhnout. Viz rovněž sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: *Energie 2020 – Strategie pro konkurenceschopnou, udržitelnou a bezpečnou energii* (KOM(2010) 639 v konečném znění, ze dne 10. listopadu 2010). Toto sdělení staví energetickou účinnost do centra energetické strategie Unie pro období do roku 2020 a uvádí, že je nutná nová strategie v oblasti energetické účinnosti, která všem členským státům umožní oddělit spotřebu energie od hospodářského růstu. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Viz rovněž závěry Evropské rady ze dne 4. února 2011, v nichž se uznává, že plnění cíle Unie v oblasti energetické účinnosti není uspokojivé a že je zapotřebí rozhodného přístupu zaměřeného na využití značného potenciálu pro vyšší energetickou úsporu v budovách, v dopravě a u výrobních procesů. Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ze dne 8. března 2011: *Plán energetické účinnosti 2011*. Toto sdělení potvrdilo, že Unie nesměřuje k dosažení svého cíle v oblasti energetické účinnosti. S cílem zjednat nápravu vytyčil plán energetické účinnosti 2011 řadu politik a opatření v oblasti energetické účinnosti, jež zahrnují celý energetický řetězec, včetně výroby tepla a elektřiny, a zdůraznil, že je nutné zpětné získávání odpadního tepla, je-li to možné, a větší využívání vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny.

⁽⁴⁰⁾ Rozsudek ze dne 13. března 2001 ve věci *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

⁽⁴¹⁾ Rozsudek ze dne 22. června 2006 ve spojených věcech *Forum 187 v. Komise*, C-182/03, C-217/03, ECLI:EU:C:2006:266, bod 147.

⁽⁴²⁾ Rozsudek ze dne 17. července 2008 ve věci *Essent Network Noord a další*, C-206/06, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽⁴³⁾ Rozsudek ze dne 13. března 2001 ve věci *PreussenElektra*, C-379/98, ECLI:EU:C:2001:160.

rakouským zákonem, který osvobodil společnosti v energeticky náročných odvětvích od povinnosti nakupovat zelenou elektřinu, pokud byly náklady na zelenou elektřinu vyšší než 0,5 % příslušné hodnoty výroby⁽⁴⁴⁾. Dne 8. března 2011 potvrdila Komise v konečném rozhodnutí své stanovisko, že rakouský strop pro uživatele s vysokou spotřebou elektřiny podle zákona o zelené elektřině představuje státní podporu⁽⁴⁵⁾.

- (164) Komise rovněž podotýká, že plán úpravy vede v praxi v roce 2016 k úpravě u konečných odběratelů kategorie C, kteří se nepovažují za uživatele s vysokou spotřebou elektřiny. V roce 2016 by si opatrný a obezřetný hospodářský subjekt uvědomil, že před tím, než nabude přesvědčení, že snížení nepředstavují podporu, je obezřetné vyčkat na stanovisko Komise, zejména vzhledem ke skutečnosti, že bylo známo, že Komisi byl za účelem schválení oznámení KWKG z roku 2016.
- (165) Komise bere také na vědomí, že plán úpravy zabraňuje příliš velkým a příliš náhlým finančním potížím u jednotlivých podniků a v tomto smyslu přispívá rovněž k udržitelnosti financování podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, jak bylo popsáno v 124. bodě odůvodnění a následujících bodech odůvodnění.
- (166) Co se týká snížení příplatků CHP, která se uplatňovala před dnem zahájení provádění plánu úpravy, Komise se domnívá, že vzhledem k stavu vývoje vysoce účinné kogenerace (období před stanovením 20 % cíle EU pro energetickou účinnost) lze mít za to, že velikost snížení přiznaných podle KWKG z roku 2002 od listopadu 2006 nesplňuje všechna kritéria stanovená v čl. 107 odst. 1 SFEU, a spadá tudíž do oblasti působnosti nařízení podle článku 2 nařízení (ES) č. 994/98, které bylo v té době platné (podpora *de minimis*), nebo že snížení přiznaná od prosince 2008 do prosince 2010 spadají do oblasti působnosti dočasného rámce Společenství pro opatření státní podpory zlepšující přístup k financování za současné finanční a hospodářské krize⁽⁴⁶⁾.

6.5. Závěr

- (167) Komise uvádí, že Německo zavedlo protiprávně snížené příplatky CHP pro určité konečné odběratele v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy. Komise však konstatuje, že tato snížení pozměněná zákonem ze dne 22. prosince 2016 a doplněná plánem úpravy jsou slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

7. PŘEDBĚŽNÉ POSOUZENÍ ZAMÝŠLENÉHO ROZŠÍŘENÍ PODPORY NA KOMBINOVANOU VÝROBU TEPLA A ELEKTRINY NA ZÁKLADĚ KWKG Z ROKU 2016 POZMĚNĚNÉHO ZÁKONEM ZE DNE 22. PROSINCE 2017

- (168) Jak je popsáno v 7. bodě odůvodnění, německé orgány oznámily změnu režimu podpory na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, kterou Komise schválila dne 24. října 2016. Tato změna spočívá ve změně podmínek, jež musí splňovat zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, aby se mohla účastnit zadávacích řízení, jež se mají konat od zimního období 2017/2018 za účelem výběru projektů v oblasti kombinované výroby tepla a elektřiny, jimž bude poskytnuta podpora. V důsledku této změny se zmíněných zadávacích řízení budou moci zúčastnit i zařízení kombinované výroby elektřiny a tepla, která dodávají elektřinu do uzavřených distribučních sítí (dále jen „změna“). Zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny využívaná pro vlastní spotřebu však nejsou ani nadále pro podporu způsobilá a oznámená změna se jich netýká. Následující oddíl obsahuje předběžné posouzení této změny podle článku 4 nařízení (EU) 2015/1589.

7.1. Existence podpory

- (169) V důsledku změny popsané v oddíle 5 se bude zadávacích řízení k získání pevně stanoveného příplatku k tržní ceně za elektřinu moci účastnit další kategorie provozovatelů zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny. Tato změna proto rozšíří okruh příjemců schváleného režimu podpory. Nemění hodnocení Komise týkající se existence podpory, jak bylo uvedeno v 123., 128. až 137., 139. a 144. bodě odůvodnění písm. a) rozhodnutí o zahájení řízení. Změna proto rovněž představuje režim podpory.
- (170) Změna konkrétně umožňuje dotčeným zařízením kombinované výroby tepla a elektřiny přístup k zadávacím řízením uspořádaným pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která dodávají elektřinu do veřejné sítě. Zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která byla vybrána v zadávacím řízení, získají kromě tržní ceny i příplatek. To jim poskytne výhodu v porovnání s ostatními výrobci elektřiny, kteří za elektřinu, kterou vyrábějí, získají pouze tržní cenu. Jelikož se zadávacího řízení mohou zúčastnit pouze provozovatelé zařízení

⁽⁴⁴⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 22. července 2009 o státní podpoře SA.26036 (C 24/2009) – Rakousko – Podpora pro velké odběratele elektřiny (Úř. věst. C 217, 11.9.2009, s. 12).

⁽⁴⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2011/528/EU ze dne 8. března 2011 o státní podpoře ve věci C 24/09 (ex N 446/08) – Státní podpora pro energeticky náročné podniky, zákon o zelené elektřině, Rakousko (Úř. věst. L 235, 10.9.2011, s. 42).

⁽⁴⁶⁾ Úř. věst. C 83, 7.4.2009, s. 1.

kombinované výroby tepla a elektřiny a pouze provozovatelé určitých druhů těchto zařízení, je výhoda selektivní. Podpora je financována z příplatku CHP, jak bylo popsáno v oddílech 2.2 a 2.3, a z důvodů objasněných v oddíle 6.1.2 je tudíž financována ze státních prostředků. Tato výhoda pravděpodobně ovlivní rovněž obchod mezi členskými státy a hospodářskou soutěž. Provozovatelé zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která dodávají elektřinu do uzavřených distribučních sítí, soutěží s dodavateli elektřiny, kteří elektřinu dodávají do veřejných sítí. Jelikož je elektřina dodávána do veřejných sítí předmětem obchodu mezi členskými státy a hospodářské soutěže mezi členskými státy, může i změna rozšiřující možnost účastnit se zadávacích řízení na zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny dodávající elektřinu do uzavřených distribučních sítí ovlivnit obchod a hospodářskou soutěž mezi členskými státy.

7.2. Zákonnost

- (171) Jelikož zařazení nové kategorie zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která jsou způsobilá účastnit se zadávacích řízení, nebylo dosud přijato, splnilo Německo své povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy.

7.3. Slučitelnost

7.3.1. Příspěvek k dosažení cíle společného zájmu

- (172) Cíl podpory je stejný, jak bylo popsáno v 148. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení: podpora je zaměřena na zvýšení úrovně ochrany životního prostředí podporou elektřiny z vysoce energeticky účinné kogenerace. Komise v této souvislosti bere na vědomí, že se na zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která se budou moci účastnit zadávacích řízení, bude i nadále vztahovat požadavek na vysokou účinnost v souladu s bodem 139 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky.
- (173) Komise proto vyvozuje závěr, že změna přispívá k cíli společného zájmu stejně jako původní režim podpory (viz v tomto ohledu oddíl 3.3.1.1 rozhodnutí o zahájení řízení).

7.3.2. Potřeba státního zásahu a motivační účinek

- (174) Zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny dodávající elektřinu do soukromé sítě odpovídají druhu zařízení kombinované výroby elektřiny a tepla, která jsou v rozhodnutí o zahájení řízení označena jako „Kontraktor“ (viz 23. bod odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení) a pro něž německé orgány předložily výpočty celkových vyrovnaných nákladů na výrobu energie a porovnání s odhady tržní ceny (viz tabulka 5).
- (175) Členské státy musí prokázat, že státní podpora je nezbytná k nápravě selhání trhu, které by jinak nebylo vyřešeno (viz bod 37 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky). V případě kombinované výroby tepla a elektřiny Komise předpokládá, že se opatření v oblasti energetické účinnosti zaměřují na negativní externalitu vytvořením individuálních pobídek k dosažení cílů v oblasti životního prostředí, které se týkají energetické účinnosti a snižování emisí skleníkových plynů (viz body 35 a 142 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky).
- (176) Podle bodu 49 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky musí členský stát prokázat, že podpora přiměje příjemce, aby změnili své chování, v souladu se sledovaným cílem společného zájmu.
- (177) Výpočty, které předložily německé orgány (viz tabulka 5), prokazují, že náklady na výrobu elektřiny z vysoce účinné kogenerace (celkové vyrovnané náklady na výrobu energie) jsou vyšší než tržní cena elektřiny a že bez podpory by tato činnost pravděpodobně nebyla z ekonomického hlediska rentabilní.
- (178) Zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, jichž se změna týká, získají podporu pouze tehdy, pokud byla vybrána v soutěžním nabídkovém řízení, není tudíž nutno splnit požadavek na formulář stanovený v bodě 51 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky (viz bod 52 zmíněných pokynů).
- (179) Komise proto vyvozuje závěr, že německé orgány prokázaly, že podpora pro zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která dodávají elektřinu do soukromých sítí, je nezbytná a že režim podpory bude mít motivační účinek.

7.3.3. Vhodnost podpory, její přiměřenost a zamezení nežádoucímu narušení hospodářské soutěže

- (180) V souladu s bodem 145 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky lze státní podporu považovat za vhodný nástroj k financování opatření v oblasti energetické účinnosti bez ohledu na formu, v jaké je poskytnuta. Příplatky k tržní ceně představují vhodné nástroje podpory k uhrazení vyšších nákladů zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny na výrobu elektřiny z vysoce účinné kogenerace, jelikož se zaměřují na dodatečné náklady, jež nejsou zahrnuty v tržní ceně.

- (181) Oznámená změna přidává novou kategorii provozovatelů zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, kteří se mohou účastnit zadávacího řízení za účelem získání příplatku k tržní ceně. To odpovídá provozní podpoře na výrobu elektřiny v zařízeních pro vysoce účinnou kogeneraci, při posouzení přiměřenosti je tudíž použitelný bod 151 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky.
- (182) Pokud jde o posouzení přiměřenosti, bod 151 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky odkazuje na podmínky vztahující se na provozní podporu poskytovanou na elektřinu z obnovitelných zdrojů energie, jak jsou stanoveny v oddíle 3.3.2.1 zmíněných pokynů.
- (183) Zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, jichž se změna týká, spadají do kategorie vymezené v bodě 151 písm. a) pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky: vyrobená elektřina bude prodána veřejnosti (ačkoli omezenějšímu počtu odběratelů než v případě elektřiny prodané do veřejné sítě).
- (184) Pokud jde o posouzení přiměřenosti, bod 151 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky odkazuje na podmínky vztahující se na provozní podporu poskytovanou na elektřinu z obnovitelných zdrojů energie, jak jsou stanoveny v oddíle 3.3.2.1 zmíněných pokynů.
- (185) Podle bodu 124 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky musí být podpora poskytována jako příplatek k tržní ceně, a výrobci proto svou elektřinu prodávají na trhu přímo. Příjemci musí mimoto nést běžnou odpovědnost za odchylku subjektu zúčtování příjemci, pokud neexistují likvidní vnitrodenní trhy, a režim musí zajistit, že výrobci nemají žádnou motivaci produkovat elektřinu, pokud jsou tržní ceny záporné.
- (186) Režim podpory splňuje ustanovení bodu 124 písm. a) pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky, jelikož podpora vyplacená vybraným podnikům bude poskytována jako příplatek k tržní ceně a provozovatel zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny musí elektřinu prodávat na trhu (viz 79. bod odůvodnění). Provozovatel nese rovněž běžnou odpovědnost za odchylku subjektu zúčtování příjemci (viz 79. bod odůvodnění). Režim také nevytváří žádnou motivaci k produkci elektřiny v době záporných cen. Podpora je vyplácena jako pevně stanovený příplatek a pro omezený počet hodin plného zatížení. To zvyšuje pobídky k prodeji elektřiny v době vyšší poptávky, jelikož to maximalizuje příjmy, a naopak snižuje motivaci k produkci v době záporných cen. Německo mimoto vyplácení podpory v době záporných cen pozastaví (viz 79. bod odůvodnění).
- (187) V bodě 126 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky se vyžaduje, aby od 1. ledna 2017 byla podpora poskytována na základě soutěžního nabídkového řízení.
- (188) Změna je v souladu s tímto požadavkem, jelikož spočívá v zařazení nové kategorie provozovatelů zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, kteří se mohou zúčastnit zadávacích řízení, jež se budou konat od zimního období 2017/2018. Co se týká otázky strategického podávání nabídek, Komise uvádí, že německé orgány provedly studii týkající se hospodárnosti zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny, která dodávají elektřinu do soukromých sítí, jež ukázala, že konkurenční výhoda je mnohem omezenější, než se původně předpokládalo (pokud vůbec existuje), takže riziko strategického podávání nabídek je dostatečně nízké, aby bylo možno zahrnout zařízení kombinované výroby tepla a elektřiny tohoto druhu do stejného zadávacího řízení. Německé orgány mimoto uvedly, že zahrnou tento prvek do hodnocení nabídek, a rovněž sdělily, že pokud by byly zjištěny známky strategického podávání nabídek, budou se jimi německé orgány zabývat v rámci návrhu zadávacího řízení a oznámí změny podmínek způsobilosti a návrhu zadávacího řízení Komisi.

7.3.4. *Transparentnost*

- (189) Změna nemění závazek, který německé orgány poskytly s ohledem na zavedení všech podmínek stanovených v oddíle 3.2.7 pokynů k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky. Opatření je v souladu s ustanovením o transparentnosti.

7.3.5. *Závěr*

- (190) Na základě důvodů uvedených v oddílech 7.3.1 až 7.3.4 vyvozuje Komise závěr, že podpora pro nová zařízení pro vysoce účinnou kogeneraci používaná v uzavřených distribučních sítích je v souladu s pokyny k podpoře v oblasti životního prostředí a energetiky, zejména s oddílem 3.4 zmíněných pokynů, a je proto slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Snížení příplatků CHP, která Německo zavedlo podle KWKG z roku 2016 v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU, jsou slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU na základě změn ze dne 22. prosince 2016.

Článek 2

Jednotlivá podpora poskytnutá na základě režimů podpory uvedených v článku 1 nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 Smlouvy, pokud v době, kdy byla udělena, splňovala podmínky stanovené v nařízení přijatém podle článku 2 nařízení (ES) č. 994/98, které bylo použitelné v době poskytnutí podpory.

Článek 3

Komise schvaluje plán úpravy na období 2011–2019 oznámený Německem. Německo informuje Komisi o provádění plánu úpravy.

Článek 4

Komise nevznáší námitky proti rozšíření režimu podpory schváleného rozhodnutím C(2016)6714 na nová zařízení pro vysoce účinnou kogeneraci používaná v uzavřených distribučních sítích, které Německo zamýšlí zavést na základě § 33a odst. 2 písm. b) bodu bb) KWKG z roku 2016 pozměněného zákonem ze dne 22. prosince 2016, a to z toho důvodu, že rozšíření režimu podpory je slučitelné s vnitřním trhem podle čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy.

Článek 5

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 23. května 2017

Za Komisi
Margrethe VESTAGER
členka Komise

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS